

2153/3

זכרון האדם

נפתח: 18.11.81

נסגר: 31.12.83

זכרון האדם

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: זכריות אדם

מזהה פנימי: חצ-8415/2

מזהה פריט: 00038pi

כתובת 2-120-1-1-10

תאריך הדפסה 16/03/2017

Handwritten signature
MISSION PERMANENTE D'ISRAËL
AUPRES DES NATIONS UNIES A GENÈVE

נציגות הקבע של ישראל
ליו"ח האו"ם בג'נבה

18

ג'נבה, כג' בטבת תשמ"ד
29 בדצמבר 1983

Handwritten signature

אל מר ט. ארציאלי, הנציג כשטחים

מאת הנציגות, ג'נבה

הנדון: תלונת הועדה הבינלאומית של המשפטנים

1. רצ'ב עותק מכתב שהופנה לרוה"ט מר י. שמיר בענין מעצר 30 תלמידיו תיכון ערביים בתקופת בחינות הבגרות בקיץ האחרון. מזכ"ל הועדה החתום על הפניה רואה בכך הפרה של סעיף (א) 78 של צו מס. 378 וקורא לנו לנקוט בצעדים שיבטיחו מניעת הישנות המקרה.

בברכה,

Handwritten signature

דוד דניאלי

העתקים ל- ארבי"ל 1
משפט

INTERNATIONAL COMMISSION OF JURISTS
COMMISSION INTERNATIONALE DE JURISTES
COMISIÓN INTERNACIONAL DE JURISTAS

P.O. Box 120 - CH-1224 Geneva
Switzerland

28 DEC 1983

27 December 1983
Ref. 1/133/1/1

Dear Prime Minister,

The affiliate of the International Commission of Jurists in the occupied territory of the West Bank, Law in the Service of Man, has drawn our attention to the fact that upon the last occasion when the tawjihi (matriculation) examinations were held in the West Bank, namely in June 1983, a number of students who were due to sit the examination were arrested and held in detention so that they were unable to do so. The effect of this was that they lost a whole year of studies, and had to wait another twelve months before they could sit the examination again. Matriculation is, of course, an essential qualification for higher education and to qualify for many jobs or professional training.

It seems that the purpose of these arrests was to make the students miss their examination. I enclose a report giving particulars of over 30 students who missed their examinations in this way. No reasons were given for their arrest, and they were not interrogated or charged with any offence. In one case when the student pointed out to the arresting officer that this meant he would lose a year, the officer replied in terms: "That is the reason that we came here to arrest you, so that you will miss your exams."

This appears to be an illegal abuse of the power of arrest under Section 78(a) of Military Order 378.

.../2

H.E. Mr. Itzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Prime Minister's Office
Jerusalem
Israel

INTERNATIONAL COMMISSION OF JURISTS
COMMISSION INTERNATIONALE DE JURISTES
COMISIÓN INTERNACIONAL DE JURISTAS

P.O. Box 120 - CH-1224 Geneva
Switzerland

2.

As the first set of tawjihi examinations for 1984 is due to begin on 1 February 1984, I am writing to ask if steps can be taken to ensure that this form of harassment is not repeated.

Please accept the assurance of my highest consideration.

Niall MacDermot

Niall MacDermot
Secretary-General

enclosure

cc: H.E. Ambassador Eohraim Dovek, Permanent
Mission of Israel, Geneva

TAWJIHI STUDENTS

Introduction

On 1st February 1984, the first set of this year's TAWJIHI (matriculation) exams begin in the West Bank. Students have to sit eight exams then and another series of exams in the summer. In order to matriculate, students must pass all exams and failure to sit a single exam automatically results in the student failing and having to resit all the exams the following year. In previous years there have been reports of widespread arrests of tawjihi students at the time of their exams. On June 19th, 1983, the second set of last years exams began. As the examinations continued, it came to the attention of LAW IN THE SERVICE OF MAN that once again students sitting the exams were being arrested and held by the Israeli authorities for a number of days, thus causing them to miss their exams. LSM felt it important to try and discover the reasons for the arrests and so carried out an investigation of those arrested in Nablus, Jenin, Ramallah, and Hebron where cases were reported to LSM. Having concluded the inquiry LSM found no legitimate security justification for the arrests.

The findings of LSM's investigation are published here together with a brief introduction to the Tawjihi examination and a summary of the relevant military order on arrest in the West Bank. An affidavit sworn by one of those arrested in Nablus is included as an example of the usual sequence of events on arrest.

Tawjihi

The Tawjihi is the government matriculation exam, for which 13,871 12th graders were registered in academic year 1982-3. Regulated by Jordanian law, passing the Tawjihi is required for entry into West Bank universities and those in the Arab countries, and is also often mandatory for many white-collar jobs and professions. The exams are sat in two parts, in January and June, and consist of a series of compulsory exams. Failure to sit and pass a single exam will result in a failure to matriculate that year. This means the student has to resit all the exams a year later.

Power of Arrest in the West Bank

The military authorities are given broad powers of arrest by Military Order 378 - the Order Concerning Security Provisions (1970). Section 78(a) states the following:- "A soldier may, without an arrest warrant, arrest any person who commits, or is suspected of having committed, an offence under this Order." Article 78(b) provides that the arrested person must be handed over to an authorized police station or place of detention as soon as possible. Following arrest, a person may be held for eighteen days on the warrant of a police officer. On the eighteenth day of detention the arrested person must be brought before the Military Court which may order an extension of detention for up to six months (MO 378, Article 78).

Arrest of Tawjihi Students

In June, as has happened previously, many of the students studying for their Tawjihi were arrested by the Israeli military and detained for sufficient time for them to miss their exams. LSM fieldworkers investigated the arrests that occurred in Nablus, Jenin, Ramallah, and Hebron. All the arrests known to LSM took place, with four exceptions, between the 16th and 22nd of June. The students were held for four or five days and then released. During their period of detention they were not told the reason for their arrest, they were not questioned, and they were all released without being charged. There follows a list of those arrested, together with the dates of their detention. A brief description of the situation in the local area is also given. Appended to this report is an affidavit given by one of the students arrested in Nablus.

It is worth stressing that the fact that none of the students were questioned after their arrest strongly indicates that they were not suspected of having committed any offence and that their arrest fell outside the provisions of the relevant military order - Military Order 378, Article 78.

NABLUS

<u>NAME</u>	<u>Period of Detention</u>	<u>Place Held</u>	<u>Reasons Given</u>	<u>Charges</u>
Hussam al-Khalili	16.6-21.6	Fara'ah	None	None
Zaki Jaffar Taslak	16.6-21.6	Fara'ah	None	None
Abdul Hakim Dabik	16.6-21.6	Fara'ah	None	None
Jamal Ibrahim Abu-Mustafa	16.6-21.6	Fara'ah	None	None
Mua'id Badir Yunis	16.6-21.6	Fara'ah	None	None
Masa'ud al-Kharas	16.6-22.6	Fara'ah	None	None
Mahmoud Abu-Ruz	16.6-22.6	Fara'ah	None	None
Wa'il Aklik	16.6-22.6	Fara'ah	None	None
Nidal Bakir	21.6-25.6	Fara'ah	None	None
Mahmoud Hilu	21.6-25.6	Fara'ah	None	None
Samer Awkal	21.6-25.6	Fara'ah	None	None
Sami Khattib	21.6 *	*	None	None
Kiff'ah Hawash	21.6 *	*	None	None
'Amir Hassab	21.6-25.6	Fara'ah	None	None

* Both these students were released the same day as a result of the action of their lawyer - Felicia Langer.

N.B. All the above-mentioned had been arrested and held just before taking the first part of their Tawjihi at the end of January, 1983, but were released in time to sit for the January exams.

All the students reported that the situation in Nablus had been quiet prior to their arrest. The last report of a demonstration in Nablus was in the Jerusalem Post 10.6.83.

JENIN

<u>NAME</u>	<u>Period of Detention</u>	<u>Place Held</u>	<u>Reasons Given</u>	<u>Charges</u>
Abdullah Hatim Abdullah Atari	17.6-22.6	Fara'ah	None	None
Abdullah Afif Abdullah Za'anib	17.6-22.6	Fara'ah	None	None
Fada' Ra'uf Z'ghebi	17.6-22.6	Fara'ah	None	None
Hilal Wahid Yusef al-Ahmed	22.6-25.6	Fara'ah	None	None
Allah Hilme Ragheb Suki	22.6-25.6	Fara'ah	None	None
Bilal Subhi S'beh	22.6-25.6	Fara'ah	None	None
Fatmi Hassan Awis	17.6-22.6	*	None	None
Yusra Farid Lahluh	22.6-25.6	*	None	None

* Both these were female students and therefore not held in Fara'ah.

All the students arrested reported that the situation in Jenin prior to their arrest had been quiet. There were no press reports of any disturbances in Jenin during the month of June.

RAMALLAH

<u>NAME</u>	<u>Period of Detention</u>	<u>Place Held</u>	<u>Reasons Given</u>	<u>Charges</u>
Khalid Ali Sa'ib Hassan	17.6-22.6	Ramallah	None	None
Maher al-Ju'abi	17.6-22.6	Ramallah	None	None
Nasser Z'en	18.6-22.6	Ramallah	None	None
Nader al-Sury	18.6-22.6	Ramallah	None	None
Amer Luhedi	16.6-21.6	Ramallah	None	None
Samir Raghieb	3.6-21.6	Fara'ah	None	None
Khamis Abu-Kuwek	3.6-21.6	Fara'ah	None	None
Jamil Mahmoud Ahmed Mish'al	21.6-24.6	Ramallah	None	None
Mutir Khaled al-Barghouti	21.6-24.6	Ramallah	None	None
Maher Khamis Abu-Ergelah	21.6-24.6	Ramallah	None	None
Nidal Sabah	16.6-24.6	Ramallah	None	None
Khuldun Abu-Hums	*	Fara'ah	None	None

* He was held in Fara'ah and released the evening before his exams started.

All the students arrested reported that the situation in Ramallah prior to their arrest was quiet. There were no press reports of any disturbances in Ramallah during the month of June.

HEBRON

Some 20 students were arrested in the Hebron area. Some students were arrested as they were actually sitting their exams.

JABAR KAMAL ITMESI was arrested at Rabet al-Jamia'ah in Hebron while sitting his exams. He was held one day at Hebron Military Headquarters and so missed his exam. No reason was given for his arrest.

ZAFFU'AN AL-ZI'ER was arrested on the 23rd June and held for five days at Fara'ah without charge. No official reason was given for his arrest.

KAYED AL-NAJJAR was arrested on the 23rd June and held for five days at Fara'ah without charge. No official reason was given for his arrest.

KHALED AL-KHURANI was studying at a friend's house on the 27th June. Soldiers went to his own house. Finding him absent, they arrested his father and his brother, Nasser al-Khurani. His father was released the same day, but his brother was taken to Fara'ah and held there for five days without charge, being released on 1st July.

The only reported disturbance in Hebron during June was the throwing of an explosive charge at a house in the centre of Hebron occupied by a Jewish family. Nobody was hurt and the Jerusalem Post (19.6.83) reported that no arrests were made. The centre of Hebron was put under curfew for a week as a result of the bombing.

AFFIDAVIT

I, the undersigned, HUSSAM AL-KHALILI, aged 21 years, a student from Nablus, having been warned to tell the truth and of the penalties for perjury, swear that the following is true:-

On Thursday, June 16, 1983, at 1:00 a.m., while I was studying with my friend at his house to prepare for the Tawjihi exam which was to begin on June 19, I heard a lot of noise outside the house and a loud knocking at the door. Somebody shouted, "Open the door" and at the same time I heard some words in Hebrew. The knocking continued and I opened the door. Outside the house there were about thirty soldiers and plainclothes detectives surrounding the building.

The soldiers and detectives came into the house and began a search of the premises, paying particular attention to the books. But they did not find anything illegal as all our books were legal, academic textbooks for our exams. Having finished the search, the officer in charge, Jihad, an officer in the civilian administration in Nablus, said to me, "What are you doing at your friend's house?" I answered him, "I am studying for the Tawjihi exam with him." He replied, "You will graduate from prison." I asked why and he replied simply, "Because." I told him, "If you arrest me I will miss the Tawjihi and that means my academic life will be delayed for a year for no reason." But Jihad wasn't interested and answered, "That is the reason that we came here to arrest you, so that you will miss your exams."

After this dialogue, the officer ordered the soldiers to arrest me and I was put in a jeep and the soldiers took me to Nablus Military Headquarters. There I saw nine other Tawjihi students from Nablus. We were taken together to Fara'ah prison.

In Fara'ah prison we remained without being questioned, without being charged, in very bad conditions and we suffered bad treatment. A human being loses his name in Fara'ah and becomes just a number. On the second day in Fara'ah we had our heads forcibly shaved and we stayed there until our release on June 21. As a result, my friends and I missed Tawjihi for 1983 - we missed our exams after a year of hard work in preparation. My detention in Fara'ah was completely without cause and in opposition to the simplest human traditions and laws.

SIGNED: HUSSAM AL-KHALILI 25.6.83

AMBASCIATA D'ISRAELE

שגרירות ישראל

רומא, כ"א טבת תשמ"ד

27 דצמבר 1983

מס': 70

תיק: 110.1

למח' חוץ-דיפלומטי

אל : מר מרדכי ארציאלי, נציג המשרד בשטחים
מאת : הציר, רומא

הנדון : פרוזי חורי - מברק מחאה על מעצרו

מצ"ב העתק מברק שנתקבל כאן בשגרירות רומא מאת הועידה הבינלאומית לשלום במזרח התיכון, מחנה השלום בנמל ג'נובה, בעקבות הכינוס שהתקיים שם בסוף נובמבר 1983, ושעניינו הוא קריאה לסולידאריות ולשחרורו של פרוזי חורי ממעצרו הבלתי חוקי וקריאה כנגד כל הצעדים או המעשים הפוגעים או השוללים את הזכויות האנושיות האלמנטריות, בכל צורה שהיא.

בברכה,
אמה בון
שלמה בינו

העתק : אירופה 1

1

CV
761

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

...

...

...

629770 RML P1
699700 ROMADK
ZCZC ABR392 MSD4129 GEA136 499
GENOVA:QSO: 68/62 28 1645

AMBASCIATA ISRAELIANA
VIAMERCATI 12/14
00197 ROMA

700136

I PACIFISTI DEL CONVEGNO INTERNAZIONALE GENOVA PORTO
DI PACE NEL MEDITERRANEO RIUNITI A GENOVA DAL 25 AL 27
NOVEMBRE 1983 ESPRIMONO LA PROPRIA SOLIDARIETA' AL-
L'OPERATORE DI PACE FAWZI KADURJ E NE CONDANNANO
L'INGIUSTA DETENZIONE AUSPICANDO CHE CESSINO TALI
FORME DI REPRESSIONE CHE VIOLANO I PIU' ELEMENTARI
DIRITTI UMANI

I PACIFISTI DEL CONVEGNO INTERNAZIONALE GENOVA PORTO
DI PACE

COL 12/14 25 27 1983

262014
NNNN

בון - טו' בטבה תשמ"ד
21.12.1983

ש ו ר

626

18

אשר 35/11

אל : מר מרדכי ארציאלי - הנציג בשטחים

מאח : הציג - בון

הנדון : מעצר אבו-זנאיד, מורה למדעי המדינה במכללת אנאג'ח בשכם.

35/11 לקר

קנני מעביר אליך עותק של פניה של חוג סטודנטים פרוטסטנטים באוניברסיטה
הטכנית של ברלין, בענין מעצר הנ"ל, אשר לפי הטענה הוזמן ב-3.11.83 אל המושל
בחרון ולא חזר מאז.

אתה יודע שברפ"ג מרבים לפנות אלינו בסוגיות כאלה, בייחוד מחוגים דתיים
וארגונים שונים של "תנועת השלום".

אם כי הויכוח עם פונים מסוג זה אינו תמיד קל, אנו מעוניינים להשיב לפניות כאלה
במידת האפשר ולספק להם את הבהרותינו בתשובה לשאלותיהם.

אודה לך עבור תגובתך, כדי שאוכל להשיב דבר.

ב ב ר כ ה ב ז

א. אילון

העתק : אירופה 1

ארבל 3

11.15.11

255

11.15.11

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

DER NAHOSTARBEITSKREIS

16.12.83

An die
Israelische Botschaft
Simrockstr. 2
5300 Bonn-Bad Godesberg

Sehr geehrte Damen und Herren!

Wie wir erfahren haben, ist der Dozent für politische Wissenschaften an der An-Najah Universität in Nablus, Herr Abu-Znaid, von einem Besuch im Hauptquartier des Militärgouverneurs in Hebron, zu dem er am 3. November 1983 vorgeladen wurde, bis heute nicht zurückgekehrt.

Wir sind sehr beunruhigt und möchten gern den Grund für Herrn Abu-Znaid's Inhaftierung in Hebron erfahren.

Wir bitten Sie deshalb, Nachforschungen anzustellen und uns über das Schicksal Herrn Abu-Znaid's zu informieren.

Eine Durchschrift dieses Briefes geht an amnesty international.

Mit freundlichen Grüßen
für den Nahostarbeitskreis:

Dietlind Reinig-Merten

(Dietlind Reinig-Merten)

amnesty

international newsletter

JANUARY 1984 Volume XIV Number 1

Human rights developments in Egypt

Information on recent human rights developments in Egypt, the repeal of some relevant laws and the promulgation of others, and AI's talks with the Egyptian Government are all described in a new publication updating AI's 1983 report *Egypt: Violations of Human Rights*.

That report, published on 16 February 1983, was based on a memorandum and recommendations submitted by AI to the Egyptian Government on 24 June 1982.

After the report had appeared, the Egyptian Government invited AI to send a mission to Egypt for high-level talks, and in May 1983 Whitney Ellsworth, a member of the organization's International Executive Committee, led a three-person mission to Cairo for this purpose.

Discussions with officials

Delegates held discussions with government and other officials, including the Ministers of Justice and the Interior, the Minister of State for Foreign Affairs, the Prosecutor General, the Socialist Prosecutor General and the Director of the Bureau of Prisons.

Egypt: Update to 1983 report contains the text of a memorandum which AI sent on 26 August 1983 (after its mission) to the Egyptian Government for consideration and comment. It begins with a re-examination of legal issues of concern to the organization in the light of discussions held during the mission, and takes into

consideration recent changes in legislation. Other sections in the memorandum deal with prisoners of conscience, political prisoners, allegations of torture and ill-treatment, and the death penalty.

Some of AI's concerns mentioned in the 1983 report, such as provisions allowing prolonged incommunicado detention with no judicial recourse to challenge the detention, no longer apply. However, others remain—such as the lack of adequate safeguards against torture and ill-treatment of detainees.

The memorandum closes with the following recommendations to the Egyptian Government:

- that a review be made of all legislation relating to political activity, with particular reference to Articles 19, 21 and 22 of the International Covenant on Civil and Political Rights;
- that all physical restrictions imposed on the Coptic Orthodox Pope Shenouda III be lifted;
- that an inquiry be held into all allegations of torture and ill-treatment since October 1981, and that the findings be made public;
- that any officer found responsible for inflicting such treatment be brought to justice, and the victims compensated;
- that a review be made of the procedures followed for the inspection of prisons

and investigation of prisoners' complaints.

The second part of the update reproduces the full text of a memorandum dated 29 October 1983, prepared by the Egyptian Ministry of Justice in response to AI's memorandum and recommendations, together with a covering letter dated 30 October from Egypt's Minister of State for Foreign Affairs, Dr. Boutros Boutros Ghali.

In the introduction to its memorandum, the Ministry of Justice reaffirms the principles of supremacy of the law and respect for human rights as guaranteed by provisions in Egypt's Constitution, as well as international instruments to which Egypt has acceded.

Two laws abolished

The next part of the memorandum is devoted to legislation relating to political activity; it states that two such laws have recently been abolished and that other laws of concern to AI are "fully consistent with the International Covenant on Civil and Political Rights".

The third part deals with prisoners of conscience, and the Ministry of Justice states that the Coptic Pope is staying voluntarily at the monastery in Wadi Natroun.

Subsequent parts of the memorandum respond to AI's concerns relating to political prisoners and allegations of torture and ill-treatment.

In addition to the two memoranda, the update contains an Appendix with extracts from a letter written to the Egyptian authorities by AI's Secretary General on 26 August 1983 concerning reports received by the organization of the death of five detainees while in detention, and seeking clarification of the situation of approximately 40 juveniles who were in detention, apparently on political grounds.

The report concludes with the Egyptian Government's detailed response to AI's inquiries. The response, prepared by the Ministry of Justice, contains the results of some of the investigations already carried out into the reported deaths in detention and states that others are continuing. It adds that the juveniles have been referred to a juvenile court and have been released pending trial.

Syrian lawyer released

Muwaffaq al-Din al-Kozbari, a Syrian lawyer detained without charge or trial since April/May 1980, was released in late November 1983.

The 53-year-old lawyer was one of a group of lawyers arrested in 1980 after a one-day strike by members of the Syrian legal profession on 31 March that year.

He was one of the imprisoned human rights activists featured in AI's October 1983 Prisoner of Conscience Week Campaign (see October Newsletter).

Handwritten notes in Arabic script, including the date "13/10/83" and the name "M. al-Kozbari".

Campaign for Prisoners of the Month

Each of the people whose story is told below is a prisoner of conscience. Each has been arrested because of his or her religious or political beliefs, colour, sex, ethnic origin or language. None has used or advocated violence. Their continuing detention is a violation of the United Nations Universal Declaration of Human Rights. International appeals can help to secure the release of these prisoners or to improve their detention conditions. In the interest of the prisoners, letters to the authorities should be worded carefully and courteously. You should stress that your concern for human rights is not in any way politically partisan. In no circumstances should communications be sent to the prisoner.

Zahera Ahmad Badawi KAMAL,
Israel/Occupied Territories

A physics teacher, aged 36, she has been administratively restricted for two and a half years.

Zahera Kamal, who had been politically active and involved in a number of Palestinian cultural and social organizations, was first served with a six-month restriction order in June 1980, in accordance with Articles 108-110 of the 1945 Defence Emergency Regulations. The order was renewed for the 7th time on 1 December 1983.

She lives with her parents in the Wadi al-Joz district of East Jerusalem and has been restricted to Jerusalem—although since late 1980 she has been permitted to travel the 12km to Ramallah each day to carry on her teaching job at the Women's Training Centre there.

She has to sign in at 02.30 p.m. every day at the Moscoviya police station, just inside West Jerusalem.

At night she is restricted to her home from an hour after sunset to an hour before sunrise. The police often call at the house to check that she is there.

AI is concerned because she has been restricted without having been formally charged or brought before a court of law. She has not been given details of any charges against her and has no right to challenge any evidence against her.

AI groups have asked the Israeli authorities to specify why she has been restricted but have received no reply. The available information does not suggest that she was involved in the use or advocacy of violence but rather that she has been restricted because of her non-violent political activities.

She is reported to be one of at least 62 Palestinians who have been placed under town arrest or had such restriction orders renewed in Israel or the Occupied Territories during 1983.

Please send courteous letters appealing for the restrictions on Zahera Kamal to be lifted to: Mr. Yitzhak Shamir/Prime Minister/Office of the Prime Minister/Jerusalem/Israel; and to: Mr. Moshe Arens/Minister of Defence/7 "A" Street/Hakirya/Tel Aviv/Israel.

דף 15 מתוך 7 דפים
 סיווג בטחוני: _____
 דחיפות: _____
 תאריך וזיח: 461
 מס. מברק: _____

18

אל:

- 7 8

24. לסעיף 37. לענין סגירת אדמות לצרכים צבאיים (שטחי אמונים וכו') וחפיסת אדמות לצרכים צבאיים - ר' החוברת "THE RULE OF LAW..." יש כמובן להבחין בין השניים. ולידיעתך של כלל הקרקע שנסגרה ונתפסה גם יחד לצרכים צבאיים אמנם מגיעה 280% ל-20% בקירוב, אך מוצע כי תציין, אגף אגף אגף, מערכבים הנסגרים והנתפסים גם יחד. כאשר לשטחים שנסגרו, ניתן להמשיך לעבד ואילו אלו שנחפסו גדלס מיזערי, וכוללים אסמטא גם מחנות צבאיים ירדניים. אשר לסענה "שישראל תפסה 20 אחוז משטחי יו"ש לצרכי התנהלויות" - מציעים גם כאן שלא להכנס לגודל שטחים אלא להתייחס לסוגיות אדמות המדינה לפי "THE RULE OF LAW..." והערותינו לדו"ח מח"ד מהשנה שעברה.

25. לסעיף 38 - לסענה שהיו אכרים מהשטחים שנחפכו לשכירי יום בגלל תפיסת קרקעות מציעים להשיב: א. לא נתפסו אדמות פרטיות ולא נושל אף ערבי מאדמתו הפרטית לצרכי החיישבות. ב. גם בשטחים שנסגרו לצרכים צבאיים מאפשרים המסך עיבודם ע"י החקלאיים.

ג. לפני 67 היתה תופעה של אבטלה סמוייה בחקלאות. מאז מצאו חלק מהאכרים מהשטחים מקורות העסקה מכניסים יותר בגלל הקידמה הכלכלית ממנה נהנים השטחים. אחרים העדיפו לעבוד בישראל וליהנות כידוע, מהכנסה גבוהה עבור עבודתם. אלו שמצאו עבודה בישראל נשארו בכפריהם ורבים מהם ממשיכים לעבודות בכפריהם, כולל עבודות חקלאות על בסיס עונתי. בנוסף לכך חקלאיים בשטחים אסמטא משתמשים באדמות חקלאיות לבנייה במסגרת תנופת הבניה הגדולה בשטחים.

26. לסעיף 39 - הסענה שהמתנחלים הישראליים המהווים 3 אחוז מהאוכלוסיה צורכים 20 אחוז מהמים, אינה נכונה. משתכעת ממנה גם הסענה שהצריכה של המתנחלים נעשית על חשבון האוכלוסיה הערבית. יצוין שבשנות המימשל הישראלי הצריכה הבייתית של חושבי יו"ש הערביים עלתה בצורה דרמטית - מ-5.4 מ"מ"ק ב-1967 - 1968 ל-14.6 מ"מ"ק ב-1978-1979, ולמרות שסה"כ הכמויות שנצטרכו בחקלאות לא השתנו, השטח המושקע התרחב ב-150% ויבולים גדלו עד פי 12, הודות להכנסת ציוד ושיטות מודרניות; בעוד שב-1966 הצריכה הבייתית של מים מצד ערביי יו"ש הוערכה ב-5 קוב לנפש לשנה, הוכפל המספר ב-1973, וב-1980 הגיע ל-20 קוב לנפש לשנה, כלומר פי 4.

8/.. ב

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

דף 6 מתוך 15 דפים

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן:

מס. מברק:

לשירות
מח'
הקשר

18

אלו

- 6 -

20. לסעיף 32 - תוספת להערות רע"ן הדין הבינ"ל; אין זה נכון לעיון שבתקופת ירון חלק מהשרותים הרפואיים היו חנים וכיום יש לשלם עבורם. ראשית, ספק אם החוק הירדני מ-1966, שנ תן הנחות כספיות לשרותי בריאות לעובדי מדינה, בכלל יושם בשטח. אך מכל מקום הנקודה אינה רלוונטית, ומתמיהה סענה בדו"ח מחמ"ר לגבי שרותי רפואה ביו"ש ועזה - תחום שבו מושקע מאמץ כה רב עם תוצאות מרשימות הן בהשוואה למצב ששרר בשטחים לפני 1967, והן בהשוואה למצב בתחום הבריאות ושרותי הבריאות בארצות ערב כיום. יתירה מזו, הממשל הישראלי הנהיג ביטוח בריאות וולנטרי שבמסגרתו מבוסס הכיסוי קרוב ל-500,000 נפש, כמסבר בהערות רע"ן הדין הבינ"ל. מציעים גם שהוסיף הדגשה על ההתפתחות העצומה שחלה בשרותי הבריאות מאז 1967 עפ"י נייר שאני מצרף בזאת (נספח ב').

21. לסעיף 33 - לסענה שכל פיתוח המים שנעשה בשטחים מיועד להתנחלויות. סענה זו חופפת הסענה בסעיף 2 שבמקור וראה השוואתנו לעיל בעניין המים. מציע שתשחמש בנייר המוברק לך בנושא מים (נספח א') כדי להפריך סענה בלתי נכונה זו.

22. לסעיף 34 - לסענה שישראל מבילה בניית צממלא בתי חרושת חדשים. הסענה אינה נכונה. מאז 1968 ועד היום נפתחו ביו"ש עפ"י רשיונות שלנו 916 מפעלים המעסיקים 6500 עובדים. אלה כוללים, בין היתר, 252 מנסרות אבן, 222 מחצבות, 102 בתי בד, 91 מפעלים למוצרי מלט, 18 מפעלי פלסטיק, 18 מפעלי כימיקלים ותרופות, 15 מפעלים למוצרי מזון, 12 מפעלי מקסטיל, 7 מפעלי מתכת, 4 מפעלי סבון, 3 מפעלים למוצרי חשמל, מפעל גדול לאלקטרודות בחברון ועוד.

23. לסעיף 36 - לסענה שההתנחלויות הזיקו למקורות המרנסה של התושבים המקומיים - החיפך הוא הנכון:

א. ההתנחלויות הביאו לפיתוח מקורות העסוקה כשתושבי יו"ש ערבים רבים עובדים בבנייה בהתנחלויות.

ב. תושבים אלו מצאו גם מקומות עבודה חדשים במפעלים ליד מקומות מגוריהם.

ג. גם נהנים מפיתוח השתיה כלכלית כגון כבישים, חשמל, מים סלמונים.

ד. כתוצאה למדו ויישמו שיטות מודרניות בתחומים שונים כמו בחקלאות (בקעת הירדן לדוגמא).

האריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

דפים 15 מתוך 5

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן:

מס. מברק:

לשירות
מח
הקשר

18

אל

17. לסעיף 29 - הטענה שכלכלת השטחים מבוססת כמעט כולה על הכנסה מערבים שעובדים בישראל - "מעוותת מאוד עובדתית:

א. מאז 1948 ועד 1967 נקטו ירדן ומצרים מדיניות מכוונת של אפלייה בנושא הקצאת משאבים הן לגבי יו"ש והן לגבי חבל עזה. אחת התוצאות של מדיניות זו היו שעורי אבטלה גבוהים הן ביו"ש והן בעזה.
ב. מדיניות ממשלת ישראל להתיר מעבר חופשי של גורמי ייצור ומוצרים בין ישראל לבין יו"ש ועזה היוותה מנוף לפיתוח הכלכלי המואץ שממנו נהנים כיום המשקים ביו"ש ועזה.
ג. אין זה נכון כאילו כלכלת יו"ש ועזה מבוססת כמעט כולה על הכנסות מעבודה בישראל. כדי ללמוד על תהליכי פיתוח מקומיים ניתן להיעזר בהתפתחות הוצר המקומי הגולמי. להבדיל מהתוצר הלאומי הגולמי, אין המדר של תוצר מקומי גולמי כולל הכנסות של עובדים בישראל (או של עובדים בארצות ערב). במשך התקופה מ-1967 - 1982 עלה התוצר המקומי הגולמי במחירים קבועים (ריאליים) ביו"ש פי 3. גידול במדר בשיעור כזה מעיד על צמיחה כלכלית פנימית של המשק ביו"ש כתוצאה אלא מתהליכי פיתוח פנימיים שעברו על המשקים ביו"ש ועזה.

18. לסעיף 30 - במברק מוזכרת טענה ש"אנו מגבילים הייצור החקלאי בישראל". כנראה נפלה כאן טעות: אם הכוונה שאנו מגבילים את הייצור החקלאי ביו"ש ועזה - ר' הערות רע"ן הדין הבינ"ל. אם הכוונה ש"אנו מגבילים היצוא החקלאי לישראל" (פיו"ש ועזה) - הרי גם טענה זו אינה נכונה. שיווק התוצרת החקלאית בישראל נעשה באמצעות מועצות השיווק ע"י חוקים ישראליים. למרות זאת תיאום הפעולות בשטחים והמינהלים האזרחיים ביו"ש ועזה מגיעים להסכם עם המועצות על שיווק עודפי תוצרת מהשטחים לישראל.

19. לסעיף 31 - אלא לסענה שישראל משמשת בהכנסות מהשטחים למען בניית כבישים עבור ההתנחלויות. הטענה אינה נכונה. כל ההכנסות מהשטחים מיועדות אך ורק למימון שירותים ותקציבי פיתוח לטובת תושבי יו"ש הערביים. יתירה מזו, ההכנסות מהשטחים ממנות רק 46% ממח"כ ההוצאות לשירותים ופיתוח המיועדות לתושבים הערבים של השטחים, ושאר ה-54% ממומנים ע"י ממשלת ישראל. זאת ועוד - מהסקעות תשתית ופיתוח להתישבות יהודית כמו כבישים, חשמל וכו' - שכאמור אינן באות מההכנסות בשטחים - הרי נהנית מכך כלל האוכלוסיה המקומית.

64..

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

דף 4 סתוד 18 דפיט

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזיח:

מס. מברק: 961

לשימוש
מח'
הקשר

18

אל:

- 4 -

כיתוניה - אהמד לוטפי עות'מאן

סובאס - האשם צאלח

סלפית - חסן אלוזיר

בני זייר - יחיא יונס רימאוו

סלוואד - מוסא מחמוד מוסא

בנוסף לכך ראש עיריית ביר זית היה ראש עיר נבחר, נפטר לפני כמה חודשים ומועצת העיריה פרס בחרה ראש עיר חדש. ראש עיריית יריחו, ג'מיל צברי חלף, הוא חבר עיריית נבחר מ-1976 והחליף את ראש העיר שנפטר. בית ג'אלה-אמנס הודח ראש העיר על רקע פלילי, אך האיש המכהן כיום, מרח אלאערב הוא אחד מחברי העירייה שנבחרו בבחירות 1976 (ואיש צאטא שביהן לפני כן כראש עיר). בענבתא מכהנת מועצת העיר הנבחרת כולה, להוציא ראש העיר שהודח, ובמקומו מכהן סגנו, טאהר חג'אזי, שהוא חבר העירייה שנבחר ב-1976. בחלחול אמנס הודח ראש העיר, אך במקומו מכהן סגנו, חג'אזי מדייה, שנבחר למועצת העיר ב-1976.

14. לסעיף 26 - באשר לבחירות בשטחים - כידוע אין זה מחובתו של ממשל צבאי. עשינו זאת בעבר מתוך מגמה חיובית ברורה. תולדות הנושא ידועות והאיומים של אש"ף על האוכלוסיה יצרו אורח בלתי הולמת לכך בשנים אסאס האחרונות.

באשר לירושלים - בעינינו אין היא חלק מיו"ש ועזה ויש להדגיש זאת. עובדתית לגבי השתתפות חושבי מורה ירושלים/נבריק בנפרד.

15. לסעיף 27 - בדרך גם פירוס הסיבות להדחת ראש העיר הממונה של חברון, נמשה, עפ"י מברקי התדרוך ששלחנו בשעתו.

16. לסעיף 28 - לא ברור לנו למה כוונתך באסירה כדבר המספרים של שימוש במים שסטרנו. "מכל מקום, טענת מהמ"ד אינה נכונה עובדתית, שכן הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מדווחת נתונים על החשבוניות הלאומית וענפי הייצור ביו"ש ועזה ללא הישובים הישראליים וכך גם נתונים של תיאום הפעולות בשטחים המינהלים האזרחיים ביו"ש ועזה.

5/..

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

דף 2 מתוך 15 דפים

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזיח: 4/1
מס. מברק: 461

אל:

- 2 -

- ב. במסגרת זו הוכנסה השיטה של ה- "WATER - SHARING" המאפשרת העמדת מקור זה במקום ששם הוא דרוש ביותר, באמצעות העברות הדדיות של מים בין יו"ש לישראל, עפ"י שיקולים גיאוגרפיים וכלכליים.
- ג. בהתאם לכך מזרימה ישראל ליו"ש כמויות גדולות ביותר של מים לצרכי האוכלוסיה הערבית. כך, למשל, ישראל הורידה ב-1979-1980 כמות של 2,734,000 מ"ק כנגד 546,000 מ"ק שהוזרמו לישראל.
- ד. ליו"ש ישראל, כלומר תוספת של 2,188,000 מ"ק שהוזרמו מישראל ליו"ש כדי להשלים כמות המים שם. דבר זה מדבר בעד עצמו.
- ה. לצורכי הישובים היהודים משתמשים במים ממקורות שאנחנו פיתחנו ושלא היו זמינים לגבי ערביי יו"ש ועזה לפני כן (אנן עמוק יותר שלא הגיעו אליו בעבר).
- ו. שיפרנו שיטות ההסקייה וטכניקה של הסקיה ביו"ש ועזה, כך שבאותה יחידת מים יוכלו להסקות יותר שמחים.
- ז. למעוף 4 יש להוסיף על הערות רע"ן הדין הבינ"ל שכוחות הבטחון עושים גם כל מאמץ לכידת מבצעי הפיגוע במכללה האסלאמית בחברון, פגע נתעב שגר, כזכור, גינוי חריף מצד ישראל.
- ח. למעוף 6 - לפענה שמשתמשים בעוצר קולקטיבי. אף שקנבת במקום שאין הדבר כך וסדור בצעד בטחוני בלבד, כדאי שתפרט מתוך "THE RULE OF LAW..." והערותינו לדו"ח מחמ"ד מהשנה שעברה ותדגיש שמפעם לפעם נאלצים השלטונות להטיל עוצר על מקום זה או אחר, לרוב מחנות פליטים, בקשר להפרות סדר אולם גם במקרים של הטלות עוצר בעקבות הפרות סדר אין זאת בבחינת "עונש קולקטיבי", אלא נעשות כמטרה להחזיר השקט ובטחון הציבור ולהקל על תפיסת מבצעי הפיגועים, ההתפרעויות והפרות הסדר והבאתם לדין.
- ט. למעוף 8 - כתוספת להערות רע"ן הדין הבינ"ל כדאי להוסיף שלמותר לציין שכל נאשם הרוצה בכך מיוצג ע"י עו"ד במשפט, ולעיתים גם ממנה ביהמ"ש הצבאי סניגור.
- י. למעוף 12 - מדיעה אישית של היועץ המשפטי - התרגום נעשה לשביעות רצון הנאשמים ולא נשמעו טענות מצדם או מצד פרקליטיהם.

3/..

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

דף 1 מתוך 15 דפים

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות: בהול

תאריך וזיח: 461

מס. מברק: 461

לשימוש
מחלקת
הקשר

אל: וושינגטון

סייבל. דו"ח מחמ"ד על זכויות האדם. לשלך 182.

1. בנספר מעביר לך את ההערות המפורסות של רע"ן הדין הבינ"ל.

2. להלן תוספות לכמה מהסעיפים שאליהם התייחס סא"ל זינגר ובעיקר לנקודות שלא התייחס אליהן. נעזרנו בהכנת התשובות לסעיפים אלו ע"י סגן מתאם המעולות באיו"ש ובאזה"ע וצוות עוזריו וכן ביועץ המשפטי של המשרד.

3. כללי: - אא

א. שאלנו את עצמנו על שום מה, במערכת היחסים שלנו עם אארה"ב, צריך חומר זה לבוא מאת "ידיד" עלום שם, ולא באורח רשמי כסיוסא אא להערות. נדמה שכדאי לשוחח איתם על כך לגבי העתיד, ביחוד השבטקרים רבים המדובר בהשמצות של עורבא מרח שאת מקורן ניתן לשער (הקונסוליה), והמובאות לדאבוננו כאובזרבציה אמריקנית, ככל הנראה. אפילו מוסד כמו סס"ג מורה מידי שנה להמציא לנו את סיומת הדו"ח שלו חודשים לפני הגשתה ולשבת איתנו על התגובות.

ב. ניתן לשער כי ההבלטה של הנושאים הכלכליים השנה באה כתוצאה מההדגשה האמריקנית בנושא "איכות החיים". יחד עם זה גם כאן יש להביע חמיהה על קביעות עובדתיות לכאורה שהן רחוקות מן המציאות תוך היאחזות בפירורי מידע בלתי מבוססים.

4. לסעיף 2 - יש להוסיף, באשר לצד המהותי, על הערות רע"ן הדין הבינ"ל. כלהלן: לגבי שימוש בקרקע - חשוב לחזור ולציין שההתנחלויות ביו"ש וחבל עזה הן רק על אדמות מדינה או אדמות שניקנו לערבים וכי אף תושב ערבי לא נושל מהאדמה שנוצלה לצורכי התישבות. אא להוסיף: ^{הקונסוליה} ^{הקונסוליה} אשר לשימוש במים - מעבירים לך (בנספח א') נייר בנושא מיס"מ ^{הקונסוליה} ^{הקונסוליה} מתוכו יש להדגיש במענה לסענות לגבי שימוש במים.א. בהיות ישראל, יו"ש וחבל עזה ממוקמים בגבול אחד מהאזורים הצחיחים ביותר בעולם, הם סובלים ממחסור כרוני במים. כיוון שמוסנציאל המים של האזור בין הים התיכון ונהר הירדן נוצל כמעט במלואו - והצורך במים לצריכה ביתית, חקלאית ותעשייתית גודל בהתמדה - כל שיפור משמעותי במצב טמון בטיפול המתאים במקורות המים ובפיתוח טכניקות לניצול מקורות שעד כה לא נוצלו. הדרך היחידה לטיפול בבעייה זו באורח שיטתי במגמה להשיג מירב התועלת עבור כל תושבי האזור ^{הקונסוליה} ^{הקונסוליה} בניהול צנטרליסטי של השימוש במים ופיתוח כל מקורות המים הניתנים לניצול.

2/..

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ז' בטבת תשמ"ד'
13.12.83

מספר: 4417

אל: ✓ מר מרדכי ארציאלי, שטחים
מאת: המח' הקונסולרית

הנדון: בקשה לרשיון ביקור בכלא פרעה

בשיחה טלפונית היום חזרה הגב' יגר, נספח לעניינים קונסולריים
בסגרירות ברזיל ע"ש האזרח הברזילאי שביקש, בהתאם להודעת משטרת
ישראל והצלב האדום את ביקור הקונסול:

MUNIR (MONIR) FRANK ABU HAZBA
HAZBA או HATZBA

לפי בקשתי חברר השם פעם נוספת אולם טענה שהשם אוית להם כך
בטלפון.

האיש נעצר כאמור ב-26.10 כשבועיים שלושה אחר הגיעו לישראל.
נודה על טיפולך.

בברכה,

א. אגמון

2000年12月25日

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

אל: נ"י, נד: 618, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 121283, יח: 1600
נד: צנוורה ביוש

מיידי / שמו

סביר, שלך נר 330 מ-8.12

צנוורה ביוש.

להתייחסות כללית בענין צנוורה ביוש, מציעים שתעור בחומר הרקע
הנמצא בידיכם ובפרט:

1. THE RULE OF LAW IN THE AREAS ADMINISTERED BY ISRAEL
עמ' 77-79.

2. הערות ועיין הדין הבינאי במפצ'ר לדוייח מחטייד מהשנה
שעברה.

שטחים - הסברה/תכנים

תפ: שטחים, הסברה, מצפא

סופס מברק צפון

8.12.83

דף 1 מחוך 1 דפים

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות: מידני

לשימוש סה' הקשר

תאריך חז"ח: 08/12/83

מס' מברק: 330

בחלקת הקשר - ניו - יורק

א': הסברה חכמים, ארציאלי

רע': יבר, סצמ"א

בא': אורי סביר, עתונות

ל-1155-2/2

סה - Voice of America נקטו חובתנו למחקר העומד להתפרסם
כאן ביום א' ע"י ה"Fund for Free Expression" הקשור ל -
"Helsinki Accords Watch Group" בנושא הצנזורה הישראלית ביו"ש.
המחקר (160 עמודים) שחובר ע"י מירון בנבנישתי גורס כי הצנזורה
הישראלית אוסרת כל ביטוי פלסטילנאי חופשי בעתונות ובספרות.

נודה על סיועכם בנדון.

סביר

ל' הסברה ג/א/א ג'באי קיאר טלחין

א.ט.

דחיפות:

איכות מנהל החלקה:

השורה:

האריך:

מפקדת פרקליט צבאי ראשי

ענף : הדין הבינלאומי

סל: 2925

חק - 33 (100) 1730

טבת תשמ"ד

12 דצמבר 83

18

עוהק 2 מתוך 10 עותקים

דף 1 מתוך 1 דפים

(188 ל' תרצ"ה)

משרד החוץ - מר ארציאלי

משרד החוץ - היועץ המשפטי

מתאם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע

סגן מתאם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע

משרד החוץ - מנהלת ארבי"ל 3

הנדון: דו"ח זכויות האדם של מחמ"ד לשנת 1983

1. כנספת המצורף למכתב זה נביא את התייחסותנו לסעיפים המעוררים בעיות משפטיות במברקו של מר סייבל משגרירותנו בווינגטון בנושא שבנדון (נר 182 מיום 8 בדצמבר 83).
2. נעיר כי המברק הגיע לידינו רק אחמול (11.12.83) ועל כן לא היה סיפק בידינו לבדוק את הטעון בדיקה באופן מעמיק.
3. לא התייחסנו לסעיפים הבאים של המברק: 6 (אין מה להוסיף לתשובה שנתן סייבל), 24 (הנושא קשור ברמה"ג אשר אינה בתחום טפולנו) וכן הסעיפים הבאים שמחייבים מתן תשובה לא משפטית: 26, 28, 29, 31, 33, 34, 36, 37, 38, 39, ו-40. אנו מניחים כי סגן מתאם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע וצוות עוזריו ימסרו התשובות לסעיפים אלה.

יואל / זלנגר, סא"ל

דע"ן הדין הבינלאומי

בשם פרקליט צבאי ראשי

יז/רו

18

10/15
461

on

Supervision of Water Resources

In order to prevent overpumping and depletion of public water resources, restrictions and regulations were imposed on the water from springs and wells for irrigation. Implementing existing Jordanian laws - (Law for Regulating Natural Resources, No. 31, 1966, and Regulations for Controlling Ground Water, No. 88, 1966) - the Israeli administration has been empowered to require the installation of metres on water sources, to limit output and to prevent overpumping - so as not to damage "the waters of the Kingdom". (The Jordanian authorities did not have enough time to implement these orders themselves).

The rights of the resident population to the use of existing water sources have been strictly safeguarded since 1967. The Israeli administration has taken the following steps towards ensuring the region's water supply for all its inhabitants and for future generations:

- * In 1977, the Israeli administration began issuing licences for the drawing of water in order to regulate output for irrigation. This was preceded by installing water metres on all the wells in the region and recording monthly, over a whole year, the amounts drawn by each owner, without any limitation. Water quotas for each well-owner were then based on the quantities actually drawn, plus a 10 percent increase to offset possible errors.
- * In areas where in the past overpumping caused salination of water, the drilling of new wells has been prohibited.
- * In areas not utilized before because they require deep drilling, such as in the Ein Feshkha region, the Israeli water company, MEKOROT, has carried out research bores, and has invested a lot of its resources in return for the concession for future drilling. Mekorot sells the water

11/15
461
produced from these new wells to Israeli villages founded in the Jordan Valley since 1967, which in no way affects the water supply to Arab localities. At the same time, drilling permits have been issued for the drilling of new wells in the Ramallah-El Bireh and Ein Samoya areas.

* In the western basin where water reaches a regional aquifer supplying both sides of the pre-1967 border, and which was fully utilized prior to 1967, the drilling of new wells has been prohibited. The only exception has been for the regulation of water usage, whereby Mekorot has been permitted to drill additional wells in return for planned replacement of water in winter in parallel amounts to offset the depletion.

At present, some 300 Arab wells and 17 Jewish-Owned wells are operating in Judea-Samaria. The Jewish-owned wells (sunk since 1967) have only in one case caused a reduction of the water supply available to the Arab population, the majority of them having been sunk into deep water-bearing strata that had never before been tapped. In that exceptional case, the administration made good the deficiency from the new source at the same cost to the Arab users as they would have incurred in producing the quantity in question from their own source. In addition, the administration has sunk new wells for drinking water for the exclusive benefit of the Arab population of Judea-Samaria.

Water Sharing

Since 1967, when it took over the administration of Judea-Samaria, Israel has introduced a water-sharing scheme that makes this resource available wherever it is needed most, through reciprocal transfers of water between Judea-Samaria and Israel's territory within the "Green Line", according to geographic and economic considerations. In 1978/79, for example, water measured at 1,069,000 cubic metres was pumped from Judea-Samaria to "Green Line" Israel, while 2,098,000 cubic metres were pumped from Israel to Judea-Samaria. In 1979/80, a quantity of 2,734,000 cubic metres was pumped from Israel to Judea-Samaria, as against only 546,000 cubic metres pumped from Judea-Samaria to Israel, making an adverse balance, for Israel, of 2,188,000 cubic metres.

12/15
461
Waterworks

In 1967 there were only two public waterworks in all of Judea-Samaria. Under Israeli administration these have been enlarged and several new regional systems added. Of the 3,200 cubic metres of water per hour available today in Judea-Samaria for domestic consumption, 1,750 are from works developed and maintained by the Israeli administration, as detailed below:

- * The administration has dug three large wells near Herodion, supplying some 700 cubic metres of water per hour to the Hebron and Bethlehem areas, which had been receiving only 150 cubic metres per hour until 1970.
- * The Ramallah region now receives some 70 percent of its water needs directly from the Israeli system, thus ending a chronic shortage.
- * Two new wells supply water to Jenin, increasing the supply nearly five-fold as compared with 1970.
- * The perennial water shortage in Nablus was substantially alleviated by a 200 cubic metre per hour well drilled by the administration and transferred to the municipality. For political reasons Nablus has refused to accept water from an administration-dug well at Beit Iba, which would completely alleviate the shortage.
- * Two new east-west pipelines in Samaria have been laid to provide dozens of villages with a regular supply of water for the first time.
- * A 30-kilometre pipeline was laid in the western Hebron Hill region, to supply water to 10 villages.

Water for Domestic Use

Throughout the period of Jordanian rule, little infrastructure development was undertaken to ensure a regular water supply for domestic use in Judea-Samaria. Most of the inhabitants drew water for their homes from nearby springs or from rainwater cisterns; piped water was available only in some of the larger towns, and its supply was intermittent or rationed. The quality of the water was low, and no chlorination was applied.

13/15
461

Under the Israeli administration the domestic water consumption of Judea-Samaria residents has risen dramatically - from 5.4 million cubic metres in 1967/68 to 14.6 million cubic metres in 1978/79, and, despite the virtually unchanged consumption totals for agriculture, the area under irrigation has expanded by 150 percent and yields have increased twelve-fold, due to the introduction of modern equipment and techniques. In 1966, domestic water consumption in Judea-Samaria was estimated at five cubic metres per person per year; by 1973, the figures had doubled, while in 1980 it stood at more than 20 cubic metres per person.

The Israeli administration places no restrictions on the development of water resources for domestic consumption - even if this entails exploitation of an aquifer that is already being fully utilized. Thus, the authorities have not only encouraged municipalities in the area to drill water near their towns and operate them but, beyond that, have played an active role in augmenting the supply.

The following table shows the increase in water consumption as a result of the investment made by individual municipalities:

WATER CONSUMPTION (in thousands of cubic metres)

<u>Municipality</u>	<u>1966</u>	<u>1981/82</u>
(Bethlehem (Bet Jalla (Bet Sachur	260	3105
(Ramallah (El Bireh	850	3218
Nablus	190	1840
Jenin	460	1366

9/15

(461)

X 0900

Situated on the edge of one of the earth's arid zones, Israel, Judea-Samaria and the Gaza District suffer from a chronic shortage of water. Since the water potential of the area between the Mediterranean Sea and the Jordan River has been almost fully utilized - and the need of water for domestic, agricultural and industrial uses is steadily growing - any substantial improvements in the situation lie in making water sources available and in developing techniques for reclaiming otherwise unusable ones. The only way to deal with this problem systematically for maximum advantage for all the residents of the area is to centralize management of water usage and development of all available water resources.

Before 1967, the Jordanian government in Judea-Samaria and the Egyptian government in the Gaza District allowed the drilling of private wells without any restrictions, thus destroying water resources and damaging potential sources for the future.

The long-range policy of the Israeli administration has concentrated on conservation of existing sources; on locating new sources, on instituting measures to prevent the lowering of the water-table, and on avoiding penetration of saline water into these sources. Since saline water from the Mediterranean Sea lies close to the area's freshwater sources, salination would occur if there were prolonged overpumping due to unrestricted exploitation of these sources.

Since 1967, the Israeli administration has emphasized supervision and improvement of irrigation methods, for the most efficient and economical utilization of available resources. It has also provided consulting services in Judea-Samaria and the Gaza district, which deal with locating new water sources and maintaining and improving existing ones.

The Israeli administration has encouraged and participated in the improving and repairing of water networks in urban and rural areas. Thus, development of water supply for domestic use has progressed dramatically in recent years. At present, in addition to connecting the major cities of the areas to water networks, over 200 villages have been supplied with indoor running water 24 hours-a-day, compared with the situation before 1967 in which villages were dependent on winter rain-water collected in cisterns or water transported from distant sources.

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
ענף הדין הבנילאומי
טל: 2925
חק - 33 (502)
תשרי
6 אוקטובר
53

18

הנדון: רישום ראשון של מקרקעין באיו"ש

1. לאחרונה התפרסמו תגובות ביקורתיות בהתייחס להחיקה בטהון שפורסמה בשנה האחרונה בנושא רישום ראשון של מקרקעין באיו"ש; ביקורת בנושא נכללה אף בהנשר שפרסמו עורכי הדין באיו"ש בעת שבייחם ב- 12.9.83; ברצוננו להבהיר מספר נקודות הקשורות בנושא זה.

הביקורת מופנית בעיקר כלפי שני צווים שפורסמו בשנה החולפת: צו בדבר תיקון חוק רישום נכסי דלא נידיי שטרם נרשמו (תיקון) (יהודה והשומרון) (מס' 1054), התשמ"ג-1982 שפורסם בדצמבר 82 וצו בדבר תיקון חוק רישום נכסי דלא נידיי שטרם נרשמו (תיקון מס' 2) (יהודה והשומרון) (מס' 1060), התשמ"ג - 1983 שפורסם ביולי 83. מצ"כ צלום מנוכח הצווים.
3. רשום ראשון של מקרקעין הינו רשום בטאבו של זכויות במקרקעין שלא הוסדרו קודם לכן ברישום; החוק הירדני (חוק רישום נז"ל"ן שטרם נרשמו) קבע כי בכל מחוז או נפה תהיה ועדה רישום, בראשותו של מושל המחוז (או הנפה). הועדה הטבל ותחליט בבקשות לרישום ראשון של מקרקעין שלא נרשמו קודם לכן בטאבו, על החלטות הועדה של ערכאה ראשונה ניתן היה להגיש ערעור אל ועדת ערעורים המורכבת ממנהל הקרקעות והמדידות, שופט בית המשפט לערעורים וסגן התובע הכללי.
מצ"כ נוסח החוק.
4. בסנה 1971 תיקן מפקד האזור את החוק המקומי בצו (מס' 448) שעיקרו החלפת מושל המחוז או הנפה המקומי בשופט שלום מקומי שבתחום שיפוטו נמצאים המקרקעין.
5. בסנה 1982, לאחר ניסיון של למעלה מ-10 שנים של פעולתן של ועדות הרשום הראשון, נמסר ע"י המינהל האזרחי באיו"ש כי ועדות הרישום בהרכב כפי שתוקן על ידי ישראל היינו בראשות שופטי השלום המקומיים, אינן מסוגלות למלא את התפקידן בשל מספר סיבות:
א. עומס רב שמוטל על עבודתם של שופטי השלום באיו"ש בבתי המשפט המקומיים, כנפרד מהתפקידים כיו"ר ועדות הרשום הראשון.
ב. על שופטי השלום המקומיים מופעלים לחצים כבדים מצד גורמים שונים בכל הנוגע לעכב במקרקעין שבתן מעורבים ישראלים.
ג. השופטים עצמם פנו למינהל האזרחי על מנת שיעבירו בהם את התפקיד של ראשות ועדות הרשום הראשון, מן הסיבות האמורות לעיל.

6. אשר על כן, לא היה מנוס מתיקון החוק (צו מס' 1034 שנוסחו מצ"כ); צו זה החזיר את המצב המשפטי העובדתי לקדמותו באופן שראשות ועדת הרשום הראש : תהיה טוב בידו מוסלי הנפות, כפי שהיה הדבר בתקופת השלטון הירדני.

7. יצוין כי בקשה לרישום ראשון של מקרקעין אשר לא נרשמו קודם בטאבו היא בקשה לקבל זכויות מן המדינה והמשיב הטבעי לבקשה זו היא המדינה; בקשה מעין זו אינה יכולה, על פי המשפט הביבלאומי, להיות נדונה בפני בית משפט מקומי שכן אין זה ראוי שבית משפט מקומי ידון בסכסוכים משפטיים שבין תושבים מקומיים ובין ממלאי התפקידים בממשל הצבאי או במינהל האזרחי; מסיבה זו, העביר מפקד האיזור גם את סמכות הערעור על החלטות ועדות הרישום הראשון של ערכאה ראשונה מועדה בהרכב של ממלאי תפקידים תושבי האיזור אל ועדת הערעורים הצבאית המורכבת ממשפטנים שהינם מומחים בדיני מקרקעין.

8. כהשלמה לתיקון המתואר לעיל (בסעיפים 7 - 6 לעיל) פורסם ביוני 85 תיקון נוסף (בצו מס' 1060 שצלומו מצ"כ) לפיו לוועדות הרישום הראשון תהיינה סמכויות יחודיות בכל ענין הנוגע לכל קרקע שהוגשה לגביה בקשה לרישום ראשון ולבית המשפט המקומי לא תהיה סמכות לדון בכל התנגדות לבקשה לרישום או בכל ענין אחר הנוגע לקרקע שהוגשה לגביה בקשה לרישום.

9. תיקון אחרון זה היה מחוייב המציאות שכן בתי המשפט המקומיים לא הפעילו כל ריסון עצמי ונחשו החלטות ופסקי דין שהתעלמו או שעמדו כסתירה להליכי רשום ראשון שהוגשו לוועדות הרשום האזוריות, המשך מתן פסקי דין במתכונת משפטית זו יכול היה לגרום לכך שהליכי הרשום הראשון ישותקו בשל מהן צווים של בתי המשפט המקומיים האוסרים על התושבים המקומיים לנקוט בהליכים של רישום ראשון וכן לגרום לכך שתוצר אי וודאות בדבר הבעלויות במקרקעין באיו"ש בשל פסקי דין והחלטות סותרים שניתנו ע"י הערכאות השפטיות הטונות (היינו, ועדת הרשום הראשון מחד ובית המשפט המקומי מאידך).

10. בראה כי מחובתו של מפקד האיזור היתה להבטיח בחקיקה שוועדות הרישום הראשון תוכלנה להפקד ומבקשי רישום יוכלו להגיש את בקשותיהם לרישום ראשון של מקרקעיהם ולא חשש וכן שלא ייווצר מצב לפיו בהתייחס למקרקעין מסוימים תנחנה החלטות משפטיות הסותרות זו את זו.

11. יצוין כי כל התיקונים שנעשו כחקיקה בהתייחס לנושא הרישום הראשון הם תיקונים פרוצדוראליים ולא נעשה ע"י מפקד האיזור כל תיקון ביהודה ושומרון בדיון הקהות. בנושאי מקרקעין באופן שמשנה משהוא בזכויות המהותיות של בעלי מקרקעין כלשהם במקרקעיהם.

12. כמו כן נציין כי לא נשללה סמכות בתי המשפט המקומיים לדיון בתביעות אחרות פרט למתואר לעיל.

יואל / איגור, סא"ל
רע"ן הדיון הביבלאומי
בשם פרקליט צבאי ראשי

1. אחד הענפים הכלכליים החשובים ביותר באיו"ש ובאזח"ע הינו ענף הפירות והירקות, וככנו
מפרנס חלק ניכר מן האוכלוסיה באזורים אלה. ענף זה זוכה להשקפה לב רבה מצד גורמי
המינהל האזרחי באזורים והחקלאים מקומיים זוכים להדרכה מקצועית ולעזרה בפתרון בעיות
מקצועיות ויחס זה גרם לפיתוחו, ייעולו וקידומו של הענף.

2. ענף הפירות והירקות הינו ענף כורכב ביותר מבחינה כלכלית שכן הוא מוסמך רבות כגורמים
חיובניים כגון חנאי אקלים וכמויות כים, ולכן יש הסיכוח רבה כי הענף יזכה ליד מדריכה
וכסוונה, אשר תפקד על הכנון גידולים חקלאיים, שמירה כמויות המים, אזורי הגידול, עונות
הגידול ואפיקי השיווק. בהעדר יד כסוונה זו עשוי הענף להקלע לבעיות חמורות של עודפי
הוצרת חקלאית של פירות וירקות, אשר לא יימצאו להם שווקים מצד אחר, ולחוסר כים והעדר
אמצעות לגדל הוצרת חקלאית מצד אחר.

בישראל קיימת חקיקה עניפה בנושא הפירות והירקות, אשר כסרה ליצור הכנון חקלאי, למקד על
כל שלבי הגידול של הוצרת חקלאית זו ושיווקה, ולדאוג לשיצוי החקלאים במקרים המתאימים.
חקיקה זו כוללת בין השאר את:

- א. חוק המועצה ליצור ולשיווק ירקות, חס"ס - 1954.
- ב. כללי המועצה לייצור ולשווק ירקות (רישום הביצוע של מכסות לגידול ולשיווק ירקות)
חס"ב - 1972.
- ג. חוק מועצת הפירות (ייצור ושיווק), חס"ג - 1973.
- ד. כללי מועצת הפירות (ייצור ושיווק) (הסדר נסיעת כסעי פירות), חס"ה - 1975.
- ה. חוק המועצות למוצרי פירות וירקות (ייצור ויצוא), חס"ג - 1973.

ו. חקיקה בנוגע לפרי הדר ומוצריו.

4. חקיקה זו מכילה את המועצות השונות בישראל ומקנה להן סמכות לקבוע מכסות כלליות לגידול
הוצרת חקלאית וכן מכסות אישיות לחקלאים. על פי החקיקה דלעיל נקבעו כסווקים מורשים
ויצואנים מורשים, וכן מוטלים היטלים על הוצרת חקלאית אשר מהן כסוונות קרונה לשיצוי
החקלאים, במקרים המתאימים ולקניית עודפים של הוצרת חקלאית. בישראל נאכפת חקיקה זו
על ידי פקחים הכמונים על ידי מועצות הייצור והשיווק, והעוברים על הוראות החקיקה
כובאים לדין.

ג. הבעיות

5. בשנים האחרונות לאור ההתפתחות הטכנולוגית בענף ושיפור שיטות הקיבוד והשיווק, החלה
מסתמנת חופעה של היווצרות עודפי הוצרת חקלאית באזורים, אשר לא ניהן היה למצוא שווקים
אשר יקלטו אותם, בין בישראל ובין בחו"ל, ודבר זה הוהיר את החקלאים ובידם הוצרת שלא
ניהן למכור אותה. בעיה זו אוכינה בעיקר בפירות כגון ענבים וסזיכים, אך גם בירקות
כגון עגבניות.

כמו כן אובחנו באזורים מסויימים הופעות של מחסור במי השקאה טובים, שאיבת יתר של מי ההום, חדירה מי ים לבארות והפלחתן.

בעיות אלה נוצרו בין השאר כיון שבאיו"ש ובאזח"ע אין כל חקיקה הכסדירה את נושא התכנון התקלאי והפיקוח על הייצור והשיווק, ודבר זה גורם לכך, כי התקלאים יכולים לטענה לנפוע דעי פרי ולשתול ולזרוע ירקות ככל אשר יחפצו, ומכלי שהא כל התחשבות מצידם בצרכי האוכלוסיה באזור, בכוסר הקליטה של הסווקים, בכסויות המים וכד'.

כל מי חחיקה הבסחון שהיתה באיו"ש ובאזח"ע לא ניתן היה לפקח על הייצור של מירות וירקות בתוך כל אזור. בנקודה זו יש לציין, כי דברי הסבר אלה כהיחסיים להוצרת הקלאית שאינה פרי הרר כיון שנושא ההדרים מוסר בחקיקה נפרדת.

הפיקוח היחיד, אשר היה קיים בנושא, היה פיקוח על הכנסה לאזור והוצאה כסנו של הוצרת הקלאית, וזאת ככה הצו בדבר העכרת טובין (רצועת עזה וצפון סוני) (כס' 411), התל"ב - 1971 והצו בדבר העכרת הוצרת תקלאית (אזור הגדה המערבית) (כס' 49) התש"ז - 1967.

מכח צוים אלה נדרשים היהרים מן הרשות המוסככת לשם הכנסה לאזור והוצאה כסנו של הוצרת הקלאית, אך אין כסרתם של היהרים אלה להגביל את היצוא, אלא הם מכוונים בעיקר לעיכוף נהונים על כסויות הוצרת הנכנסות לישראל מהאזורים.

אשר על כן, מכח צוים אלה הוענקים היהרים כבדרך שיגרה כפי שמהחייב כן ההסדרים הנעשו בין התקלאים כקוסמים לבין סוהרים וסראליים או בועצות השיווק, הגבלה יחידה קיימת לטענה בהחייב לענבים ושזיפים כספך החדשים סבהם השוק היסראלי כוצף בפירות אלה. הססרה אינה לאסור יצוא, אלא רק לקבוע ככסות לפי כוכר קליטת השוק בישראל, כסאר חודשי הכנה אין הגבלות זו מכסות כלשהן על כל הסוגים של מירות וירקות.

10. כשב אנוסלי זה, בו בישראל כוגבלים התקלאים בכסגרותיו הנוקשות של התכנון התקלאי וכן כצינורות הכיווק והיצוא, ואילו באזורים לא קיימים הסדרים אלו, החל גורס'ליצירה עורשים של מירות וירקות, אשר לא היתה כל דרך לספל בהם. והדבר גרם לא אחת למעכר של מירות וירקות מן האזורים לישראל באופן בלתי מבוקר ובלתי חוקי.

ג. התחרונות

11. לאור בעיות עודפי הפירות והירקות והמחסור במים וכדי למנוע מצב בו ייקטה סיפוט בתחיקת הבסחון והחקיקה בישראל על מנה למנוע מעבר מירות וירקות לישראל, דבר אשר יפגע קשות בתקלאים באזורים הוחלט על כחרון הבטיה בעזרת מערכת כסולבת של חקיקה, אשר חסדיר את הנושא.

12. באיו"ש ובאזח"ע נחקקו צוים כדבר פיקוח על נטיעת עצי פרי, אשר כסרתם כפולה:

א. להביא להסירה על כסויות המים בכל אזור, ככדי להגן על מקורות המים הדלים, חוץ כיצול כסויות המים הקיימות בצורה יעילה על ידי התקלאים.

ב. למנוע מצב של הצטברות כסויות יתר של הוצרת תקלאית בש ווקים, דבר אשר יביא לפגיעה כלכלית בשוק המקומי.

(ציו"ס:צו בדבר פיקוח על נטיעת עצי פרי (יהודה והספרון) (צו כס' 1015), התשכ"ב - 1982. אזח"ע:צו בדבר פיקוח על נטיעת עצי פרי (אזור חבל עזה) (צו כס' 774), התשס"ב - 1986.)

13. באיו"ש הוחל צו זה על ענבים וסזיפים ובאזח"ע הוחל הצו על כל עצי הפרי למעט הררים. צוים אלה קובעים, כי לשם נטיעה עצי פרי במטע יש לקבל היתר מן הרשות המוסמכת וכן יש לקבל היתר לשם שינוי מטע. דרישה זו אינה חלה על מי שרוצה לנטוע עצי פרי לצריכה עצמית, שלא לצרכי מסחר.

14. על פי החקיקה הוטל על מי שברשותו מטע לכסור פרטים לגבי המטע, לרבות כקורות כים כבו, וכל זאת על מנת לייעל ולקדם את פתרון הבעלות בנושא.

15. לרואים עצמם נכבדים מהחלטת הרשות המוסמכת, כגון בהחלטה לתת היתר לנטיעה חדשה בכמות מסוימת בלבד, הוקנתה זכות ערר לוועדה עררים.

16. הצו שנחקק באיו"ש הורחב לאחר מכן, בהיקון שנעשה בו, אשר קבע כי גם גידול עגבניות וחצילים בנפת ירדן כצריך קבלת היתר מן הרשות המוסמכת, למעט, כמובן, גידול ירקות אלה לצריכה עצמית. (צו בדבר פיקוח על עצי פרי וירקות) (חיקון) (יהודה והסכרון) (כס" 1039) (הס"ג - 1983).

17. חקיקה זו, אשר מטרתה להביא להקפאת המצב באותם גידולים אשר לגביהם נוצרו דורשים בשנים האחרונות, מהווה מן אחר של פתרון הבעיה. כמקביל נחקקו באיו"ש ובאזח"ע צוים והקנות בדבר סיווק תוצרת חקלאית, אשר מטרתם העיקרית היא הקמת קרן לתוצרת חקלאית, אשר תעניק ליצור להקלאים המקומיים בגין קליטה עודפי תוצרת חקלאית או בגין הפניית תוצרת חקלאית להעציה (איו"ש: צו בדבר סיווק תוצרת חקלאית) (יהודה והסכרון) (כס" 1051) (הס"ג - 1983) ותקנות סיווק תוצרת חקלאית (קרן לתוצרת חקלאית) (יהודה והסכרון) (הס"ג - 1983). אזח"ע: צו בדבר סיווק תוצרת חקלאית (אזור חבל עזה) (כס" 806), (הס"ג - 1983) ותקנות סיווק תוצרת חקלאית (קרן לתוצרת חקלאית) (אזור חבל עזה), (הס"ג - 1983).

18. על פי חקיקה זו הסומן הקרן לתוצרת חקלאית מכספים שיעביר לה המנהל האזורי בכל אזור וכן כהיפולים שייבבו ככסווקי תוצרת חקלאית לישראל, או לאזור מוחזק אחר.

19. באזח"ע החול החקיקה, בהתאם לצרכים, לגבי אותם פירות אשר יהעוררו קסיים בסיווקם לישראל, ובאיו"ש החול החקיקה, בהתאם לצרכים, על ענבים, סזיפים, עגבניות וחצילים.

20. כיון שהמדובר בקרן, אשר מטרתה הענקת פיצוי לחקלאים המקומיים, אזי בהנהלת הקרן ישותפו בכל אזור, נציגי צבור מקומיים.

21. כספי הקרן לתוצרת חקלאית יסמסו, בנוסף לכסרות הכנויות לפיל, גם לשם נקיסת אפצעים להקטנת הוצאות הייצור והסיווק, הכשחת אספקה סדירה של תוצרת חקלאית במחירים נאותים. לאוכלוסייה, עידוד וייזום מחקרים הקשורים בתוצרת חקלאית ובכוצריה, הסרת הייצור והסיווק, באזור ומהוץ לאזור, של תוצרת חקלאית.

22. כמו כן, במקרה בו יתעוררו בעיות לגבי תוצרת חקלאית שחקיקה זו אינה חלה עליה, כגון עודפים של ירקות. אזח"ע - חובל הקרן להשחמט בסכאביה לפתרון בעיות אלה.

23. בהקנות המקימות את הקרן פורטה המרצדורה לפיה רכאים המגדלים או המסווקים הרואים עצמם זכאים לפיצוי מן הקרן, להגיש את בקשותיהם לפיצוי וכן נקבעו מועדים קבועים לדיון בבקשה ולטחן הפיצוי.

24. כמו כן נקבעה בחקיקה זכות ערר בפני ועדת עררים לכל הרואה עצמו נפגע מהחלטה כח חקיקה זו, כגון מהחלטה המסילה היסל בסכום מכלשהו על מסווק מלוני או מהחלטה הקרן שלא להעניק פיצוי וכד'.

1983

למעוף 1

האגודות הכפריות ביהודה והשומרון לא קבלו כל סמכויות מהממשל הצבאי ו/או מהמינהל האזרחי לטפל בבקשות של תושבים מקומיים למתן רשיונות וכד'. הממשל אינו מחייב את התושבים לפנות בבקשות לאגודות הכפריות; לעיתים ממליצה האגודה הכפרית בפני הממשל להעתר לפנייה של תושב בנושא כלשהוא ואז יש והממשל מתיש את הטפול בנושא.

קבלת כספים בידי האגודות הכפריות שלא בדרך של תרומה וולנטרית הינה עבירה פלילית ומי שיזכה כנגדו כי עבר עבירה של סחיטת כספים יועמד לדין, כשם שהיו כבר מספר חברים באגודות הכפריות שהועמדו לדין בבית המשפט הצבאי ביהודה ושומרון בגין עבירות פליליות כלפי תושבים מקומיים.

לדוגמא ניתן להביא את התיקים הבאים:

(1) תיק 211/83 בבית המשפט הצבאי ברמאללה בו הועמדו לדין 3 אנשים מנפת בית לחם, חכו האגודות הכפריות, בגין תקיפה וגרימת לזק לרכוש במועדון הנוצרי - אורתודוכסי; העברתם הורשעו בדין, על פי הודאתם, ונגזר דינם לחשעה חודשי מאסר מתוכם שני חודשים לריצוי בפועל ושבעה חודשי מאסר על תנאי.

(2) תיק בית המשפט הצבאי ברמאללה 4295/83 בו הועמדו לדין 6 אנשי אגודות הכפרים ברמאללה ובית לחם בעבירות של תקיפה והכלה כולם הורשעו בדין, על פי הודאתם, ונגזר דינם ל-12 חודשי מאסר מתוכם 3 חודשים לריצוי בפועל ו-9 חודשי מאסר על תנאי וכן הוטל על כל אחד מהם קנס בסך - 8,000 שקל כל אחד.

(3) תיק בית המשפט הצבאי ברמאללה 4363/83 בו הועמד לדין חבר האגודה הכפרית של רמאללה על שריפת מכונת של תושב מקומי וירי לשם הפחדה בנובמבר 83; הנ"ל הורשע, עפ"י הודאתו, ונגזר דינו לשנה מאסר מתוכם 3 חודשים לריצוי בפועל ו-9 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים.

למעוף 2

תקנה 55 לחקנות הנספחות לאמנת האג משנת 1907 קובעת כי המעצמה הכובשת, תנהל את מקרקעי הציבור וכי לה הזכות לאכילת פירות:

The occupying State shall be regarded only as administrator and usufructuary of public buildings, real estate, forests, and agricultural estates belonging to the hostile State, and situated in the occupied country. It must safeguard the capital of these properties, and administer them in accordance with the rules of usufruct.

ב- 398 - 397, Oppenheim - Lauterpacht International law, vol II, מסביר המחבר את מהות זכויותיו של הכובש לגבי רכוש ציבורי:

"He may, therefore sell the crops from public land, cut and sell timber in the public forests, let public land and buildings for the time of his occupation. and the like."

העדות. ועדת הערעורים תסיר לנכבד ובהעדר הודעה מבית המשפט המוסמך אל לשכת הרבנות החדשה
 זה ביום פזירת ההחלטה להפסיק את פעולות הרשות. ימסכו פעולות הרשות עד היום בראשית
 עם יחסי הרשם לאחר הגשת התביעה כסך בין על בית המשפט בביטול התביעה או דחייה, וכן
 ימסכו ולבטור את פעולות הרשות.

אין רשות במסך לשכת הרשות הקרקעית המסמך הניתן טענה יראה במסך שלא ניתן לשכתור או
 להפסיק פעולות נגדו בפני בית המשפט בהם זכאים הנעדר, המסוגל, והוא אינו יכול
 להגיש תביעה נגד מי שנרשמה הקרקע בטמו או על קרטיד או נפיו וכל הבית דין יחיד
 המוסמך על הקרקע הועברה כעורה כלשהיא אל אחד מאלה.

ועדת הערעורים תסיר לנכבד ובהעדר הודעה מבית המשפט המוסמך אל לשכת הרבנות החדשה
 זה ביום פזירת ההחלטה להפסיק את פעולות הרשות. ימסכו פעולות הרשות עד היום בראשית
 עם יחסי הרשם לאחר הגשת התביעה כסך בין על בית המשפט בביטול התביעה או דחייה, וכן
 ימסכו ולבטור את פעולות הרשות.

אין רשות במסך לשכת הרשות הקרקעית המסמך הניתן טענה יראה במסך שלא ניתן לשכתור או
 להפסיק פעולות נגדו בפני בית המשפט בהם זכאים הנעדר, המסוגל, והוא אינו יכול
 להגיש תביעה נגד מי שנרשמה הקרקע בטמו או על קרטיד או נפיו וכל הבית דין יחיד
 המוסמך על הקרקע הועברה כעורה כלשהיא אל אחד מאלה.

ועדת הערעורים תסיר לנכבד ובהעדר הודעה מבית המשפט המוסמך אל לשכת הרבנות החדשה
 זה ביום פזירת ההחלטה להפסיק את פעולות הרשות. ימסכו פעולות הרשות עד היום בראשית
 עם יחסי הרשם לאחר הגשת התביעה כסך בין על בית המשפט בביטול התביעה או דחייה, וכן
 ימסכו ולבטור את פעולות הרשות.

אין רשות במסך לשכת הרשות הקרקעית המסמך הניתן טענה יראה במסך שלא ניתן לשכתור או
 להפסיק פעולות נגדו בפני בית המשפט בהם זכאים הנעדר, המסוגל, והוא אינו יכול
 להגיש תביעה נגד מי שנרשמה הקרקע בטמו או על קרטיד או נפיו וכל הבית דין יחיד
 המוסמך על הקרקע הועברה כעורה כלשהיא אל אחד מאלה.

ועדת הערעורים תסיר לנכבד ובהעדר הודעה מבית המשפט המוסמך אל לשכת הרבנות החדשה
 זה ביום פזירת ההחלטה להפסיק את פעולות הרשות. ימסכו פעולות הרשות עד היום בראשית
 עם יחסי הרשם לאחר הגשת התביעה כסך בין על בית המשפט בביטול התביעה או דחייה, וכן
 ימסכו ולבטור את פעולות הרשות.

אל חוטיין בן שלאל

16/2/20

דא"ר א"ש
 חוטיין בן שלאל

טר הפנס
 צאנז אל מואל

טר המפטים
 חסן אל כאריד

טר המפטים
 חסן אל כאריד

(د) تكون قرارات اللجنة مبنية على رأي
 يتوقع من قبل جميع أعضاء اللجنة

(هـ) يمكن ان يصف قرار اللجنة بالاعتراض
 بأكثرية الآراء وإذا كانت الآراء متعادلة فيصير
 رئيس اللجنة

(و) يقدم قرار اللجنة الى الطالب للتسجيل و
 اي جهة اخرى لها علاقة بالموضوع

(ز) اذا كانت العتبات من الاموال الموقوفة و
 من اموال الحكومة فلتقدم نسخة من الحساب التي قدم
 الى اللجنة وكذلك نسخة من كل قرار تتخذه اللجنة
 الى المسؤول عن الاموال الموقوفة او المسؤول من امانة
 الحكومة ، حسب مقتضى الحال - ان يكون يجوز لمس
 الشئ كما لو كان في الامر موضع الشك امام اللجنة

اعتراض

٧ - (أ) بمراجعة ما ورد في المادة ٤٠ السابقة من
 لمن يرى نفسه معدياً من جراء قرار اللجنة - يقدم
 لجنة الاعتراض اعتراضاً على قرار اللجنة خلال ١٥ يوماً
 من التاريخ الذي تم فيه فيه القرار المذكور

(ب) يكون اعتراض لجنة الاعتراض

(١) قاضي محكمة الامتياز - يبين لمثل ذلك
 المظنة ويقوم بمهام رئيس لجنة الاعتراض

(٢) من تعين لذلك من قبل مدير الاراضي
 مدلوله في القانون وفي تشريع الاراضي

(٣) النائب العام او مساعد النائب العام
 مدلوله في القانون

(ج) تقدم لجنة الاعتراض صفة من الاموال
 الى كل شخص كان طرفاً في الامور مرفوعة
 امام اللجنة التي اعترض على قرارها وفي تلك
 الادلاء بادعاءاته امامها طاماً تستجيب وقتئذ
 تطرح المادتين في تلك الاموال - من الاموال

١٠ - للجنة التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

١١ - للجنة التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

١٢ - للجنة التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

١٣ - للجنة التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

١٤

١٥ - للجنة التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

(ب) تقرر تقرر التعميم

(١) تقرر تقرر التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

(٢) تقرر تقرر التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

(٣) تقرر تقرر التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

١٦ - للجنة التعميم لقراراتها بطلب وبتصريح
 من قبل مدير التعميم

مدلولها في الأمر بشأن الأمرين سرور -
الخصوصية (القاعدة الثرية) (رقم ٥٨) ، لسنة ١٩٦٧
١٩٦٧

املاك الحكومة ، والمسؤولين عن امتلك الحكومة -
مدلولها في الأمر بشأن امتلك الحكومة (القاعدة الثرية)
(رقم ٥٩) ، لسنة ١٩٦٧ - ١٩٦٧ .

استبدال المادتين ٦ و ٧ من القانون

٢ - استبدال المادتين ٦ و ٧ من القانون بما يلي:

وبلن تسجيل

٦ - (أ) في كل قضاء حسب مدلوله في نظام التقسيم
الاداري ورقم ١٢٥ لسنة ١٩٦٥ ، تشا لجنة تسجيل
(فيما يلي - اللجنة) .

(ب) يكون اعضاء اللجنة:

(١) قاضي مصلح تفسع الأراضي ضمن منطقة
اختصاصه بميثه لذلك قائد المنطقة ويقوم بمهام
رئيس اللجنة .

(٢) ممثل المسؤول القضائي الأمر بشأن مسؤولية
الدخل بخرية الاملاك (القاعدة الثرية) (رقم ٢٨) .
لسنة ١٩٦٧ - ١٩٦٧ .

(٣) من تعين لذلك من قبل مدير الأراضي
حسب مدلوله في القانون وفي تشريع الامن .

(ج) يجوز للجنة النظر في طلبات التسجيل
والاستماع الى اعتراض على طلب التسجيل واتخاذ
قرارات بالنسبة اليها .

(د) يجوز للجنة لتفصى اجراء مدلولها واتخاذ
قراراتها كما ذكر في الفقرة (ج) اتيام بتدقيقات اصادة
ودعوة الشهود واسيداه الشهادات .

(هـ) يعين رئيس اللجنة مدير اجراء ما اولها *

(و) يقرب على رئيس اللجنة او من يمثله ان
يمسك محضراً بطلبات اللجنة التي تقام خلافاً لبيانات
او ادعاءات اي طرف في الأمر ، ويوقع النظر .

١ - (أ) في كل قضاء حسب مدلوله في نظام التقسيم
الاداري ورقم ١٢٥ لسنة ١٩٦٥ ، تشا لجنة تسجيل
(فيما يلي - اللجنة) .

٦ - (أ) في كل قضاء حسب مدلوله في نظام التقسيم
الاداري ورقم ١٢٥ لسنة ١٩٦٥ ، تشا لجنة تسجيل
(فيما يلي - اللجنة) .

٢ - استبدال المادتين ٦ و ٧ من القانون

٢ - استبدال المادتين ٦ و ٧ من القانون بما يلي:

وبلن تسجيل

٦ - (أ) في كل قضاء حسب مدلوله في نظام التقسيم
الاداري ورقم ١٢٥ لسنة ١٩٦٥ ، تشا لجنة تسجيل
(فيما يلي - اللجنة) .

(ب) يكون اعضاء اللجنة:

(١) قاضي مصلح تفسع الأراضي ضمن منطقة
اختصاصه بميثه لذلك قائد المنطقة ويقوم بمهام
رئيس اللجنة .

(٢) ممثل المسؤول القضائي الأمر بشأن مسؤولية
الدخل بخرية الاملاك (القاعدة الثرية) (رقم ٢٨) .
لسنة ١٩٦٧ - ١٩٦٧ .

(٣) من تعين لذلك من قبل مدير الأراضي
حسب مدلوله في القانون وفي تشريع الامن .

(ج) يجوز للجنة النظر في طلبات التسجيل
والاستماع الى اعتراض على طلب التسجيل واتخاذ
قرارات بالنسبة اليها .

(د) يجوز للجنة لتفصى اجراء مدلولها واتخاذ
قراراتها كما ذكر في الفقرة (ج) اتيام بتدقيقات اصادة
ودعوة الشهود واسيداه الشهادات .

(هـ) يعين رئيس اللجنة مدير اجراء ما اولها *

(و) يقرب على رئيس اللجنة او من يمثله ان
يمسك محضراً بطلبات اللجنة التي تقام خلافاً لبيانات
او ادعاءات اي طرف في الأمر ، ويوقع النظر .

18

(١) يجوز للجنة الاعتراف ان تصادق على قرار اللجنة او ان تعيد او تلغي او تعيد الى اللجنة بصفة استشارات ، حسب تصورها

(۵) ممکن است در قرارداد جلسه‌ی انجمن
بالاتر از دو یا بیش از دو نفر.

(۱) پستمر قرار لجنة الاختصاص حتماً و بدار.

(ج) ان قرار لجنة الاعتراض هو قرار نهائي.

(ج) يقدم قرار لجنة الاستئناف الى المجلس والم
اني جهة اختيارها علاقة بالموضوع .

اضافة المواد ٧١ - ٧٢ ج

۳۔ بعد از مدہ ۲ من التالیف یحل ما یلی:

واعتراض بسند مال درویش و مالک من امانت الحکومه

١٧- (أ) إذا تمت الحاق موضوع مكتب التفتيش
تدقيقاً أو جريماً، فلا يجوز أيضاً أن يتلخّص من املاك الحكومية
فيجوز لمسؤول عن الاموال الحكومية أو للمسؤول عن
املاك الحكومة، حسب مقتضى الحال، أن يوفّر دليل من
يرى فيه مدعواً من حراء قرار المحكمة ان يقدم الى لجنة
الاحراف حسب ما يلي في الأمر بشأن الاعتراف
(المادة العربية) (رقم ١١٢) - لجنة ٥٧٢٨ - ٢٩٦٧
اعترافاً على قرار اللجنة خلال ٩٥ يوماً من الترويج
الذي قدم له فيه القرار المذكور.

(ب) قسري على الاعتراس كما ذكر في
المادة (أ) أحكام الأمر بشأن الاعتراس (قصة
المرور) (رقم ١٧٢) . لسنة ١٩٦٧-٥٧٢٨

(ج) تكون مداحيات بحصة الاعراض .
 حسب مدولها في النسبة (أ) ، على عرر مداحيات
 نسبة الاعراض حسب النسبة في الماده لا اعراض .

الفقرة (أ) هو قرار نهائي
(د) ان قرار لجنة الاعتراضات حسب مادتنا ١١

הנהגתו של השר לא תהיה כדור
הוא לא יתיר את המעורבות של השר

החלטת הוועדה להעביר את המסמך למשרד המשפטים.

*NO NAME SACS WITH OTHER FIRM NO.

תאריך: תמוז ה'תשנ"ב

החלטת הוועדה להקים את המועצה להגנה ולביטחון המזון
הועדה להגנה ולביטחון המזון

$$H^1(\mathcal{A}) \cong H^1(\mathcal{B}) \oplus H^1(\mathcal{C})$$

2000 年 12 月 1 日

የጥንታዊ ስልጣን ማረጋገጫ

הוא היה חסידו של הרב חיים יהודה שניידמן, רב העיר ונשיא הוועד הרוחני, ונחשב לאחד מהגורמים המרכזיים להקמת המוסד. הוא היה גם ממייסדי "התנועה החרדית" ו"התנועה החרדית-המרכזית".

המחיר של המוצר הוא 100 ש"ח. המחיר של המוצר הוא 100 ש"ח. המחיר של המוצר הוא 100 ש"ח.

החלטת המועצה להקמת מועצה להגנה על המורשת העולמית

doi:10.1017/S0022292412001916

اصول النظر

٧- يثبت على المسوؤل لقصص الأكر بشأن القصة العقارية (المسقة القرية) (رقم ٢٥) . لسنة ١٩٦٧ .
١٩٦٧ . الأمر بالمقصد النجاء بموجب الفقرة ١٧ .
و ٧٠ . ويقرر أنه لا يقرر اصول النظر التي تنص على النجاء بموجب المادتين ٦ و ٧ .

تسجيل الاموال غير المقررة

٧ ج - (أ) ينسوم المسوؤل عن التسجيل من الاموال غير المقررة وفقاً لقرار اللجنة التي اكدت الدخلة القبلية .
(ب) ينسوم الفقرة (أ) وقرار اللجنة الذي تنص على قرار اللجنة الذي لم يقدم منه اعتراض خلال ١٥ يوماً من المدة التي قدم فيه قرار اللجنة .
الجهات ذات العلاقة بالموضوع
(ج) اذا قدم اعتراض عن قرار اللجنة .
المسوؤل عن التسجيل بتسجيل الاموال غير المقررة .
موضوع الاعتراض وفقاً لقرار لجنة الاعتراض .
نظرت في الاعتراض .

بدء سريان

١- يبدأ سريان هذا الأمر اعتباراً من ١٢ تشرين الثاني ١٩٦٢ .
(١ تشرين الأول ١٩٧١) .

الاسم

٥- يطلق على هذا الأمر اسم "أمر بشأن تعديل تدوین تسجيل الاموال غير المقررة التي لم يتم تسجيلها بعد (المسقة القرية) (رقم ٢٥) . لسنة ١٩٦٧ . ٥٧٢٢ . ١٩٦٧ .

٧ تشرين الثاني ٥٧٢٢ (٢٦ أيلول ١٩٧١)

تات الزيف وقابل فایم
قائد منطقة القصة القرية

مبدأ

١- المصلحة العامة هي مدبر عسكرة فيمقصرين ويقرر
المصلحة العامة (١٩٦٧) .
٢- المصلحة العامة هي مدبر عسكرة فيمقصرين ويقرر
المصلحة العامة (١٩٦٧) .

الرسوم

١- (أ) الرسوم على الرسوم ١٥٠٠ .
٢- (ب) الرسوم على الرسوم ١٥٠٠ .

(٣) الرسوم على الرسوم ١٥٠٠ .
٤- (د) الرسوم على الرسوم ١٥٠٠ .

(٥) الرسوم على الرسوم ١٥٠٠ .
٦- (هـ) الرسوم على الرسوم ١٥٠٠ .

تاريخ

١- تاريخ ١٢ تشرين الثاني ١٩٦٢ .
(١ تشرين الأول ١٩٧١) .

الاسم

٥- يطلق على هذا الأمر اسم "أمر بشأن تعديل تدوین تسجيل الاموال غير المقررة التي لم يتم تسجيلها بعد (المسقة القرية) (رقم ٢٥) . لسنة ١٩٦٧ . ٥٧٢٢ . ١٩٦٧ .

٧ تشرين الثاني ٥٧٢٢ (٢٦ أيلول ١٩٧١)

رئیس
مجلس
العدل

18

22005

JV/4

S/PV.2348

7

(Sir Anthony Persons, United Kingdom)

have commanded consensus in the Council. We are extremely disappointed that this was not successful. We continue to believe that it is only through consensus that the Council can contribute effectively and enduringly in addressing problems relating to the Arab-Israel dispute. It is my very real hope and wish that the Council will be able to achieve such a consensus in any future consideration of this subject.

Mr. LICHENSTEIN (United States of America): Recent events on the West Bank have been a source of deep concern to the Government and people of the United States. In the last few days the level of tension and violence has somewhat subsided, but of course we are aware of the danger of a resurgence and of a renewed crisis in this complex and emotional situation. For that reason we believe that the Security Council's primary role in the present context should have been to urge restraint on the parties to avoid any new outbreak of violence which could endanger international peace and that its other, equally essential role should have been to take a step, at least, on the road to a secure and lasting peace. We do not believe that the Jordanian draft resolution achieved that objective.

I wish to address myself to the dismissal of the three West Bank mayors referred to in the draft resolution. My country was founded on, and is proud of its support for, the concept of government by freely elected officials. We are always concerned when elected officials are no longer able to serve their constituents. At the same time, it is useful to recall that the present situation on the West Bank is that of belligerent occupation, subject to the rules laid down for such régimes in the Fourth Geneva Convention, and that Convention is a carefully drawn and balanced set of rules seeking to serve the interests of the occupier and the occupied alike.

There is no provision in the Geneva Convention for the election of public officials - which Israel none the less permitted in 1972 and 1976, thereby going beyond the requirements of the Convention. In any event, article 54 of the Geneva Convention gives the occupying Power the unrestricted right to dismiss public officials, whether they be appointed or elected. As we would not wish Israel to be selective in its own application of the Convention to

(Mr. Lichenstein, United States)

the occupied territories, so we should not be selective in our criticism, denouncing Israel for violations where in fact no violations of the Convention have taken place.

But the goal, of course, is to move beyond belligerency to a state of peace. This is the higher duty - indeed, the highest duty - of the Security Council. Fortunately in this respect Council resolutions 242 (1967) and 338 (1973), forged by this body in past years after full debate and consultation, provide an available, ready-made, internationally approved basis for a just and lasting settlement of the outstanding issues. These resolutions are the foundation of the Camp David framework. They remain the only existing basis for a negotiated solution leading to a resolution of the conflict. We deeply regret that this draft resolution makes no reference to resolutions 242 (1967) or 338 (1973).

We would have preferred to have had before us a draft resolution that we could have supported, one that expressed in a non-condemnatory way the Council's great concern about the recent tragic events, which have resulted in injury and loss of life on both sides. Instead, the draft resolution we were called on to vote on this evening uses strongly denunciatory language and does not take into account the complexity of the problem. Nor would it lead us closer to a solution; on the contrary, it would lead us away from an ultimate solution. Since this draft resolution, in our judgement, did not promote, will not promote, the cause of peace - which should always be the paramount concern of this Council - the United States was compelled to vote no.

Mr. de la BAPPE de NANTOUIL (France) (interpretation from French): Sir, first of all I should like to congratulate you on your assumption of the presidency of the Security Council for the month of April and also to commend you on the quite impartial and excellent way you have been discharging your duties. I should also like you to transmit to Mrs. Kirkpatrick the expression of my gratitude for the outstanding way in which she also carried out her duties when she presided over the Security Council last month.

The spiralling cycle of violence on the West Bank and in Gaza after the unrest that followed in the Golan Heights the adoption by Israel of the law extending to that territory its legislation, its jurisdiction and its administration, is of the greatest concern to my Government.

18

Let me ask you in all sincerity: given this dismal record, and dismal it is, why do you expect us to look for pretexts so as not to have to put our confidence in this Council? Who of you in similar circumstances would have any confidence in the impartiality and objectivity of this Council?

Let us leave it at that. Let us place it on record that this Council owes an apology to my country for having maligned it last April and for having refrained from redressing that wrong ever since.

As I said before, the real reason for these systematic rehearsals and rehashes of anti-Israel exercises in this Council is to be found elsewhere, primarily though not exclusively in Arab obsession with the very existence of the State of Israel. Our Arab friends are looking for all kinds of excuses. The issue of Israel settlements in Judea and Samaria is one of those excuses. It was rightly stated by Professor Fred Gottheil of the University of Illinois before the United States House of Representatives Committee on International Relations, on 12 September 1977, that

"Jewish settlements on the West Bank is an issue today only because the existence of Israel is an issue. The issue of Jewish settlements in the West Bank today is simply one thin layer that emanates from and partially conceals the core of the conflict, namely the non-recognition by the Arab States of Israel's right to exist."

And, since the matter has been raised, I do wish to address myself also to the issue which ostensibly is the cause of these deliberations: the Jewish presence, the presence of Jewish civilians in Judea and Samaria.

Israel's position on the matter of the right of Jews to live in any part of the Land of Israel has been stated many times, both in this body and in other United Nations forums. I can be very brief. We do not regard ourselves as strangers in any part of the Land of Israel, as foreigners in Judea or Samaria or any other part of the Land of Israel. The Israeli villages are there as of right. We cannot accept that Jews should be prohibited from settling and living in areas which are the very heart of our homeland. Hebron specifically happens to be the cradle of the Jewish people. Hebron has had an uninterrupted Jewish presence over the millennia, until the massacre of 1929 occurred and in its wake the Jewish community of Hebron was liquidated. We shall not accept any

attempt to perpetuate that massacre by barring Jews from Hebron. Jews as of right may live in Hebron, Nebraska or in Bethel, Connecticut or in Bethlehem, Pennsylvania; or in Jericho, New York. We shall not accept that Jews qua Jews shall be barred from living in Hebron, Judea; or in Bethlehem, Judea; or Bethel, Samaria; or Jericho, Samaria.

At the same time it has never been the aim of Israel to exercise control over the lives and activities of the Arab inhabitants there. We have repeatedly stated, and I wish to state it here again, that we seek to live as equals with them, not to replace them. Furthermore, it has been the policy of the Government of Israel that no single Palestinian Arab resident of these areas legally holding claim to land should be made homeless by the establishment of these villages. Incidentally, many of the present-day Jewish villages in Judea, Samaria and the Gaza district have been established on Jewish-owned land expropriated in 1948 by the Jordanian or Egyptian Government. Most of them have been set up on government and public land which had been barren for centuries.

(Mr. Blum, Israel)

The right of Jews to live in Judea and Samaria has also been challenged here by some on legal grounds. I should therefore like to dwell on this matter at some length. As is well known, with the termination of the British Mandate over Palestine on 14 May 1948 the armies of seven Arab States - Egypt, Transjordan, Syria, Lebanon, Iraq, Saudi Arabia and Yemen - illegally crossed the international boundaries in clear violation of general international law and in breach of the Charter of the United Nations, which prohibits the use or even threat of force against the territorial integrity or political independence of any State. The avowed purpose of that armed aggression by the seven Arab States which I mentioned was to crush the fledgling State of Israel, and the Governments which dispatched them had the effrontery to make formal announcements of their illegal action to the Security Council. Referring specifically to the communication sent by Transjordan to the Security Council, the representative of the United States, Senator Austin, stated that the position of the King of Transjordan was characterized by

"a certain contumacy towards the United Nations and the Security Council. ...

"The contumacy of that reply to the Security Council is the very best evidence of the illegal purpose of his Government in invading Palestine with armed forces and conducting the war which it is waging there. It is against the peace: it is ...with a definite purpose. ...

"Therefore, here we have the highest type of evidence of the international violation of the law: the admission by those who are committing this violation." (S/PV.302, pp. 41-43)

The representative of the Ukrainian Soviet Socialist Republic said the following in the Council:

"We are concerned with the plain fact that a number of Palestine's neighbour States have sent their troops into Palestine. Our knowledge of that fact is based not on rumours, or on newspaper reports, but on official documents signed by the Governments of those States informing the Security Council that their troops have entered Palestine. ...

(Mr. Blum, Israel)

"Nor can there be any doubt of the purpose for which those forces have entered Palestine. We may be sure they have not gone there for a summer camp vacation or for exercises. Those forces have a definite military and political purpose." (S/PV.297, pp. 4-5)

There was another speaker who, on behalf of his delegation, stated the following:

"We cannot but express surprise at the position adopted by the Arab States in the Palestine question, and particularly at the fact that those States - or some of them, at least - have resorted to such action as sending their troops into Palestine and carrying out military operations aimed at the suppression of the national liberation movement in Palestine." (S/PV.299, p. 7)

The speaker who uttered those words was the representative of the Union of Soviet Socialist Republics, Mr. Andrei Gromyko. I do not believe I need add that the national liberation movement to which he was referring was ~~zionism~~ the national liberation movement of the Jewish people.

Times change. History is being rewritten by some; even encyclopedias are being rewritten and pages are torn out. But as far as we are concerned we shall not permit this rewriting of history here.

The violation of the international boundaries of Palestine by the Arab armies having constituted an act of armed aggression, the consequent illegal occupation by them of any territory previously forming part of the Mandated Territory of Palestine could not give rise to any legitimate claim of sovereignty. Thus the purported "annexation" of Judea and Samaria by Jordan in 1950 was in violation both of general international law and of the Israel-Jordan General Armistice Agreement of 1949. It is not without interest to note in this connection that this purported annexation was not recognized at the time by the international community, except for one country, the United Kingdom, which had a very special relationship with Transjordan in those days and that even the Arab League, in 1950, threatened Jordan with expulsion from its ranks because of that purported annexation.

(Mr. Blum, Israel)

On 5 June 1967 King Hussein of Jordan spurned an official message from Israel delivered through the intermediary of the United Nations, inviting him to stay out of the six-day war, which began that day. Instead, the Jordanian army of occupation of Judea and Samaria opened fire on Jerusalem and all along the armistice lines with Israel, and as a result of its renewed aggression Jordan lost control of Judea and Samaria. Thus, when the Israel Defence Forces entered Judea and Samaria in June 1967, in the course of repelling that renewed Jordanian aggression, they ousted from those territories an illegal invader who enjoyed at the most the rights of a belligerent occupant. However, the rights of such a belligerent occupant under the international law of belligerent occupation are self-terminating upon the conclusion of the occupation, and no rights survive for him thereafter.

Eminent authorities on international law throughout the world have repeatedly stated in recent years that in the light of the facts and the applicable law Israel has better title to any territory of the former Palestine Mandate than any other State. These distinguished authorities include Professor Eugene Rostow of Yale Law School, Professor Elihu Lauterpacht of the University of Cambridge, England, Professor Julius Stone of the University of Sydney, Australia, and Professor Stephen Schwebel, formerly of Johns Hopkins University and currently a Judge of the International Court of Justice. The latter, in an article published in 1970 in the American Journal of International Law, rightly stated that

"where the prior holder of territory had seized that territory unlawfully the State which subsequently takes that territory in the lawful exercise of self-defence has against that prior holder better title."

Professor Schwebel concluded:

"Israel has better title in the territory of what was Palestine than do Jordan or Egypt." (American Journal of International Law, Vol. 64, pp. 344-347)

(Mr. Blum, Israel)

If there has been an unwillingness to hear our arguments, still more has there been a reluctance to consider them. When, for example, Israel is on the record with a well-defined legal position with regard to the inapplicability of the Fourth Geneva Convention of 1949 to Judea, Samaria and the Gaza district, it is not enough for members to reject it out of hand, as has been done in most cases here. Differences of opinion are legitimate, and they deserve serious consideration. Suffice it for me to say here that the terms "occupying Power" and "occupied territory" have a well-defined meaning in international law and refer to the seizure by one Power of territory under the sovereignty of another Power. Since, for the reasons I have just mentioned, Jordan in no way constituted a legitimate sovereign in Judea and Samaria, the Fourth Geneva Convention cannot be said to apply to Israel's present administration of Judea and Samaria.

Furthermore, even if the laws of belligerent occupation were for some reason applicable here, it would have to be pointed out that article 49 of the Fourth Geneva Convention, which has been mentioned in the course of this debate, bans forcible transfers, not voluntary acts of individuals taking up residence in the areas under consideration. Moreover, it must also be remembered that article 49 of the Convention was written in the wake of the mass expulsion from their lands of population groups by the Nazis in order to make room for the settlement of Germans in those areas in place of the original inhabitants. However, no Arab inhabitants have been displaced by the establishment of the villages in question. Thus, for this reason, too, article 49 of the Convention does not apply here.

In addition, in this particular instance consideration should be given to the fact that Israel not only applies the principles of the Fourth Geneva Convention with regard to the residents of the territories in question but goes significantly beyond them. The Geneva Convention, for example, allows for the application of capital punishment. Israel has never applied the death penalty in the territories in question, despite some atrocious crimes committed there. The Geneva Convention does not provide for access by local populations to courts of the administering Power. Israel allows the people in those territories to

(Mr. Blum, Israel)

have access to Israel courts, whether the cases are against individuals, against the Government of Israel, or against any of its officials, including military officers in those regions.

There is no provision in the Geneva Convention requiring that movement of the local population outside the territories be facilitated. Israel facilitates such movement in both directions, including movement to the Arab countries which regard themselves as being in a state of war with us. In particular, it facilitates pilgrimages to Mecca. The Geneva Convention says nothing about trade abroad by the territories in question. Israel facilitates such trade, including trade with Arab countries. The Geneva Convention accepts the jurisdiction of military tribunals of the administering Power. Israel goes further than that, and requires that the presidents of those tribunals should have been lawyers for at least six years and that they should be members of the Bar and fully qualified. Similarly, the civil and religious tribunals made up of local judges continue to function in those regions, applying civil and religious laws that were already in force.

The argument has also been raised that the presence of Israeli villagers and farmers in Judea and Samaria constitutes an obstacle to peace. Israel utterly rejects this assertion. Let me point out right away that due to Jordan's Judenrein policies -- the expulsion of all Jews from the territories captured by Jordan in 1948 and the destruction of their property and villages -- there was not one Israel farmer living in Judea and Samaria between 1948 and 1967 and yet there was no willingness on Jordan's part at that time either to conclude peace with Israel. These villages are certainly, it is true, an obstacle. They are an obstacle to the enemies of peace, to those rejectionist elements in the Arab world who continue to seek the destruction of my country, to whom any peace or co-existence with Israel is anathema. These villages evidently frustrate the designs of those who would see in Judea and Samaria the first stage in a process of politicide -- a weakening and eventual dismemberment of Israel, and its replacement by a terrorist entity and fresh source of instability in the region.

(Mr. Blum, Israel)

The constant recourse to futile and meaningless debate in the United Nations is but one more weapon in an obsolete arsenal. Reason, common sense and sheer humanity demand its abandonment once and for all in favour of the successfully proved way of direct and substantive negotiation between the States concerned.

Far from constituting an obstacle to peace, the Israel villages are in fact a vital deterrent to war. Even a cursory glance at the map of the region shows clearly that along Israel's narrow central coastline, where 80 per cent of Israel's population lives, the distance between the pre-1967 armistice lines and the Mediterranean Sea averages between 9 and 15 miles, or about the distance from the northern tip of Manhattan island to the World Trade Center. Until 1967 all of Israel's major towns and cities were within range of medium Arab artillery, and our capital, Jerusalem, was within light mortar range of Arab forces. Villages of the kind we are discussing have proved to be an effective form of early warning system.

It is clearly the objective of Israel's enemies to try to have the territories leading to the outskirts of Jerusalem and Tel Aviv cleared of any Israeli presence which may stand in the way of their bellicose designs. But anyone prepared to consider seriously the security problems facing Israel would recognize that Israel being, as it is, still threatened on its northern and eastern frontiers by implacably hostile Arab neighbors, the presence of those villages is vital also for Israel's security. Judea, Samaria and the Gaza district were used repeatedly in the period from 1948 to 1967 as staging grounds for ceaseless and unremitting aggression against Israel. Israel's major towns and cities were within easy range of Arab artillery and faced constant threats of attack. The Israeli villages in Judea and Samaria today are thus an effective form of early warning system, as well as a vital deterrent to war.

18

DRAFT REPLY TO FOREIGN AND COMMONWEALTH OFFICE VIEWPOINT
REGARDING ISRAELI SETTLEMENT POLICY

In reference to your letter of..... may I take the liberty of commenting on the view of the Foreign and Commonwealth Office regarding Israeli villages and townships in Judea, Samaria and Gaza.

The hypothesis as to the "illegality" of such villages

as expostulated by the Foreign and Commonwealth Office would appear to lack any factual or legal basis. The arbitrary and dogmatic labelling of Israel as an "occupying power within the meaning of the Fourth Geneva Convention" clearly indicates a lack of any attempt to address the real elements of the situation - both from the factual and legal points of view, implying a series of legal, military and political implications which bear no relation to the situation as it exists in reality.

The term of art "occupying power" as drafted in the Fourth Geneva Convention clearly applies to a factual situation in which a belligerent occupant has assumed power from a deposed legitimate sovereign, whose rights are entitled to be protected by international law, for an interim period after which peace negotiations would finally dispose of the territory.

The facts concerning the areas of Judea, Samaria and Gaza cannot, by any considered and objective mode of assessment, be considered to be consistent with the above-mentioned factual prerequisites of the convention. The territory in question may not be termed territory of Jordan - nor has it been so recognized in international practice. (with the exception of the United Kingdom and Pakistan). Hence, the territory is not "occupied territory" and Israel is clearly not an "occupying power" within the meaning of the Fourth Geneva Convention.

However, with the aim of ensuring appropriate and effective protection of the rights

of the local population, whilst at the same time avoiding the concomitant political and legal implications inherent in automatic application of the Fourth Geneva Convention, Israel, from the outset, determined as policy that its military and civil organs abide by the humanitarian provisions of the 1907 Hague Regulations and the Fourth Geneva Convention as if they were binding and applicable.

As is widely known and acknowledged Israel has subjected the acts of its organs to judicial review by the Supreme Court sitting as a High Court of Justice, which monitors the actions of the Israeli authorities by the yardstick of the humanitarian principles formulated in the abovementioned international instruments.

Accordingly whilst the question as to whether Israel may or may not be regarded as an "occupying power" is theoretical and academic with acute political ramifications, there exists, nevertheless, no doubt as to the fact that Israel does, in fact, apply the humanitarian provisions of that Convention in the areas of Judea, Samaria and Gaza.

Whilst the formal non-applicability of the Fourth Geneva Convention precludes any necessity to evaluate the legitimacy of Israeli villages and townships according to article 49 of that Convention, the question would nevertheless, even on the basis of a de facto application of the humanitarian provisions of the Convention, appear to entertain no contravention of that article, contrary to the assertions by the Foreign and Commonwealth Office.

Article 49 sets out to protect the local population from deportation and displacement - as in fact is borne out both by the title to the article and its text.

The sixth paragraph of the article quoted by the Foreign and Commonwealth Office in the letter of..... makes no reference to any prohibition of the establishment of such villages. It prohibits the transfer by the occupying power of population into the territory in such a manner that, contrary to the tenor of the article, such transfer involves the displacement of the local population from their lands. This is evident both from the general context of the provision as part of article 49, and from the authoritative ICRC interpretation, dated 1958 (page 283) according to which the clause was intended:

"to prevent a practice adopted during the Second World War by certain powers, which transferred portions of their own population to occupied territory for political and racial reasons or in order, as they claimed, to colonize those territories. Such transfers worsened the economic situation of the native population and endangered their separate existence as a race."

As such, it is evident that the provisions of article 49 have no relevance as regards the Israeli villages and townships. The local population have not been displaced nor has any deportation or transfer of population, or parts thereof been undertaken by the Israeli Government. The free movement of individuals to the areas, as an expression of personal choice, following the removal of artificial wartime barriers, with no displacement of local population, may in no way be construed as a contravention of article 49. Any attempt to so construe the article is clearly based on political prejudgement, lacking any objective attempt to analyse the facts as well as the legislative history of article 49.

The Israeli villages and townships are set up specifically on land which is not privately owned (as has been proven in several judgements of the High Court of Justice). No alteration whatsoever is, or has been made in the status of the areas. As such it is clear that no aspect of Israel's policy could

be interpreted as running "counter to article 55 of the 1907 Hague Regulations", nor could it be termed as being in contravention of the rights and powers granted by that article to Israel, as the power which administers the areas.

The reference by the Foreign and Commonwealth Office to the inadmissibility of the acquisition of territory by war has been extracted in a somewhat random and isolated manner from its original context, in the preamble to UN Security Council Resolution 242 - an extraction frequently, yet unjustifiably undertaken in such contexts as the politically motivated atmosphere of the UN General Assembly. In fact, the clause was specifically inserted in Resolution 242 in one preambular sentence together with, and part and parcel of an additional clause - "the need to work for a just and lasting peace in which every State in the area can live in security." This linkage was not accidental, and stems from a maxim used by the Argentinian Foreign Minister in a statement dated December 27, 1869 in connection with the war between Argentine, Brazil and Uruguay on the one hand and Paraguay on the other. According to this theory, military victory by itself did not give rights to territory, and the disposition of territory could only follow from an international agreement between the parties concerned. To blindly and unquestionably isolate as a general proposition, out of context, the principle that the acquisition of territory by war is inadmissible, could place in question the status of many and varied parts of the political map of the world.....

The question of the future of the areas of Judea, Samaria and Gaza, and that of the Israeli residents is indeed, as stated by the Foreign and Commonwealth Office, a matter for negotiation as part of a comprehensive settlement. It is, therefore, somewhat extraordinary that the Foreign and Commonwealth Office appears to have overlooked the basic, agreed upon framework which serves today as the cornerstone for the attainment of such a comprehensive

settlement - the Camp David Accords of 1978. These Accords indeed make provision for negotiation by all parties concerned, on the final status of the areas in question. It is thus all the more surprising that the Foreign and Commonwealth Office, in stating its views on the subject, appears to prejudge the question, even at this early stage, by referring to "whatever Palestinian administration emerges as a result of a peace settlement".

If, as the Foreign and Commonwealth Office advocates, the matter will be settled comprehensively by negotiation - a concept agreed upon by the parties to the Camp David Accords - there appears to be no place for any preconditions as asserted by the Foreign and Commonwealth Office.

Accordingly, it would appear preferable to direct efforts toward those Arab elements which still maintain a viewpoint of extreme and violent hostility towards Israel, and an intransigent refusal to take up the invitations issued by Israel to come to the negotiating table. It is this intransigence and hostility - often bolstered by the lack of any constructive discouragement on the part of the countries of Western Europe - which, far more than anything else, constitute a violation of international law, a mockery of the United Nations, and contempt for any bona fide attempt to achieve peace in the Middle East.

DRAFT REPLY TO FOREIGN AND COMMONWEALTH OFFICE VIEWPOINT
REGARDING ISRAELI SETTLEMENT POLICY

In reference to your letter of..... may I take the liberty of commenting on the view of the Foreign and Commonwealth Office regarding Israeli villages and townships in Judea, Samaria and Gaza.

The hypothesis as to the "illegality" of such villages as expostulated by the Foreign and Commonwealth Office would appear to lack any factual or legal basis. The arbitrary and dogmatic labelling of Israel as an "occupying power within the meaning of the Fourth Geneva Convention" clearly indicates a lack of any attempt to address the real elements of the situation - both from the factual and legal points of view, implying a series of legal, military and political implications which bear no relation to the situation as it exists in reality.

The term of art "occupying power" as drafted in the Fourth Geneva Convention clearly applies to a factual situation in which a belligerent occupant has assumed power from a deposed legitimate sovereign, whose rights are entitled to be protected by international law, for an interim period after which peace negotiations would finally dispose of the territory.

The facts concerning the areas of Judea, Samaria and Gaza cannot, by any considered and objective mode of assessment, be considered to be consistent with the above-mentioned factual prerequisites of the convention. The territory in question may not be termed territory of Jordan - nor has it been so recognized in international practice, (with the exception of the United Kingdom and Pakistan). Hence, the territory is not "occupied territory" and Israel is clearly not an "occupying power" within the meaning of the Fourth Geneva Convention.

However, with the aim of ensuring appropriate and effective protection of the rights

of the local population, whilst at the same time avoiding the concomitant political and legal implications inherent in automatic application of the Fourth Geneva Convention, Israel, from the outset, determined as policy that its military and civil organs abide by the humanitarian provisions of the 1907 Hague Regulations and the Fourth Geneva Convention as if they were binding and applicable.

As is widely known and acknowledged Israel has subjected the acts of its organs to judicial review by the Supreme Court sitting as a High Court of Justice, which monitors the actions of the Israeli authorities by the yardstick of the humanitarian principles formulated in the abovementioned international instruments.

Accordingly whilst the question as to whether Israel may or may not be regarded as an "occupying power" is theoretical and academic with acute political ramifications, there exists, nevertheless, no doubt as to the fact that Israel does, in fact, apply the humanitarian provisions of that Convention in the areas of Judea, Samaria and Gaza.

Whilst the formal non-applicability of the Fourth Geneva Convention precludes any necessity to evaluate the legitimacy of Israeli villages and townships according to article 49 of that Convention, the question would nevertheless, even on the basis of a de facto application of the humanitarian provisions of the Convention, appear to entertain no contravention of that article, contrary to the assertions by the Foreign and Commonwealth Office.

Article 49 sets out to protect the local population from deportation and displacement - as in fact is borne out both by the title to the article and its text.

The sixth paragraph of the article quoted by the Foreign and Commonwealth Office in the letter of..... makes no reference to any prohibition of the establishment of such villages. It prohibits the transfer by the occupying power of population into the territory in such a manner that, contrary to the tenor of the article, such transfer involves the displacement of the local population from their lands. This is evident both from the general context of the provision as part of article 49, and from the authoritative ICRC Interpretation, dated 1958 (page 283) according to which the clause was intended:

"to prevent a practice adopted during the Second World War by certain powers, which transferred portions of their own population to occupied territory for political and racial reasons or in order, as they claimed, to colonize those territories. Such transfers worsened the economic situation of the native population and endangered their separate existence as a race."

As such, it is evident that the provisions of article 49 have no relevance as regards the Israeli villages and townships. The local population have not been displaced nor has any deportation or transfer of population, or parts thereof been undertaken by the Israeli Government. The free movement of individuals to the areas, as an expression of personal choice, following the removal of artificial wartime barriers, with no displacement of local population, may in no way be construed as a contravention of article 49. Any attempt to so construe the article is clearly based on political prejudgement, lacking any objective attempt to analyse the facts as well as the legislative history of article 49.

The Israeli villages and townships are set up specifically on land which is not privately owned (as has been proven in several judgements of the High Court of Justice). No alteration whatsoever is, or has been made in the status of the areas. As such it is clear that no aspect of Israel's policy could

be interpreted as running "counter to article 55 of the 1907 Hague Regulations", nor could it be termed as being in contravention of the rights and powers granted by that article to Israel, as the power which administers the areas.

The reference by the Foreign and Commonwealth Office to the inadmissibility of the acquisition of territory by war has been extracted in a somewhat random and isolated manner from its original context, in the preamble to UN Security Council Resolution 242 - an extraction frequently, yet unjustifiably undertaken in such contexts as the politically motivated atmosphere of the UN General Assembly. In fact, the clause was specifically inserted in Resolution 242 in one preambular sentence together with, and part and parcel of an additional clause - "the need to work for a just and lasting peace in which every State in the area can live in security." This linkage was not accidental, and stems from a maxim used by the Argentinian Foreign Minister in a statement dated December 27, 1869 in connection with the war between Argentine, Brazil and Uruguay on the one hand and Paraguay on the other. According to this theory, military victory by itself did not give rights to territory, and the disposition of territory could only follow from an international agreement between the parties concerned. To blindly and unquestionably isolate as a general proposition, out of context, the principle that the acquisition of territory by war is inadmissible, could place in question the status of many and varied parts of the political map of the world.....

The question of the future of the areas of Judea, Samaria and Gaza, and that of the Israeli residents is indeed, as stated by the Foreign and Commonwealth Office, a matter for negotiation as part of a comprehensive settlement. It is, therefore, somewhat extraordinary that the Foreign and Commonwealth Office appears to have overlooked the basic, agreed upon framework which serves today as the cornerstone for the attainment of such a comprehensive

settlement - the Camp David Accords of 1978. These Accords indeed make provision for negotiation by all parties concerned, on the final status of the areas in question. It is thus all the more surprising that the Foreign and Commonwealth Office, in stating its views on the subject, appears to prejudge the question, even at this early stage, by referring to "whatever Palestinian administration emerges as a result of a peace settlement".

If, as the Foreign and Commonwealth Office advocates, the matter will be settled comprehensively by negotiation - a concept agreed upon by the parties to the Camp David Accords - there appears to be no place for any preconditions as asserted by the Foreign and Commonwealth Office.

Accordingly, it would appear preferable to direct efforts toward those Arab elements which still maintain a viewpoint of extreme and violent hostility towards Israel, and an intransigent refusal to take up the invitations issued by Israel to come to the negotiating table. It is this intransigence and hostility - often bolstered by the lack of any constructive discouragement on the part of the countries of Western Europe - which, far more than anything else, constitute a violation of international law, a mockery of the United Nations, and contempt for any bona fide attempt to achieve peace in the Middle East.

א. אזור יהודה ושומרון:-

1) מרפאות מאז 1967 נפתחו באזור 22 מרפאות לפי הפירוט הבא:

מרפאות ממשלתיות לפי הפירוט הבא:

1983	1967	מרפאות ממשלתיות:
238	116	אחרים
47	55	

ב. מדינת ישראל הקימה והפעילה בית חולים חדש בשכם שהנו אחד מ- 2 בתי החולים בשכם המהווים יחד מרכז רפואי שמשרת את אזור השומרון. מזוהר בבית חולים קירוגי שבו כלולות 2 מחלקות: כירורגיה כללית, אורטופדיה, גניקולוגיה, יולדות, שירותי א.א.ג. ומרפאות מיועצות.

ג. באור"ש פועלים בנוסף 8 בתי חולים כלליים ממשלתיים בכל בית חולים ממשלתי הוקמו ע"י הממשל הישראלי 4 מחלקות היסוד: פנימיה, כירורגיה, גניקולוגיה ומילדות, וילדים (עד 1967 לא היתה הפרדה בין מחלקות).

ד. מאז 1967 הוקמו בנוסף ל- 4 מחלקות יסוד המחלקות הבאות:

- 1) יחידת דיאליזה בבית חולים בשכם וברמאללה.
- 2) יחידה לכירורגיה חזה, כלל דם ברמאללה.
- 3) יחידה לכימותרפיה (טיפול אנטי סרטני) בבית ג'אלה.
- 4) טיפול נמרץ לב בשכם.
- 5) שירותי אנקולוגיה בבית ג'אלה ובשכם.
- 6) שירותי יעוץ להמטולוגיה של מומחים מישראל בבית ג'אלה ובשכם.
- 7) שירותי יעוץ במחלות עיניים כולל ניתוחים וטיפול בעת הצורך הופעלו בבתי החולים בשכם, ג'נין וטור"כ.

ה. שיעור הלידות בבתי חולים עלה מ- 3% לפני 67 ל- 45%.

ו. ישראל הכניסה לאור"ש ואזח"ע את כל מערך החיסונים הנהוג בישראל. שיתוק ילדים, שחפת, מסולס, חצבת, ואדמת חיסון משולש (דפטריה, טטנוס, שעלת) באופן שהוא מקיף את כל אוכלוסית הילדים.

ז. אזור חבל עזה:-

1) בתי חולים:

א) בי"ח שיפא - בשנת 1967 כלל בית החולים את המחלקות הבסיסיות: כירורגיה, פנימית נשים ילדים ועיניים שהיו ברמה נמוכה מאוד.

ב) מאז 1967 פעלה מדינת ישראל להבאת בית החולים לרמה מקובלת בישראל. במסגרת זאת נעשו הפעילות הבאות:

1) החלפת תשתית של בתי חולים.

2) שיפוץ ושיפור מבנים:

א) הוקמה מחלקת נשים בת 90 מיטות הכוללת חדר לידה וחדרי ניתוח משוכללים.

ב) הוקמו מחלקות פנימיות לגברים ונשים ברמה מקובלת בישראל בעלות ציוד מודרני וחדיש.

ג) חדרי ניתוח שופצו ועויידו בעיוד חדש.

3) שירותים רפואיים חדישים:

- א) מכון רנטגן מרכזי.
- ב) יחידה לטיפול נמרץ במחלות לב.
- ג) מכון דיאליזה.
- ד) מכון לפיזיותרפיה.
- ה) נפתח מכון לגסטרוסקופיה.
- ו) נפתחה מחלקת אף אוזן גרון מודרנית.
- ז) יחידה לכירורגיה פה ולסת.

15/15
461

-2-

(ג) בית חולים לילדים - הועתק למקומו החדש בשנת 1973 והורחב משנת 1978 תודות להרחבת הטיפול בילדים ושירותי גניקולוגיה ירדה תמותת התינוקות באזח"ע מ - 120 ל - 1,000 לידות חי לפני 67 ל - 43 ל - 1,000 לידות חי עכשיו.

(ד) בי"ח לעיניים - לאור הרגישות הרבה שמחסת האוכלוסיה הערבית למחלות עניים הוסב בית החולים למחלות מדבקות לבית חולים לעיניים הותקנו בו חדרי ניתוח מודרניים ועיוד חדיש ואמצעי עזר הדרושים למרפאות חוץ ומרפאות יעוץ. בתוצאה מפעילות בית החולים נעלמו מחלות רבות שהיו שכיחות לפני 1967 ושגרמו אף לעיוורון.

(2) מרפאות - עד לשנת 1967 היו רוב המרפאות לרפואה פרימריה ליד בתי החולים. מאז 1967 ובמסגרת המדיניות להביא את הרפואה לקהילה נבנו 24 מרפאות שכונתיות בכל רחבי אזח"ע בנוסף ל - 17 מרפאות מקצועיות בבתי החולים.

(3) שיעור הלידות בבתי חולים עלה מ - 10% לפני 17 ל - 67% ב - 1980.

ח. ביטוח בריאות באיו"ש ובאזח"ע

שיעור מספר המבוטחים במסגרת ביטוח בריאות וולנטרי מגיע ל - 230 אלף נפש באיו"ש ול - 250 אלף נפש באזח"ע. מערכת הביטוח הוולנטרית מזכה את המבוטח ובני משפחתו הסמוכים על שולחנו בטיפול רפואי שלא וחינם בכל מוסדות הבריאות באזורי הממשל לרבות אישפוז בישראל בעת הצורך תעריפי הביטוח הם כ - 12 דולר לחודש למבוטח (כולל בני משפחתו).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3737

יציא

שסור

אל: לונדון, נר: 132, ט: המשרד
 דח: ב, סג: ש, תא: 071283, וח: 1200
 נד: משלחת

שסור/בהול טפל

פג.

משלחת הסקר. שכן 55.

1. המשלחת נתקבלה אצלנו בהמלצת חיים כהן וכוללת את דר' אדמס מאוקספורד (יחב'ל), פרופ' פרנק ניומן מברקלי (משפטים) וגב' בול יורגנסן מדנמרק נשיאת אוניברסיטת רוסקילדה.
2. המשלחת נפגשה אתמול (6.12) עם סא"ל יואל וינגר, דע"ן דינ- בינלאומי במפצ'יר, נכה אלסטר משפס.
3. התכוננו על המדוות ה HARRASMENTS לאוניברסיטאות המכוונות להצר צעדיהם, דיברו על מחסומים המונעים מסטודנטים לבוא ללמוד, על הוראות להפסיק בניה שכבר אושרה, על חוסר מלפונים באוניברסיטאות לעומת אוניברסיטאות בישראל ועל אי שמירה על בטחון המכללות (הרצח במכללה האיסלמית בחברון).
4. וינגר השיב כי אין להשוות את המשטר באוניברסיטת ביר וית למשטר באוניברסיטה אחרת במדינה דמוקרטית אלא את המשטר באוניברסיטה בביר וית למשטר הכללי באיו"ש המוכתב על פי כללי האג ואמנת ג'נבה הרביעית אשר דנים באיוון שבין חובת המושל הצבאי לשמור על הסדר והבטחון לעומת זכויות התושבים. הדגיש שלא היו אוניברסיטאות כלל לפני 67 וכי בארצות ערב אין כלל אוניברסיטאות פרטיות מטעמים ברורים.
5. הרגשת החיימי היתה כי המשלחת בקורתית אך לא מפגינה עוינות בולטת והדויות אשר יהיה קרוב לודאי שלילי ברוח הנחיות מק-דרמוס וארגונו עשוי גם לשקף את תגובותינו. ההרגשה היתה כי ביקורתם מופנית לא כלפי הנעשה בחנוך הגבוה באיו"ש דווקא אלא בעיקר כלפי חיי היום יום בשטחים אשר אותם הם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מודדים לפי קני מידה של חריות יסוד במדינה דמוקרטית. יוצא דופן היה ניומן אשר הגדיר את פקוח בגי'צי בלא רציני.

6. יש לציין כי ה- SUS לא עוסק במשלחות סקר ופועל בעיקר במתן מלגות לסטודנטים מהעולם השלישי. המשלחת לאיו"ש היה התקדים הראשון. בהקשר זה יש מקום לדעתנו שדרייפר מבן יסוחח עם מק-דרמוס ויעמידו במקומו על כי הוא - לדבר המשלחת - שלח אותם כדי לחקור בטנין הסתירות שבין החוברת של שחאדה וכותאב לבין טענות ישראל ב- RULE OF LAW ולראות מה האמת. התעסקוהו האובססיבית של ה- ICJ בישראל חסרת פרופורציות.
7. מבקשים שדרייפר יאמר גם שהגורמים הישראליים הסכימו לקבלם אפילו בהתראה קצרה נצה"ל, תאום פעולות, משה"ח) כדי לתת בידם אפשרות של תמונה מאוונת ואנו מצפים שתמונה זו תמצא את ביטוייה בדוח.
8. בשיחה עם למברט מסר ח. כהן כי התרשמותו היתה כי המשלחת מעונינת בדו"ח מאוון. לדעתנו קשה במובן לצפות כיצד יפעל מק-דרמוס.
9. הנ"ל בתאיום עם ארבי"ל 3.

משפס==

תפ: שהח, טשהח, ורה, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכו, רס, אמן, ממד, סופות, אירא, אירב, רובינשטיין, משפס, קידר, שמחים, מתאמשמחים

18

אל: המשרד, נר: 25, מ: לוונדון
דח: מ, סג: ש, תא: 031293, יח: 1218

83/55

שמו/מיד

אל: ארבי ל 3, הסברה/תכנים, אירופה 2
מאת: הסברה/לוונדון

עצירות פלסטיניות בכלא בירושלים.

1. חבר פרלמנט כתב לסגן שה'ח לוט ביחס ל-30 פלסטיניות שנכלאו בירושלים (נ-31/10) ל-23 שעות ביממה ונחשפו לכמויות גדולות של גז, כנראה גז מדמיע. חבר הפרלמנט מבקש ממשה'ח לפנות לממשלת ישראל בנושא.
2. חבר הפרלמנט מסר העתק מהמכתב לאחד מיוזמיו המבקש פרטים מירביים על המקרה.

====

תפ: שהח, סשהח, מנכ, ממנכ, אליאב, ארבל, יגר, הסברה, קידור,
שטחים, שטאטשטחים, סופות, אירא, אירב, ר/מרכו, ממד

דף 1 מתוך 4 דפים
 סיווג בסחוני: שמור
 דחיפות: רגיל
 תאריך וזיח: 29/03
 מס. סנדק: 101/1

אל: 1447
 נאום, רוסינגטון
 דע: יגר, הסברה-תכנים

חוברת תיאום הפעולה בשטחים על יו"ש ועזה - סקירת 16 שנים.

ראינו בוסח החוברת לדאשונה משהגיעה לידינו זה עתה. במידה שחשבתנו בחוברת למטרות הסברתיות וכו', נראה לנו כי רצוי לצמצם את הקטעים המשפטיים שנעמ' 60-65 כדי להוציא את הציטטות וההבטקות המשפטיות הסצביות על זכותנו להגביל את החירות בשטחים. לדעתנו רצוי בחוברת מסוג זה שמטרתה בעיקר הסברתית לא להכנס להבטקה משפטית מפורטת, כדי שלא לגרור תגובות. אי לכך, רצ"ב תיקונים המוצעים על ידינו לשימושכם לפי הצורך. כמו כן, בעמ' 2 מוצע למחוק את הקיפא של הפיסקה השניה אחרי המילה "occupied", ובעמ' 15 למחוק כל התיחסות לקו הירוק.

אגף ארב"ל - טשפט

קשר: אבא העבירו את הרצ"ב.

לדע סלמה מנחם אלזאב 123 מרצה רלבניטין
 איש יאורסבורה קולג מרג קיור שטאג מואטלמאג

תאריך: 27/11/83 השולח: אלו בקר אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

2/4

HUMAN RIGHTS

The military government has, ^(MADE EVERY EFFORT) throughout the last sixteen years to ensure ^{PUBLIC ORDER AND SAFETY} normal day-to-day life for the residents of the areas, who have enjoyed a degree of freedom hitherto unknown under any military administration.

^(OPENLY CRITICAL AND) Newspapers hostile to the military government are permitted, as are political assemblies protesting against its actions; freedom of movement between Israel and the areas is virtually unlimited; free municipal elections are encouraged ^{LABOUR ACTIVITY INCLUDING} strikes are tolerated.

The rights that are protected by the military government, include among others:

FREEDOM OF ASSEMBLY

ASSEMBLIES AND DEMONSTRATIONS HAVE NOT BEEN PROHIBITED, AND TAKE PLACE BY PERMIT OF THE ADMINISTRATIVE AUTHORITIES AS, IN FACT,

is the accepted practice in many states which fully respect civil and political rights. ^{NATURALLY} If from the application it is clear that the assembly or demonstration will cause incitement or ~~hostile propaganda~~ ^{VIOLENCE}, the permit is withheld. Following are some examples of political demonstrations permitted during 1979 - 1980:

- 14 November 1979 - demonstration at the Freres Bethlehem University calling for the release of Bassam Shak'a, Mayor of Nablus.
- 19 December 1979 - political assembly of mayors at Bir Zeit University.
- 21 December 1979 - mass demonstration of 3,000 people against the requisition of land at Beit Amar.
- 24 December 1979 - demonstration of solidarity with Bir Zeit University at Al Najah National University, in which Bassam Shak'a and 1,000 people participated.

- 3/4
- 17 February 1980 - conference at Nablus in which mayors, heads of local councils, and representatives of the Chamber of Commerce, trade unions, professional associations, women's organizations, charitable organizations, educational institutions and centres, participated.
 - 25 March 1980 - demonstration at Bir Zeit University in protest against the decision of the Israeli Cabinet regarding settlements in Hebron and the closing of Abu Dis College.

FREEDOM OF SPEECH AND EXPRESSION

SIMILARLY THERE IS NO PROHIBITION OF MARCHES OR MEETINGS, HOWEVER, FOR THE MAINTENANCE OF PUBLIC ORDER AND SAFETY, A PERMIT IS REQUIRED, for such activities as conducting marches or convening meetings, displaying flags or emblems, and printing and publishing political matter. The only absolute prohibition is of hostile incitement and propaganda which may endanger public order.

FREEDOM OF THE PRESS

^{ADMINISTRATION}
 (The nature of military ~~government~~ ^{administration} involves a limited form of censorship with respect to newspapers and books, in order to prevent incitement, disorder and hostile activity.

In practice, censorship is applied only with regard to passages which clearly incite to hatred and disorder, thereby constituting a threat to security and day-to-day life. Some NEWSPAPERS, SUCH AS

Al Fajr and Al Sha'ab, have on numerous occasions refrained from submitting articles to censorship prior to publication, as required by the local Jordanian law. In May 1980 the publication of these two newspapers was suspended for two weeks, after they had published headlines extolling and encouraging terror-

4/4
ism and strikes and calling for "armed struggle" and continued acts of murder.
WITH REGARD TO CENSORSHIP OF BOOKS,

It has been alleged that "thousands" of books have been banned under the censorship rules contained in the Defence (Emergency) Regulations, 1945 WHICH EXIST IN THE AREAS.

WHILST ^(FORMALLY) supervision of books is designed to control the import into the region of tendentious material published abroad, in fact, during the sixteen years of Israeli administration, the import of only 648 such books - all of which were published in countries which are still in a state of war with Israel - has been prohibited. An example is an adaptation for children of Shakespeare's play, "The Merchant of Venice," which was clearly aimed at inciting children to anti-semitism. This was distorted by various critics into an allegation that the play itself had been banned. In fact, the authentic version of the play has always been readily available in the bookshops of the Judea and Samaria area.

THE RIGHT TO STRIKE

WHILST LABOUR DISPUTES LEADING TO STRIKES ARE UNRESTRICTED, SUCH ACTIVITY MAY BE LIMITED WHERE A PARTICULAR STRIKE TAKES ON A POLITICAL CHARACTER. IN SUCH A CASE, THE STRIKE CANNOT BE REGARDED AS AN "INDUSTRIAL" OR "ECONOMIC" STOPPAGE BY MEANS OF WHICH EMPLOYEES ARE GENUINELY ENDEAVOURING TO OBTAIN HIGHER WAGES OR BETTER WORKING CONDITIONS, AND BECOMES AN INTERFERENCE IN PUBLIC ORDER AND SAFETY, REQUIRING INTERVENTION BY THE ADMINISTRATIVE AUTHORITIES TO RESTORE ORDER.

Furthermore, according to ^{THE} ^(WHICH IS APPLIED IN THE AREA) Jordanian law government employees are not allowed to declare a strike without the prior consent of the government.

ACADEMIC FREEDOM

THE ISRAELI ADMINISTRATION HAS MADE CONSIDERABLE EFFORTS IN ORDER TO ENHANCE THE SCOPE OF EDUCATION AND CULTURE IN THE AREAS, INCLUDING BY OPENING SEVERAL

CONSULAT GÉNÉRAL D'ISRAËL

2085 RUE UNION
SUITE 1675
MONTREAL, QUEBEC, CANADA
H3A 2C3

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL

2085 UNION STREET
SUITE 1675
MONTREAL, QUEBEC, CANADA
H3A 2C3

קונסוליה כללית של ישראל

יז' כסלו תשמ"ד

23 נובמבר 83

261.2 - 625

אל: נציג המשרד בשטחים

מאת: קונסול מונטריאול

הנדון: כתבות עוינות לישראל על המצב בשטחים

רצ"ב כתבה סוכנות הידיעות הצרפתית שהתפרסמה ב-
מ-21.11 תחת הכותרת "חוסר שיוויון בשטחים".

הכתבה הוכנה ע"י מריוס שטנר ממשרד סי"צ בירושלים ומדווחת על
הדו"ח שהוכן ע"י המרכז הבינ"ל לשלום במזה"ת שהוגש למשרד הבטחון.

נודע לי כי גם בעתון הצרפתי באוטבה התפרסמה כתבה שלילית דומה

והפעם של מיודענו השני - Jacques PINTOS
יש כאן שילוב מעניין של מאמץ סוכנות סי"צ. *בגלוי*

נודה לכם על הצעות ענייניות כיצד להגיב.

ב ב ר כ ה

יצחק אלדן

העתק: ס/מנהל מע"ת

מנהל הסברה

מנהל מז"תים

Iniquité d'Israël en territoires occupés

Pour la première fois depuis l'occupation de la Cisjordanie et de la bande de Gaza par l'armée israélienne en 1967, un rapport traitant de façon exhaustive de la violation des droits de la personne dans ces territoires a été publié récemment en Israël. Nous publions à ce sujet le reportage de Marius Schattner, de l'Agence France-Presse.

par Marius Schattner

JERUSALEM (AFP) — Un dossier de 120 pages, préparé par des chercheurs israéliens à l'instigation du "Centre international pour la paix au Proche-Orient" (animé par des universitaires et personnalités proches de la gauche travailliste), a été transmis au ministre de la Défense Moshe Arens. Il sera discuté prochainement par une commission parlementaire à la demande de plusieurs députés de la gauche travailliste.

Cette publication, intervenant alors que deux jeunes Palestiniens ont été tués samedi lors de la dispersion d'une manifestation à Tulkarem (nord-ouest de la Cisjordanie), a relancé en Israël le débat — occulté par la guerre du Liban — sur l'avenir des territoires occupés, notent les observateurs.

L'objet de cette étude, selon le chercheur et militant pacifiste Dadi Zuker, n'est cependant pas de dresser un bilan des "bavures" commises par les forces de l'ordre, mais de traiter sans passion et de façon précise de la "discrimination systématique" qui frappe la population palestinienne, sur les plans légal, économique, social et politique.

Deux poids, deux mesures

Ainsi, le rapport estime qu'un

système "bicéphale", à peu près unique en son genre, a été mis progressivement en place dans les territoires occupés: moins de 30.000 colons juifs bénéficient des droits démocratiques garantis par la législation israélienne, alors que 1.300.000 Arabes sont soumis à un mélange "inextricable" de lois militaire, ottomane, jordanienne — toutes législations, note le rapport, de caractère essentiellement autoritaire.

L'étude recense, entre 1979 et 1982, plus de soixante attaques contre des personnes ou des biens palestiniens perpétrées par des colons israéliens, mais précise que seuls six des agresseurs ont été poursuivis devant les tribunaux. Dans l'un des cas, où un habitant israélien de la colonie d'Ofra (près de Ramallah) avait revendiqué en 1982 le sabotage de voitures arabes, aucune accusation n'avait même été retenue contre le coupable.

"Ces colons, tous armés, ont été encouragés à se considérer comme les gardiens de l'ordre par les autorités militaires qui, depuis 1979, les ont regroupés en unités territoriales chargées d'intervenir localement en cas de troubles", souligne le rapport.

Le laxisme dont ils bénéficient, ajoute-t-il, contraste avec les condamnations de plus en plus lour-

La police israélienne à l'oeuvre

des infligées à des Palestiniens pour des délits mineurs (manifestations interdites et jets de pierres contre des véhicules israéliens).

Bilan

Or, quelle que soit l'origine des incidents, le bilan en presque cinq ans est quatre fois plus lourd pour les

Palestiniens que pour les Israéliens: 43 Palestiniens et 10 Israéliens tués, du 1er janvier 1979 au 13 novembre 1983, selon un bilan officiel.

Pour la seule année 1983, huit jeunes Palestiniens ont été tués par balles au cours de manifestations, malgré des consignes plus strictes données en principe à l'armée, de ne tirer que pour se défendre.

Le rapport relève la pratique de plus en plus systématique de punitions collectives: couvre-feu prolongé, fermeture d'établissements scolaires palestiniens, restrictions du passage sur le pont du Jourdain, assignation à résidence (150 personnes y ont été soumises ces quatre dernières années).

Le document rappelle les violences auxquelles se sont livrés certains militaires israéliens au cours d'opérations de "maintien de l'ordre": rassemblement, sous la pluie battante, des hommes d'un camp de réfugiés d'où des pierres avaient été lancées, "passage à tabac" de prisonniers, douche glacée, humiliations diverses, la plus courante étant d'obliger les détenus à injurier à haute voix les dirigeants de l'OLP.

Il souligne toutefois qu'avec le départ du ministre de la Défense, Ariel Sharon, et du chef d'état-major, Raphael Eytan, certaines pratiques ne sont plus encouragées par l'armée. En outre, les autorités militaires ne procèdent plus à des "emprisonnements administratifs" (par décret du gouverneur militaire), et n'ont presque plus recours à des mesures d'expulsion, contrairement à la pratique des premières années d'occupation.

Le rapport s'interroge, sans conclure, sur les méthodes d'interrogatoire pratiquées par les services de sécurité israéliens, souvent accusés par les détenus d'avoir extorqué des aveux par la torture. De tels aveux, rappelle-t-on, ont valeur de preuve devant les tribunaux israéliens.

Sur le plan économique et social, le rapport relève l'augmentation du niveau de vie des habitants des territoires occupés, qui ont bénéficié jusqu'en 1982 des besoins du marché de la main-d'oeuvre israélienne.

Dans le même temps, les industries locales ont stagné. Le rapport l'explique entre autres par la décision prise, dès 1975, par le gouvernement israélien de leur refuser toute aide financière.

L'enquête rappelle que les 50.000 travailleurs palestiniens officiellement employés en Israël (de 30.000 à 50.000 sont employés "au noir") paient un même quota d'impôts que les Israéliens, mais sans pouvoir bénéficier des aides aux familles nombreuses et des caisses de retraite. Elle cite le cas d'usines où les employés palestiniens n'ont pas le droit de s'attabler à la cantine.

"Nous avons tenté de faire comprendre autour de nous que ces pratiques ne se justifient par aucun impératif de sécurité", déclare M. Zuker, qui estime qu'indépendamment de toute solution du problème palestinien, la situation faite aux populations palestiniennes ne pouvait plus être considérée comme "provisoire" après 16 ans d'occupation.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2095

כנס

בלמים

אל: המשרד, נר: סל, מ: שמוקהולם
דח: ר, סג: ב, תא: 21103, וח: 1600
נד: צנוורה

לכנס
אליה
18

למסל
18

רגיל/בלמים

אל: הסברה, ארציאלי.

בבטחון של אחד האיגודים המקצועיים מופיע מאמר על הצנוורה
בישעי. מסופר שם בין השאר שספרו של קפליק יומן בירותי נאסר
שם להפצה. נאמר שחסן והבי עורך אל פגיר בעזה נדון לחודשיים
מאסר בפועל, עשרה חודשים על תנאי וקנס על החזקת הספר, בעקבות
האונה לשיחות הטלפון שלו.

מסופר שם על צנוורה חריפה כלפי העתונות בישעי ואיסור הפצה של
ספריהם של פליציה לנגר, מקסים רודינסון ואחרים.

הברי קונא רקע ופרטים שייסיעו בידינו בתגובה.
==הסברה==

תפ: יגר, הסברה, סופות, אירב, קידר, שמחים, מתאסמחים

18

אל: המשרד, נר: 390, מ: 11
 דח: ר, סג: ט, תא: 171183, רח: 1930
 נר: זכויות אדם

סודי/רגיל

ארביל 3, מצפיה

דו"ח זכויות האדם

לפני פגישתי עם סנואו וצירלס פירבנקס נפגשתי ביחידות עם
 פירבנקס
 מסר בלהלן :

א. עקרונית הוא ואברהמס ערים לכך שהדו"ח של מ"י ירושלים
 עוות והם יעשו מאמץ לנסות לתקן זאת. אך סדם קיבלו הדו"ח של
 השנה מהכונסוליה

ב. הדו"ח על לבנון כולל הענה קטעים שליליים על ישראל. בין
 היתר קובע שאנו ממילים צנוורה בשטחים שבשליטתנו, כולל
 איסור הפצת עלון ייעספיה"י בצור והפרטנו לצוותי השליכיה
 הלבנונים לצלם ארועים בשטחינו. כן ישנן טענות על מחנה
 העצורים באנצאר כולל תלונות על עיוניים. כמו כן יש טענה
 שאנו יחד עם אנשי חואד מקיימים רשת חדרי מעצר חשאיים בלבנון
 ובישראל. כמוכן, ניסיתי להרים

ג. ניקש לקבל מאתנו מירב הפרטים השליליים על מדינות ערב
 לדוגמה :

1. הפרות זכויות האדם בשטח לבנוני המוחזק ע"י הסורים
2. פרטים על עצורים בידי הסורים בשטח לבנון
3. פרטים אל סבח בסריפולי מטעם הסורים ואש"ף
4. מירב המידע על הפרות זכויות האדם במדינות ערב. בין היתר
 הריגות פוליטיות בעיראק, לדמרי, יש להם רק ידיעות מעורפלות

5. הפרות זכויות האדם בערב הסעודית. יש להם ידיעות מעורפלות
 על מעצרים רבים באיוורים הסוריים במשך 1982 אך אין להם
 פרטים. כמו כן הסעודים מוענים שמערכת המשפט בסעודיה הינה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טעמאית, אך לידעתם הקארוים מוציאים פסקי הדין ברמן שגור
הדין מורד מפעם משרד הפנים. אם אכן הדבר כך זה מצביע על
מדינת משטרה. אין להם כל ידיעות על עינויים, הריגות
והעלמות בירון ובסעודיה. לדבריו, שגרירות ארה"ב
במדינות אהל אינן ששות להכתיב שם המדינה המארחת.
לגבי כל המידע עדיף מבחינתם לקבל ממקורות גלויים בינ"ל.
עתונות וכדו' . אך מוכנים לקבל גם מידע פחות מוכן
כן שאל באם יש לנו מידע על קהילות יהודיות בעיראק ובסוריה.

לדעתי, כדאי לעשות מירב המאמצים על סנת לספק חומר מכת"ב
ואודה על סיועכם. אנא השתדלו לשלוח החומר באנגלית. תודה.

סיבל.

תפ: שהח, טשהח, מנכל, ממנכל, מצפא, אליאב, ארבל, קידר, שטחים,
מתאסשטחים, ר/מרכי, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4642

יוצא

שמו

למחלקת החוץ

18

מל: בון, נר: 125, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 111063, רח: 1600
נד: תייסיר חמד

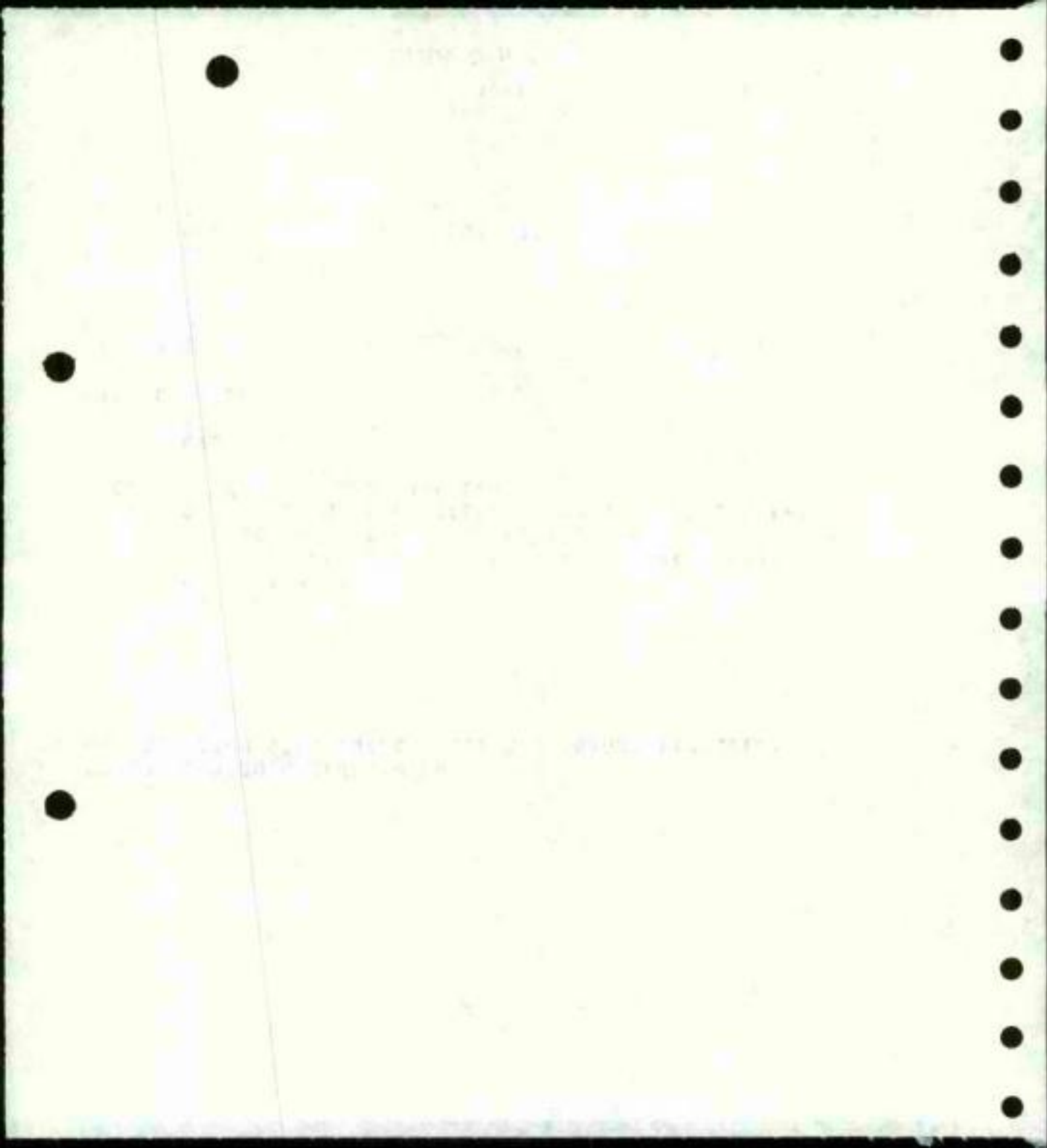
מיד/שמו

השגריר, הציר

תייסיר חמד

בהמשך למברק ארציאלי 87 מ-9 דנא
לידיעתכם, בינתיים קבלנו בנדון גם אגרת משגרמניה באותו
עניין (שנכתבה אמנם ב-26/9 אך הגיעתנו רק ב-9/10) ומבקשת
אישור ביקורו מסיבות הומניטריות, משיבים שעל משפחתו לפנות
שוב והבקשה תיענה בחיוב.
קונסולרית / שטחים ==

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, רובינשטיין, משפט, קונס, קידר,
שטחים, מתאםשטחים, סופות, אירא

י' בכסלו תשס"ח
16 בנובמבר 1987

א לו מרופ' י. זמיר, היועץ המשפטי לממשלה

הנדון: הקמת בית משפט לערעורים על פסח"ד של בתי המשפט
הצבאיים ביו"ש ועזה

א. הובא לידיעתי כי תשלחת בפני שר הבטחון לכונן בית משפט לערעורים באזורי
יו"ש ועזה.

ב. אני מרשה לעצמי לצרף תשלומי לכתב שחיבת העבודה במשרד החוץ, וכן הערות
נוספות אחדות.

ג. אחת הטענות המועלות בהגשות עם משפטים טח"ל המתנגדיים בנעשה ביו"ש
ובעזה היא היעדר ערכאת ערעור על פסקי הדין של בתי המשפט הצבאיים.
בנוסף שבעולם, כי על פסקי דין בעבירות פליליות, ולא כל שכן בעבירות
המורות, ישנה אפשרות של ערעור, והיעדרה מעורר תמיחה. יש איפוא היבט מסבירי
חיובי בכינון ערכאת כזאת, הראוי לחשוש לב. שלבד זאת אוסיף, כי גם כלפי
עצמנו קשה לחצדיק העדר אפשרות ערעור. הקמתה מזיקה, לדעתי, לאכיפת החוק,
ואדיבה, מערכת שלטון החוק שבה אנו מתברכים ובצדה תחושת הצדק יזכו לחיזוק.

ד. ידוע לי, גם מניסיוני האישי במערכת הבטחון, כי הנושא נדון פעמים רבות בעבר,
והיו שיקולים שונים לכאן ולכאן. אמנם, המשפט הבינלאומי אינו מחייב
זאת, וייתכנו גם שיאמרו: מה יום סיומיים, לאחר 17 שנה, והאם הדבר מבשר
"חתימת קבע" דושה שבטאזן השיקולים, נובראש וראשונה נורמות של צדק,
נוטה הכף לכיוון הקמתה של ערכאת ערעור, וכאמור, ההיבט החטברתי המוטן בכך
גם הוא אינו מבוטל. יהיה כמובן צורך להסביר שהדבר בא למען החושת הטובה
של האוכלוסייה, ואין לכן ולא כלום עם תהליך הסו"ט המדיני. כן נצביע
על כך שסמכות בג"צ מישראל.

ב ב ר כ ה

א. רובי נסתיין, סמנכ"ל
היועץ המשפטי

העתק: רח"ט ושה"ח

פצ"ר

מנכ"ל

נציג טסה"ח ביו"ש ועזה

לשכת שחב"ט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

3225

**

י"צ

**
**
**

(Handwritten signature)

אל: ווט, נר: 71, ט: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 021183, יח: 1700

שמו/רגיל

סב דע רון.

סקרנו הבוקר בפני מואה משגי ארה"ב, לפי בקשתו, בקור
שה"ח קנדה בארץ. התמקדנו בעיקר על דשמי השך האורח
מסיווריו בארצות ערב והפרספקטיבה הישראלית של המצב באזורנו.
העלינו בהודמנות זו סוגית דו"ח וכויות האדם והצורך בראיה
ובגישה נכונה וקונסטרוקטיבית יותר של האירועים, ובקשנו לוודא
שהנתונים שיפרסמו אכן נבדקו כמהימנים.

המלצנו גם שגישתם תתמקד במימד הרחב של הנושאים הנדונים
ולאו דוקא תוך הנמיה הבולטת של העבר לחשוף בעקר היבטים
שליכיים של התרחשויות מסוימות ולהתעלם מהמכלול המקיף של
ההתפתחויות בשטחים ורקעם. ציינו שאין איבוד לשפור העצום
ברמת תושבי השטחים, המהפכה החברתית שהביאה לשנוי יסורי
בהלכות חייהם על ידי חשיפתם לנוהלים דמוקרטיים שאינם
מקובלים בכל מקום אחד בעולם הערבי, למפוח מוסדות הרפואה
ובאלה שלא היו מצויים שם בעבר בבניית מוסדות אקדמיים,
הדאגה לחינוך וכד'. מואה ניסה לשכנענו ש-3 אחוז של
אוכלוסית הסודנזים הערבים אינה מורה על שנוי כה משמעותי
ומכך שהבוגרים גם אינם מצליחים למצוא מקומות תעסוקה.
השתמשנו בדוגמאות אלו להצגת השיטה הבסיסית הבלתי נכונה
של ראייתם מאחר והם מתעלמים מכך שעד לשלטון הישראלי החברה
החקלאית המפגרת בשטחים לא ראתה בחנוך ערך חיוני בעוד
היום הם מגיעים אפילו לחינוך אקדמאי. בעית התעסוקה אינה
רק בעיה בשטחים אלא גם בישראל גופא ובמדבית ארצות תבל, כולל
ארה"ב, ומהעובדה שבכל תקופת השלטון הירדני הגרו תושבים

משרד החוץ - מחלקת הקשר

10.8.81

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מהגדה כד' למצוא פרנסתם בחלקים אחרים של העולם הערבי. עמדנו
גם על הצורך לבחון היטב כיצד יתפרשו דברי הבקורת כלפינו אצל
האוכלוסיה המקומית בעוד ששאלה שתשאל מה עושים החושבים
עצמם למען רווחתם הם עשויה לסייע להבנה טובה יותר של
הנסיבות והארועים.
קשה להעריך עד כמה דברים אלה ישפיעו על הדו"ח העומד
להתפרסם, אך נקוה שבמה מהערותינו בכל זאת ימצאו אופן
קשבת.

מצפ"א.

תפ: שהח, סשהח, דהח, שהבס, מנכל, ממנכל, ד/מרכז, רס, אמך, מצפא,
קידר, שטחים, מתאמתשטחים, ממד

[illegible][illegible]

שגרירות ישראל

BOTSCHAFT DES STAATES ISRAEL

וינה, כ"א בחשון, התשמ"ד

28 באוקטובר 1983

110.1 / 1106

ש מ ר

18

אשר מ. ארציאלי

אל: מר מ. ארציאלי - נציג המשרד בשטחים

מאת: היועץ, וינה

הנדון: הארגון "Law in the Service of Man" - (LSM).

רכ תודות עבור הסקירה המאלפת אשר תואיל לנו במידה ונישאל בנידון.
נודה על קבלת החוברות הבאות:

- א. עמוד 2 : The Rule of law in the Areas Administered by Israel.
- ב. כרך 12 של The Establishment of a Civil Administration in the Areas.
- ג. לסעיף ד' באותו עמוד חוברת התשובה של סגן אלוף י. זינגר וכל פרטום
אחר בנדון עבור ספריית השגרירות.

ב כ ר כ ה

אורי פרעשאוור.

אפ/אה

בון - ג' בחשון תשמ"ד
10.10.1983

ש מ ו ר

596

18

15.10.83 - 23/10

אשר

אל : מר ארציאלי, משה"ח

מאת : הציר - בון

הנדון : תייסיר חמד

מברק 87 מ-9.10.1983

הציר 350

תודה עבור מאמציק. הודענו לנוגע בדבר, וכמובן לפרלמנטרים השונים שפננו אלינו, שהענין מסתדר לשביעה רצונם.

עם זאת, אינני יכול להמנע מהלעלות הערות אחדות :

1. האיש פנה בענין עוד בסוף יולי אלינו ולמכתבינו ומברקי המדור הקונסולרי שלנו ניתנה תשובה שלילית, בלי מתן נימוק מיוחד.
2. תייסיר חמד לא טמן ידו בצלחת ו"גייס" ע"י מכתב חוזר לפרלמנטרים רבים (אולי לכולם) מספר לא מבוטל מביניהם, אשר פנו אלינו והדגישו שאף אם קיים היקוס מסיבות בטחוניות, הרי יש שיקולים הומניטריים בזכות מתן האישור המבוקש.
3. בעקבות המכתבים הללו פנה המדור הקונסולרי שוב למשרד וביקש לציידו בנימוקים להצדקת סירוב שלטונותינו. לכך נחקבלה תשובה סתמית ובלתי מספקת ביותר (מברק 97 מ-8 בספטמבר מאת הקונסולרית, אשר ציטטה את הממשל בטול כרם). לכך הגיב מדורנו הקונסולרי במברק מס' 78 מ-12.9.1983. אף זה לא עזר, ואני פניתי אליך, ואתה בטובך התערבת - ואז החבר שבמוסד אליו פנית אפילו לא ידעו פרטים חשובים שהיו דרושים להם לאיתור המקרה... לבסוף נאותו כנראה הודות לשידולך, להיענות בחיוב.
4. ברצוני לציין שלא ביקשנו לתת את האישור, רק ביקשנו שאם אין האישור יכול להינתן, חועבר אלינו הנמקה אשר תאפשר לנו להשיב מענה הולם ומשכנע ככל האפשר לפרלמנטרים, שהם מטבעם ביקורתיים כלפי מעשי רשות כלשהי ורגילים לבחון כל מקרה בעין קפדנית וביקורתית (בייחוד כאשר מדובר בסוגיה אשר לפנינו).

5. אגיד גלויות: אם היתה סיבה רצינית לטרב להיסייר חמד הכניסה לכפרו, צריך היה להתמיד בכך ולאפשר לנו לנמק עמדה השלטונית. מאידך, אם מלכתחילה לא היו נימוקים בטחוניים כבדי משקל, לא צריך היה לטרב לאיש רשות ביקור אצל אביו בן ה-83. אני מרשה לעצמי לכתוב לך זאת, משום שמציקה לי העובדה שאלה שפנו אלינו יסיקו המסקנה שתיינה סיבות מעשינו אשר תהיינה, מעט לחץ וצעקות ישיגו מאתנו הויתורים המבוקשים. התרשמות כזו בוודאי איננה רצויה לנו, בייחוד כאשר כל הענין עלול לשמש תקדים, לגבי הטיפול בנושאים לא-אנסאר וכיו"ב, בו פוליטיקאים ואנשי תקשורת מסויימים ברפ"ג אוהבים להציק לנו.

ושוב - תודה על מאמריך.

ב ב ר כ ה , ש

א. אילון

העתק : מנהל ארבל 3
מנהל קונסולרית
אירופה 1

- 2 -

1. That the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade, and that the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade, and that the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade.

2. That the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade, and that the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade.

3. That the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade, and that the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade.

4. That the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade, and that the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade.

5. That the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade, and that the United States Government is not a party to the Geneva Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Slave Trade.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ"ט בתשרי התשמ"ד
6 באוקטובר 1983
מספר:

זאת כנ"ל האצא לה

ש מ ו ר

אל : הנציגויות באירופה ובארה"ב

מאת: נציג המשרד בשטחים

הנדון: הארגון "Man"
"Law in the Service of" - (LSM)

הארגון ה-נ"ל שהוקם ב-1980 ע"י גורמים מקומיים ביו"ש כסניף המקומי של ה- International Commission of Jurists שמקום מושבה בג'נבה, פעיל מאד הן ביו"ש והן ברחבי העולם, בהטחת האשמות וביקורת חריפה כנגד מדיניותנו ביו"ש ועדה ופעולות הממשל הצבאי והמינהל האזרחי.

כמה מנציגויותינו בארה"ב ובאירופה כבר נתקלו לאחרונה בפעילות ארגון זה וביקשו מאתנו מידע על הארגון ותשובות להאשמותיו כלפי הממשל הצבאי והמינהל האזרחי.

לפיכך אני מניח שהסקירה הרצ"ב אודות ארגון זה, שהוכנה ע"י רע"ן הדיון הבינ"ל במפצ"ר, תוכל לסייע לכם כל אימת שתיתקלו בפעילות ארגון זה במדינותיכם.

ב ב ר כ ה,

מ. ארציאלי

העתיק: סמנכ"ל מז"ת בפועל
סמנכ"ל הסברה
היועץ המשפטי
מנהל הסברה

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
ענף הדין הבינלאומי
טל: 2925
חק. 33(99) 1106
אלול תשמ"ג
23 אוגוסט 83

רשימת תפוצה
(רשימת תפוצה)

הנדון: סקירה על ארגון "החוק בשירות האדם" -
Law in the Service of Man

1. ה"חוק בשירות האדם" הפועל באיו"ש הינו הסניף המקומי של הוועד הבינלאומי של המשפטנים (International Commission of Jurists) שמקום מושבו בג'נבה. ארגון זה הוקם ב-1980 ע"י קבוצת עו"ד מקומיים ואנשים פרטיים אחרים במטרה מוצהרת להגן ולהכשית את שמירת זכויות האדם באזור, מקבוצה של אנשים פרטיים התפתח הארגון והוא פועל כיום בעזרת מנגנון המעסיק כוח אדם מנהלי ומקצועי על בסיס קבוע, ושומר על קשרים עם קבוצות שונות הפועלות למען זכויות האדם בארץ ובעולם. בראש הארגון עומדים שני עורכי-דין מקומיים מאיו"ש - יונתן קוטאב וראג'ה שחאדה (שהוא בנו של אחד מעורכי הדין הידועים ביותר באיו"ש - עזיז שחאדה). שחאדה וקוטאב נחשבים כמתונים יחסית בהשקפותיהם אם כי הם עורכים מעת לעת מסעות הרצאות בעולם (ובמיוחד בארה"ב) ולפי דיווחים המגיעים אלינו דומה כי דבריהם רצופים בהשמצות ופגיעות רעה. נראה כי ארגון זה ושני ראשיו מסוכנים יותר מאחרים בגלל תחכומם הרב המחבטא כין היתר בכשרונם להציג את דבריהם כ"אובייקטיביים".

2. במסגרת פעילותו עוסק ארגון "החוק בשירות האדם" במתן סיוע משפטי לתושבים המקומיים, ומפיץ לעו"ד מקומיים ולצבור הרחב מידע כתוב על צוים שונים של הממשל הצבאי ומערכת המשפט המקומית בכללותה. כך למשל פרסם סניף זה קובץ שלם של צווי הממשל הצבאי הנוגעים לתהיקת בטחון, שהחשוב מכולם הוא הצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל - 1970 כפי שתוקן מעת לעת; וכן פרסם ארגון זה רשימה מעודכנת של ספרים שנאסרו על ידי הצנזורה.

3. במסגרת המחקר המשפטי על נושאים הקשורים במערכת המשפט וזכויות האדם באזור יהודה והסומרון, פרסם הארגון סדרת פרסומים שהעיקרים שבהם הם:

(א) The West Bank and the Rule of Law

חוברת זו נכתבה ע"י ראג'ה שחאדה ויונתן קוטאב והיא כוללת שורה ארוכה של נושאים הנוגעים לשלטון החוק באזורים, כמו: פרסומי צווים ותהיקת בטחון, מערכת בתי-המשפט, קרקעות, מים, אמצעי ענישה ארמיניסטרטיביים וזכויות אדם.

תשובה ישראלית לחוברת זו הוצאה בחסות הסניף הישראלי של הועד הבינלאומי של המשפטנים בשם: The Rule of Law in the Areas Administered by Israel. התשובה הישראלית נכתבה ע"י הח"מ יחד עם קציני ענף הדין הבינלאומי ובסיוע משרד החוץ ומשרד המשפטים. ההקדמה לחוברת התשובה נכתבה ע"י השופט לשעבר חיים כהן הממש כיו"ר הסניף הישראלי של הועד הבינלאומי של המשפטנים.

(ב) The Legal System of The Israeli Settlements in the West Bank

מאמר זה נכתב ע"י ראג'ה שחאדה ופורסם כמאמר ברכעון הועד הבינלאומי של המשפטנים (מס' 27), מדצמבר 1981.

(ג) Civilian Administration in the Occupied West Bank
Analysis of Israeli Military Government Order No. 947

מחקר מפורט שנעשה ע"י ראג'ה שחאדה ויונתן קוטאב על הצו בדבר הקמת המנהל האזרחי, ופורסם בינואר 1982 בחסות הועד הבינלאומי של המשפטנים. על פרסום זה יצא מאמר תגובה של הח"מ, שפורסם בשנתון הישראלי על זכויות האדם, כרך 12 - The Establishment of a Civil Administration in the Areas Administered by Israel.

(ד) Human Rights Violations in The West Bank - In Their Own Words

חוברת זו הוכנה ע"י ארגון "החוק בשירות האדם" עבור המועצה העולמית של הכנסיות והיא פורסמה תחת שמה של המועצה, החוברת כוללת הצהירים שנלקחו ע"י עורכי הדין של ארגון "החוק בשירות האדם" מאנשים שונים באיו"ש שנפגעו, לטענתם, ע"י מתנחלים ואגודות הכפרים, פיצוץ בתים ואטימתם, מעצרי עיר, וכן פרק על הפגיעה באוניברסיטאות ביו"ש. הח"מ הכין תשובה מפורטת לחוברת זו והתשובה הופצה לכל הגורמים המתאימים.

(ה) Analysis of Military Order No 854 and Selected Orders Concerning
Educational Institutions in the Occupied West Bank

החוברת נכתבה ע"י יונתן קוטאב.

4. ארגון "החוק בשירות האדם" החל כמיו"כ בסדרת פרסומים שמושיים שנועדה להפיץ את החוק ולהביאו לידיעת האוכלוסייה כולה (Teach Yourself Handbooks).

כך למשל פורסמה חוברת תחת הכותרת "מה לעשות כשנלקחת אדמתך" - (What to do if your land is taken), המכיל פירוט זכויותיהם של החושבים וצעדים אפשריים בהם עליהם לנקוט במקרה כזה.

הארגון מתכנן להוציא חוברות נוספות בנושאים הבאים: מעצר, בתי משפט צבאיים, מעצר מנהלי, מעצר עיר (צו פיקוח), מיסוי והגבלות על תנועה.

5. ארגון "החוק בשירות האדם" מקיים קשרים עם גופים שונים בעולם, וביניהם ארגון "אמנסטי" אשר הדו"ח האחרון שפרסם על השטחים מבוסס כמעט כולו על מידע שהתקבל מידי ארגון "החוק בשירות האדם".

כמו כן מקיים "החוק בשירות האדם" קשרים עם קרן פורר, מכון השלום של ברטרנד רסל, נציגות הצל"א בישראל והמרכז לסיוע משפטי של ארגון ה-Friends האמריקאי בירושלים.

6. ראשי הארגון מוזמנים להשתתף בכנסים בינלאומיים רבים בארה"ב ובאירופה, והם נעזרים בתרומות כספיות ניכרות מארגונים בינלאומיים בחו"ל. משפטנים מתנדבים מחו"ל מגיעים מעת לעת לסייע להם בפעולתם באזור.
7. לאחרונה התקשר הארגון בהסכם לבצע פרויקט מיוחד עבור מירון כנבשתי שקבל מענק כספי ניכר מארה"ב כדי לבצע מחקר בנוגע ליהודה ושומרון.
8. הארגון "החוק בשרות האדם" הקים ספריה משפטית גדולה המכילה ספרות בנושא שטחים כבושים, זכויות אדם וזכות ההגדרה העצמית. ספריה זו מתוארת ע"י הארגון כספריה הראשונה והיחידה בתחום זה ביהודה ושומרון, והיא נועדה לשרת את עורכי הדין והציבור הרחב באזור.
9. התקציב השנתי של הארגון הוא למעלה מ-100,000 דולר.
10. יש לציין כי עו"ד ראג'ה שחאדה פרסם במרוצת השנה האחרונה ספר בעברית בשם "הדרך השלישית". הספר מתאר את חייו ב-"גדה המערבית הכבושה".
11. לאחרונה הוכרז לנו כי ארגון "החוק בשרות האדם" החליט לפתוח במבצע חדש של "מקרה מבחן" (test-case), במסגרתו ייבחר מעת לעת נושא אקטואלי, וייבחר האדם המיוחד אשר לדעת הארגון נפגעה זכות כלשהי מן הזכויות המוכרות שלו עפ"י המשפט הבינלאומי, והארגון הנ"ל בעזרת כוח האדם שלו ועו"ד ישראליים יגישו בשם האדם הנפגע עתירה לבית"ט הגבוה לצדק בישראל.
12. רצ"ב לעיונכם חרגום הצעת התכנית ל"מקרה מבחן" שהוכנה ע"י הארגון עצמו. תשומת לבכם מופנית לכך שבנייר המצ"ב מתואר המקרה הקונקרטי הראשון שאותו בחר הארגון. יצויין, כי מקרה זה אכן נידון בפני בג"צ (בג"צ 194/83 מחמוד הליל חרושה נ' ביה"מ הצבאי ברמאללה ואח'), ואולם העתירה בוטלה לבטוף שכן המפקד הצבאי החליט להשתמש בסמכותו עפ"י הצו בדבר הוראות בטחון ולבטל את העונש שהוטל על העותר.

יואל / דקגבני
רע"נ הדיון הבינלאומי
בשם פרקליט צבאי ראשי

דש/אד

פלסטינאים כגדה המערבית הכפופים במידה גוברת והולכת לאמצעי דיכוי קשים ופקוח הדוק על חיי היומיום שלהם, חייבים לחפש אמצעים לתרופה, טער ותמיכה שיסייעו בידיהם להתמודד עם משימות הקיום והמשכיות החיים, מול האתגרים בפניהם הם ניצבים. אמצעי אחד כזה הוא בית הדין הגבוה לצדק המציג עצמו כפקוח אפשרי על מה שעלול היה להיות בלעדי כן - ממשל צבאי בלתי מרוסן ושרירותי, ולידו המינהל האזרחי שלו.

יחד עם זאת, ההיזקקות לבית"מ העליון אינה מנוצלת דיה, והבדל מהותי כתפישה קיים באופן שבג"ץ נתפש ע"י הפלסטינאים מיחד גיטא, וישראל והתומכים בה מאידך גיטא. ישראל והתומכים בה רואים בבית"מ העליון אחד ממוסדותיה הטובים ומבצר עצמאי של צדק. כג"ץ מוצג כ'כלב שמירה' קבוע של הממשל הצבאי. אם נכשל בג"ץ בבדיקת פעולות הממשל הצבאי, הרי זה משום שהפלסטינאים מסרבים או נמנעים מלהיזקק לו, או (לטענת כמה), משום שאין כנמצא כל הפרות או אי-צדק.

מאידך, הפלסטינאים אינם נוטים לעתים קרובות להיזקק לבית"מ הגבוה. אין בפניהם הוכחות רבות ליעילותו (מלבד חריגים נדירים כמו פרשת אלון מורה), אין להם אמונה ביושרו, הם אינם מכירים בטמכותו, וחוששים שאם תיכשל הפנייה אליו, עלול הדבר לאשר ולתת לגיטימציה לפרקטיקות שכנגדם הם מתלוננים. במצב זה נמנעים הפלסטינאים מלבזבז סכום כסף גדול כדי להביא את ענינם בפני בג"ץ.

"החוק בשרות האדם" מתכוון לגשר על הפער בין שתי התפישות. בהיותו מודע למגבלות הרבות שלעיתים קרובות קיבל אותן עליו בג"ץ מרצונו - שיש ליעילות הביקורת של בג"ץ על פעולות הממשל הצבאי ואפשרות צמצומן; למרות זאת, רואה הארגון ערך רב בנסיון לנצל מערכת מרסנת זו במידת האפשר. אפילו תביעות בלתי מוצלחות יכולות להבהיר את המצב המשפטי ולהתוות את מסגרת טמכותו של הממשל הצבאי, אשר האוכלוסיה נאמנה כי היא למעשה בלתי מוגבלת, ואשר ישראל מזהירה שהיא מצומצמת כיאות ע"י העקרונות המשפטיים המיושמים על ידי בית"מ העליון בפועל ככלב שמירה.

ה"חוק בשרות האדם" מתכוון לעשות כן כנצלו את המומחיות המצטברת ורשת איסוף הנתונים הקיימת, במגמה לאחר שטחים מסויימים בהם טמון סכוי טוב לאתגר משפטי, ולבחור את המקרה המתאים; לאחר מכן מתכוון הארגון להשיג ולהעסיק את מיטב הכשרונות המשפטיים, ובסיוע המחקר המשפטי של הארגון להלחם על המקרה המשפטי, כל זאת במטרה לבסס עקרונות משפטיים בעלי תחולה כללית. בין הנושאים הנלקחים כרגע בחשבון ישנם נושאים כמו: ענישה טילווחית, ענישה קולקטיבית, איחוד משפחות, פעולות מנהליות שרירותיות ונושאים רבים אחרים. ל"חוק בשרות האדם" אין כל מקורות כספיים בתקציב הנוכחי למקרי מבחן אלה. ההערכה היא שההוצאה הממוצעת לתביעה משפטית אחת הינה כ-5,000 \$, וה"חוק בשרות האדם" מסוגל לכן להגיש כ-3-4 תביעות בשנה. הוצאות אחרות הקשורות בעבודת שטח, מחקר משפטי (במיוחד כמשפט בינלאומי) ניתן להוציא ממקורות קיימים של "החוק בשרות האדם". "החוק בשרות האדם" זקוק על כן לכ-15,000 \$ עד 20,000 \$ בנפרד מהתקציב הנוכחי כדי להמשיך בתכנית.

כ"מחקר נסיוני" בחר כבר "החוק בשרות האדם" במקרה אחד כזה: מקרה זה ענינו בהטלת סנקציות פליליות על הורה בעבור עבירה בטחונות כביכול של ילדו הקטן. באותו מקרה הטיל בית"מ הצבאי על אכיה של נערה בת 13, אשר לא היתה מיוצגת, ואשר הואשמה בעבירה של הפרת הסדר הצבאי (בהיותה בתוך קבוצה של נערות אשר נטען כי הן זרקו אבנים) קנס של 80,000 שק" (2,500 \$) לתשלום תוך 7 ימים, או 6 חדשי מאסר, כל זאת בנוסף ל-6 חדשי מאסר על תנאי שהוטלו על הנערה עצמה. האב מעולם לא זומן והוא אף לא הופיע למשפט. באותו מקרה שני עורכי-דין: אחד ישראלי ואחד פלסטינאי הגישו תביעה בבית"מ העליון, וצוות "החוק בשרות האדם" עסק במחקר באספקטים של המשפט הבינלאומי, הענין עדיין תלוי ועומד בפני בג"ץ.

יטבם נושאים אחרים שיש לפנות אליהם בדחיפות, ברגע שיוסד כוח
ה"חוק בשרות האדם" מוסמך עפ"י התקנון שלו להעלות ענינים אלה יש לו את רשותו, כוח-
האדם, ההקלות הדרושות והנסיון המצטבר להמשיך בתכנית ביעילות מירבית ואולם הוא זקוק
לקרנות שיאפשרו לו זאת.

10

מכתב
לכבוד

כ"ח בשערי חשמ"ד
5 באוקטובר 1983

ל : מר ע. מנור, מ/מנכ"ל, ארב"ל 3
מאת: דוד גרניח, נאו"ם

הנדון: פניה בנוגע לאסיר ערבי - נביל חליל שושק

בפגישה עם לונג מהמזכירות, הוא מסר לידינו הנייר המצ"ב וביקש החייסותנו.
אודה לך אם תבדוק הפרטים ותודיענו היכן עומד העניין.

ב ב ר כ ה,
דוד גרניח

העתק ל מר מ. ארציאלי, מנהל שטחים
ארב"ל 2

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

JL/JM
3/10/83

Israeli attorney, Felicia Langer, has made an appeal to the Israeli Supreme Court, Human Rights Organizations and Amnesty International for the release of Nabil Khalil Shawka from an Israeli prison. Nabil who is 24 years old was arrested on 3 November 1982 and sentenced to seven years imprisonment on security charges. During his imprisonment he became ill from a kidney disorder. Previous attempts to secure his release have failed. Attorney Langer has stated that Nabil's condition has greatly deteriorated and it is impossible for him to have a badly needed kidney operation while kept in prison. Members of his family urge his transfer to a hospital so he may receive appropriate medical attention.

משרד החוץ-מחלקת הקשר בלמים

א"ל: לונדון, נד: 197, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 150983, רח: 1530
נד: מידע

18

בלמים/סייד

פג

שכ 118

תשובה בדיפ

מרציאלי==

אחריהם אומרים
פג - מידע בלמים
18/9/53

תפ: שמחים, אירב

18

אמר

ד' אלול תשמ"ד

14 ספטמבר 1983

סימוכין: 446

אל:ארב"ל 3.
משפ"ט.
מאת:הסברה, לונדון.

הנדון: IBRAHIM JAMAL AL-DAGGAG

מכתבנו 406 מה- 30/8/83.

בהמשך למכתבנו הנ"ל ומברקו של דוד מלב נר 118

מה-12/9/83, לנציב המשרד בשטחים. גודה על החשש הטיפולי.

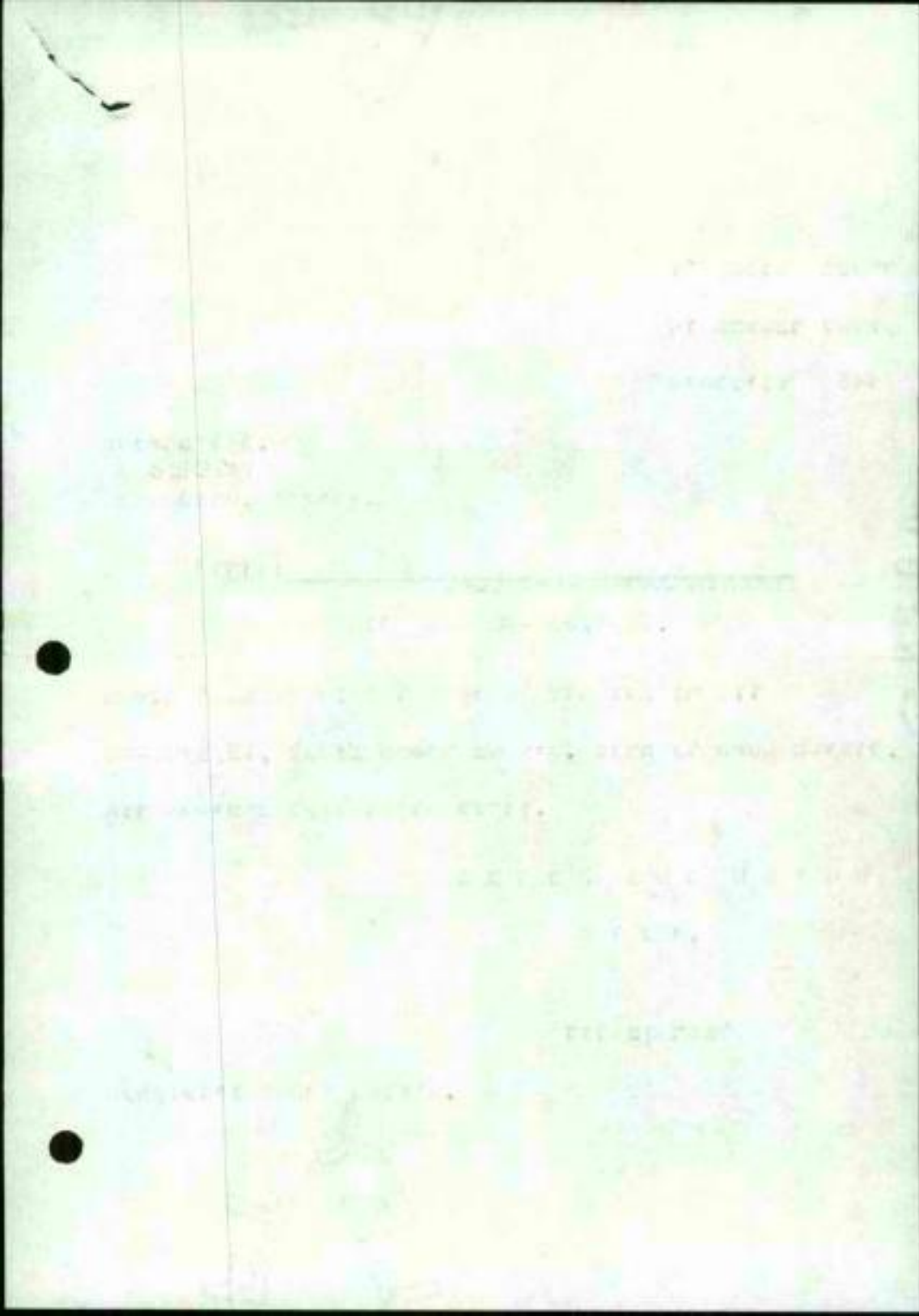
אנו ממשיכים לקבל מנייה בנדון.

ב ב ר כ ה ג מ ר ה ת י מ ה

ט ו ב ה,

דוד בן רמאל

העתק:נציב המשרד בשטחים.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: 28.8.1983

מספר:

אל : מר שלמה בינו, הציר, רומא

מאת: נציג המשרד בשטחים

הנדון: אברהם אלדקאק
מכתבו של מר מיכאל בבלי מ-13 למאי 1983

לשלמה שלום רב!

מקווה שהתאקלמת מהר והנני מאחל לך הצלחה בתפקידך החדש.

קודמך, מיקי בבלי, פנה אלי בשעתו במכתב דלעיל בענין תשובה למכתבים הרכים שקיבלתם בענין אברהם דקאק.

... רצ"ב תשובת היועץ המשפטי לממשלה ואני מניח שחרצו להשיב לפיה לפניה.

בברכה,

מ. ארציאלי

OFFICE OF THE

SECRETARY

OF THE ARMY

WASHINGTON

TO THE SECRETARY OF THE ARMY

FROM THE SECRETARY OF THE ARMY

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

0082

0100

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שומר

אל: המשרד, נד: 110, מ: כונדון
דח: ר, סג: ש, מא: 120983, וח: 1500
נד: אלדקאק

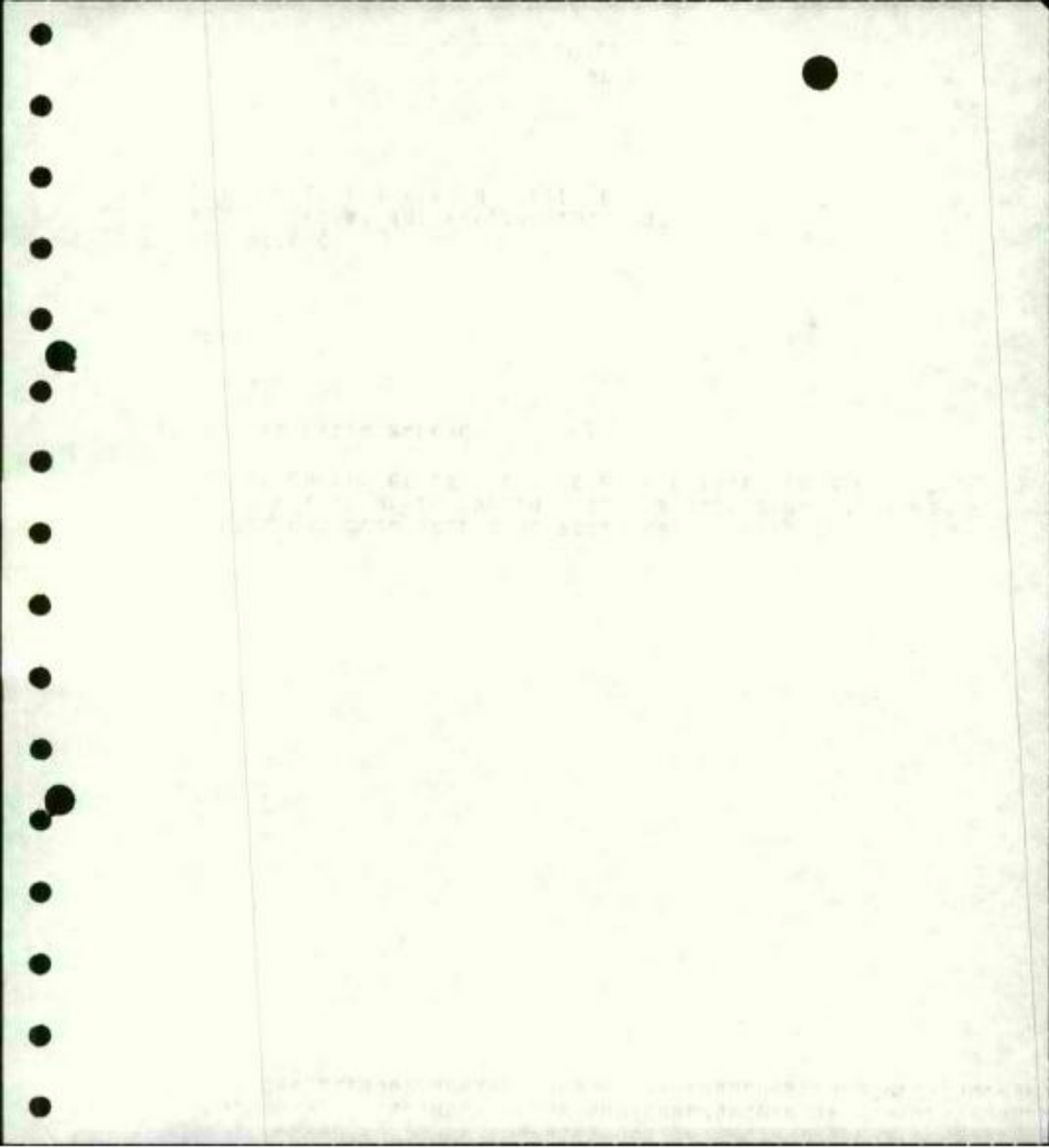
שומר/רגיל

ארציאלי

בראהים גיביל אלדקאק

בירחון האיגוד הבריטי לשירותים אורחים וציבורים הופיעה כתבה
על הנ"ל יו"ר אגודת המהנדסים ביו"ש עליו מוטל מאז 1980 צו
הגבלה. האם קיים עליו חומר מפכ"ל לשימוש עי"י ידידנו.
פלג

מ: שטחים

18

לחברת פנימית במוסד המסעדות

מזכר

תאריך: 21/8

חוק מס

מס' - סוכ'א

מס' (י.ר.)

הדפוס

הפעם אינו צום ראשון אלא ונקודת.
 ונקודת יחיד נק באוקטובר ואם נשאר
 פנים נוספים.
 בנתיב תרצה נפטר סקירה א
 העלום נוקדו.
 ר"ב חזרת הירשון" מ איזק'ק
 רב' שהופצה נוקדו.

פ.י.)

טופס חברק גלוי

דף 2 מתוך 2

סינוג בטחוני:

דחיות:

תאריך חשיפה:

מס. סוד:

אל:

57:

מאת:

trying to solve problems in the world through military force he replied that in Lebanon for example, the Marines are there as part of a peace keeping force, not in a combat state. The war games with Egypt is an annual thing that we've done for years, Reagan said.

Also in the News

NYT-AP-Arsonists broke into a synagouge in Connecticut and set fire in several parts of the building causing extensive damage.

ITONUT

חתימה:

היסור מכול המחלקה:

האריך: 12/8/81 השולח: אי.ק. (4)

THE OTHER SIDE

A REPLY TO THE BOOKLET

"HUMAN RIGHTS VIOLATIONS IN THE WEST BANK"

ISSUED BY THE WORLD COUNCIL OF CHURCHES'

COMMISSION ON INTERNATIONAL AFFAIRS

INTERNATIONAL JEWISH COMMITTEE ON INTERRELIGIOUS CONSULATIONS
(COMPRISING THE WORLD JEWISH CONGRESS, THE SYNAGOGUE COUNCIL OF
AMERICA, THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE, THE ANTI-DEFAMATION LEAGUE
OF B'NAI B'RITH, THE JEWISH COUNCIL FOR INTERRELIGIOUS CONTACTS
IN ISRAEL)

1 9 8 3

I N T R O D U C T I O N

Jewish public opinion, and particularly those organizations engaged in a constructive dialogue with the Christian Churches, have been shocked and dismayed by the overt bias displayed in recent publications of the World Council of Churches' Commission on International Affairs dealing with Middle Eastern issues. Many of the statements, attitudes and conclusions are one-sided and unfair, and contradict the avowed profession of a great religious body devoted to the ideals of truth and reconciliation.

We have thought it necessary to comment on the CCIA background papers because we believe that many within the WCC family do not subscribe to the contents of these pamphlets - or at least are open to learning that events in the Middle East have other explanations.

For all those interested in the search for truth and in the cause of peace and justice in the Middle East, the following reactions to the booklet should be of concern.

LEBANON

The Director's Introduction condemns Israel's "bloody invasion and occupation", says that there are growing indications that Israel intends to stay in Lebanon and states categorically that Israel is not interested in peace. Let the facts speak for themselves.

Lebanon was bloodied and occupied for seven harrowing years by the PLO terrorists and some 30,000 Syrian troops, before the Israel Defence Forces entered in June 1982. Chaos and anarchy had long since replaced the authority of the Lebanese Government. The cost in human suffering was horrendous. During that period - before Israel's entry - nearly 100,000 persons were killed, more than twice that number wounded and hundreds of thousands made

homeless by the wanton destruction and havoc. Many of the casualties were incurred in cold-blooded massacres, such as that in the Lebanese town of Damur, mainly inhabited by Christians, which was left in ruins, and thousands of its inhabitants killed or forced to flee when it was overrun by the PLO in 1976.

During that same period, southern Lebanon was used as a base, both for terrorist incursions and for open military attacks by the PLO against Israel, and in particular its northern region, Galilee. The primary purpose of the entry of the Israel Defence Force into Lebanon was to remove the menacing PLO presence and its military infrastructure from southern Lebanon, and thereby to relieve Israel from the ongoing threat emanating from that presence. In this, it succeeded. It also removed what had been a constant source of torment, death and destruction directed not only against Israel but also against the local Lebanese population.

Israel has never coveted an inch of Lebanese territory - as is clear from its actions and from countless statements to this effect by its leadership. Hostile speculations and propaganda to the effect that Israel desires to remain indefinitely in Lebanon have been adopted by the author as a statement of fact. The truth is that consistent declarations of the Israel Government have been authenticated by Israel's signature on an agreement with Lebanon (May 17, 1983) in which Israel undertakes to withdraw its forces from that country within eight to twelve weeks, as part of a general withdrawal of external forces from Lebanon, which also includes Syrian and PLO forces. At present, the tragic situation in Lebanon is being perpetuated by the refusal of the Syrian Government to withdraw its troops, as requested by the Lebanese Government.

As for the Israelis "not being interested in any peace plan", that is a patent untruth. Israel's tradition of seeking peace goes back a long time, as is evident in every step of the way along the road

of Israeli history. For thirty-five years now, it has been Israel which has pursued peace - consistently and on countless occasions - and it has been the Arab states and the PLO which have rejected peace and made war.

In 1977, finally one Arab country - Egypt - agreed to make peace with Israel, and on March 26, 1979 the Israeli-Egyptian peace treaty was signed, based on the Camp David Agreements of 1978 - the first and only Middle East peace plan to get off the ground. Israel's genuine interest in this plan has been evidenced not only by its signing of the 1979 treaty, but also by its fruitful implementation of the treaty (and of the Camp David blueprint of which it is a part), which involved considerable sacrifice.

WEST BANK (JUDEA AND SAMARIA)

From 1948 when Jordan attacked and seized the West Bank until 1967, when Jordan again attacked Israel, this time using the region as a base, these territories were illegally occupied by Jordan. This seizure never received international recognition (except by Britain and Pakistan), even by the other Arab states. Israel, in June 1967, fighting in its own defence, repelled the Jordanian invaders and, in the course of its counter-attack, took possession of these areas - which also happened to the part of the heartland of the historical Land of Israel.

The basic problem down the years has not been Israel's presence in these areas but the Arab states' obdurate refusal to come to terms with Israel's most elementary national rights and, on that basis, to make peace. During the twenty years in which Jordan occupied the region, Israel on numerous occasions offered to make peace with its neighbours on the basis of the existing armistice lines - in other words, with Jordan remaining in possession of the region. These peace offers were invariably turned down by the Arab states which persisted in their attitude of non-recognition and open hostility, erupting in undisguised attempts to eradicate Israel by military force.

To this day, Israel is prepared to enter into negotiations with Jordan and with Syria, aiming at agreements which will finally put an end to the decades-long conflict, but for this to take place there must be corresponding readiness on the other side as well. Such agreements already exist with Egypt and Lebanon - with the first, a full fledged peace treaty; with the second, an agreement terminating the state of war, making a start at regulating relations and determining the security measures necessary to prevent a relapse into the situation which preceded last summer's war.

The highly strategic nature of the West Bank must always be taken into account. Israel, with its narrow coastal strip (only 10 - 15 miles across), is extremely vulnerable to attacks from Judea and Samaria by the armed forces of the Arab states, the PLO and perhaps other hostile powers that are still not reconciled to Israel's very right to exist. In particular, Israel is concerned lest the area come under the control of the PLO, which is on record as having as its central objective the elimination of the State of Israel and its replacement by a PLO-run "Palestine". Israel, for its part, has repeatedly expressed willingness to reach an agreement based on the rights of the Palestinian people, and has signed a declaration to this effect in the framework of the Camp David Peace Treaty.

HUMAN RIGHTS

Much of the WCC booklet is devoted to criticizing violations of human rights in the Region, but it fails as much as to mention Israel's determination that its military and civil organs abide by the provisions of international law (notably the Hague Regulations and the Fourth Geneva Convention of 1949). Immediately after the 1967 war, the Israeli Attorney-General announced that all the norms and principles of natural justice observed as a matter of course in Israel would also be implemented in the territories administered by Israel, even where these had not found expression in international law. The Supreme Court of Israel, sitting as a High Court of Justice, has assumed jurisdiction over the military commanders in

the administered territories although, according to the strict letter of the law, the Israel High Court of Justice does not have jurisdiction beyond the territory of Israel. By virtue of this decision, the Israel court may order any military commander or official in the administered area to perform any act which by law he is obliged to do, or abstain from doing what by law he ought not to do. This means, in effect, that whenever the rights of an individual are infringed, effective redress by the court will be available.

If cases alleged to amount to an excess of power have not been referred to the High Court, this is not because the High Court's jurisdiction lacks effectiveness or because the population lack confidence in the Israel judiciary. It is because of the terror employed by certain Palestinian groups against those daring to have recourse to the Israeli courts, and because of the propaganda value of alleged misuse of power which is not judicially probed, as distinguished from allegations which judicial inquiry might prove without foundation.

The Israel legal authorities rely on international law as well as on precedents in British Mandatory and Jordanian law. These permit occupying powers to take preventive action to stop sabotage, sedition and terrorist activities. The types of action attacked in the booklet are all endorsed by international law, in such circumstances.

In cases where that authority has been exceeded, the injured parties can have recourse to the High Court. A notable instance was a case where land near Nablus was requisitioned in order to establish an Israeli settlement. International law clearly distinguishes between the right to use public and private land. In this case, the petitioners claiming ownership of the land brought the matter to the Court which ruled that the requisition of the land has been politically motivated, and ordered the removal of the settlers, their effects and constructions, and the restoration of the land to its Arab

owners. Since that judgment, the Israel authorities have refrained from requisitioning private land for the establishment of settlements.

The various issues raised in the booklets are fully considered in the publication "The Rule of Law in the Areas Administered by Israel" published by the Israel National Section of the International Commission of Jurists (Tel Aviv, 1981). In his introduction, Haim H. Cohn, Member of the International Commission of Jurists and former Deputy President of Israel's Supreme Court, writes: "I must admit that I myself am far from happy and complacent about certain aspects of the military administration. Not everybody in Israel subscribes to the prevailing military concepts of security requirements, but so long as the army has the responsibility for maintaining security, and so long as the Administered Areas are exposed, from within and from without, to terrorist influence and attacks, these concepts must prevail."

Most of the cases cited in the booklet are ascribed, not to official bodies of the State of Israel or the the Military Government, but to private individuals, Jewish or Arab. Many of the alleged violations have never been reported to the authorities and have therefore not been investigated. They are now utilized as political propaganda without the possibility of determining their accuracy. The State of Israel's Administered Areas, like any other region in the world, are not immune to lawbreakers. The solution in these cases is to report such violations to the authorities; an entire juridicial system has been established in the Region for this very purpose.

The booklet deals with five categories of policy:

1. Land and Settlements: Here one must distinguish between public land and private land. Israel has acted according to the Hague regulations which allow an occupying power the right to take possession of public property and a duty to safeguard it. The Israeli Government has laid down procedure to ensure that any land so taken possession of is beyond question public land.

As noted above, the rights of private ownership have been respected and are legally protected. Following international law, private property can only be used under circumstances which would be recognised under local law i.e., for public purposes, such as road construction and widening, erection of public buildings, etc. In such cases, full compensation is paid to the owners. Moreover, the Israel authorities have laid down that such property can only be used when it is beyond village and town boundaries.

The case of Sabri Gharib, for example, has been the subject of a number of legal processes, four of them reaching the Supreme Court. Some of these cases are still pending but in those where decisions have been given it has been ruled (a) that the complainant's house had been built illegally; and (b) that lands in question were not in fact the property of the complainant. He has further been charged with encroachment on the property of others. The other cases cited in this section have been the subject of no complaints to the authorities and so no details are known of them.

2. Village Leagues: The booklet does not allow for the possibility that there may be another viewpoint concerning the Leagues. It brands them as "quislings" and "collaborators" without even weighing the possibility that they might constitute a genuine Palestinian Arabs' movement. They were not set up by the Israel authorities who only gave a positive answer to the request of the villages and village councils to organize for the benefit of their inhabitants. It should be noted that politically these Village Leagues are opposed to the continuance of the Israeli presence in the Region and they advocate the establishment of an independent Palestinian state. Membership in the Leagues is voluntary and no coercion has been applied by the Israeli authorities to make the inhabitants join.

The Village Leagues are seeking to improve conditions in their villages and enhance their economic development, which had been neglected by the Jordanian regime and by the Palestinian leaders in favour of the development of the cities. The authors mention

Gamil el Habib, head of the Ramallah Village League, but fail to mention that he assumed office after the previous head, his father, had been murdered, together with his brother, by the PLO. His "crime" was that he held that the PLO does not represent the Palestinian Arabs.

The attack on the Orthodox Club described in the booklet was carried out by local Arabs. The police have completed their inquiries and three men from Bethlehem area are being charged for the acts described. The events at Bethlehem University have also been investigated but the police inquiries have been hampered by the inability of the complainants to identify the attackers.

The other cases listed are unknown to the authorities, partly because the names of the complainants are withheld. Any properly-made complaint is investigated.

3. House Demolitions and Sealing Up: Following the Hague regulations and the Fourth Geneva Convention, every attempt is made to strike a balance between security considerations of the military government and humanitarian considerations. Nobody likes to take measures of this kind, although the possibility of such action is acknowledged by international law. Thus, the international law expert, Jean S. Pictet, explaining the Geneva Convention in a publication of the International Red Cross (Geneva, 1958) lays down that "The occupying force may undertake the total or partial destruction of certain private or public property in the occupied territory when imperative military requirements so demand."

Military requirements are of two kinds:

- (1) to destroy the physical base for military action;
- (2) to serve as a deterrent against terrorist activity, which is of special importance in a country where capital punishment is not used against terrorists.

The booklet itself is contradictory in its allegations, giving the ridiculous figures of 16,212 houses destroyed on p.6 and then a total of 1,265 on p. 30. In fact the number of houses demolished

or sealed up is small; for example, for the four years, 1977-1980, twenty-eight houses were demolished and seventeen sealed up.

Furthermore, every effort is made to avoid demolition, especially if neighbouring houses might be affected or residents of the house having no connection with terrorists might be affected. Instead, a section of the house is sealed up which also makes it possible to revoke the measure at some future date.

4. Universities: The booklet is similarly one-sided in its discussion of the situation in the West Bank universities. Activities by students and sometimes by staff of these universities in support of organizations seen by Israel as seditious and supporting terror, have provoked reluctant counter-measures.

But the authors of the booklet fail to mention that in June 1967, there was not a single institution of higher learning in the region. It is only under Israeli rule that universities have been established there and the Israeli administration has made possible the establishment of four universities in addition to a large number of other institutions of higher learning which today have over 11,000 students. As a result of this development, residents of the region no longer have to leave for other countries to receive higher education, while a great number of students from other Arab countries pursue their studies in the region.

Much is made of the requirement that non-residents wishing to teach or study at these universities need a work permit, which involves an undertaking not to help or support any organization which Israel sees as seditious or terror-oriented. It is hardly necessary to point out that work permits and entry visas in many lands, East and West, are regulated by similar provisions. The authors of the booklet fail to mention that as regards the West Bank, this requirement de facto perpetuates Jordanian legislation regarding both locals and foreigners (Section 25 of the Education and Culture Law) to the effect that "Teachers are forbidden from becoming members of political parties, or from any party political activity, both within or outside the educational institutions."

It should be stressed that the closings of Bir Zeit University have never been for academic reasons but because of disturbances of the public order by the students, with no attempts at restraint by the university authorities. In some cases, the students blocked public thoroughfares, day after day, with their stone-throwing. When a closing order was challenged in the Supreme Court, it was upheld.

5. Town Arrest: The reference is to restriction orders according to which a person is not allowed to leave his town without a permit from a military commander. This too is recognised by international law as a valid preventative measure. Such orders (which do not involve any detention whatever) are infrequently applied and only when the military authorities are convinced that public order may be endangered. The person affected has the right to bring his case before an Appeals Committee.

The above remarks have been made to show that there is a different perspective from the one presented in the CCIA background papers. The reader will draw his own conclusions, but the bias of the background papers does not enable the reader to obtain a complete picture and only makes more difficult any attempt to find just and peaceful solutions to the delicate intricacies of the Middle East Conflicts.

מדינת ישראל
משרד חבטחון

לשכת מתאם הפעולה ביהודה
שומרון וחבל עזה

תפוצה

• 10

מדינת ישראל
משרד חינוך

א-ת
סכנות האשכול

• 80-90% of the population

י"ג אלול ארבע עשרה אלול

"האדם האל"ף" "האדם האל"ף"

ענין

1892

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
ענף הדין הבינלאומי
טל: 2925
חק. 33(99) 1106
אלול תשמ"ג
23 אוגוסט 83

(רשימת תפוצה)

הנדון: סקירה על ארגון "החוק בשירות האדם" -
Law in the Service of Man

1. ה"חוק בשירות האדם" הפועל באיו"ש הינו הסניף המקומי של הוועד הבינלאומי של המשפטנים (International Commission of Jurists) שמקום מושבו בג'נבה. ארגון זה הוקם ב-1980 ע"י קבוצת עו"ד מקומיים ואנשים פרטיים אחרים במטרה מוצהרת להגן ולהבטיח את שמירת זכויות האדם באזור.

מקבוצה של אנשים פרטיים החפחה הארגון והוא פועל כיום בעזרת מנגנון המעסיק כוח אדם מנהלי ומקצועי על בסיס קבוע, ושומר על קשרים עם קבוצות שונות הפועלות למען זכויות האדם בארץ ובעולם.

בראש הארגון עומדים שני עורכי-דין מקומיים מאיו"ש - יונתן קוטאב וראגה שתאדה (שהוא בנו של אחד מעורכי הדין הידועים ביותר באיו"ש - עזיז שתאדה).

שתאדה וקוטאב נחשבים כמתונים יחסית בהשקפותיהם אם כי הם עורכים מעת לעת מסעות הרצאות בעולם (ובמיוחד בארה"ב) ולפי דיווחים המגיעים אלינו דומה כי דבריהם רצופים בהשמצות ופגיעות רעה.

נראה כי ארגון זה ושני ראשיו מסוכנים יותר מאחרים בגלל תחכומם הרב המתבטא בין היתר בכשרונם להציג את דבריהם כ"אובייקטיביים".

2. במסגרת פעילותו עוסק ארגון "החוק בשירות האדם" במתן סיוע משפטי לחושכים המקומיים, ומפיץ לעו"ד מקומיים ולצבור הרחב מידע כתוב על צוים שונים של הממשל הצבאי ומערכת המשפט המקומית בכללותה. כך למשל פרסם סניף זה קובץ שלם של צווי הממשל הצבאי הנוגעים להתיקת בטחון, שהחשוב מכולם הוא הצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל - 1970 כפי שתוקן מעת לעת; וכן פרסם ארגון זה רשימה מעודכנת של ספרים שנאסרו על ידי הצנזורה.

3. במסגרת המחקר המשפטי על נושאים הקשורים במערכת המשפט וזכויות האדם באזור יהודה והשומרון, פרסם הארגון סדרת פרסומים שהעיקרים שבהם הם:

(א) The West Bank and the Rule of Law

חוברת זו נכתבה ע"י ראגה שתאדה ויונתן קוטאב והיא כוללת שורה ארוכה של נושאים הנוגעים לשלטון החוק באזורים, כמו: פרסומי צווים ותיקת בטחון, מערכת כתי המשפט, קרקעות, מים, אמצעי ענישה אדמיניסטרטיביים וזכויות אדם.

תשובה ישראלית לחוברת זו הוצאה בחסות הסניף הישראלי של הועד הבינלאומי של המשפטנים בשם: The Rule of Law in the Areas Administered by Israel. התשובה הישראלית נכתבה ע"י הח"מ יחד עם קציני ענף הדין הבינלאומי ובסיוע משרד החוץ ומשרד המשפטים. ההקדמה לחוברת התשובה נכתבה ע"י השופט לשעבר חיים כהן המשמש כיו"ר הסניף הישראלי של הועד הבינלאומי של המשפטנים.

(ב) The Legal System of The Israeli Settlements in the West Bank

מאמר זה נכתב ע"י ראג'ה שחאדה ופורסם כמאמר בריכוז הועד הבינלאומי של המשפטנים (מס' 27), מדצמבר 1981.

(ג) Civilian Administration in the Occupied West Bank
Analysis of Israeli Military Government Order No. 947

מחקר מפורט שנעשה ע"י ראג'ה שחאדה ויונתן קוטאב על הצו בדבר הקמת המנהל האזרחי, ופורסם בינואר 1982 בחסות הועד הבינלאומי של המשפטנים.

על פרסום זה יצא מאמר תגובה של הח"מ, שפורסם בשנתון הישראלי על זכויות האדם, כרך 12 - The Establishment of a Civil Administration in the Areas Administered by Israel.

(ד) Human Rights Violations in The West Bank - In Their Own Words

חוברת זו הוכנה ע"י ארגון "החוק בשרות האדם" עבור המועצה העולמית של הכנסיות והיא פורסמה תחת שמה של המועצה. החוברת כוללת תצהירים שנלקחו ע"י עורכי הדין של ארגון "החוק בשרות האדם" מאנשים שונים באיו"ש שנפגעו, לטענתם, ע"י מתחילים ואגודות הכפרים, פיצוץ בתים ואטימתם, מעצרי עיר, וכן פרק על הפגיעה באוניברסיטאות ביו"ש. הח"מ הכין תשובה מפורטת לחוברת זו והתשובה הופצה לכל הגורמים המתאימים.

(ה) Analysis of Military Order No 854 and Selected Orders Concerning
Educational Institutions in the Occupied West Bank

החוברת נכתבה ע"י יונתן קוטאב.

ארגון "החוק בשרות האדם" החל כמזכ"ל בסדרת פרסומים שמושיים שנועדה להפיץ את החוק ולהביאו לידיעת האוכלוסיה כולה (Teach Yourself Handbooks). כך למשל פורסמה חוברת תחת הכותרת "מה לעשות כשנלקחת אדמתך" - (What to do if your land is taken), המכיל פירוט זכויותיהם של התושבים וצעדים אפשריים בהם עליהם לנקוט במקרה כזה.

הארגון מחנך להוציא חוברות נוספות בנושאים הבאים: מעצר, כתי משפט צבאיים, מעצר מנהלי, מעצר עיר (צו פיקוח), מיסוי והגבלות על תנועה.

5. ארגון "החוק בשרות האדם" מקיים קשרים עם גופים שונים בעולם, וביניהם ארגון "אמנסטי" אשר הדו"ח האחרון שפרסם על השטחים מכוסס כמעט כולו על מידע שהתקבל מידי ארגון "החוק בשרות האדם".

כמו כן מקיים "החוק בשרות האדם" קשרים עם קרן פורד, מכון השלום של ברטרנד רסל, נציגות הצ"א בישראל והמרכז לסיוע משפטי של ארגון ה-"Friends" האמריקאי בירושלים.

6. ראשי הארגון מוזמנים להשתתף בכנסים בינלאומיים רבים בארה"ב ובאירופה, והם נעזרים בתרומות כספיות נזכרות מארגונים בינלאומיים בחו"ל. משפטים מתנדבים מחו"ל מגיעים מעת לעת לסייע להם בפעולתם באזור.
7. לאחרונה התקשר הארגון בהסכם לבצע פרויקט מיוחד עבור מירון כנבשתי שקבל מענק כספי ניכר מארה"ב כדי לבצע מחקר בנוגע ליהודה ושומרון.
8. הארגון "החוק בשרות האדם" הקים ספריה משפטית גדולה המכילה ספרות בנושא שטחים כבושים, זכויות אדם וזכות ההגדרה העצמית. ספריה זו מתוארת ע"י הארגון כספריה הראשונה והיחידה בתחום זה ביהודה ושומרון, והיא נועדה לשרת את עורכי הדין והציבור הרחב באזור.
9. התקציב השנתי של הארגון הוא למעלה מ-100,000 דולר.
10. יש לציין כי עו"ד ראג'ה שחאדה פרסם במרוצת השנה האחרונה ספר בעברית בשם "הדרך השלישית". הספר מתאר את חייו ב-"גדה המערבית הכבושה".
- לאחרונה הובהר לנו כי ארגון "החוק בשרות האדם" החליט לפתוח כמבצע חדש של "מקרה מבחן" (test-case), במסגרתו ייבחר מעת לעת נושא אקטואלי, וייבחר האדם המיוחד אשר לדעת הארגון נפגעה זכות כלשהי מן הזכויות המוכרות שלו עפ"י המשפט הבינלאומי, והארגון הנ"ל בעזרת כוח האדם שלו ועו"ד ישראליים יגישו בשם האדם הנפגע עתירה לכיה"מ הגבוה לצדק בישראל.
12. רצ"ב לעיונכם חרגום הצעת התכנית ל"מקרה מבחן" שהוכנה ע"י הארגון עצמו. חשובת לבכם מופנית לכך שבנייר המצ"ב מתואר המקרה הקונקרטי הראשון שאותו בחר הארגון. יצויין, כי מקרה זה אכן נידון בפני בג"צ (בג"צ 194/83 מחמוד חליל חרושה נ' כיה"מ הצבאי כרמאללה ואח'), ואולם העתירה בוטלה לבסוף שכן המפקד הצבאי החליט להשתמש בסמכותו עפ"י הצו בדבר הוראות בטחון ולבטל את העונש שהוטל על העותר.

יואל / ד"ר יצחק ש. סמ"ל
רע"נ הדין הבינלאומי
בשם פרקליט צבאי ראשי

הבג"צ הוציא את
הבג"צ שבמאלו אולם בקשה
המלשטנים לתקום קובעת זיכרון
בשטחים. אולם הגדה המערבית
לבקשה אולם זמנית לקבוע זיין
זיכרון הוציא את המלשטנים הנ"ל

דס/אר

נח

פלשתינאים בגדה המערבית הכפופים במידה גוברת והולכת לאמצעי דיכוי קשים ופקוח הדוק על חיי היומיום שלהם, חייבים לחפש אמצעים לתרופה, סעד ותמיכה שיסייעו בידיהם להתמודד עם משימות הקיום והמשכיות החיים, מול האתגרים בפניהם הם ניצבים. אמצעי אחד כזה הוא בית הדין הגבוה לצדק המציג עצמו כפקוח אפשרי על מה שעלול היה להיות בלעדי כן - ממשל צבאי בלתי מרוסן ושרירותי, ולירד המינהל האזרחי שלו.

יחד עם זאת, ההיזקקות לביה"מ העליון אינה מנוצלת דיה, והבדל מהותי בתפישת קיים באופן שבג"ץ נתפש ע"י הפלשתינאים מיחד גיסא, וישראל והתומכים בה מאידך גיסא. ישראל והתומכים בה רואים בביה"מ העליון אחד ממסדותיה הטובים ומבצר עצמאי של צדק. בג"ץ מוצג כ'כלב שמירה' קבוע של הממשל הצבאי. אם נכשל בג"ץ בבדיקת פעולות הממשל הצבאי, הרי זה משום שהפלשתינאים מסרבים או נמנעים מלהיזקק לו, או (לטענת כמה) משום שאין בנמצא כל הפרות או אי-צדק.

מאידך, הפלשתינאים אינם נוטים לעתים קרובות להיזקק לביה"מ הגבוה. אין בפניהם הוכחות רבות ליעילותו (מלבד חריגים נדירים כמו פרשת אלון מורה), אין להם אמונה ביושרו, הם אינם מכירים בסמכותו, וחוששים שאם תיכשל הפניה אליו, עלול הדבר לאשר ולתת לגיטימציה לפרקטיקות שכנגדם הם מתלוננים. במצב זה נמנעים הפלשתינאים מלבזבז סכום כסף גדול כדי להביא את ענינם בפני בג"ץ.

"החוק בשרות האדם" מחכוון לגשר על הפער בין שתי התפישות. בהיותו מודע למגבלות הרבות שלעיתים קרובות קיבל אותן עליו בג"ץ מרצונו - שיש ליעילות הביקורת של בג"ץ על פעולות הממשל הצבאי ואפשרות צמצומן; למרות זאת, רואה הארגון ערך רב בנסיון לנצל מערכת מרסנת זו במידת האפשר. אפילו תביעות בלתי מוצלחות יכולות להבהיר את הקצב המשפטי ולהתוות את מסגרת סמכותו של הממשל הצבאי, אשר האוכלוסיה מאמינה כי הוא למעשה בלתי מוגבלת, ואשר ישראל מצהירה שהיא מצומצמת כיאות ע"י העקרונות המשפטיים המיושמים על ידי ביה"מ העליון בפועלו ככלב שמירה.

ה"חוק בשרות האדם" מחכוון לעשות כן בנצלו את המומחיות המצטברת ורשת איסוף הנתונים הקיימת, במגמה לאחר שטחים מקויימים בהם טמון סכוי טוב לאתגר משפטי, ולבחור את המקרה המתאים; לאחר מכן מחכוון הארגון להשיג ולהעסיק את מיטב הכשרונות המשפטיים, ובסיוע המחקר המשפטי של הארגון להלחם על המקרה המשפטי, כל זאת במטרה לבסס עקרונות משפטיים בעלי תחולה כללית. בין הנושאים הנלקחים כרגע בחשבון ישנם נושאים כמו: ענישה שילוחית, ענישה קולקטיבית, איחוד משפחות, פעולות מנהליות שרירותיות ונושאים רבים אחרים.

ל"חוק בשרות האדם" אין כל מקורות כספיים בתקציב הנוכחי למקרי מבחן אלה. ההערכה היא שההוצאה הממוצעת לתביעה משפטית אחת הינה כ-5,000 \$, וה"חוק בשרות האדם" מסוגל לכן להגיש כ-3-4 תביעות בשנה. הוצאות אחרות הקשורות בעבודת שטח, מחקר משפטי (במיוחד במשפט בינלאומי) ניתן להוציא ממקורות קיימים של "החוק בשירות האדם". "החוק בשרות האדם" זקוק על כן לכ-15,000 \$ עד 20,000 \$ בנפרד מהתקציב הנוכחי כדי להמשיך בתכנית.

כ"מחקר נסיוני" בחר כבר "החוק בשרות האדם" במקרה אחד כזה: מקרה זה ענינו בהטלת סנקציות פליליות על הורה בעבור עבירה בטחונות כביכול של ילדו הקטן. באותו מקרה הטיל ביה"מ הצבאי על אביה של נערה בת 13, אשר לא היתה מיוצגת, ואשר הואשמה בעבירה של הפרת הסדר הצבאי (בהיותה בתוך קבוצה של נערוח אשר נטען כי הן זרקו אבנים) קנס של 80,000 שק' (\$ 2,500) לתשלום תוך 7 ימים, או 6 חדשי מאסר, כל זאת בנוסף ל-6 חדשי מאסר על תנאי שהוטלו על הנערה עצמה. האב מעולם לא זומן והוא אף לא הופיע למשפט. באותו מקרה שני עורכי-דין: אחד ישראלי ואחד פלשתינאי הגישו תביעה בביה"מ העליון, וצוות "החוק בשרות האדם" עסק במחקר באספקטים של המשפט הבינלאומי. הענין עדיין תלוי ועומד בפני בג"ץ.

ישנם נושאים אחרים שיש לפנות אליהם בדחיפות, כרגע שיוסדרו הקרנות.
ה"חוק בשרות האדם" מוסמך עפ"י התקנון שלו להעלות ענינים אלה: יש לו את המומחיות, כוח-
האדם, ההקלות הדרושות והנסיון המצטבר להמשיך בתכנית ביעילות מירבית ואולם הוא זקוק
לקרנות שיאפשרו לו זאת.

Ly

Handwritten signature in a circle

א: מרש ארצות, שמים

אל: המשרד, נר: 253, מ: לוונדון
דח: ר, סג: ש, תא: 240883, וח: 1400
נד: צעת ירושלים

Handwritten signature

שמואל/רגיל

אל: מנהל הסברה, מע"ת

מאת: עמונות, לוונדון

צעת ירושלים.

טרם קיבלנו תשובה למברקנו 229.

בינתיים פונים ידידים אמינו בוקשה שלא נאפשר קיום הצעדה
המאורגנים מחזירים תודעת ההפגנה לכלי המקשורת ומציינים שבראש
הצעדה יעמדו אישים כמו SEAN MCBRIDE -1 BANSAY CLARK
אנא תגובתכם בהקדם.

מפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, יגר, מעת, הסברה, סופות, בנחודין,
אירא, אירב, ר/מרכו, אליאב, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

492

**

1101

**
**
**

18

אח: המשרד, נר: 270, מ: פריס
דח: ר, סג: ש, תא: 180883, וח: 1600

שמו/רגיל

אח: הסברה/סלביזיה

דע: דובר צה"ל ירושלים, ארציאלי מתאם בשטחים
מאת: אביטל פאריס

לקראת ועידת פלשתיין בניגובה מתכונות הרשת הראשונה של הסלביזיה
לסדר שלוש תכניות על יו"ש;

- מנקודת ראות המתנחלים.
- מנקודת ראות הפלשתינאים.

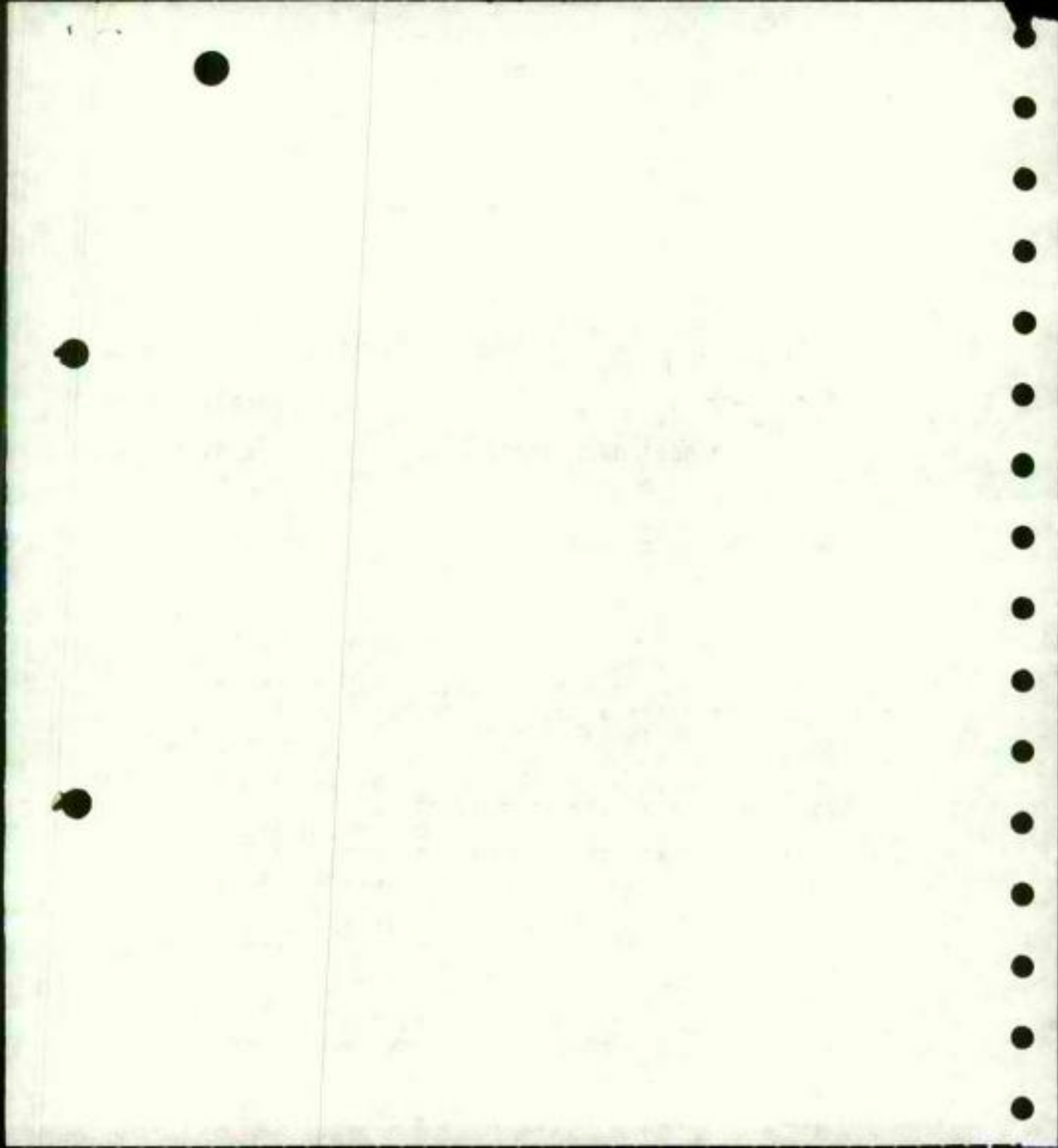
- התפתחות כלכלית מאו הנובחות הישראלית.
כתב הסלביזיה בארץ ZARARAT התקשר סלפונית כדי לבקש עזרתו
בהשגת ראיונות (ואת בעיקר בגלל שנודע לו אצל דו"צ על
דווחיו השליכי בשלנו 428 מה-28/7). הבהרה לו בשיחתנו מדוע
היו דווחיו חד-צדדיים והתרשמתי כי הינו מעוניין הפעם לתת
תמונה מאוזנת. אין ספק כי נוכל להשפיע על תוכן שתיים מתוך
שלוש כתבות ולכן ממליצים
אנו לסייע בידיו לקבל ראיונות עם מספר אישים האחראים ליישום
מדיניותנו בשטחים ובעיקר:

אח תת-אלוף בנ-אכיעור.
בא קמ"ט חקלאות.

כן מבקשים אנו לציידו במספרים מעודכנים על ההשקעה שלנו
ביו"ש ועל התפתחות בשטחי הקריאות והחינוך נראו נמונים

משרד החוץ - מחלקת הקשר

1101

18

[Handwritten signature]

ד' באלול תשמ"ג

16 באוגוסט 83

אל : סט' רמ"א אדח"ע
יע"ע אדח"ע

מסד : נציג משח"ח בפסחים

הנדון: תריסת בתיס בעזה - דיווח ב" ואשינגטון פוסט"

ראו בא ברצ"ב מכרקים שקיבלנו ובגדון משגירוחנו
בושינגטון על דיווח הושינגטון פוסט ב-4.8 על תריסת
בית בעזה ב-28 ביוני! ועל תגובת שגירינו בואשינגטון
בשיחתו עם עורך העיתון ב-5.8.

ב ב ר כ ח ,

מ. ארציאלי

העתק: רל"ס מחאט הפעולות באיו"ש ובאדח"ע
יע"ע ליד מחאט הפעולות

of extent. The

[illegible]

DOI: 10.1002/for

ECI (2007) ON THE STATE OF THE ART - PART II

THE DE BRILLIANTLY ILLUSTRATED "THE
HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA"
AND "THE HISTORY OF THE WORLD"
WORTH TO BE READ BY ALL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: ז' באלול תשמ"ג

16 באוגוסט 83

מספר:

אל : יע"ע ליד מתאם הפעולות כאיו"ש ובאזח"ע
יע"ע איו"ש

מאת : נציג משה"ח בשטחים

הנדון: רג"א שחאדה - ראיון משמיץ בעתון שבדי

לאחרונה העברתי לכם מאמרים וראיונות של ג' ונתן כותאב בהם חוקף את המינהל וצווייו.
גם שותפו" רג"א שחאדה אינו טומן ידו בצלחת - ראו נא ברצ"כ ראיון משמיץ (כולל
השוואות עם דרום אפריקה) שנתן לעתון שבדי.

ביקשתי שגרירותנו בשטוקהולם להשיב למאמר כולל בהסתמך על חומר בדבר הצווים
הנזכרים במאמר.

ב ב ר כ ה ,

מ. ארציאלי

העתק: רמ"א איו"ש
ול"ש מתאם הפעולות
סגן מתאם הפעולות
יועמ"ש איו"ש

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

שטוקהולם ל' אב תשמ"ב

834

09 אב' 1983

אל :מר מ. ארציאלי, נציב משה"ח בשטחים
מאת :שגרירות שטוקהולם

מוטקה יקר,

רצ"כ חרגום לאנגלית של הראיון של בנו של שחאדה,
שהופיע בסנסקה דאבלדס.
אתך הסליחה על איכות החרגום, מאחר ואין אנו רוצים
לעכב משלוחו כדיפ' אנו מעדיפים להעבירו כך.
אנו מעבירים לך שני עותקים לשימושך ואנשי הממשל.
לשיקולך למי ואם להעביר במשה"ח.
ד"ש.

ב כ ר כ ה

מאיר רומס

1978

Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior
Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior
Department of the Interior

Department of the Interior
Department of the Interior

Department of the Interior
Department of the Interior

Department of the Interior
Department of the Interior

Department of the Interior
Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior

Department of the Interior

Palestinian lawyer on the Westbank: "Fanatics prevents a solution".

We still don't know the full effect of the 1050 different decrees of the military authorities and of the constant expanded settlements but both parts exists and can one day strangle every effort to s Palestinian society on the Westbank".

It's Raja Shehadeh, Palestinian lawyer in Ramallah on the occupied Westbank that says so. Under his low-voiced courtesy, this man in the thirties, descendant of a well-known Palestinian family originally from Jaffa, hides an iron-will.

When I seven years ago returned home after having ~~terminated~~^{finished} my studies of law in England, I knew that a persistant, patient development-work was required in the purpose to build a working Palestinian society. But little by little all the loopholes have been closed by new military decrees. Today there are 1050 such. Only few of them are used in the reality but they can be put into power anytime. Actually they regulate our life here on the Westbank from the craddle to the grave.

- Decree 970 and 952 deals for example with our possibilities to take in and out money and to collect money for charity or for non-profitmaking activity. That money should go to an Israeli foundation for the developpment of Judea and Samaria (the Israeli name for the Westbank) and the foundation decides if you get the permission to build for example a policlinic, school or likely."

Or a youth centre, I propose.

- No, that you can forget at once, Shehadeh laughs. A youthcentre would at oncne be imposed as a dangerous hot bed for subversive activity. On the other hand there are regulations about how many trees or tomatoplants you may cultivate, that is not many.

HOPELESS SITUATION?

It is often said that the Westbank in the practic already has been annexed^x and that the facts on the ground that Israel has made up in the form of settlements, the confiscation of soil and water a.s.o. are irrevocable.

Does Shehadeh consider the situation as hopeless?

The man cannot live without hope, he answers. Our hope lies in "sumud" and in Israel, or rather in the Israeli population, he explains.

"Sumud" means steadfastness, persistence, and is a conception that was imprint to describe the struggle of the Palestinian people in the occupied territories. For Shehadeh and people like him it means not to give up, not to let one self be discouraged by the permanent humiliations, by the always present threat

about interrogations and/or imprisonment, to stay on ones ground, in ones home, instead of packing and, as many other young intelectual palestinains, make a new life in freedom and dignity somewhere else.

Shehadeh is a "samid" and about this way of steadfastness and persistance he has recently published a book, "The Third Way" that has been received with great respect both in Israel and abroad. An arabic translation is now being worked on and shall be published in Cairo, typicle enough in the only arab land that is in peace with Israel. Shehadeh is namely a ploitical realist and pragmatic, he has nothing over gor empty gestures and glowing but meaningless declarations.

PLO is hardly mentioned in his book and when I ask him about PLOs military defeat in South Lebanon and in Beirut and the internal fights in the organisation in Bekaa Valley, if that has had any influence on the situation on the Westbank, then he talks about the prisoners in Ansar (the prisoncamp where the Israelis keep about 5000 Palestinian prisoners that were taken in Lebanon) and about the falangists massacre in Sabra and Shatila. Many of the Westbank Palestinians have relatives in both places. He also mentions that his father, also a lawyer, is seen upon as a "traitor" because he for several years ago suggested a Palestinian state on the Westbank that should live in Peace with Israel.

Our struggle has no use for foreign models, says Shehadeh. Either Gandhah's passive, non-violant resistance nor the Vietnamese geruillawar is for us. Our situation is unique. The Brittish had economic interests in India, for the Israelsi there are no such interests on the Westbank, and the Westbank is less than Vietnam.

If one does not see the unique historical background of this conflict in "Holocaust" and in the religos tradition of the Bible, then one will never understand anything or find any solutions, Shehadeh means. The tragic is that as well Israelis as Palestinians have complete claims on this country, claims that makes all pragmatic solutions impossible.

The Camp-David agreements for example wereneither what we wanted nor what rightly should come to us, says Shehadeh. But it was wrong ~~that~~^{to}, in the name of political orthodoxy, reject them.

During the five years of autonomia, that Camp David prescribed and that Begin accepted, much could have happened.

Another reason for the hopeless situation of the Westbank, besides the fanatic orthodoxy that rejects all compromises, is the fact that there is no political leadership. There has never been any, Shehadeh points out. It is clear that he carefully has studied the jews political struggle for the Israeli state. He knows that there was a working jewish society, the s.c. "Yishuv" long before that the state was founded, a society with democratically chosen institutions, or

institutions, organisations and leadership..

Something like this has never existed on the Westbank and cannot be built up now. The occupation, but also and may be first of all, the inside split lays obstacles in the way.

"ALSO ISRAELIS SUFFERS"

Yes, he says, I think that more and more Israelis ⁷⁶understands where^{to} the policy of the occupation leads - to fascism or/and a new South Africa. It is not only we here on the Westbank that suffer of the occupation. Also many Israelis discover that their quality of life is suffering. Many of them have left South Africa because that they don't want to be part of the oppressors. More and more Israelis refuses to pay the moral price that the continued occupation demands.

To annex an empty Westbank is one thing, but a Westbank with almost a milion ~~xxxxxxxxxx~~ steadfast and persistant Palestinians that refuses to leave, that is a compleatly different thing. On that way we work "samidin" and a growing part of the israeli population hand by hand. But, Shehadeh adds, maybe it has to be worse before it gets better.

Our conversation took place before the terror attack against the islamic highschool in Hebron. After that one asks oneself how much worse it has to be before the Israeli opinion that Shehadeh hopes on should be big and strong enough to be able to ~~force~~ extort an end to the occupation. For the sake of Israel

utrikes

Palestinsk advokat på Västbanken

"Fanatiker hindrar en lösning"

— Fler och fler israeler inser vad ockupationens politik leder till, säger den palestinske advokaten Raja Shehadeh.

Foto: KAREN BENZIAN

RAMALLA (SvD). "Ännu känner vi inte den fulla effekten av militärmyndigheternas 1 050 olika dekret och av de ständigt utvidgade bosättningarna, men bägge delarna finns och kan en dag strypa varje ansats till ett palestinskt samhälle på Västbanken".

Det är Raja Shehadeh, palestinsk advokat i Ramallah på den ockuperade Västbanken, som säger detta. Under sin lågmälda förbindlighet döljer denne man i 30-årsåldern, ättling till en välkänd palestinsk familj ursprungligen från Jaffa, en järnvägsstation.

När jag för sju år sedan kom tillbaka hem, efter att ha avslutat mina juridiska studier i England, så visste jag att ingenting kommer att serveras oss på silverbricka, säger han. Jag visste att det krävdes ett envist, tålmodigt utvecklingsarbete i syfte att bygga upp ett fungerande palestinskt samhälle. Men undan för undan har alla kryphål stängts till med nya militära dekret. I dag finns det 1 050 sådana. Bara en del av dem används i realiteten, men de kan träda i kraft när

**SvD-
rapport**

Cordelia Edvardson

flytande på situationen på Västbanken, så talar han om fångarna i Ansar (fånglägret där israelerna håller omkring 5 000 palestinska fångar som togs i Libanon) och om falangisternas massaker i Sabra och Shatila. Många västbankspalestinier har släktingar på bägge ställena. Han nämner också att hans far, även han jurist, betraktas som "förrädare" eftersom han redan för flera år sedan föreslog en palestinsk stat på Västbanken som skulle leva i fred med Israel.

Vår kamp är inte betjänt av utländska modeller, säger Shehadeh. Varken Gandhis passiva, icke-väldsmotstånd eller vietnamesernas gerillakrigsföring är för oss. Vår situation är unik. Britterna hade ekonomiska intressen i Indien, för israelerna finns inga sådana intressen på Västbanken, och än mindre är Västbanken något Vietnam.

Om man inte ser den här konflikten i "unika" historiska bakgrund i "Förintelsen" och i Bibels religiösa tradition kommer man aldrig att förstå någonting

mer att serveras oss på en bricka, säger han. Jag visste att det krävdes ett envist, tålmodigt utvecklingsarbete i syfte att bygga upp ett fungerande palestinskt samhälle. Men undan för undan har alla kryphål stängts till med nya militära dekret. I dag finns det 1 050 sådana. Bara en del av dem används i realiteten, men de kan träda i kraft när som helst. I själva verket reglerar de hela vårt liv här på Västbanken, från vaggan till graven.

— Dekret 970 och 952 handlar t. ex. om våra möjligheter att in- och utföra pengar och att samla in pengar för valgörenhet eller ideell verksamhet. Dessa pengar skall gå till en israelisk fond för utvecklingen av Judéen och Samarien (israelernas namn på Västbanken) och fonden bestämmer om du får tillstånd att t. ex. bygga en poliklinik, skola eller liknande.

Eller en ungdomsgård, föreläsning.

— Nej det kan du glömma med en gång, skrattar Shehadeh. En ungdomsgård skulle genast utdömas som farlig grogrund för subversiv verksamhet. Däremot finns det förordningar om hur många träd eller tomatplanter du får odla, det är inte många.

Hopplös situation?

Det påstås ofta att Västbanken i praktiken redan har annekterats och att de fakta på marken som Israel har skapat i form av bosättningar, beslagtagandet av mark och vatten o. s. v. är oåterkalleliga. Anser Shehadeh att situationen är hopplös?

Människan kan inte leva utan hopp, svarar han. Vårt hopp ligger i "sumud" och i Israel, eller snarare i den israeliska befolkningen, förklarar han.

"Sumud" betyder ståndaktighet, uthållighet, och är ett begrepp som präglades för att beskriva den palestinska befolkningens kamp i de ockuperade områdena. För Shehadeh och hans likar betyder det att inte ge upp, att inte låta sig nedsättas av de ständiga förödmjukelserna, av det alltid närvarande hotet om förbör och/eller fängslande, att stanna kvar på sin jord, i sitt hem, i stället för att packa och, som så många andra unga intellektuella palestinier, skapa sig ett nytt liv, i frihet och värdighet, någon annanstans.

Shehadeh är en "samid" och om denna uthållighetens, ståndaktighetens väg har han nyligen publicerat en bok, "The Third Way" som har tagits emot med stor respekt såväl i Israel som utomlands. En arabisk översättning är nu under arbete och skall publiceras i Kairo, typiskt nog i det enda arabiska land som har fred med Israel. Shehadeh är nämligen politisk realist och pragmatiker, han har inget till overs för tomma gester och glöddande, men meningslösa deklamationer.

PLO nämns knappast i hans bok och när jag frågar honom om PLO:s militära sammanbrott i södra Libanon och Beirut och organisationens interna strider i Bekaa-dalen har haft något in-

Britterna hade ekonomiska intressen i Indien, för israelerna finns inga sådana intressen på Västbanken, och än mindre är Västbanken något Vietnam.

Om man inte ser den här konflikten, "unika" historiska bakgrund i "Förintelsen" och i Bibeln religiösa tradition kommer man aldrig att förstå någonting eller att finna några lösningar, menar Shehadeh. Tragiken är att såväl israeler som palestinier har totala anspråk på det här landet, anspråk som gör alla pragmatiska lösningar omöjliga.

Camp David-avtalen t. ex. var varken vad vi ville eller vad som rätteligen tillkommer oss, säger Shehadeh. Men det var fel att, i den politiska renlärighetens namn, avvisa dem. Under de fem årens autonomi, som Camp David föreskrev och som Begin accepterade, kunde mycket ha hänt.

En annan orsak till Västbankens hopplösa situation, förutom den fanatiska renlärigheten som avvisar alla kompromisser, är det faktum att det inte finns något politiskt ledarskap. Det har aldrig funnits något, påpekar Shehadeh. Det är tydligt att han noggrant har studerat judarnas politiska kamp för den israeliska staten. Han vet att det fanns ett fungerande judiskt samhälle, den s. k. "jishuv" långt innan staten bildades, ett samhälle med demokratiskt valda institutioner, organisationer och ledarskap.

Något sådant har aldrig funnits på Västbanken och kan heller inte byggas upp nu. Ockupationen, men också och kanske främst, den inre splittringen lägger hinder i vägen.

"Även israeler lider"

Jo, säger han, jag tror att fler och fler israeler förstår vart ockupationens politik leder — till fascism eller/och ett nytt Sydafrika. Det är inte bara vi här på Västbanken som lider av ockupationen. Också många israeler upptäcker att deras livskvalitet blir lidande. Många av dem har lämnat just Sydafrika för att de inte ville höra till förtryckarna. Allt fler israeler vägrar att betala det moraliska priset som den fortsatta ockupationen kräver.

Att annektera en tom Västbank är en sak, men en Västbank med nära en miljon ståndaktiga, uthålliga palestinier som vägrar att ge sig av, det är en helt annan sak. På det sättet arbetar vi "samidin" (de ståndaktiga) och en växande del av den israeliska befolkningen hand i hand. Men, tillägger Shehadeh, kanske måste det bli värre innan det blir bättre.

Vårt samtal fördes före terrorattacken mot den islamska högskolan i Hebron. Efter det frågar man sig hur mycket värre det skall bli innan den israeliska opinionen som Shehadeh hoppas på skall bli tillräckligt stor och stark för att kunna tvinga fram ett slut på ockupationen. För Israels skull.

108

08. דו"ח ירדני על פגיעה בזכויות האדם בשטחים ידון ע"י עצרת האו"ם

המקור: "אלראי" ירדן, 14 באוגוסט '83 (עמ' 18 טור 6)

מזכיר האו"ם חוויאר פורז דה קואגור חלק עותקים מהד"וח שהוגש ע"י משלחת
ירגן בנוגע ללדיפות והפגיעות אשר מבצעים השלטונות הישראליים באדמה הכבושה.
במושב הבא של העצרת הכללית של האו"ם יתקיים דיון על הדו"ח במסגרת הסעיף
הדן בפגיעות מצד ישראל בזכויות האדם באדמה הכבושה.

אל/

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

THE ATTORNEY GENERAL

היועץ המשפטי לממשלה

Jerusalem,
10th August, 1983

File No. 164.1-140

Dear Sir/Madam,

In reply to your letter concerning Mr. Ibrahim al-Daqqaq, I wish to inform you as follows:

Following a review of his case by the authorities, the police supervision order against Mr. al-Daqqaq was not renewed when it expired on 30 June, 1983. He is thus completely free to travel within Israel. He was, however, served with a one-year exclusion order under section 112 of the Defense Emergency Regulations (1945) ("D.E.R."), which requires him to obtain a permit to enter the administered areas, that is, Judea, Samaria and the Gaza District.

It may interest you to know the circumstances surrounding this matter. Mr. al-Daqqaq was one of the most active members of the P.L.O.-front organization called the National Guidance Committee ("N.G.C."). This Committee took the lead in organizing actions to undermine the Camp David Accords. It did not satisfy itself with the peaceful expression of its position, but resorted to initiating actions including unlicensed, violent demonstrations and a campaign to single out as traitors those Arabs who deviated from the P.L.O. position. The N.G.C. published a manifesto approving of "all ways and means" purporting to further its political objectives. Violent actions, including murder and attempted murder of moderate Arab leaders, resulted. Israel, preferring not to resort to the severe measure of outlawing the N.G.C., had tried to curb the activities of its leading members by serving them with police and special supervision orders. When this step failed to alter the nature of the N.G.C.'s activities, the additional means of outlawing it in the administered areas was taken. Mr. al-Daqqaq was also involved in other activities which cannot be divulged for security reasons. The decision to impose restriction orders on him was based on these cumulative factors.

An exclusion order was issued against Mr. al-Daqqaq by the O.C. Central Command on 7 August, 1980. This order, which is authorized by section 112 of the D.E.R., required him to get permission to enter the administered areas. It was replaced on 1 January, 1982 by a police supervision order (D.E.R. section 110), which limited Mr. al-Daqqaq's travel to his town of residence, Jerusalem. It was this order which recently expired. At its expiration, he was summoned to the police station and warned to avoid illegal activities in the future. Significantly, none of the orders prevented Mr. al-Daqqaq from pursuing his profession or living at home with his family.

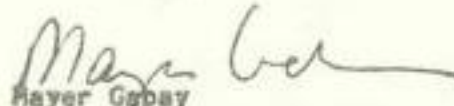
- page two -

I would like to emphasize that Mr. al-Daqqaq was not restricted for his trade union activities, and claims to that effect are false and slanderous. Israel has a well-known record of trade union freedom. Moreover, Israel has extended its liberal attitude on trade unionism to the administered areas. Since 1967, when Israel occupied Judea and Samaria, the number of registered trade unions has grown from 17 to 31 and union membership has greatly increased. In the administered areas trade unions enjoy complete freedom of activity and association in accordance with the legislation applying to the area. They can negotiate collective agreements and can fully represent labor without any interference from the authorities.

Police supervision and exclusion orders are imposed infrequently and only when required to preserve public safety or order. They involve a delicate balance between the freedom of the individual on the one hand and the need to protect public security on the other. No one is subjected to these orders for mere expression of opinion, however hostile. Such orders are invoked only when there are solid grounds to fear that constant incitement is likely to lead to actual violence and breach of the peace. These orders, issued pursuant to sections 110 and 112 of the D.E.R. are preventive rather than punitive in nature, and are in conformity with Article 78 of the Fourth Geneva Convention. Mr. al-Daqqaq chose not to exercise his right to petition against the orders to the Supreme Court of Israel.

Because of the great number of letters we have received, we are unable to follow our usual practice of answering each inquiry. Therefore, I request your assistance in bringing the contents of this letter to the attention of others members of your organization who might be interested in this matter.

Sincerely yours,

Mayer Gaby
Acting Attorney General

cc: Embassy of Israel

18

אסף

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

ס ו פ ס ס כ ר ק

דף...1...מתור...2...דפים

סוג בטהוני...שקנר...

דחיפות...ט???

תאריך וז"ח: 8.12.90 א.גוסט 83

המשרד

מס' שכר...174...א'א

36-1

אל: ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ת

וע: הסברה

"וושינגטון פוסט"

בהמשך למבוקנו 94 מה- 4.8 בנושא הריסת הבית
 בעזה וכאמור בו השגריר נפגש (52- דנא) עם סטיב רוזנפלד ודן
 עמו בין השאר גם במקרה הספציפי הזה. לדברי רוזנפלד הוא מחה
 נמרצות נגד הפירסום - כינה אותו "silly" "ולטעמו לא היתה
 כל הצדקה שכתבה מעין זאת פורסט בעמוד א' של העתון באחור של
 מספר חודשים ומה עוד שהמדובר במקרה בו לא היו פגיעות בנפש.
 אנו - בתאום עם הסברה כאן מנסים לארגן מספר מכתבים למערכת
 (לא מטעמנו). בשבת פורסט מכתב למערכת המצי"ב - המוחה נגד
 מקרה אחר המוכיח ה "continued bias" של העתון בעניינינו.

הראל

היה קשה להאמין כי קרה טעות יפה לה
 הסברה

ט ר פ ס

דפ... שטר... 2... דפים

סרג בטחוני

דחיסות

תאריך נז"ח

מס' סברק... 1.7.4

36-1

WASHINGTON POST
6.8.83

'Continued Bias'

It was very disturbing to see a photo of a weeping Lebanese woman shown outside a Beirut hotel where six persons were killed in a bomb attack [July 22]. What was even more disturbing was the headline above the photo, which had no connection to the weeping woman. The headline, which read "Israeli Guards Kill Prisoner During Rioting at Lebanon Camp," was on a story about rioting at the Ansar prison camp in southern Lebanon. Glancing at the headline and photo, one would conclude that the woman was weeping for the prisoner who had been killed.

It is difficult to believe that the juxtaposition of the headline and photo went unnoticed and that an observing editor failed to realize that an anti-Israeli feeling would be engendered. Was this continued bias against Israel an oversight, or does it represent an arrogance of power?

—Edwin A. Morgenstern

טגרידות ישראל - ווטינגטון

ס ו ס ס ס כ ר ק

דף...1...מתוך...3...דפים

סוג בטחוני. שמור.....

דחיפות. מידע.....

תאריך וז"ח 100.4. אנגוסט 83

מסי מברק.....

אל:

המשרד, כטחון ת"א

68 94

אל: חתנכ"ל, מצפ"א

דע: הסברה

סי - משהב"ט ח"א

ה'יושפוסט הבוקר (4.8) מרווח - כמובן בעמ' א' - בהרחבת
(ואפשר להוסיף ב"שמחה") על הריסת בית בעזה ב- 28 ביוני (!?).
הכחבת וגם התנהגות העחון - מדברות בעד עצמן.
הטגריד עומד להיפגש מחר עם סטיב רוזנפלד (הפגישה נקבעה לפני כמה
ימים) אבל כידוע לכולנו מנסיון העבר זה יעזור כמובן כמו כוס רוח....

הראל

12

מה שכתבתי לכם לפני שבועות אחדים

By Edward Walsh

Wissenschaftliche Beiräte für Ernährung, Ernährung

BEACH CAMP, Gaza Strip, Aug. 3 The bulldozer came to the home of Hussein Mahmoud Abu Uthid around noon on June 28. It came along the narrow road that runs between the sand dunes and the sea, then churned over the sand until it stood before Abu Uthid's ramshackle house on the edge of this Palestinian refugee camp.

The bulldozer was accompanied by other vehicles and, in Abu Ubaid's recollection, about 20 Israeli soldiers, one of whom issued the order: The family, totaling 19 people, had 30 minutes to remove their belongings from the house before the bulldozer began to demolish it.

Abu Uthud, at 38 already a grandfather, was told his house was illegal, built without the necessary permit from Israeli authorities.

He was not the only one to lose his home this summer in the Gaza Strip, captured by Israel in the 1967 war and under Israeli military occupation since then. According to officials of the U.N. Relief and Works Agency, which provides services in this and seven other refugee camps in Gaza, about 35 families numbering more than 150 people have lost their homes to Israeli bulldozers during the past six weeks. More demolitions are expected, U.N. officials say.

A spokesman for the Israeli Defense Ministry in Tel Aviv said the "only reason" for the demolitions was that the houses were built without proper permits. "The same steps are taken in Israel in similar cases," he said, adding that "if someone builds without permission they will have to take it down."

But Abu Uthaid said members of his family have lived on the same property on the northern edge of Bench Camp since the mid-1960s. Except for five years ago, when the Israelis tore down an addition to the house they said extended beyond the limits of the refugee camp, the fam-

ity has not been bothered by authorities or told they needed a permit, he said.

According to Peter Hawkins, director of UNRWA operations in Gaza, the Israelis inexplicably announced this year they would begin to enforce an old law requiring permits for building. He said the law dates from the 1950s when the Gaza Strip was administered by Egypt. In other cases, he said, Israeli authorities have maintained that some of the houses were built outside the legal boundaries of the camp.

Hawkins said he has not challenged the legal right of Israeli authorities to enforce the law, even retroactively, but has argued against the demolitions, so far to no avail, on humanitarian grounds.

"We have no surplus accommodations here, no alternative housing for these people," he said.

The demolitions, although on a relatively small scale so far, have exacerbated the always acute housing shortage in the Gaza Strip, one of the world's most densely populated spots. A narrow strip of land six miles wide at its maximum, the territory runs for 25 miles along the Mediterranean coast to the border with Egypt. Within its confines live about 500,000 Palestinian Arabs, more than 300,000 of them registered with UNWRA as refugees from the 1948 creation of the state of Israel and the war that followed it, or their descendants.

Before 1967, Israel considered Gaza a major security problem. But a harsh antiterrorism campaign directed by then general Ariel Sharon in the early 1970s largely pacified the territory. Today Gaza is the scene of far fewer disturbances, and receives far less public attention, than the West Bank, also captured by Israel in 1967.

- But for many Gaza residents, living conditions, especially in the refugee camps, have remained primitive over the years. Unemployment is a major problem and a high birth rate has meant cramming more and more people into the camps, giving them

the unmistakable, chaotic look of refugee centers.

"The camps," Hawkins said, "are bursting at the seams."

In the early 1970s, Israel began a program of government housing centers in Gaza, encouraging refugees to move from the camps. According to Hawkins, about 30,000 refugees have made the move, but to do so they must come up with the money to purchase the land and construct the housing, as well as arrange to demolish their old homes in the camps.

Israel's long-term goal is to do away with the camps, just as immediately after last summer's invasion of Lebanon Israeli officials said they hoped to see the elimination of the Palestinian refugee camps in southern Lebanon. Those camps are now rapidly being rebuilt. But many Palestinians, viewing the camps as ugly reminders of what they consider the injustice that was done to them in

1948—when the state of Israel was created, using much of the land inhabited by Arabs—resist the idea of being absorbed into Israeli government housing centers.

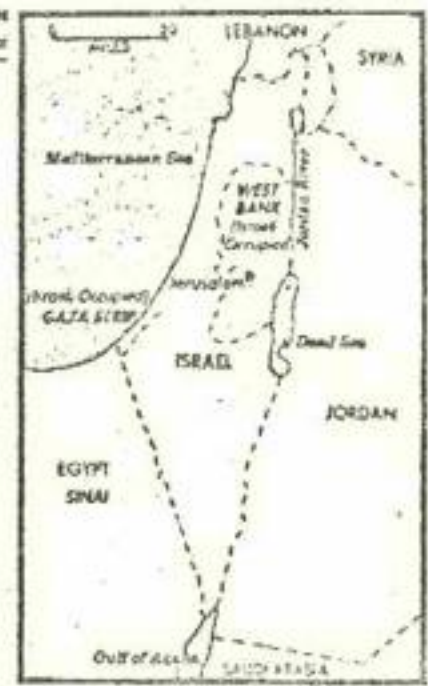
Hawkins and other U.N. officials said there is fear in Gaza that this summer's demolitions may be an attempt to accelerate the wave of refugees to the housing centers. They also said Israeli officials are considering constructing a "security road" along the coast in Gaza, a project that said would require large-scale demolitions in Beach Camp and another camp along the sea coast farther south.

But the more immediate problem is finding housing for those who have already lost their homes this summer. U.N. officials said discussions of alternative housing have been held between refugees and Israeli authorities in the Gaza civil administration, but that so far nothing appears to have come from them.

ט.ו.ס. 3.3.3
דפ. 3.3.3
סורג בטחוני
לחיפות
תאריך נ"ח
מס"ס ספר

94/68

אל

By Richard Fournier - The Washington Post

Some of the newly homeless refugees have moved in with friends or relatives. Others, such as Abu Ubaid and his family, have stayed put, surrounded by the rubble left by the bulldozer.

Two rooms of what was once a 13-room house were left standing on the property and now provide shelter for the women and children of the family, although there is no electricity or cooking or toilet facilities. The men sleep outside, and during the day sit beneath a blanket covering that shields them from the sun. Nearby a pile of rubble is littered with some of their personal belongings—a briefcase, an old record player, a mattress, a hair dryer, kerosene lamps.

The site is on the edge of the camp. Beyond it there is only open sand, a road that runs north and in the distance a grove of trees.

In addition to the house, Abu Ubaid said he lost his small shop where he rebuilt used electric motors. Several of his neighbors, including one of his brothers, also lost their homes in the demolitions which, according to U.N. records, took place intermittently between June 28 and July 14.

A week before the bulldozer arrived, Abu Ubaid recalled to the amusement of listening relatives and friends, he had been thinking of building an addition to the house because the family continues to grow.

דפוס... שמואל... דפוס
סרגל בטחוני גלוי...
דמיפוטרגול...

תאריך דפוס: 4.1300 אוגוסט 83

מס'... 99... מס'...

המשרד, בטחון, ניו יורק

אל: מצפ"א, מע"ת, הטברה, לשכת רוה"מ, דובר צה"ל העמק: ניו יורק
סקירה עתונות וטלוויזיה ליום חמישי 4 אוגוסט 83

STATE DEPARTMENT STATEMENT ON SETTLEMENTS

WASH. POST, BLACK --Three words uttered by a U.S. government official yesterday will be news headlines all over the Middle East this morning despite the fact that the State Department insisted that they say nothing new (-- "an impractical demand").

WASH. TIMES, ALMOND--The U.S. veto of a United Nations Security Council resolution condemning Israeli settlements on the West Bank appears to have forced the Reagan administration into showing stronger public support of Israel than it really intended.

MURPHY TO REPLACE VELIOTES

WASH. POST, OBERDORFER--Richard Murphy, US ambassador to Saudi Arabia, is returning to Washington to become assistant secretary of state for near eastern and south Asian affairs, official sources said last night.

WASH. TIMES--In a continuing shake up of its Middle Eastern team, the White House is expected to announce today the nomination of Richard Murphy to head the State Dep't's bureau of Near East and South Asian Affairs, replacing Nicholas Veliotes.

McFARLANE IN ISRAEL

SUN, REUTER --McFarlane held talks with Israeli leaders yesterday as tensions rose again between Israeli and Syrian forces in Lebanon's Bekaa Valley.

CHIC. TRIB., WIRES--McFarlane told Israeli officials that Lebanon is concerned about Israel's plans for a partial pullback and opposes ratification of the May 17 troop withdrawal agreement at this stage.

ISRAEL--GAZA STRIP

WASH. POST, WALSH--According to officials of the U.N. Relief and Works Agency, which provides services in Be'er Sheva and seven other refugee camps in Gaza, about 35 families numbering more than 150 people have lost their homes to Israeli bulldozers during the past six weeks. More demolitions are expected, UN officials say.

ISRAEL--LEBANESE CHRISTIAN MILITIAS

WASH. POST, DENTON--Lebanese Christian militiamen have foiled, at least for now, an Israeli Army effort to evict them from their barracks. The Israeli move was blocked by a sit-in demonstration swelled by hundreds of men, women and children from the Christian villages nearby.

77... 2. סתור. 77... 77

סורג בטחוני... 99-1

דחיסות... 81-1

תאריך וז"ה... 24-1

מס"ס סכר... 24-1

אל

USA TODAY--A carnival-like atmosphere broke the tension in southern Lebanon as Israeli troops routed Christian militiamen from their barracks.

PHILA. INQ., UPI--Israel and its Lebanese Christian allies resolved a dispute over control of the Kfar Falous base behind Israel's planned redeployment lines in southern Lebanon, a Phalangist militia spokesman said.

PLO MUTINY

WASH. TIMES, REUTERS--Leaders of the PLO have arrived in Tunis for emergency talks on the crisis in relations with Syria, Palestinian sources said.

BEIRUT RACECOURSE TO REOPEN

WASH. POST, REUTER--Thunderous noise and screams will erupt in West Beirut on Sunday as the war-weary people of the city get a chance to indulge in an old passion. The Beirut Racecourse is to reopen for the first time since it was shattered during the Israeli invasion.

PRIME MINISTER BEGIN -- FUTURE POLICY

PHILA. INQ., NEWMAN--In taking a positive view of the post-Begin era, it would be wrong to assume that Israel is about to become a graceful and accommodating polity. As Begin completes what is clearly the last phase of his prime ministership he is putting his country deeply in his debt.

CHRISTIAN--DRUZE IN LEBANON

CHRIS. SCI. MON., WRIGHT--Following the tradition of 12 centuries, the Maronite Christian of Lebanon now appear prepared to adopt a defiant and daring strategy to ensure their supremacy and endurance, this time over the Muslim majority in the long-term struggle for power.

CLARK TAKES OVER FOREIGN POLICY

WASH. POST, KRAFT--A chunk of power has recently passed from the State Department to the National Security Council. But whether the shift in influence can long endure remains doubtful.

טקירת חדשות הטלוויזיה

ערב 3.8.83

NBC מרוין קאלב ; סיכוי ששולץ לא ימשיך בכהונתו . כוחו עובר בחדרה לוויליאם קלרק ולמינויי הבית הלבן; ריצ'רד סטון, רוברט מקפרלן , הנרי קיסינג'יר. שולץ התנגד למינוי ריצ'רד סטון במקום וליוטיס. שולץ מתוסכל מדרך נהולו של הבית הלבן את מדיניות החוץ.

בוקר 4.8.83

NBC מרוין קאלב ; שולץ מתוסכל מההדגשים הצבאיים של הפנטגון במרכז אמריקה ומחסר ההתקדמות במזה"ח. עדין בעל עמדת כוח וכשבוחר להפעילו - הוא משיג את שלו, כגון אי מנוי סטון לתפקידו של וליוטיס. שולץ מתוסכל ממעבר השליטה במדיניות החוץ ממחמ"ד לבית הלבן ובעיניו התוצאות מאכזבות ואף גורמות נזק לנשיא. מרטין פלטצ'ר ; מקפרלן נפגש עם בגין . נראה שמנסה להביא לצמצום ההבדלים בין לבנון וישראל. הלבנונים חוששים שישראל לא תסוג מהקוים החדשים שלה. הישראלים מוכנים להשאר בלבנון עד עזיבת הסורים, ולמרות כל הכוונות הטובות, יכול הדבר להביא לחלוקה דה פקטו של לבנון. הדבר יוצר איום על ממשלת לבנון החדשה. מקפרלן מנסה למנוע זאת.

עיונות

2-1-4 ציפיה חפוצה שחזר לבנון

מחלקת הקשר - ניו-יורק

המסר

טופס מברק גלוי

דף _____ מתוך _____

סיווג בטחוני:

דיופנות:

251700

694

סמל:

57:

כאמ: נא"ם

ארכ"ל 1. מסמס.
מסינר על הפרת זכויות אדם בשטחים,
מאחרון יעקב.

1. ר"ב הודעה (NOTE) של המזכ"ל (מסנר A/38/270) אליה מצורף חלק האיכוסים והחמלצות בדוח המסינר על "הפרת זכויות אדם בשטחים", שנפרץ בב' נבה בתאריכים 29.11-3.12.82. המזכ"ל הפיץ דוח זה בהתאם לסעיף סבצני 12 בהחלטה A/38/1/1983 של הועדה לזכויות אדם.

2. דוח המסינר סגנה בהריפות את כריגיות ישראל בשטחים וקובע כי מעשים אחרים שלה שם שקולים כנגד רצח עט. כן קורא הדוח לעמי העולם לשכנע את ממשלותיהם להסיל סנקציות כלכליות על ישראל ולמנוע עליית יהודים אליה.

נא"ם

ארכ"ל 1. מסינר על הפרת זכויות אדם בשטחים, מאחרון יעקב.

א. יעקב

25.7.83 השולח:

המסר: _____

General Assembly

694

2/8

Distr.
GENERAL

A/38/270
7 July 1983.

ORIGINAL: ENGLISH

Thirty-eighth session
Item 12 of the preliminary list*

REPORT OF THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL

Seminar on violations of human rights in the Palestinian
and other territories occupied by Israel

Note by the Secretary-General

1. At its thirty-ninth session, the Commission on Human Rights adopted resolution 1983/1 A of 15 February 1983, in which it made reference, *inter alia*, to the Seminar on violations of human rights in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel, which was held at Geneva from 29 November to 3 December 1982. By paragraph 12 of that resolution, the Commission requested the Secretary-General to submit the report of the Seminar on violations of human rights in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel to the General Assembly at its thirty-eighth session and to draw its attention particularly to the conclusions, recommendations and appeal adopted by the Seminar.

2. The attention of the General Assembly is accordingly drawn to the report of the Seminar contained in document ST/HR/SER.A/14 and in particular to the conclusions and recommendations (chap. IV) and to the appeal adopted by the Seminar (chap. V) which are reproduced in the annex to the present note.

* A/38/50/Rev.1.

624.

3/8
ANNEX

Conclusions, recommendations and appeal adopted by the Seminar
on violations of human rights in the Palestinian and other
Arab territories occupied by Israel

CHAPTER IV

CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS

95. Following its consideration of the draft proposals submitted to it by the Rapporteur at its 7th meeting on 3 December 1982, the Seminar adopted, by consensus, the following conclusions and recommendations:

A. CONCLUSIONS

(1) The Seminar affirms once again the inalienable rights of the Palestinians to self-determination including the right to establish their own State in their homeland, Palestine. In addition to the fact that the occupation itself constitutes a crude violation of human rights of the Palestinian people, Israel has committed grave and mass violations of human rights and fundamental freedoms in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel. The Seminar emphasized by a wide majority that there will be no solution and no peace in the Middle East without the clear recognition and implementation of the inalienable rights of the Palestinian people, the full participation of its sole legitimate representative, the PLO, and the total withdrawal of Israeli forces from all the occupied territories, including Jerusalem.

(2) The Israeli occupation is a dynamic and active process resulting in the transformation of the demographic constitution of the occupied territories, and in their eventual annexation: the time-factor is thus crucial.

(3) The Fourth Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War is fully applicable to all Arab territories occupied by Israel.

(4) The Seminar has concluded by a wide majority that Israel had committed acts which would be tantamount to genocide under article IX of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, and the State Party to the Genocide Convention could invoke the compulsory jurisdiction of the Court without the prior consent of Israel.

(5) Israel has seriously contravened the Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949.

(6) The guarantees provided for in articles 27, 31, 32, 33, 34 and 47 of the above-mentioned Convention are not subject to derogation, even on the grounds of the security requirements of the occupying Power for reasons of military necessity. The violation of any of these provisions is considered to be a grave breach under article 147. Moreover, the population may not be deported from the

/...

694

4/8

occupied territory for any reason whatsoever, nor may the population of the occupying Power be transferred to the occupied territory.

(7) The persistent violations of human rights by Israel derive from the fact of many years of military occupation and of the policy of occupation, settlement and annexation. The Palestinian people under occupation cannot enjoy their fundamental rights so long as they are denied the right of self-determination.

(8) The Seminar in conclusion reaffirms:

- (i) that the right of self-determination, regarded as a peremptory norm of contemporary international law, is an inherent right of all peoples. The Palestinian people have an equal title to this right;
- (ii) that a truly free choice by a people with regard to the State in which it will live on the subject of self-determination (it will establish) cannot be made in the presence of foreign troops. The initial condition for the exercise of the right of self-determination by the Palestinians would therefore be the unconditional withdrawal of Israeli troops from the territories involved;
- (iii) the General Assembly resolutions and recommendations that the Palestinian refugees wishing to return to their homes and live in peace with their neighbours should be permitted to do so at the earliest practicable date, and that compensation should be paid for the property of those choosing not to return and for the loss of or damage to property which under the principles of international law should be made good by the Government or authorities responsible.

(9) The international community recognizes that the violation of human rights in the occupied territories will cease only when the Palestinian people are allowed to enjoy their right to self-determination. Syrian citizens of the Golan Heights who are under Israeli occupation will not secure their own rights until the occupation of their territory comes to an end.

(10) The Palestinian people's inalienable right to self-determination is not extinguished by the coercive displacement of the people from the territory after the right has accrued to this very people on that very territory.

(11) The right to self-determination of the Palestinian people includes the right to regain their rights by all means which are in accordance with the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

(12) The Seminar has concluded by a wide majority that the right to self-determination of the Palestinian people includes the principle that the future of the Palestinian people can only be decided with its full participation in all efforts through its sole legitimate representative, the Palestine Liberation Organization.

(13) The forceful displacement of individuals from the territory to which they belong, and the denial of their return thereto, are prohibited by international law.

/...

694

5/8

(14) The General Assembly, in its resolution 2535 (XXIV) of 10 December 1969, acknowledged the interrelationship between the right of return and the right of self-determination of the Palestinian people.

(15) The provisions of the "right to return" are binding upon Israel as a Member State of the United Nations and it is therefore pledged to the observance of the laws of the Charter and respect for the implementation of the decisions of its organs, including resolution 184 (III) of 1948 on the right of return of refugees.

(16) The denial of the right of return results in denials of other fundamental human rights enumerated in article 1 of the two International Covenants on Human Rights.

(17) The denial of the right of return to Palestinians violates the spirit of articles 1 (4) and 2 of the International Covenant on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination.

(18) The laws applicable in the occupied Arab territories have been totally eclipsed by a plethora of military orders that have established de facto a new legal régime.

(19) Palestinians and other Arabs in the occupied territories are deprived of most kinds of protection, juridical, or otherwise. They are victims of legislation based on so-called "security" considerations, involving mass arrests, torture, destruction of houses and the expulsion of people from their homes, and the expropriation of land to settle the population of the occupying Power. Clearly these acts cannot be justified by considerations of "security" and they constitute flagrant violations of humanitarian law.

(20) The establishment of Israeli settlements in the occupied territories and the consequent transfer of parts of the Israeli civilian population into these territories constitute a grave breach of article 49 of the Fourth Geneva Convention of 1949 and are inconsistent with Israeli status as an occupying Power.

(21) Israeli practices in the occupied territories, including the establishment of settlements, are contrary to The Hague regulations of 1907 concerning Laws and Customs of War on Land.

(22) The prolonged occupation has resulted in the complete subjugation of the economy of the occupied territories to the Israeli economy. Agriculture in these territories, normally the main economic sector, is totally conditioned by vicissitudes of Israeli agriculture.

(23) The depression in the economy of the Palestinians has led many of them to leave the occupied territories to work abroad. Many also have had to travel daily to Israel to do unskilled or semi-skilled work. The treatment of such workers, and the pressures on the trade unions which cater to the interests of those who do manage to earn a living within the occupied territories, is a matter of concern which is eloquently described in the report of the Director-General of the International Labour Organisation to the sixty-eighth session of the International Labour Organisation Conference in 1982.

/...

694

6/8

(24) The cultural life of the Palestinians is also affected by the restraints on freedom of movement, freedom of expression, freedom of assembly and freedom of religion, as well as by other restrictions.

(25) No one is free to enjoy his rights if he, himself, is not involved, directly or indirectly, in the determination and the application of his rights and obligations as a citizen. In a situation of occupation it is the occupying Power which dictates the limits of these rights. Years of occupation have shown that the Government of Israel as an occupying Power has legislated in such a manner as to subject the civilian population to the Israeli Government. Palestinians are denied their inalienable right to participation, social welfare, economic well-being, education and to develop as a society.

(26) The Seminar condemns the recent Israeli invasion of Lebanon as an illegal act in all its aspects which culminated in the massacre of thousands of innocent civilians in that country and especially in the Sabra and Shatila Camps of West Beirut. In the course of this aggression Israel has committed acts which most participants considered to fall clearly within the definitions of war crimes, the crime of genocide and crimes against humanity. A large part of Lebanese territory is still under Israeli occupation, and the human, civil and national rights of both Lebanese and Palestinian inhabitants are brutally denied in those areas, while the Palestinian refugee population in the occupied part of Lebanon is living under a permanent and avowed threat of mass expulsion.

B. RECOMMENDATIONS

96. The Seminar made the following recommendations to the Commission on Human Rights of the United Nations:

(1) Impartial and objective investigations in the occupied territories should be made according to the procedure provided in article 149 of the Fourth Geneva Convention of 1949.

(2) A conference of States Parties to the Geneva Convention should be convened in order to study the ways and means of implementing the Geneva Conventions of 1949 in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel.

(3) The international community should nominate a Protecting Power in order to scrutinize in a complete and impartial manner the situation in the occupied territories and to safeguard the interests and rights of the Palestinian people in the occupied territories.

(4) The question of prisoners detained by Israel, both Palestinian and Lebanese, combatants and civilians, should be specially considered, and all the legal instruments should be put into action in order to bring Israel to abide by the norms of international law.

(5) The mandate of UNRWA should be revised to guarantee proper legal and physical protection to Palestinian refugees.

/...

694

7/8

(6) States Parties to the Fourth Geneva Convention of 1949 should:

- (i) make use of article 1 of the Convention and insist with Israel that it should strictly comply with the provisions of the Convention;
- (ii) be asked to submit a report to the Secretary-General stating whether they have availed themselves of article 1 and, if not, the precise reasons why they have refrained from doing so.

(7) The States Parties which have leverage on Israel should be urged to exert pressure on the Israeli Government to withdraw from all the Arab territories occupied in the war of 1967 and to comply with the pertinent United Nations resolutions as well as with the norms of international law.

(8) All Member States of the United Nations should be made to realize that by providing political, military and economic assistance to Israel they are preventing the implementation of the United Nations resolutions on the question of Palestine and the Middle East, and encouraging Israel to promote a policy of aggression, occupation and violation of human rights.

(9) Member States of the United Nations and the whole international community should support actively the struggle of the Palestinian people for the recovery of their inalienable national rights, through co-operation with their legitimate and recognized representative, the Palestine Liberation Organization.

(10) Member States of the United Nations should consider, within the framework of the United Nations, imposing sanctions upon Israel analogous to those imposed on South Africa, in order to force Israel to reverse its continued policy of the use of force and to comply with the norms of international law.

(11) An appeal should be made to the world press and the recognized associations of journalists, writers and other mass media for their co-operation and help to the Palestinians in achieving their goals and in disseminating information relating to the Palestinian question.

CHAPTER V

APPEAL ADOPTED BY THE SEMINAR

97. The Seminar at its 7th meeting on 3 December 1982 adopted by consensus an appeal, the text of which is given below:

We, the participants in the United Nations Seminar on the Violation of Human Rights in the Palestinian and other Arab Territories occupied by Israel,

Considering that Israel has persistently violated international rules and norms of conduct in its practices in the occupied Palestinian and other Arab territories, including Jerusalem, in spite of repeated Security Council resolutions which called on Israel to desist forthwith from altering the geographic features, demographic character and legal status of the occupied territories, including Jerusalem, and to cease, on an urgent basis, the establishment, construction and

/...

694

7,6

A/38/270
Page 1

planning of settlements in the Arab territories occupied since 1967, including Jerusalem, and that Israel has continued and intensified its activities aiming at the annexation of those territories,

Considering that the international community has declared Israel's activities and measures imposed on the occupied territories as null and void,

Considering further that Israel has effectively incorporated the economy of the occupied territories into Israel's economy and is promoting the produce of the Jewish settlements while at the same time depriving the Arab farmers of their lands and water rights,

Considering also that Israel is illegally settling Jewish immigrants in the occupied Arab territories while at the same time denying the Palestinian people the right to return to their homeland,

1. Appeal to non-governmental organizations and people of countries which maintain bilateral and multilateral commercial trading and aid relations with Israel to urge their Governments to apply trade sanctions against Israel in conformity with the Charter of the United Nations and with their officially declared policies which consider Israel's practices and activities in the occupied Arab territories including Jerusalem as null and void;

2. Appeal also to non-governmental organizations and people of countries whose Jewish communities are the target of Zionist emigration (Aliyah) programmes, to urge their Governments to restrict Zionist activities promoting Jewish emigration to Israel as long as Israel continues its occupation and settlement of the Arab territories, including Jerusalem, and continues to deny the Palestinians the right to return to their country.

AMBASSADE D'ISRAËL

שגרירות ישראל

ברן, כו' בחמוז, התשס"ג
7 ביולי, 1983

18

110.1 (301)

אל : מר מ. ארציאלי, נציג משה"ח בשטחים
מר מ. לוי, אירופה 1
מאת: שב/ברן

הנדון: בית חולים לתינוקות בבית-לחם

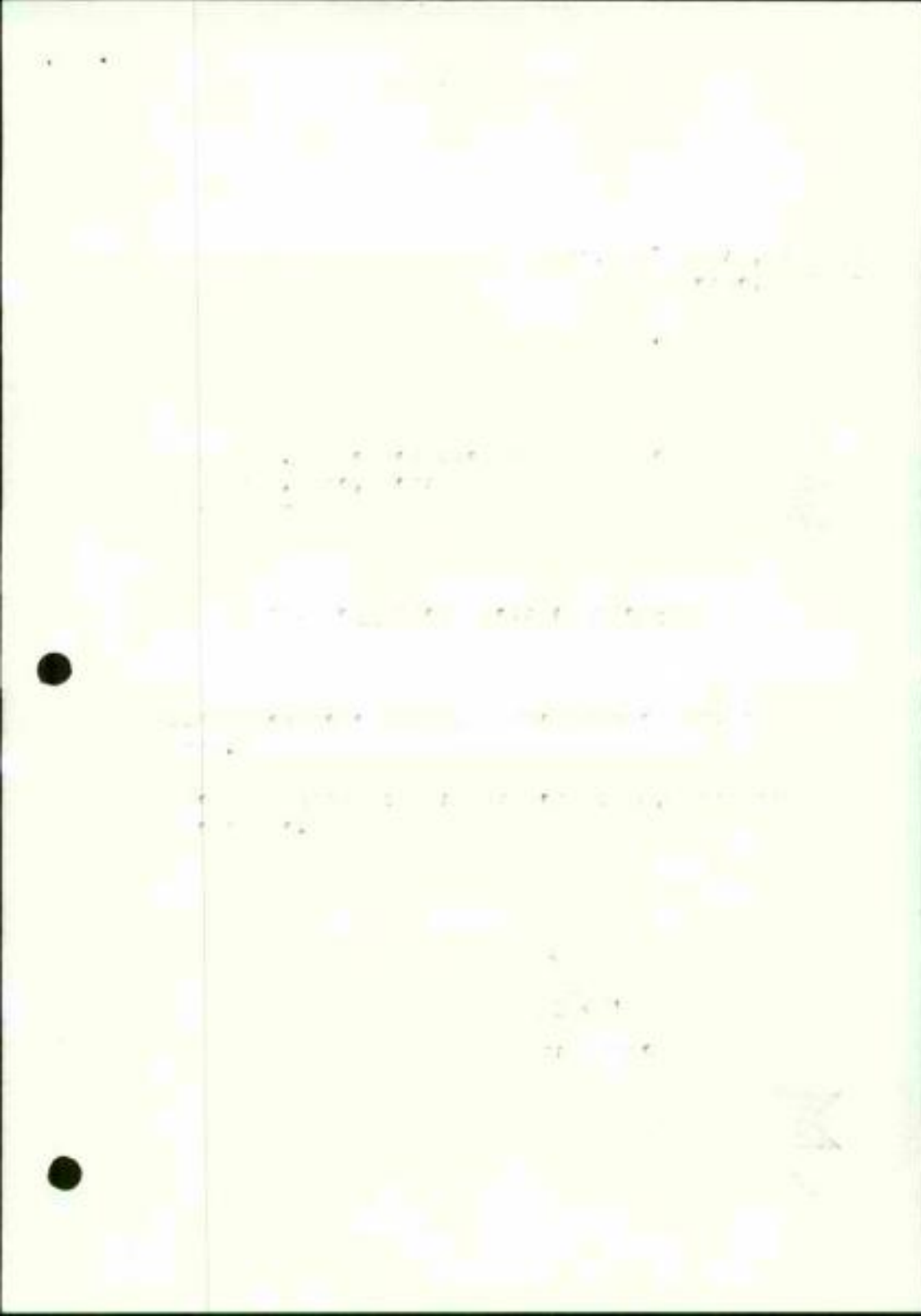
הננו להביא לידיעתכם את העתקי הסכתבים הרצ"ב
בנדון.

אם יש לכם הערות נוספות או מידע נוסף, אודה אם
תעבירו אלי.

בברכה,

רות וואלי

AMBASSADE D'ISRAËL

שגרירות ישראל

Caritas Kinderhilfe Bethlehem
Herrn Bruno Hasler
Geschäftsführer
Löwenstrasse 7

6000 L u z e r n 6

Bern, 6. Juli 1983

Caritas Baby Hospital Bethlehem - Lohnzahlung in US \$

Sehr geehrter Herr Hasler,

Bezugnehmend auf Ihren Brief vom 1. Juli 1983 möchten wir Ihnen auf Ihre Anfrage folgendes mitteilen:

Jedermann in Israel (Institutionen und Privatpersonen) kann ein Konto für fremde Währung (\$, frs, etc.) in einer Bank halten. Die fremde Währung kann vom Ausland direkt ans Konto überwiesen werden, oder auch in Israel vom Inhaber des Kontos in Shekel bei der Bank gekauft werden. Man kann jedoch von diesem Konto nur Geld entziehen, dessen Gegenwert von der Bank in Shekel ausbezahlt wird, d.h. die Banken können niemanden fremde Währungen ausbezahlen.

Diese Bestimmungen gilt natürlich auch für die Bank, der Sie die Gehälter der Angestellten im Caritas Baby Hospital in Bethlehem überweisen, und demgemäss können diese Angestellten ihre Löhne aus der Bank nur in Shekels erhalten.

Mit freundlichen Grüssen

Ruth Raëli
Minsitre-Conseiller

KINDERHILFE BETHLEHEM (VCKB)

SWISS AND GERMAN AID CARITAS

Geschäftsstelle: Löwenstr. 7
Postfach 6000 Luzern 6
Tel. 041 23 56 76
Postcheck: 60 - 200 04

Israelische Botschaft
zhv. Herrn Botschafter
Yohanan Meroz
Marienstrasse 27

3005 Bern

Luzern, 1. Juli 1983

Caritas Baby Hospital Bethlehem - Lohnzahlung in US \$

Sehr geehrter Herr Botschafter

Wir sind die verantwortliche Trägerschaft eines Baby Hospitales mit Mütter- und Nurses-Schule in Bethlehem, in dem von Israel besetzten Gebiet Westjordanien.

Die Leitung und Finanzierung erfolgt durch eine Deutsche- und Schweizerische Trägerschaft der katholischen Kirche. Der Personalbestand in Bethlehem beträgt rund 150 Angestellte. Monatlich überweisen wir entweder von der Schweiz oder von unserem Sekretariat in Deutschland aus die Betriebskosten in US \$-Währung auf das US \$-Konto des Baby Hospitales bei der Leumi le Israel Bank, Branch Bethlehem.

Kürzlich hat das zuständige Komitee in Europa, dem Vertreter der katholischen Kirche beider Länder angehören, beschlossen, dass die Löhne für das Personal in Bethlehem in US \$ ausbezahlt werden müssen. Der Beschluss ist einstimmig gefasst worden aus der Ueberlegung, dass das Personal die US \$ ratenweise in Israelische Shekels umtauschen, und damit die rasante Inflation in Israel besser kompensieren könne.

Wir haben diesen Entscheid anfangs Juni nach Bethlehem gemeldet. Heute erhalten wir von unserem Executiv-Comité im Baby Hospital die Nachricht, dass es nicht erlaubt sei, Löhne in einer anderen als der Landes-Währung auszusahlen.

Diese Nachricht veranlasst uns, Sie, sehr geehrter Herr Botschafter, um eine Nachfrage bei den zuständigen Ministerien in Israel zu bitten. Nachdem wir die Gelder in US \$ nach Bethlehem transvergieren, haben wir Mühe zu verstehen, dass diese zuerst in Israelische Shekels umgetauscht werden müssen, bevor sie als Lohn an die Angestellten ausbezahlt werden dürfen. Wir verstünden die Bedenken des Israelischen Staates im umgekehrten Falle, also wenn wir aus dem Shekel-Konto die Löhne in US \$ umtauschen und so auszahlen wollten.

Unseres Erachtens müsste der Auszahlungsmodus bei einer Institution, die von einer ausländischen Trägerschaft finanziert wird, auch anders beurteilt werden, als wenn es sich um eine einheimische Organisation handelt.

Die Gelder, die wir nach Bethlehem transverieren, stammen aus Kirchenopfer und Spenden der Katholiken in den obenerwähnten Ländern. Auch die Schweizer Regierung finanziert die Löhne mit - mindestens die der Schweizer Fachkräfte, die im Hospital arbeiten.

Wir sind Ihnen, sehr geehrter Herr Botschafter, dankbar, wenn Sie uns baldmöglichst eine offizielle Antwort auf unsere Anfrage geben können und grüssen Sie freundlich

Caritas KINDERHILFE BETHLEHEM
Geschäftsstelle Luzern

Bruno Hasler, Geschäftsführer

- cc. - Vorstand Kinderhilfe Bethlehem
- Departement für Auswärtige Angelegenheiten Bern
- Visura, Treuhandgesellschaft Solothurn

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9214

0121

סמור

אל: המשרד, נר: 40, ט: צריס
דח: ר, 30, ש. פ. מא: 040793, נח: 1200
נד: חו"י, בית לחם

שמואל/רנ"ל

אל: אדציאלי

דח: ארבל 3

מא: ורד - אונסקו

אונ' ברסימה בית לחם - אישור הימך בניה
אודה אם תודיע כי אלו התרי בניה נימנו בשנים האחרונות
לאונ' ברסימאוח
למכללות ביו"ש ובעזה

ורד

מפ: קיזר, שמחים, ורד/שמחים, אליצור, ארבל

EMBASSY OF ISRAEL

2 PALACE GREEN

LONDON W6 4QB

Telephone: 01-837 8210

שגרירות ישראל

לונדון

יח' תמוז תשמ"ג

29 יוני 1983

סימוכין : 224

18

157

Handwritten signature and notes in a circle.

אל : מר מרדכי ארציאלי, שטחים

מאת : הסברה, לונדון

עזיז עלי חסנין

ראה נא המכתב המצ"ב שכתב סיר ג'ון ריצמונד,
מראשי הלובי הערבי בבריטניה, לממונה. אודה
על הנחיותיכם לתשובה.

ב ב ר כ ה

דוד פלג

The Charge d'Affaires,
Embassy of Israel,
London.

21 The Avenue,
Durham City. DH1 4ED
27.6.83

Dear Sir,

The International Committee for Palestinian Human Rights has recently reported on the case of Aziz Ali Shahin as follows -

Abdul Aziz Ali Shahin was released from prison in 1982 after serving a full sentence of 15 years in Ashkalon and other prisons. Six months after his liberation he was again arrested and deported without trial to Rafah in the Gaza strip. During this period he had to report every three days to the police and stay at home at night.

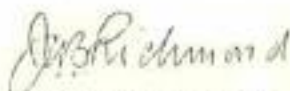
Early in 1983 the military government ordered him to live in the village of ~~Al~~ Daaniyeh. The restrictions applied to him are:

- he cannot leave his home from 5p.m to 8a.m,
- he can have no contact without permission,
- he is not allowed to express his opinion,
- no one can see him - not even his wife or his lawyer without police permission.

His prison medical report shows that he is partly paralysed in his legs, that he walks with a stick and that like many other ex prisoners, he has stomach problems. A Jerusalem hospital has asked him to come for an urgent examination but he has never been allowed to do so.

If this is true it is very damaging and if it is untrue it would be in Israel's interest to publish an authoritative denial. I should be grateful for your comments.

Yours truly,

Sir John Richmond K.C.M.G.

ס' בחסד משה"ג

20/6/83

אלו סר כ. הורביץ, ניד ההסברה, ואסינבטון

מאת: בציג משה"ג כמחזיק

הכרזת מכתבים המעורבים על פגיעה בחסדי יו"ש

למכתב גב' קיטי כח 31-31 למאי 1983 אליו צורפו 3 מכתבים
לגבי מסמך שכתב ביתן להשיב כדלהלן:

המלצות בדיון שהוצגו בשעתו ע"י מ"ד מליציה לבגד בדקו ושוללו בהתאם
(המלצות הכללות ברישומי המעורבות למכתב ד"ר דות סולי מאוניברסיטת פיצבורג
הן חסרות בסיס, כגון שמפריצים על בקליטת שידורי הטלביזיה ובכ"כ)
האכזבה בפרצה למחור על במחזור ולעגות בסירן של הנבחרות בידו כמי שקרה בעבר.

בעקבות חלוצותיו של מסמך שכזה על כך שהאכזבה גדולה אי-גורמת קטנים ביתנו
הוראות המפורטות שהאכזבה תוא שחוק במורה ואין ערשם יותר חסרונים על הבכשים
לביטול והוצאות מסור.

הערה: אחד המכתבים מזכיר גם את הסקרים של האגף המדלילה וכן את ב"ד מדינת
לגבי האגף המדלילה ראה במכתב בפור ולגבי מדינת אבריק או אכתוב שאקבל
הפרטים תוך כמה ימים.

ב ב ר כ ה

ס' ארציאלי

המחוק, למטה"א

מ"ה הסברה

(המחוק, למטה"א)

ה'תש"ח ח' אלול

ל ה'תש"ח ח' אלול
ה'תש"ח ח' אלול

ב'תש"ח ח' אלול
ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

ה'תש"ח ח' אלול

18

סדר

ג' בתמוז תשס"ג

14/6/83

אלו ¹⁸²אב"מ, המינהל האזרחי איו"ש

מאת: בציר משה"ח במשעים

הבדיון הליבה למען זכויות האדם - בקשה לאחס"ש -
לנכד קלקיליה

ר' בא ברצ"ל עותק מכתב של סביף הליבה למען זכויות האדם
בברלין, המעביר תלבושתו של ססיר אחמד אסטאפיל אסחסן,
יליד קלקיליה, על אי מענה למצוות רעייתו לאחמ"ש.

בודה אם מרדיעצבו החלטתכם.

בברכה,

ס. ארציאלי

העתק: רמ"א איו"ש
פורט מלכרם

בון - כו' בסיון תשמ"ג
7.6.1983

544

אל : מר מ. ארציאלי, הנציג בשטחים
מאת : הציר - בון

הנדון : תלונה של הליגה למען זכויות האדם

Handwritten signature: Amel

מציב עותק מכתב של סניף הליגה הנ"ל בברלין, בחתימת

גב' בשם עליזה פוט, המעביר תלונה של יליד קלקיליה בשם
סמיר אחמד אסמעיל אל חסן, הגר בברלין ואשתו עם ילדיה נמצאים
בקלקיליה, הטענה היא שחרף פניות חוזרות אין שלטונותינו
מאפשרים שובו כדי להתאחד עם משפחתו וכי כל פניות האשה אצל
השלטונות בטול כרם נשארות ללא מענה.
אישרתי לליגה כי העברנו הפניה לעיון השלטונות בארץ.
נשמח לקבל הערותיך.

Handwritten signature: Amel
בברכה, אמל

א. אילון

העתק : אירופה ו

Sektion Berlin (West) der International League for Human Rights, New York,
akkreditiert bei den Vereinten Nationen

Internationale
Liga
für Menschenrechte
im Geiste von Carl von Ossietzky

Int. Liga für Menschenrechte, Mommsenstr. 27, D-1000 Berlin 12

An den Botschafter des
Staates Israel
Asher Ben Nathan
5300 Bonn 2
Simrockallee 22

Sektion Berlin e. V.

☎ (030) 324 36 88

Sprechstunden: Donnerstag 18.00 – 19.00

Postcheckkonto Berlin-West 3024-107

Bank für Gemeinwirtschaft
BLZ 100 101 11, Kto.-Nr. 100-4558300

Berlin, am 25.5.1983

Sehr geehrter Herr Botschafter,

wir, die Liga für Menschenrechte, möchten Sie höflichst bitten,
sich eines Falles von Familienzusammenführung im Westjordanland
anzunehmen.

Wie Sie anhand der beiliegenden Kopien ersehen können, hat der
Betroffene selbst als auch die Liga alles in ihren Möglichkeiten
liegende unternommen, um die Rückkehr von Samir Ahmad Ismail Al-Hassan
zu seiner Frau und seinen Kindern zu erreichen. Leider verweigert
die Behörde für Familienzusammenführung in Tolkarem schon mehr als
ein Jahr eine definitive Antwort.

Wir bitten Sie eindringlich, Ihren Einfluß geltend zu machen
damit diese Familie in ihrem Heimatland zusammen leben kann.

In Erwartung Ihrer Antwort verbleiben wir

Hochachtungsvoll

Alisa Fuss

(Alisa Fuss, Mitglied des Vorstandes der Liga)

-anliegen erwähnt

Ehrenpräsident: Dr. Curt Radtke - Präsident der Liga: Erwin Beck - Vizepräsidenten: Prof. Dr. Ossip K. Flechtheim, Wolfgang P. Schaar - Vorstandmitglieder: Ulrich Dudenb-
stel, Alisa Fuss, Horst Jeske, Gertrud Keen, Eleonore Kujawa, Manfred Rexut, Wally Schmetzer - Vertreter der ständigen Ausschüsse im Vorstand: Dr. Peter von Feldmann
(Fachausschuß), Konrad Kohn (Schulausschuß), Eva Maria Koneffke (Antifaschistischer Ausschuß), Sabine Peters (Junge Liga) - Weitere Ausschüsse: Demonstrationsbe-
obachtungsausschuß, Dritte-Welt-Ausschuß - Die Carl-von-Ossietzky-Medaille wurde bisher verliehen an: Otto Lehmann-Russbüchel (1962), Rudolf Küstermeier (1963), Joseph
Wulf (1964), Probst Dr. Heinrich Gruber (1965), Fritz von Urruh (1966), Gunter Grass (1967), Kai Hermann (1968), Dr. Robert M. W. Kempner (1969), Prof. Dr. Walter Fabian
(1970), Walter Schulze - für den internationalen Arbeitskreis Sonnenberg (1971), Carola Stern - amnesty international (1972), Prof. Dr. D. D. Helmut Goltz (1973), Heinrich
Boll (1974), Heinrich Albertz (1975), Betty Williams, Mairead Corrigan, Claran McKeown (1976), Willi Bleicher, Dr. Helmut Simon (1977), Dr. Rudolf Bahro (1978), Axel Egge-
brecht, Prof. Dr. Fritz Eberhard (1979), Dr. Ingeborg Drewitz (1980), Gert Bastian (1981) - Die Träger der Medaille werden durch ein unabhängiges Kuratorium gewählt, dem zur
Zeit angehören: u.a. Prof. Dr. Wolfgang Abendroth, Arnold Bauer, Prof. Dr. Carl-Henz Evers, Prof. Dr. Dietrich Goltzschmidt, Dr. h.c. Walter Hesselbach, Herbert Kohn, Prof. Dr.
Rainer Krüger (Carl-von-Ossietzky-Universität Oldenburg), Erich Luth, Rosalinda von Ossietzky-Palm, Gerd Rühne (Direktor der Carl-von-Ossietzky-Oberschule Berlin-Kreuz-
berg), Prof. Dr. Hans Reif, Marianne Regensburger, Dr. Annetrese Schallenberg, Prof. Dr. Werner Stein und Reinhold Watz.

Samir Ahmad Ismail El-Hasan

abg., 1. Mai 1983

(neue Adresse) Lohe 20

2000 Hamburg 65

Liga für Menschenrechte

Mohmsenstr. 27

1 Berlin 12

Betr.: Meine Familienzusammenführung in Westjordanien, das von Israel besetzt ist.

Sehr geehrte Frau Fuß!

Ich beziehe mich auf Ihre Zeilen vom 18.1.83 folgenden Inhalts

"Wir werden uns an einen Bekannten in Israel selbst wenden, daß dieser wegen Ihrer Familienzusammenkunft versuchen soll, an Ort und Stelle etwas zu erfahren. Sobald wir Bescheid haben, schreiben wir Ihnen. Mit freundlichen Grüßen, Alisa Fuß (Vorstandsmitglied)"

Inzwischen sind fast vier Monate vergangen, ohne daß ich etwas von Ihnen gehört habe. - Meine Frau hatte im August 1982 in Tulkarem, wo sich die Behörde für Familienzusammenführung befindet, beantragt, daß ich für immer zu meiner Familie in Qalqilia zurückkehren könne. Im April d.J. erkundigte sie sich persönlich bei derselben Behörde, was aus ihrem Antrag geworden ist, ob er genehmigt sei oder nicht. Aber leider war alles vergebens, man gab ihr keine Auskunft.

Ich möchte Sie nochmals darauf hinweisen, daß ich eine Frau und drei kleine Kinder in Qalqilia habe, namens Muntaha Hindi Zed, Issam (5 Jahre), Suhad (3 1/2 Jahre), Asem (2 Jahre).

Daß ich meine Familie wieder nach Hamburg hole, ist unmöglich, da die Lebenshaltungskosten im Verhältnis zu meinem Einkommen als Friseur hier viel zu hoch sind.

Mit welchem Recht verwehrt Israel mir die Rückkehr zu meiner Familie? Ich werde weder politisch verfolgt noch habe ich mich jemals politisch betätigt! - Sie sind die Liga für Menschenrechte, und deshalb bitte ich Sie nochmals herzlich, Ihren ganzen Einfluß geltend zu machen, mir zu meinem Recht zu verhelfen.

Mit freundlichen Grüßen

Samir EL-Hasan

Samir Ahmad Ismail El-Hasan (geb. 3.0.43) Hbg., 15. Mai 82
Elisenstr. 4 bei Rosenbaum
2000 Hamburg 76

17. Mai 1982

Liga für Menschenrechte
MommSENstr. 27
1000 Berlin 12

Sehr geehrte Herr Erläutet

betr. Ablehnung meiner Familienzusammenführung in der Westbank durch
die israelischen Behörden.

Ich darf Ihnen zunächst meine derzeitige Situation schildern:

Im Jahre 1966 bin ich nach Deutschland aufgrund eines Arbeitsvertrages
als Friseur eingereist. Meine Heimatstadt ist Qalqilia/Westjordanien, die
1967 von Israel besetzt wurde, wie Ihnen sicher bekannt sein wird.

1976 hatte ich den Wunsch, eine Frau aus meiner Heimat zu heiraten, und
deshalb beantragten meine Eltern für mich eine Besuchserlaubnis bei den
israel. Behörden, die mir auch genehmigt wurde. Nach der Heirat in Qalq
lia/Westbank nahm ich meine Frau mit nach Hamburg zurück. 1978 bekam sie
das erste Kind und 1979 das zweite. Mein Lohn von DM 1.000,- netto im
Monat war jedoch nicht ausreichend, um eine vierköpfige Familie zu er
nähren und zu kleiden; außerdem litt meine Frau unter großem Heimweh
und war oft krank durch das ungewohnte Klima.

1981, als wir das dritte Kind erwarteten, beschlossen wir, daß meine
Frau in die Heimat zurückkehren sollte, um es dort zur Welt zu bringen
und für mich sodann die Familienzusammenführung bei den israel. Behörden
zu beantragen, was sie am 10. August 1981 tat. Dieser Antrag wurde je
doch ohne Angabe von Gründen am 5. Nov. 1981 abgelehnt, was ich nicht
verstehen kann. Ich werde weder politisch verfolgt noch habe ich mich
jemals politisch betätigt. Ich bin ein ganz einfacher Mann - Friseur.

Aus diesem Grunde habe ich mich an das IRK in Genf gewandt und gebeten,
für mich bei den israel. Behörden zu intervenieren, damit ich endlich
zu meiner Familie zurückkehren kann! Daraufhin erhielt ich den Bescheid
daß ich meine Heimat 1966 freiwillig verlassen hätte. Damals war sie
noch nicht von Israel besetzt, und keiner konnte voraussehen, daß die
selbe 1967 von Israel besetzt würde. In dem Schreiben vom IRK/Genf
steht: "Deher schlagen wir vor, daß Sie selber oder Ihre Gattin in
Qalqilia Kontakt mit den israel. Behörden aufnehmen und ein Einreis
visum beantragen". - Ich selbst kann von Deutschland aus gar nichts
machen, und meine Frau hat bereits mehrere Male die Familienzusammen
führung beantragt, was aber jedes Mal ohne Angabe von Gründen abgelehnt
worden ist.

Meine Familie und ich leiden sehr unter dieser Trennung und möchten das
unbedingt wieder zusammenleben. Ich möchte Sie deshalb herzlich bitten,
bei den israelischen Behörden für Familienzusammenführung für mich
nachdrücklichst zu intervenieren. Ich hoffe, daß Sie meine Bitte ver
stehen, denn ich habe drei kleine Kinder (3 1/2, 2 und 3/4 Jahre), und
meine Familie braucht mich dort dringend! Meine Frau und ich wollen
auf jeden Fall, daß unsere Kinder in Qalqilia aufwachsen. W a r u m
v e r w e h r t I s r a e l m i r , i n m e i n e H e i m a t
z u r ü c k z u k e h r e n ?

Ich bitte Sie deshalb nochmals höflichst, sich für meine Rückkehr zu
meiner Familie einzusetzen; ich hoffe, mit Erfolg! - vielen Dank im
Voraus für Ihre diesbezüglichen Bemühungen.

Hochachtungsvoll

Samir EL-Hasan

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
ענף הדין הבינלאומי
טל: 5128
חק. 33 (100) 498
סיון תשמ"ג
83 יוני 12

18

למשרד החוץ
למשרד המשפטים
למשרד הביטחון
למשרד הפנים
למשרד הבריאות
למשרד החינוך
למשרד הספורט
למשרד התעשייה
למשרד המסחר
למשרד המדע

✓ משרד החוץ - נציג משט"ח בשטחים - מר מ. ארציאלי

הנדון: כתבת "ניוזוויק"

מכתבך מיום: 24 בפבר' 1983

1. בהמשך לשיחתנו בנושא שבנדון ולמרות שאין בידנו מידע המפריך את טענות הניוזוויק, להלן כמה פרטים עדכניים שקיבלנו ממפקדת האזור.
2. בכתבת הניוזוויק שבנדון הופיעו, כזכור, שני נתונים אליהם נתבקשנו להתייחס: מספר העצורים הבטחוניים המוחזקים ע"י ישראל, (עפ"י הכתבה ישנם 1810 עצורים בטחוניים ו-600 עצורים הממתינים למשפטם), וכן מקרהו של חסן אבו-ליבדה.
3. ... באשר למספר העצורים, רצ"ב מכתב תזכורת למחלקת האסיר מש.ב.ס.
4. פרטיו של חסן אבו-ליבדה כפי שנמסרו לנו ע"י מפקדת איו"ש הם כדלקמן:
הנ"ל נעצר במאי 1975 במסגרת חשיפת התארגנות פח"ע שפעלה באזור ג'נין, הועמד לדין והוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בנובמבר 1976 שוחרר מן הכלא. ב-22 בספטמבר 1982 קיבל אבו-ליבדה צו פקוח על-פיו נאסרה יציאתו מן העיר, והוטל עליו להתייבב כל יום במשטרה. עו"ד פליציה לנגר ביקשה להעביר את מקום מגוריו מג'נין לרמאללה שם הוא עובד אך בקשתה זו לא אושרה. במרץ 1983 הוארך צו הפקוח עד ספט' 1983. עורך הדין המספל בענינו (בענין זה ישנה אי-בהירות שכן שני עו"ד מתיימרים לייצג אותו - עו"ד צמל, ועו"ד גגין), הגיש בקשה בשם אבו-ליבדה לצאת מן האזור כדי ללמוד בחו"ל, תמורת הבטחה שלא לחזור למשך שלוש שנים, לחלופין ביקש לשנות את צו הפקוח כדי שיוגבל לרמאללה ולא לג'נין.
ב-28/4 בוטלה בקשתו לצאת מן הארץ, מטעמים לא ידועים.
5. פרטים אלה - להוציא המידע על מספר העצורים הבטחוניים המוחזקים בידי ישראל שאמור להגיע מש.ב.ס. - אין בהם ככל הנראה כדי לסתור או להפריך את טענות ה"ניוזוויק", מה גם שהנימוקים להוצאת צו הפקוח עדיין חסויים.
לכשיתקבלו בידנו המספרים המדויקים על העצורים נעבירם אליכם.

דפנה שרגא סרן
קצינת יעוץ
ככירה
בשם ראש הענף

דש/אר

1912

1912

1912

1912

1. The first of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

2. The second of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

3. The third of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

4. The fourth of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

5. The fifth of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

6. The sixth of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

7. The seventh of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

8. The eighth of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

9. The ninth of the three main branches of the tree is the one which is the most important and the most interesting to the student of the history of the world.

אזור	יהודה	והשומרון
היועץ		המשפטי
(1) ג' 1-	346	296
כא'	סיון	תשמג
2	יוני	1983

✓
משרד החוץ/מר מ. ארציאלי

משהב"ס/תאום הפעולה בשטחים 467/י.ע.ע.

איו"ש / י.ע.ע.

משהב"ס / רל"ש מתאם הפעולה בשטחים

הנדון: אברהים ג' מיל אלדקאק

מכתבך מיום 23 במאי 1983

ע"מ לקבל חומר אודות הנ"ל הנני מציעה כי תפנה לגב' תמר גולן במשרד המשפטים, אשר הכינה בעבר תשובות לארגון "אמנסטי אינטרנשיונל" אודותיו.

בברכה,

גיס	גופר,	סרן
עוזרת	למינהל	משפטי
בשם	היועץ	המשפטי

(1)

(2)

(3)

1. The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the uncertainty of the position and momentum of the particles.

2. The second part of the paper is devoted to a discussion of the structure of the atom in the case of a single electron. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the uncertainty of the position and momentum of the particles.

3. The third part of the paper is devoted to a discussion of the structure of the atom in the case of a multi-electron atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the uncertainty of the position and momentum of the particles.

4. The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the structure of the atom in the case of a multi-electron atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the uncertainty of the position and momentum of the particles.

5. The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the structure of the atom in the case of a multi-electron atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the uncertainty of the position and momentum of the particles.

6. The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the structure of the atom in the case of a multi-electron atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the uncertainty of the position and momentum of the particles.

Handwritten signature/initials

AMBASCIATA D'ISRAELE

שגרירות ישראל

רומא, א' סיון תשמ"ג
13 במאי 1983

אל: ✓ המתאם לשטחים

מאת: האיר, רומא

Ibrahim Jamil AL DAQQAQ

הנדון:

כנראה שמתחיל מסע מכתבים חדש, הפעם בנוף הנ"ל, ("נשיא המהנדסים בודה"?).
נודה על ההבהרות: במה מואשם האיש ומה ההגבלות המוסלות עליו.

זכור לכם המבצע היפה של השובות בענין ברגוטי, וכדאי לעשות דבר דומה
גם הפעם. המכתבים בינתיים בידנו (הגיעו ב-15).

בברכה,

מ. בבלי

Handwritten signature/initials

Sua Eccellenza
l'Ambasciatore dello
Stato d'Israele
via Mercati 12
00197 Roma

Firenze, 1° maggio 1983

Eccellenza,

ho avuto notizia della situazione critica in cui si trova un ingegnere, presidente degli ingegneri della Cisgiordania, IBRAHIM JAMIL al-DAQQAQ, di 53 anni.

Membro del Consiglio Islamico, Presidente del Foro del Pensiero Arabo e appartenente al consiglio di amministrazione dell'istituto arabo-giordano di Abu Dis e al comitato di guida nazionale.

A partire dal 1980, è soggetto a vari tipi di restrizione come l'impossibilità di lasciare Gerusalemme di giorno, la facoltà di uscire solo la notte, il presentarsi al posto di polizia ogni mattina. Si tratta in sostanza di un domicilio coatto, quello che è stato inflitto all'ing. IBRAHIM JAMIL al-DAQQAQ, domicilio che gli impedisce lo svolgimento della propria professione. Non è stata accolta dalle Autorità la sua richiesta di recarsi in visita alla famiglia in Giordania, ove lo chiamavano urgenti necessità, né di recarsi in altri paesi per esigenze di studio e lavoro.

Dal momento che il sig. JAMIL al-DAQQAQ non si è reso colpevole di alcun reato, sembra di poter affermare che il domicilio coatto cui è sottoposto, è una palese violazione dei diritti fondamentali dell'Uomo.

Spero vorrà rendersi interprete presso le Autorità dello Stato di Israele della mia richiesta di voler rilasciare il sopranominato ingegnere; colgo l'occasione per indirizzarle molti distinti saluti.

Fusi Radu
Via Pisana 87
Sanclimenti

לכבוד

הוד מעלתו

שגריר ישראל

רומא

פירנצה, 1 במאי 1983

ה.מ.

נודע לי על המצב הקריטי בו נמצא נשיא המהנדסים בגרמ'ע, המהנדס
אבראהים ג'מיל אל-דקאק, בן 53.

הוא חבר המועצה המוסלמית, נשיא פורום המחשבה הערבית, משתייך
למועצת ההנהלה של המכון הערבי-יורדני של אבו-דיס ולוועדה להכוונה לאומית.

החל מ-1980 הוא נתון להגבלות מסוגים שונים, כגון חוסר
האפשרות לעזוב את ירושלים במשך היום, חוסר האפשרות לצאת לבדו בלילה,
והחובה להתייצב כל בוקר בתחנת משטרה. מדובר בעצם בצו ריתוק למקום מגורים
שהוטל על אבראהים ג'מיל אל דקאק, ריתוק המונע ממנו לבצע את מקצועו. בקשתו
לצאת לביקור משפחתו בירדן עקב צורך דחוף, או לצאת למדינות אחרות לצרכי
לימוד ועבודה לא אושרה ע'י השלטונות.

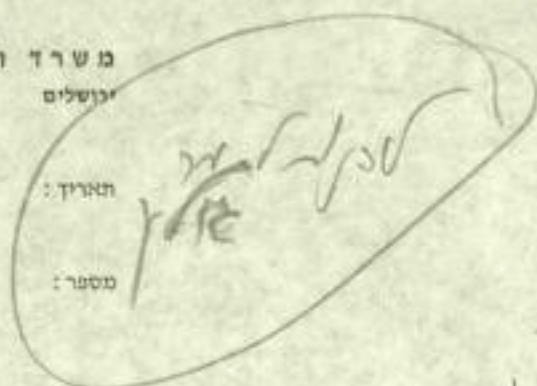
כיוון שמר ג'מיל אל דקאק לא הפליל את עצמו בשום עבירה, נראה
שאפשר לומר בפסקנות שהריתוק לביתו הוא הפרה גסה של זכויות האדם הבסיסיות.

אני מקווה שתרצה להציג בפני שלטונות מדינת ישראל את בקשתי
לשחרר המהנדס הנ"ל. אני מנצל ההזדמנות להעביר לך מיטב ברכותי.

ישראל אהרן דקלגל למחרת חמשה עשר ח' אלול.
המסמך - אברהם יצחק אהרן דקלגל.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

אלהאג צוקאן

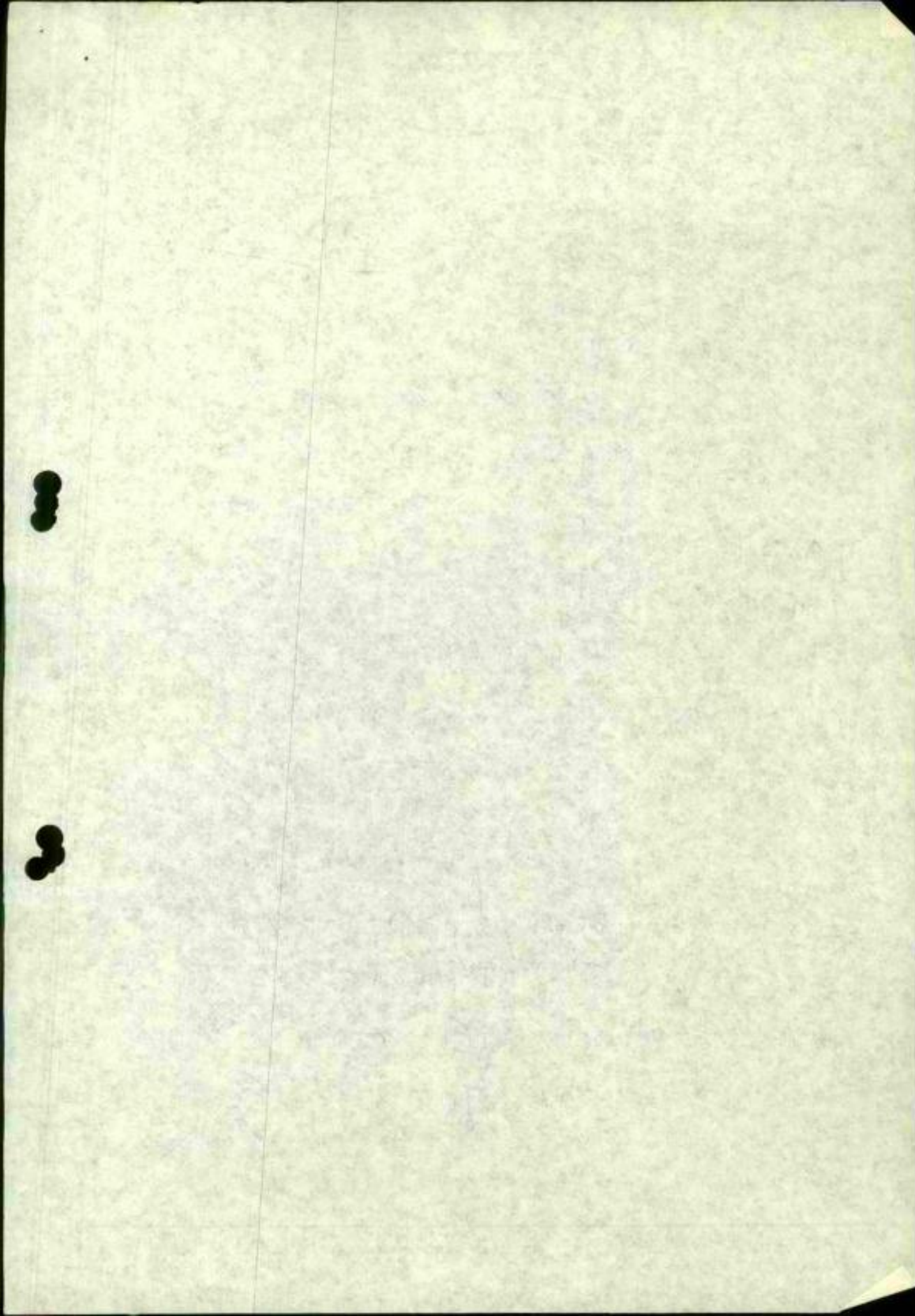
האג צוקאן פאר א פאליטא נאטיו האנדל אינאלינא (ס)
א גאלד ב' - 2-6 טרעג.

הצו שפילט נאכצו שיער צו האנדל
מאלדו ב' - אלאז היא נא העגלדא (פאיראנא)
סאל א פאליטא (האנדל) (אלאז) (האג) 1945
אמאג אלאז סאלדו היא.

צוקאן ביאגאנד אפאגאנד, אגאנד
א פאליטא האנדל אפאגאנד יאגאנד.

הצו האנדל פאליטא:

אגאנד צוקאן (האג) (האג) (האג)
אגאנד (האג) (האג) (האג)
אגאנד (האג) (האג) (האג)
אגאנד (האג) (האג) (האג)
אגאנד (האג) (האג) (האג)

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

לג'ר

תאריך:

מספר:

אל: ה'צ"ו, וואלא
מחלי: נציג לאוהר פאסט

ה'נציג: אדריסאד אלדקאל
מחלי: מ-15 דאלי

למק' - עמל רב!

קמאטק אדריסאד הנציג:

1. דדקור אלדריסאד השפטים
כאמאל מורבא הנציג. כז'אל מ'צ' ח'צ'ס
מקס אלדון אמאטקו מחליס אפ'אל אדריסאד הנציג
לעצ'אל אל "מקרה נהמ" אדריסאד זו פ'ו-אלד
מקרהו אל דקאק.

2. אמאטק השפטים בקסו אלדריסאד הנציג
למח' קנר מחליס דאלי; לו הפגאל הוואל
דקאק ד-18.1.1 וואל מחליס ד-6 מחליס, הלח
האחרון מ-18.1.1 צומא אל'ס ד-18.7.1 ואלח
ה'המל אל 'ואר'ק הלח אל 'מל, מח'ל מקס

ה'תש"ח
13 האדר, 1947, יום א' ראש חודש

לניח קנין

מקדמת חסידים

הנה אנו מודים לך

לכבודך

בזה מקדמת חסידים

חפץ בך חסידים

הנה אנו מודים לך

לכבודך

270468

מקדמת

Justus Weiner

אשר ק-א ילי

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

ד"ר בסיון התשס"ג
31 במאי 1983

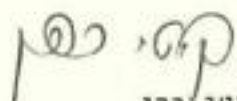
אל : מרדכי ארציאלי, קשרים - יו"ש
מאת: הסברה , וושינגטון

הנדון: זכויות אדם בשטחים

רצ"ב צלום מאמרו של שיפער בניו יורק טיימס מהיום, והעתקי שלושה מכתבים שהגיעונו לאחרונה באותו נושא.

האם אפשר לקבל התבטאויות שר הבטחון על החלת החוק לגבי כל תושבי השטחים - יהודים וערבים - במידה שווה וכן הנחיות הסברה כפי שתמצאו לנכון.

בתודה ובברכה,

קיטי כהן

העחק: ארבייל 3

In West Bank, Humiliation as an Israeli Weapon

By DAVID K. SHIPER

Special to The New York Times

NABLUS, Israeli-Occupied West Bank — One night in April, after a stone was thrown at an Israeli patrol in this nationalistic Arab town, Pvt. Arthur Kutcher of the Israeli Army Reserves was assigned to help guard a detail of Israeli border policemen who administered punishment.

Thus began Mr. Kutcher's month of reserve duty, in which he found Israeli troops practicing and tolerating a routine of petty violence and humiliation toward the Arab population of the occupied West Bank.

About 1 A.M., he recalled in an interview, the border policemen — who are armed and dressed like soldiers and, on the West Bank, operate under the army's command — banged on the doors of a row of houses along the street where the stone had been thrown, ordering all men, women and children out into the street.

40 to 50 Stand in the Cold

"They were told to come out as they were, in their night clothes, and told to stand in the street in the cold," Private Kutcher said. There were 40 to 50 Arabs, including whole families, standing for two to two and a half hours, he reported, while the policemen checked identification papers and waited for agents from the Shin Beth, the civilian security service.

"The Shin Beth people went along and, of course, they knew people who might be suspect, and they simply examined who was standing in the street, and they came across, finally, one youth who they knew had a history of this sort of thing, and they were going to arrest him. But he became quite panicky, and he pointed out another youth of about 16, who was then apprehended, physically seized, and from what I could see he was not resisting. He was just simply grabbed and beaten."

From about 30 yards away, Private Kutcher saw a border policeman hold the boy from behind while a Shin Beth plainclothesman slapped him in the face and punched him in the chest and abdomen.

'The Point Was Humiliation'

Looking on, the boy's family and neighbors "were very docile," Private Kutcher said. "When they were rounded up there was very little required to get them out. They had been through this before. They took this as a matter of course, including the beating. I don't think it was a terribly serious beating. Obviously the point was humiliation. He was put into the jeep and taken off to detention."

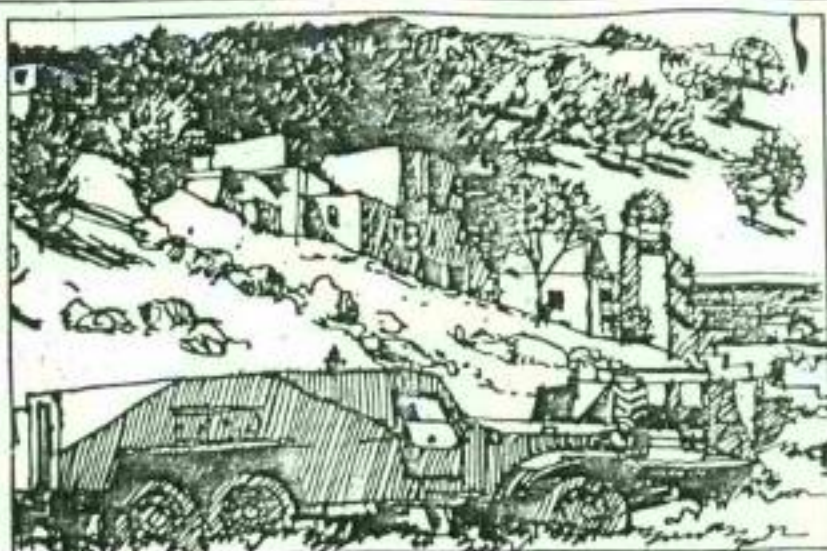
Since the 1967 war, when the West Bank was captured from Jordan, the Israeli Army has ruled uneasily over the territory's 800,000 Arabs. Some soldiers have refused to serve there and have been imprisoned for up to 35 days each. Others have served but with distaste. Still others, in Mr. Kutcher's view, have come from the margins of Israeli society and seem to be "working out their fantasies of violence."

"They kept saying they'd love to shoot people for whatever provocation," he recalled. "I rather doubt that they meant it — it's so much bluff."

Private Kutcher, a bushy-bearded, 44-year-old architect, is a native of Sioux City, Iowa, who graduated from Yale University and earned his architecture degree from the University of California at Berkeley before emigrating to Israel in 1979.

A Different View Above

His senior officer, whom he never met, was Lieut. Col. Chaim Avneri, 35, who commands all the military forces in the northern third of the West Bank.

The New York Times/David K. Shipper

Arthur Kutcher, an American-born member of the Israeli Army Reserves, and one of the sketches he made on a recent tour of duty.

plained. "But a professional soldier must do also unpleasant things. And the question is what is happening to the man inside, how he is doing his work, considering his education and his belief."

Colonel Avneri, a clean-cut professional combat officer, was born in Israel and lives on a kibbutz known for its liberal-minded environment. His education and his belief lead him to emphasize what he says are strict rules and regulations limiting the use of violence.

Despite the rock-throwing that plagues soldiers and Jewish settlers, for example, the army has ordered tighter restrictions on shooting at demonstrators. And while men and teen-age boys are sometimes made to stand outside at night after disorders, Colonel Avneri acknowledged, he said that it was against orders to include women and children, as Private Kutcher asserted had been done.

'Violence Causes Us Damage'

"If — and I stress if — this story is true that women and children were taken out, the commander should immediately be put in jail," Colonel Avneri said. "In every case that we know where a soldier used force, we punish the soldier or the border policeman. There was a recent case in which the commander of a patrol beat a youth after he caught him, and the commander, a sergeant in the border police, was tried and reduced to private. It hurt this soldier, but we must do it so that other commanders will learn."

The colonel continued: "Violence causes us damage, first of all because of the morality of the army, secondly because of an image before the public, but mostly because violence from our forces causes disturbances among the people here."

But Private Kutcher said he found violence endemic. The commander of his detail, a Bedouin sergeant in the border police, stopped a Palestinian teen-ager on the street, took his chemistry notebook, opened it and found a doodling of the prohibited Palestinian flag.

"He asked us to hand him his club," Private Kutcher recalled, "took the boy around the corner of a building — and we went around the corner to see that no one else came to watch this — and he rapped him on the hands and on the behind rather smartly several times with the wooden club." Then, he said, the sergeant returned the notebook and released him.

In addition, Mr. Kutcher said, he was assigned to guard detention cells for those arrested by the Shin Beth, cells he was told were windowless and without toilets, where prisoners were kept for a day or two. Although he did not go inside them, he could see that the windows were bricked up, he said, and there was a terrible stench. "It had the smell of a very unclean lavatory."

Colonel Avneri denied the existence of such cells. "I guarded them," countered Private Kutcher, "so I know they existed." He said he had heard that they were dismantled in mid-April.

For young soldiers, doing duty on the West Bank seemed disturbing, Mr. Kutcher said, adding: "What sort of education is this for a young Israeli?"

Perhaps this is a deliberate thing, that you know we'll have to be doing this for a long time, and we better get used to it, and we better train all of our soldiers in this sort of work because there's going to be a lot of it."

Colonel Avneri had a different assessment. "I think it's important that all units of the army have a period of service here," he said, "because it gives people a personal point of view on the problem. It's important that the soldiers in the fighting units understand, through their eyes and their feet, this problem, which we have to debate in Israeli society."

GIVE TO THE FRESH AIR FUND

3J03 Forbes Quadrangle

University of Pittsburgh

INSTITUTE OF TRAINING AND ORGANIZATIONAL DEVELOPMENT (ITOD)

May 24, 1983

Israeli Embassy
3514 International Dr. N.W.
Washington, D.C. 20008

Re: Treatment of Mayor Bassam Shaka'a

Dear Sir or Madam:

I am writing to call your attention to the disgraceful treatment being accorded Mayor Shaka'a of Nablus. As though it were not bad enough for this man to have had his legs shot off (with the criminals never being apprehended!), he is now being the object of cruel harassment by the Israeli authorities. Enclosed is a description of the details of the mayor's inhumane treatment.

Please call this matter to the attention of the proper occupation authorities on the West Bank. This kind of behavior certainly does not enhance the image of Israel in the U.S.

Sincerely,

A handwritten signature in cursive script that reads "Ruth W. Mouly".

Ruth W. Mouly, Ph.D.

CC: Mr. Elliot Abrams, State Dept.
Mr. Perez de Cuellar, United Nations

Mayor Bassam Shaka'a: A Prisoner at Home

The elected mayor of the largest Palestinian city on the Occupied West Bank is again becoming a prisoner in his own home. Mayor Bassam Shaka'a, who lost both legs in a 1980 car-bombing incident, is now facing daily harassment, physical intimidation, and witnessing vulgar actions directed at his family. While those responsible for attempted murder against Mayor Shaka'a and two other mayors go free, Mayor Shaka'a is a victim of forced imprisonment by the Israeli Defense Forces (IDF).

While the present activities against Mayor Shaka'a and his family have occurred for a number of years, there has been a marked increase of the cruelty since the Upper Nablus settlement was dedicated by Prime Minister Menachem Begin in early April 1983. Mayor Shaka'a's lawyer, Felicia Langer, outlined the following incidents:

April 23: the IDF reimposed guards on the Shaka'a home in Nablus.

April 24: Mayor Shaka'a visits friends in Nablus who are later questioned and intimidated by the IDF.

April 29: Mayor Shaka'a not allowed to leave his home for appointments. IDF begins to interfere with his television transmission, repeatedly cursing the Mayor and family on the television.

April 30: the IDF again restricts the Mayor to his home and instructs him to "beg" for a permit to leave the house from the Civil Administrator. Mayor Shaka'a refuses to "beg."

May 5: at 5:30PM, Mayor Shaka'a was walking through Nablus greeting townspeople. Two of the people he greeted were beaten in front of the Mayor by the IDF and others had their ID cards removed, for simply speaking to the Mayor.

May 11: the Shaka'as were sitting outside the home when IDF "guards" shouted obscenities at the family. Then a "guard" urinated near the spot they were seated.

161 Windsor Circle
Chapel Hill, N.C. 27514
May 23, 1983

Israeli Embassy
3514 International Dr. N.W.
Washington, D. C. 20008

Dear Sir:

The obscene behavior of the IDF guards at Mayor Bassam Shaka'a's home is disgraceful to Jews everywhere! It seems they are trying to provoke him. I join my protest with the decent Israelis who ask that Israel quit harrassing this man.

Yours truly,

Sarah Kames

Sarah Kames

K
A
I
D
Y
&
C
O
M
P
A
N
Y

May 19, 1983

Mr. Elliott Abrams
Human Rights Office
U.S. State Department
Washington, D.C. 20520

Dear Mr. Abrams:

I have just written a letter to Amnesty International about serious human rights violations against Palestinians living under Israeli occupation in the West Bank. I am a founder and member of Amnesty Group 89 in Rochester, N.Y., and former vice chairman of the Group.

From the evidence I have seen, deliberate and serious human rights violations have occurred, and are occurring, against prominent individuals, as well as other civilians, none of whom is accused of a crime. The harassment against the elected Mayor of Nablus, Bassam Shaka'a has been documented by his attorney, Felicia Langer.

In the case of Naif Ali Sawatlat, and his family, it is a violation of the Geneva Convention, to which Israel is a signatory, as well as human rights regulations of the United Nations, to detain civilians without charge or trial. This applies to Amir Hafeez Hamdullah, a student at Al Najah University who is a relative of the Mayor of Anabta.

The continued detention of Hamdullah not only flouts international law but apparently Israeli law as well. The Israeli High Court has issued a writ of habeas corpus based on this individual's arrest without trial or charge.

Throughout the world, Israel is gradually becoming known as a military occupier, oppressor, and rights violator of the native Palestinian people. If such occurrences continue, Israel will be deprived of her good and principled name among nations, a serious loss to any nation.

Mitchell Kaidy
Mitchell Kaidy

cc: Amnesty International
UN Secretary General

ס מ ר

י"ב בסיון התשט"ג

23 במאי 1983

אל : יצ"ע ליד מתאם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע

יצ"ע איו"ש

מאת: נציג טעח"ח בשטחים

הנדון: אבראהים ג'מיל אלדקאק

... ראו גם ברצ"ב סכתבו של חציר בשגרירותנו בדוטא בענין
הנ"ל. בינתיים כבר הגיעו אליו 15 סכתבים בענין
דקאק והוא בדעה שתחיל טסע סכתבים חדש (המזכיר את
המקרה של ברבותי).

נודה על הפרטים בוחס לדקאק כדי שנוכל להדריך את
שגרירותנו בדוטא בענין תשובה מתאימה לפזנים שתספור
את התאששות והציג את דקאק כאור הנכון.

ב ב ר כ ה,

מ. ארציאלי

12-1-6

THE SECRETARY

TO THE SECRETARY

AS A MEMBER OF THE BOARD OF DIRECTORS

OF THE

AND THE BOARD OF DIRECTORS

THE BOARD OF DIRECTORS

THE BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY
HAS THE HONOR TO ADVISE YOU THAT THE
BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY
HAS THE HONOR TO ADVISE YOU THAT THE
BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY

THE BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY
HAS THE HONOR TO ADVISE YOU THAT THE
BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY
HAS THE HONOR TO ADVISE YOU THAT THE

THE BOARD OF DIRECTORS

THE BOARD OF DIRECTORS

AMBASCIATA D'ISRAELE

סגרירות ישראל

רומא, א' סיון תשמ"ג
13 במאי 1983

אל: ✓ הממלאם לשטחים

מאת: הציר, רומא

Ibrahim Jamil AL DAQQAQ

הנדון:

כנראה שמתחיל מסע מכתבים חדש, הפעם בנושן הנ"ל, ("נשיא המהנדסים בגדה"?).
נודה על ההבחרות: במה מואשם האיש ומה ההגבלות המוטלות עליו.

זכור לכם המבצע היפה של תשובות בענין ברבוטי, וכדאי לעשות דבר דומה
גם הפעם. המכתבים בינתיים בידנו (הגיעו כ-15).

בברכה,

מ. כבלי

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Sua Eccellenza
l'Ambasciatore dello
Stato d'Israele
via Mercati 12
00197 Roma

Firenze, 1° maggio 1983

Eccellenza,

ho avuto notizia della situazione critica in cui si trova un ingegnere, presidente degli ingegneri della Cisgiordania, IBRAHIM JAMIL al-DAQQAQ, di 53 anni.

Membro del Consiglio Islamico, Presidente del Foro del Pensiero Arabo e appartenente al consiglio di amministrazione dell'istituto arabo-giordano di Abu Dis e al comitato di guida nazionale.

A partire dal 1980, è soggetto a vari tipi di restrizione come l'impossibilità di lasciare Gerusalemme di giorno, la facoltà di uscire solo la notte, il presentarsi al posto di polizia ogni mattina. Si tratta in sostanza di un domicilio coatto, quello che è stato inflitto all'ing. IBRAHIM JAMIL al-DAQQAQ, domicilio che gli impedisce lo svolgimento della propria professione. Non è stata accolta dalle Autorità la sua richiesta di recarsi in visita alla famiglia in Giordania, ove lo chiamavano urgenti necessità, né di recarsi in altri paesi per esigenze di studio e lavoro.

Dal momento che il sig. JAMIL al-DAQQAQ non si è reso colpevole di alcun reato, sembra di poter affermare che il domicilio coatto cui è sottoposto, è una palese violazione dei diritti fondamentali dell'Uomo.

Spero vorrà rendersi interprete presso le Autorità dello Stato di Israele della mia richiesta di voler rilasciare il soprannominato ingegnere; colgo l'occasione per indirizzarle molti distinti saluti.

Eni Roda
Via Pisana 87
Scandicci

משרד החוץ

20

ירושלים

סוג

22/5/58

תאריך

אל : ה' א. א. א. א.

טאט : א. א. א.

הנדון:

חוגרים אל "כינויות האלם בעולם"
 האלם ה World Council of Churches

כ"ו צילום החוגרים.

בהתאם לשמחנו אנו העד
 לנכונותם בענין.

ציונה תפוצה 4-5 מקרים
 האלה הנכונים בחוגים,
 בעליו, לפרסום.

בברכה.

א. א. א.

18

ד"ר בסיון התשמ"ג
23 במאי 1983

אל : סא"ל יואל זינגר, רע"ן הדין הבינ"ל

מאת: נציג המשרד בשטחים

הנדון: חוברת על "זכויות האדם בשטחים" מטעם ה- World Council of Churches

ר' נא ברצ"ב חוברת כנ"ל מטעם ה- World Council of Churches המאמעת את החוברת שהוציאו ג'ונתן כותאב ורג'א שחאדה מטעם "Law in the Service of Man".

החוברת מופצת ע"י ה- World Council of Churches וכן מופץ לאלפי היעדים שישתתפו בוועידה העולמית של מועצת הכנסיות שתתכנס בונקובו, קנדה ב-24/10/83 (מתכנסת אחת ל-7 שנים).

ידוע לי שהחומר הבסיסי בטענה לטענות המועילות בחוברת נמצא בחוברת

The Rule of Law in the Areas Administered by Israel

עם זאת, כידוע שהשיטה של הכתיבה בחוברת הרצ"ב היא שבכל פרק לאחר הטענות הכלליות (שעליהן יש תשובה בחוברת "The Rule of Law") מופיעים מקרים ספציפיים בצורת Affidavits חשוב ביותר להפריך את המקרים הספציפיים הללו.

ברור לנו שמכיוון שקיימות סיגבלות של זמן להכנת החומר עד לוועידה, הייתי מציע להתרכז בשלב ראשון בהפרכת כמה מקרים ספציפיים מכל פרק ופרק שיחזקו יחד אצלנו לנייד שיכלול גם תשובה לחקירה ואולי גם תשובות מתוך החוברת "שלטון החוק" לטענות הכלליות שבכל פרק ופרק.

בגלל חשיבות המשימה מצד אחד ומיגבלות זמן מצד שני, אודה לך מאד אם מוכלו להיענות לבקשה במסגרת הזמן הנתון.

ב ב ר כ ה,

מ. ארציאלי

20. 100% OF THE TOTAL. 100% OF THE TOTAL.

1991年 12月 6日 星期四

World Council of Churches - 1948

1. The first of these is the fact that the majority of the population of the United States is now living in urban areas. This is a result of the process of urbanization, which has been going on since the beginning of the 20th century. The population of the United States has increased from about 100 million in 1900 to over 200 million in 1960. At the same time, the population of rural areas has decreased from about 100 million in 1900 to about 50 million in 1960. This has led to a concentration of the population in urban areas, which has had a profound effect on the economy and society.

Report after 4/11/2000 to Idaho's Attorney General, after several months
of investigation, the report stated that the firm, with the exception of the
firm's attorney, had no other contacts with the firm, with the exception of the
firm's attorney.

[illegible]

THE NATIONAL ARCHIVES

no staff, other than the person in charge, and the person in charge is not a member of the staff.

There are many things that can be done to help the environment. One of the most important things is to reduce the amount of waste we produce. This can be done by recycling paper, plastic, and glass. Another way to help the environment is to conserve water. This can be done by taking shorter showers, turning off the tap when brushing your teeth, and fixing leaks. Finally, it is important to plant trees. Trees help to clean the air and provide a home for many animals. By doing these things, we can all help to make the world a better place.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE.

C E C E E

1.1. Abstract

לחץ לסיווג 248

מסוד החוץ - מחלקת הקשר ניו-יורק

טופש מברק צפון

אל: שפחים - ארציאלי

18

דע: הסברה - חכנים, הסברה - וושינגטון

דף: סחוד

סיווג בטחוני: סמור

דחייפות: סייד

תאריך וזיח: 3.5

מס. מברק: 62

לשינוי
מס
הקשר

כאח: הסברה - ניו יורק

31036

11-11

HAZEM MIRSCHID MANSOUR

נתבקשנו ע"י ה - ADL לברר פרטים בקשר לנ"ל:

יליד יו"ש, הושב ALBEQUERQUE בניו מקסיקו, אזרח אמריקאי
(שוהה כאן כ - 25 שנה). הטענה היא כי בזמן שהות כארץ נעצר
ע"י שלטונות הבטחון באשמת קיום קשרים עם אש"ף.

הבריקו נא פרטים.

מנהל סניף

ל/מ 4321 יאר הסברה ארץ שלום מילקסטאף אילא אילא

חסוי

חסוי

18

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ז' באדר התשמ"ג

20 באפריל 1983

ש.מ.ר

מספר:

אל: ר.סייבל, השגרירות, וושינגטון

מאת: נציג משה"ח בשטחים

הנדון: עוד על דו"ח מחמ"ד לזכויות האדם -
הערות לגבי חבל עזה

רובי היקר,

ר' נא ברצ"ב חומר שקיבלתי ממ"מ ראש המינהל
האזרחי בעזה ובו התייחסות לסעיפים הנוגעים לעזה
בדו"ח מחמ"ד, שבדאי יוכל להיות לך לעזר.

בברכה,
א. יזאלי
מרדכי ארציאלי

העתק: נאו"ם - ניו יורק

השגריר ע.סופר, ג'נבה

גב' יעל ורד, השגרירה לאונס"קו, פריס

גב' א.מ. למברט, מנהלת ארב"ל 3

מר צ.הורוביץ, ציר ההסברה, וושינגטון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7975

נכנס

שמו

18

אל: המשרד, נר: 249, מ: בון
דח: מ, סג: ש, תא: 310383, זח: 1500

שמו / מיד

אל: ארציאלי אירופה 1

מאת: בון שיר און

אברהם פחה ממורה ירושלים נשוי לגרמניה וחי בשטוטגרט הינו
ידי חברת אגודת האחוה הנוצרית יהודית בעיר ומוכר לנו
אחיו גבריאל פחה המחנך עם הוריו בסילוואן נעצר במורה
ירושלים ב-20/3, בעת שביקר בתערוכת ספרים באגודה קולג'
ברח צאלח א דין, מאז נעצר גבריאל פחה יליד 25/12/63
ת.ז. 8055567 לא ידוע דבר על גורלו.

ידי האגודה בלייכר בקש עזרתנו.

בררו נא פרטים הודיעונו.

שיר און

תפ: דיבון, שמחים, ורדי/שמחים, מרז, אירא

Ibrahim Scif
 Jericho
 Secondary School of Girls
 P.O. Box 29
 Israel

THE SYCOMORE TREE OF JERICHO

"And Jesus entered and passed through Jericho. And behold, there was a man named Zacchaeus, which was the chief among the publicans... and he sought to see Jesus who he was... and he ran before, and climbed up into a sycomore tree to see him, for he was to pass that way..."

COPYRIGHT BY "PALPROT", PRINTED IN THE HOLY LAND

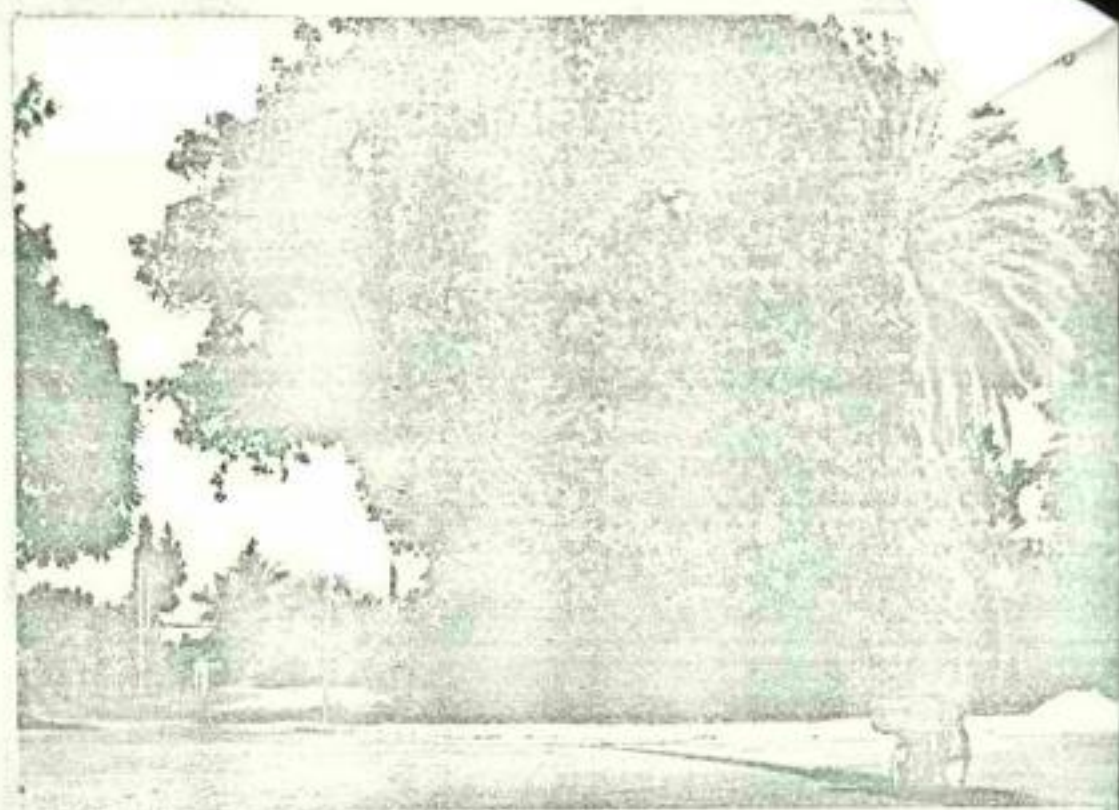
3080

Antonio
 |'JIC|K KEN Pide
 I send and my family to
 you and your family my
 best wishes
 yloz, JIC ? Pide AN
 — 113 —
 Good by my friend

Mr. Antonio Alfonso
 Coronel Aviacion
 Agregado Adreco, Military Naval de Venezuela
 en el Estado de Israel

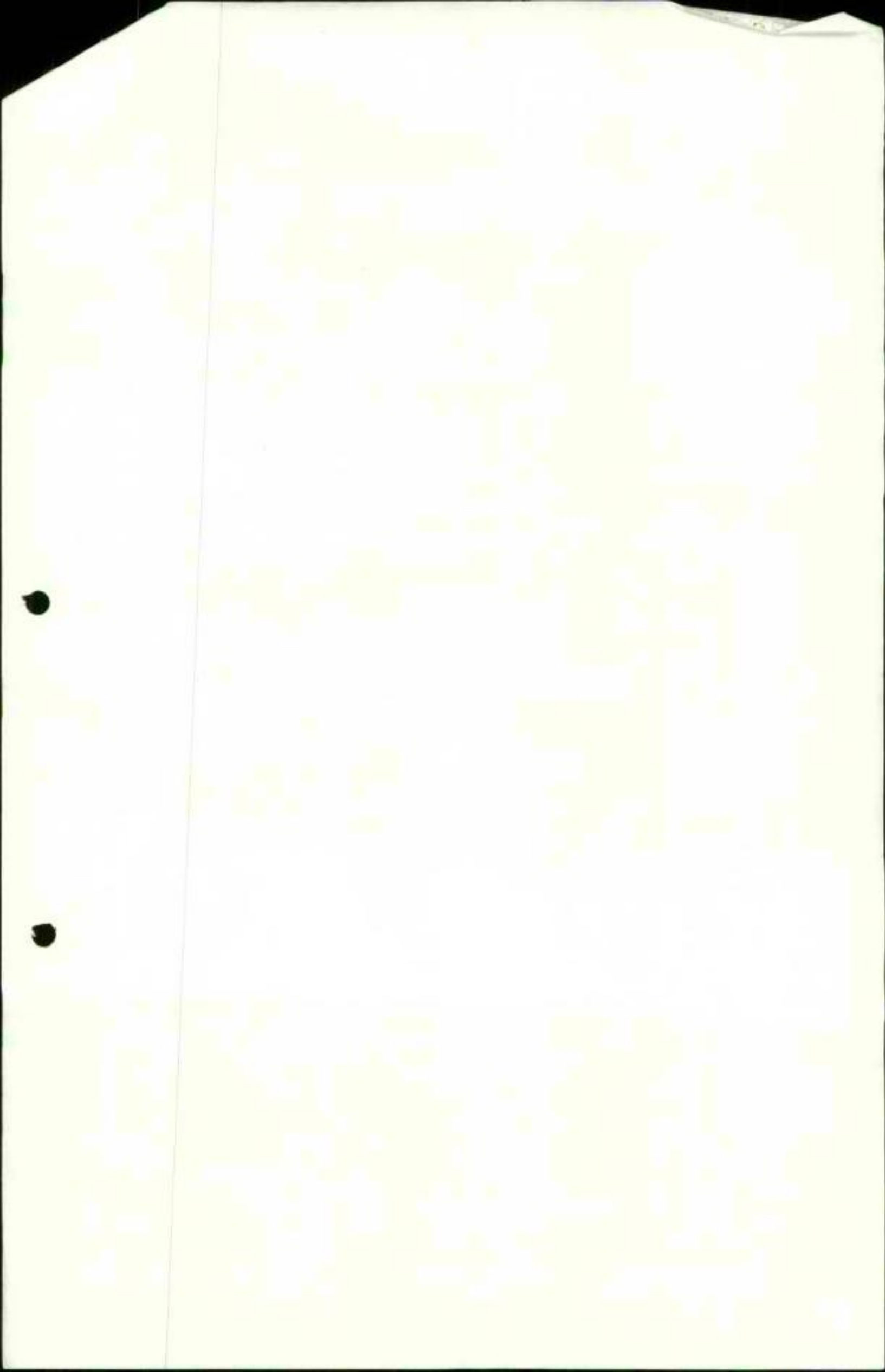
7 JIC

Ibrahim Seif
Jericho - Secondary School of Girls
P.O. Box 29

Israel

אזור חבל עזה
המנהל האזורי
לשכת ראש המנהל
טל: 051-90400
דוחות 2114
טז' ניסן תשמ"ג
30 מרץ 1983

18

משרד החוץ/מר ארציאלי

הנדון: דו"ח הועדה לזכויות האדם לשנת 1982
מכתב מ-15 פב' 83.

1. הח"מ ממליץ להעביר את חו"ר האזור לנושאים הרשומים מטה דרך רע"ג הדיון הבינ"ל במפצ"ר למחלקת ארג"ל במשרד החוץ, זאת בכדי להרחיב את הידע ולהבחיר לנציגי משרד החוץ, כי בכל נושא הקשור לחיי התושבים באזח"ע חל שיפור משמעותי במשך השנים, אין לנו (למנהל האזורי) במה להקביש בתועלנו ודאגתנו לאוכלוסייה במירב התחומים הנדונים.

2. להלן התייחסות לנושאים שתועלו בדו"ח הועדה לזכויות האדם בעדכון העתונים מתעב-מים והמחלקות הרלוונטים:

א. ניתן לומר שזהו הישג נכבד אם מצב התושבים לא השתנה, בשעת שבעולם ובישראל גוברים קשיים כלכליים, אבטלה ומצוקה. ניתן להוסיף כי בשנת 82 נמשכה עליית השכר הריאלי של תושבי אזח"ע ו"סגירת" פער השכר בינם ובין המשתכרים בישראל.

ב. כיום בחבל עזה נאמד שיעור האבטלה בפחות מ-0.5%. בשנת 81 הסתכם התל"ג ב-אזח"ע בכ-5.7 מליארד שקלים במחירים שוטפים.

ג. אכן קיימת צפיפות דיור גבוהה אך הכרחי להעיר ולהוסיף כי מזה עשור שנים שוקר המנהל האזורי באזח"ע על הקמתן של שכונות חדשות המאכלסות את תושבי מחנות הפליטים וכל תושב מחנה זכאי לנצל את זכותו להשתכן בהן. רמת הצפיפות בשכונות החודשות מינימאלית ומעל לכל התושב כונה את ביתו בבעלות מלאה (הנכס נרשם בטאבו). עד כה ניהנו כ-6100 פתרונות דיור לכ-36,000 נפשות ב-11 פרו-ייקטים שונים, ובשנת העבודה הקרובה יוצעו עוד מאות פתרונות דיור.

ד. בחבל עזה מתפרסמת עתונות מקומית. קיימים 5 רשיונות (היתרים) לעתונים שעורכ-יהם תושבי עזה, מהם:-

- 1) 3 ירחונים היוצאים בצורה סדירה.
- 2) 2 עתונים יומיים שהוצאתם לאור טרם יצאה לפועל.
- (כל זאת מלבד היתר הכנסת עתונות ערבית ממזרח ירושלים).
- ד. נושא ההדרים ידוע כנושא בעייתי, שכן הענף כולו נמצא במצוקה בכל העולם וגם בישראל. התגבלות המוטלות על שיווק ההדרים הו כולקמן:
 - 1) בטחונות - למנוע פעולות עויבות.
 - 2) בטיחותיות - למניעת הובלה בתנאים ובכלי רכב מסוכנים ולא כשרים.
 - 3) כלכליות - הגנת השוק בישראל בפני הצפה ברוצרת חקלאית.

לפרדסן באזור ישנה אפשרות לשווק את תוצרתו באמצעות המועצה הישראלית לשיווק פרי-הדר וע"י כך לקבל מחיר זהה לפרדסן הישראלי, אך המגדלים אינם מנצלים אפ- שרות זו משום שהם רגילים לקבל מחיר גבוה יותר מארצות ערב וממזרח ארופה, אסור לנו לשכוח שכיום עומדים מגדלי ההדרים בחבל עזה בפני הכניעות הבאות:

- (1) העלייה המתמדת במליחות המים ממעיטה את היבולים ומקטינה את גודל הפרי.
- (2) מגבלות שונות אותן נוהגת להטיל ממשלת ירדן על יצוא הפרי דרכה (מביעת שיווק הפרי בירדן).

עד ה-10 מרץ '83 שווקו כ-59,554 טון פרי (לעומת 64,359 טון בעונה המקבילה אשתקד) מהם יוצאו כ-42% דרך עמון לארצות ערב, כ-40% למזרח ארופה וכ-10% לתע- שייה והיתר שיווק באזור ובאיו"ש.

המנהל האזרחי באזח"ע מעלה פתרונות לבעיה במידת האפשר וכין היתר אושרה השנה הקמתו של מפעל למיצי הדרים אך היזמים חזרו בהם ברגע האחרון.

יש לציין שאין איסור של תנועה חופשית ויצואת מעזה לניכחרי ציבור (מלבד חושב אחד מרפיח). ישנם כמאה איש אשר יציאתם לחו"ל מותנית בהודעה מראש למנהל, ועפ"י נתוני יעד ומסרת הנסיעה שוקלת המפקדה באז' להתיר או לדחות הבקשה (זה ההסדר רק לגבי יציאה לחו"ל ולא ליציאת מעזה).

ו. כיום קיים צו מעצר מנהלי אחד כנגד חושב האזור וזאת בהתאם לצו שנחתם ע"י אלוף הפקוד באוק' אשתקד ואשר אושר מחדש בעיון תקופתי. תום המעצר המנהלי של החושב הוא אפר' '83.

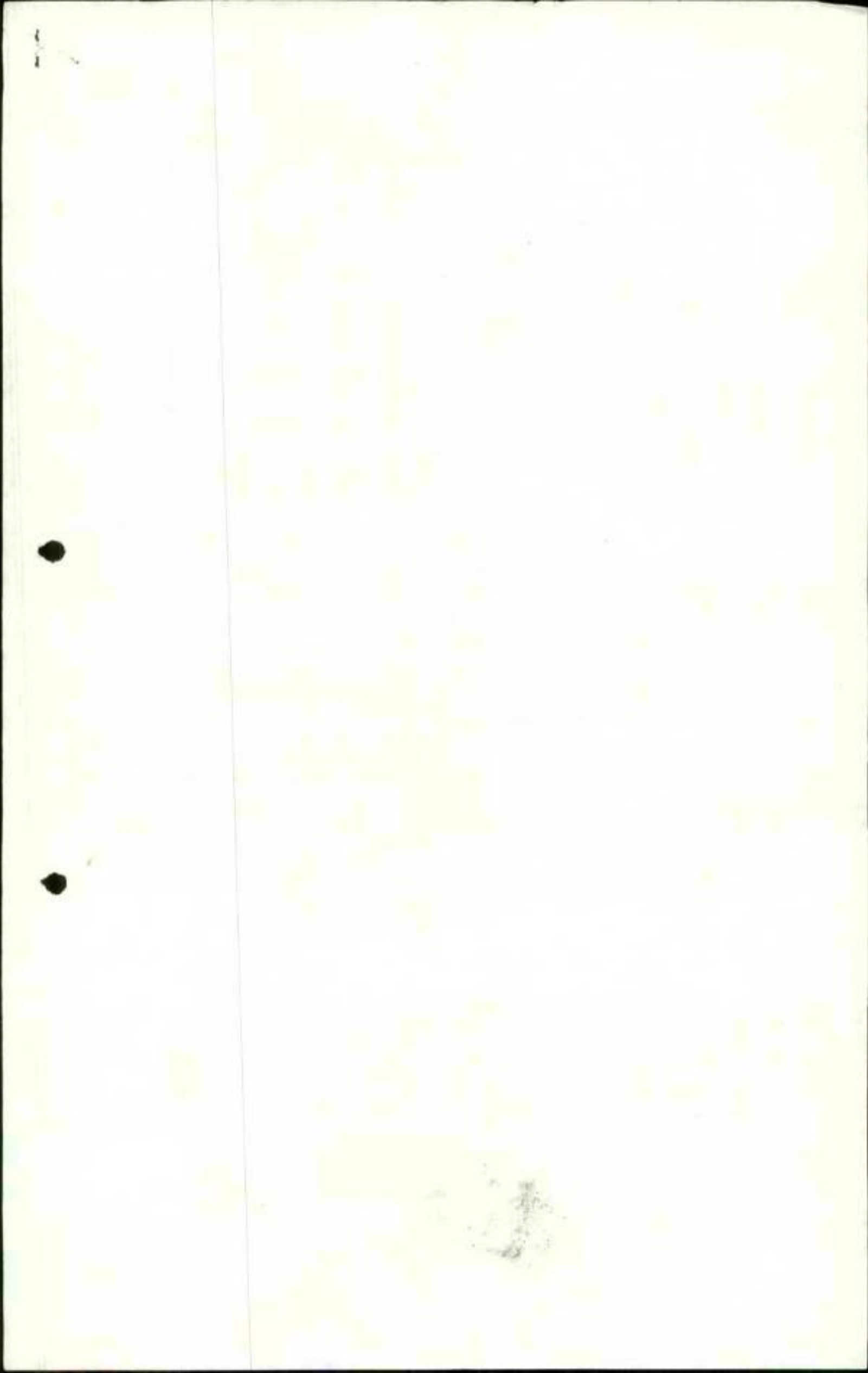
ז. חובה לציין שכל המשפחות שפוזו ואזור קו הגבול ברפיח פוצו בסכומי כסף ויאל- יים וכמו כן קיבלו קרקע חליפית ע"מ שיוכלו לבנות עליה מחדש את בתיהן. רובן ככולן הספיקו לבנות את בתיהן מחדש או שנמצאות בתהליך בניה מואץ. הקרקע שקי- בלו כוללת פתוח חשתית ברמה הנמוכה בישראל. תהליך הפינוי נעשה במו"מ מוסכם בין הצדדים.

ח. עיריית עזה מנוהלת כיום ע"י ערבי חושב עזה המועסק ע"י משרד הפנים בעזה וש- קיבל את סמכויותיו לנהל את העיריה ע"י הרמא"ז.

ט. יש לציין כי קיימת פעילות חברתית/תרבותית עניפה בחבל עזה. באזור 63 אגודות עותומאניות ו-16 מועדונים העוסקים בפעילות ספורט, חברה ותרבות בכל חלקי עזה. קיימת גם מועצה לביקורת סרטים ומחזות שברקה 608 סרטים בשנה החולפת.

אב/אורן

בברכה
אברהם בנימין אל"מ
מ"מ ראש המנהל האזרחי

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: י"ט באדר התשמ"ג
4 במרס 1983

מספר:

אל : מר מ. ארציאלי, הנציג לשטחים

מאת: אלן בקר, משפט

הנדון: התעללות באוכלוסיית ג'נין

ראה נא את ההודעה הרצ"ב שהופצה על ידי גוף
המסונף לוועדה הבינלאומית של משפטנים.

אודה אם תוכל לבדוק את ההיבטים העובדהיים
עם הגורמים השונים בחמ"ש וביו"ש כדי שנוכל
לסקור האפשרות של תגובה.

בכריכה,

אלן בקר

SECRET

SECRET

SECRET
SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

URGENT

PRESS RELEASE

INTERNATIONAL COMMISSION OF JURISTS

COMMISSION INTERNATIONALE DE JURISTES - COMISION INTERNACIONAL DE JURISTAS
INTERNATIONALE JURISTEN-KOMMISSION

P.O. Box 120,
109, ROUTE DE CHÊNE, 1224 CHÊNE-BOUGERIES/GENEVA, SWITZERLAND - TEL 49 35 45
CABLE ADDRESS: INTERJURISTS, GENEVA

EMBARGO

Embargo is to facilitate
your work and our work.
Please help us to keep it.

IMMEDIATE

Geneva, 16 February 1983

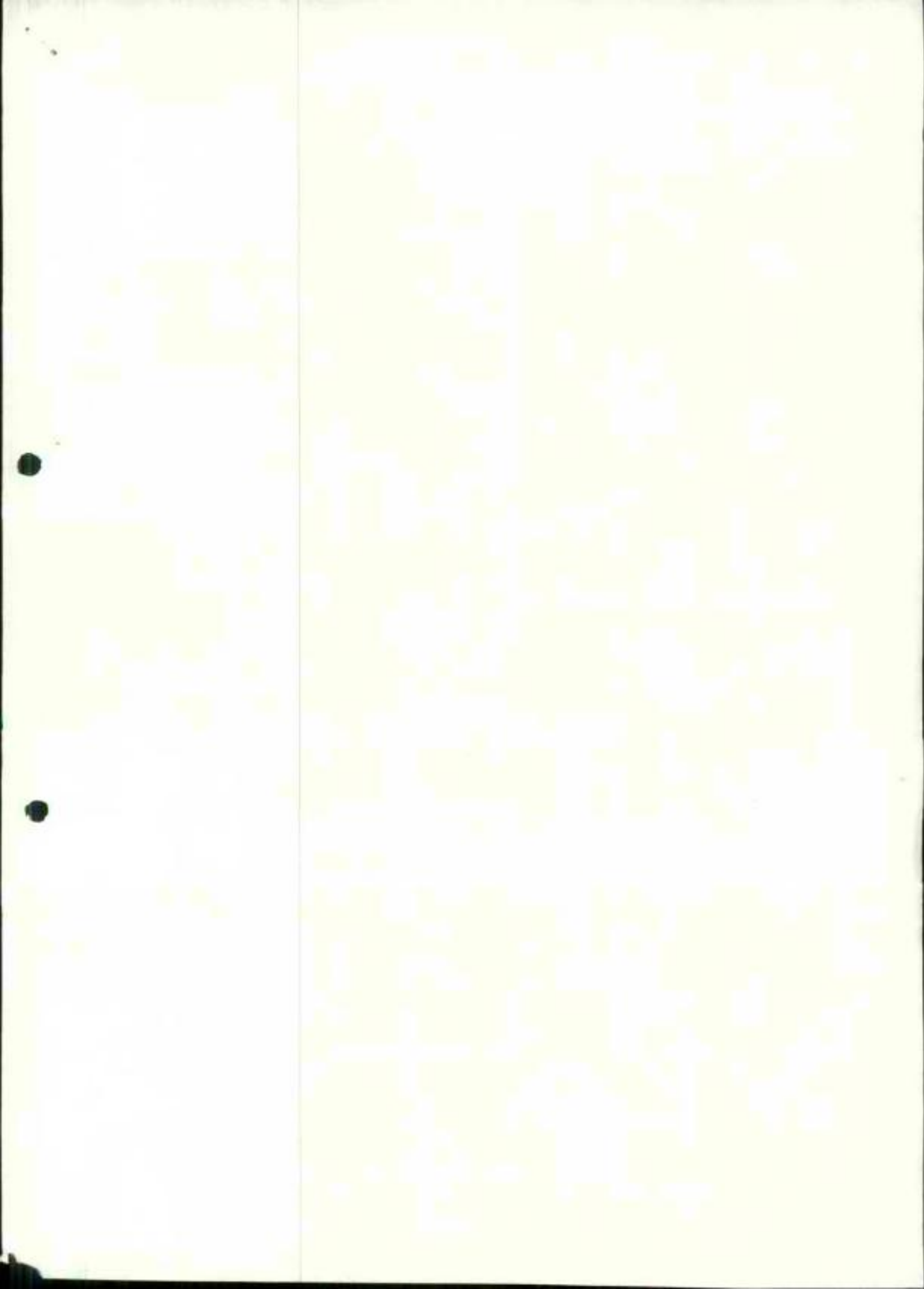
REPRISALS BY ISRAELI APPOINTED
ADMINISTRATORS IN WEST BANK TOWN

Law in the Service of Man (LSM), a group of lawyers in the occupied West Bank affiliated to the International Commission of Jurists, report that the administrators appointed by the Israeli military authorities in the town of Jenin have, in the last four months, adopted a practice of cutting off water and electricity services as a means of bringing pressure on or punishing their opponents.

When the elected West Bank municipal councils began to oppose the Israeli authorities' so-called 'civilian administration', several of the councils and their mayors were dismissed and replaced by Israeli appointees. On July 6, 1982, the mayor and local council of Jenin became the fifth such to be dismissed. They were replaced by a three man committee headed by local businessman, Shehab Sanouri.

The committee took over all the powers and responsibilities of the elected council, which include the provision of water and electricity. It is now becoming clear that the committee is treating the duty to provide these basic amenities as a favour to be granted or withheld on an arbitrary basis.

The first case to come to the attention of LSM was that of an engineer, Wafa Fayek Mir'ea. On October 6, 1982, water and electricity at his office was cut off by the committee. No reason was given, but the services were not restored until November 23, 1982 after Wafa had contacted his lawyer. On October 9, 1982 a café owner was deprived of both water and electricity after he had refused to provide coffee for workers employed by the committee. Later in the same month the whole

eastern quarter was left without electricity and water for two and a half days. Some 3,000 people were affected. This action was taken as a punishment after slogans denouncing the committee were found on walls in the area. Recently four families were left without water and electricity for twelve days after their teenage sons had quarrelled with the sons of Shehab Sanouri, head of the appointed council.

In total, LSM has details of 16 cases of similar action being taken by the committee, and reports of similar incidents are still being received.

These are not the only examples of unlawful or arbitrary action being taken by the Israeli appointed committee. In November 1982, they ordered the destruction of the Jenin bus station following the refusal of the bus companies to pay vastly increased fees for the use of the bus station. As a result, public transport in the city and for surrounding areas has been severely disrupted.

The people of Jenin are without any means of remedying the situation. Under Military Order 164 no legal action can be initiated against municipal councils appointed by the military without the prior written permission of the military government. On November 6, 1982, Adi Khalil Abdul Asreiri had the water at his house cut off after being accused by the committee of tampering with the water meter. He denied this, and when he attempted to challenge the committee's decision in the courts the committee cut off his electricity. The court in turn refused to hear his case as Adi did not have the permit required by Military Order 164. The incident left seven people without water and electricity.

LSM is gravely concerned by the Israeli military authorities' apparent authorisation or tolerance of the practice of withholding of basic services on personal and political grounds by their appointed municipal committees.

מטה המחוז הדרומי
הועדה לנטחון ירושלים
ירושלים, ו' בכסלו תשמ"ג
22.11.82

02 - טל 244141/74
44 - ולי 1

עו"ק. 8. מתוך 25 עו"קים
המסמך מכיל... 17 עמודים
כולל נספחים

למח

המחוז הדרומי
מחלקת הכספים
לחידוש ארצי הכמורה
ולחידוש ארצי כמורה
טובסי (מחלקה)

אל: חבר הועדה

למח
3/12/82

מי שכתב

סיכום פגישה 9/82

מיקום: מטה המחוז הדרומי, דרך יריחו, ירושלים

עיתוי: יום ה' 18 לחודש נובמבר 1982, שעה 1600

נכחו:

ניצב יחושע כספי	-	יו"ר הועדה
מר דוד אגמון	-	יועץ שר הפנים
מר שלמה בינו	-	משרד החוץ
מר יונה בלסמן	-	משרד המשפטים
אל"מ יגאל כרמון	-	המנהל האזרחי ביהודה ושומרון
מר רפאל לוי	-	הממונה על המחוז
מר יעקב פרי	-	שב"כ, מרחב ירושלים
אל"מ צדוק קראים	-	מחאם הפעילות בשטחים (אל"מ יגאל סיימון)
אל"מ יעקב שחרור	-	מפקד מחוז ירושלים, צה"ל (תא"ל אהרון דותר)
מר אהרון שריג	-	עיריית ירושלים (מר שאול ששון)

נעדרו:

מר בני גור ארית	-	משרד ראש הממשלה
מר יעקב מרקוביץ	-	משרד הפנים/אגף המשטרה

אורחים:

מר נסים יעיש	-	ראש המחלקה לכנסיות - משרד החוץ
מר דניאל רוסינג	-	ראש המחלקה לנוצרים, - משרד לענייני דתות
סא"ל משה פטו	-	עמ"צ פיקוד המרכז.

1. פרידה וצרוף חברים
(תוספת לזימון 9/82 פ. 2א)

- א. יו"ר הועדה, גפרד בשם חברי הועדה מאל"מ צדוק קראים, שטיים תפקידו והורה לו על תרומתו בדיוני הועדה. איחל לו הצלחה בעיסוקיו בעתיד.
- ב. היו"ר ברך על הצטרפותם של שני חברים חדשים: - תא"ל אהרון זוהר, רמ"ט פיקוד מרכז ואל"מ יגאל סימון, נציג המחאם; איחל להם השתתפות מורית בדיוני הועדה.

2. שכיתות וצווי אלוף הפיקוד
(זימון 9/82 פ. 2א')

- א. נציג אלוף הפיקוד (צה"ל) הסביר שאכן אין האלוף חותמת גומי ושוקל כל מקרה לגופו. לדוגמא פנית מפקד מרחב ירושלים ב-2 בנובמבר 1982 נענתה וסופקו הצווים.
- ב. נציג צה"ל הסביר שבעבר לא היו ידועים לו חנהלים ודרכי ההחלטה של הועדה. מקווה שהשאיפה בעתיד תתאים החלטות הועדה.
- ג. יו"ר הועדה הדגיש שלפנית של מפקד מרחב ירושלים ללשכת האלוף בנוגע להוצאת צווים, קודמת ישיבת הועדה לכטחון ירושלים, דיון תמצא בקשר למצב ואישור שר חפנים לבקשת הצווים.

3. גילוי דעה בענין לבנון
(זימון 9/82 פ. 2ב')

בהעדרו של נציג רוח"מ, יועלה הנושא לדיון, בישיבה הבאה.

4. עורך "אל קודס" אבו זולוף
(זימון 9/82 פ. 2)

בהעדרו של נציג העיריה, יועבר הדיון בנושא לישיבה הבאה.

5. יצוות ישיבת בנשאל הוועדה
(זימון 9/82 מ. ג' 2)

הנושא הוצע בזמנו ע"י נציג משרד הפנים ובהעדרו לא קויים הדיון.

6. שיחות עם נכבדים ערביים
(חוספת לזימון 9/82 פ. 2 ב')

הנושא יועלה לדיון ע"י יועץ שר הפנים בישיבת הקרובה של הוועדה.

7. חיפושים ברכב ראשי כמורה בגשרי הירדן
(חוספת לזימון 9/82 סעיף 2 ג')

א. המחנה על המחוז - בעבר נקבע כי לשבעה מראשי הכמורה הנוצרית הגבוהה שמקום מושבם בירושלים, ולנציגי שני גופים נוספים (ראשי משקיפי האו"ם ורכב דיפלומטי אמריקאי) תנתן זכות למעבר חופשי בגשרי הירדן ולא יערכו חיפושים ברכבם. מתאם הפעולות בשטחים אישר הסדר זה. לפני מספר חודשים הודיעו ממפקדת איו"ש שיש בדעתם לערוך בדיקות מדגשיות גם ברכב של ראשי הכמורה. נציג הוועדה והפטריוארך היווני-אורתודוקסי התלוננו על החיפושים והנזק שנגרם כבד. לפני עריכת החיפושים היה מקום להטביר לראשי הכמורה כי הם עלולים לשמש כבלדרים תמימים למטרות בלתי כשרות. המחנה על המחוז הציע כי יוחזר המצב הקודם בו עברו ראשי הכמורה בגשרים ללא עיכובים, ופעולות חריגות בעתיד יבוצעו רק אחרי תאום מוקדם. (נספח ב').

ב. נציג משרד החוץ - עריכת חיפושים כאלה עלולה לגרום נזק כבד למדינת ישראל. כל הגיעה כיוקרתם של ראשי הכנסיות מעלה הגובה שלילית חריפה. מבקש להחזיר המצב הקודם על כנו ולפעול לפי הנחיות איו"ש הקודמות (לפי המכתב שבנספח א').

ג. נציג משרד הדתות - המדיניות לגבי העדות הנוצריות מבוססת על המחשבה שיש להפריד ביניהן לבין גורמים אחרים ועד כה נחלנו הצלחות בכך. ראשי הכנסיות התלוננו על החיפושים שנערכו בכלי רכבם. מבקש להחזיק בהסדר הישן על כנו ושלל חיפושים המבוצעים ללא חשד מבוסס.

- ד. נציג חתאם התעולות במטחים - אלי"ח סימון - יש לבדוק הנושא עם המתאם, ולבקשו הנימוקים לשינוי החלטתו.
- ה. נציג משרד המשפטים - לא ברור הרקע לעריכת החיפוש - העברת כספים או חשדות בטחוניים. אם הרקע בטחוני יש לקבל חוות דעת נציג השב"כ.
- ו. אלי"מ צדוק קראים - אם בעת קבלת ההחלטה לא היתה בעיה בטחונית, מצוע חל השינוי?
- ז. נציג אי"ש - מאז מלחמת לבנון חלו התרחשויות בצד השני והיתה פעילות של הועדה המשותפת ירדן-אש"פ. לכן סוכם על נקיטת צעדים אלו, לקדם מצבים וכלימת כוונות שהגשר עלול לשמש אותן. שר הבטחון ביקר בגשרים ואמר באותו מעמד, שיש לבדוק את כל הנכנסים. אין כל הנחיה בכתב של מדיניות השר, אין לפרש את הפעולה כפגיעה בכבודם של ראשי הכמורה.
- ח. נציג שב"כ - סגירה הרמטית של הגשרים עדיפה. השב"כ לא יזם את הבדיקות ולא התנגד לבדיקות מדגמיות, אך לא הסכים לשינוי המדיניות שהיתה קיימת עד כה. אין לשב"כ התנגדות שתהיה רשימת אישים מוסכמת שתכונן ע"י המשרדים והועדה. אין ספק שישנה מידה מסוימת של ניצול אנשי הכמורה לצרכים לא כשרים ולא כהכרח צרכים בטחוניים. בדיקה מדגמית יוצרת הרתעה.
- ט. נציג עיריית ירושלים - לא יתכן יצירת מצג חדש ללא התייעצות עם שאר הגורמים המשתתפים בוועדה. טענת העברת כספים אינה עילה לעריכת חיפושים ברכבה של ראשי הכמורה. מציע שבכל מקרה בעל השלכות מיוחדות, יש לדווח על הכוונה לערוך חיפוש כזה ולהתייעץ עם כל הגורמים.
- י. נציג חיקוד מרכז - הוצים שקט אך לא ככל מחיר. השב"כ יקבע את מידת סבירותו של החשד בכל מקרה ומקרה. הנושא מצריך בדיקה שתקח בחשבון גם את דברי נציג אי"ש.
- יא. יועץ שר החנים - מציע לאמץ ההחלטה הקודמת עד לקבלת הנחיה חדשה.

יב. יו"ר הועדה מסכם:

- (1) הועדה מבקשת להפסיק את החיפושים ברכב ראשי הכנסיות.
- (2) הועדה ממליצה בפני המתאם שהנהלים שהיו בחוקף עד כה, לא ישובו.
- (3) הועדה חפנה למתאם בכתב, להסביר את מורכבות הבעיה, הפגיעה ותאפשרות ביחסים עם העדות הנוצריות ואת הסיבות לאי עריכת חיפושים ברכב ראשי הכנסיות.
- (4) הועדה אינה מתעלמת מצרכיה הבטחוניים של המדינה וממליצה לערוך חיפושים ברכב ראשי הכנסיות במקרים בהם ישנן ידיעות ספציפיות ובדוקות ולאחר תאום מוקדם.

8. החתמת אנשי כמורה על טפסי מחשיל
(תוספת לזימון 9/82 פ. 2 ג' 1 ב)

- א. נציג איו"ש הסביר שכל עובד זר שרוצה לעבוד בישראל ובא ליו"ש, וכל ירושלמי או כל מי שאינו נושא ח"ז של הגדה מחוייב בהיתר עיסוק מטעם המינהל האזרחי.
- ב. עובד כזה, כאשר מבקש את ההיתר לעיסוק עליו לחתום התחייבות נפרדת מההיתר, שבה הוא נדרש שלא לעשות מעשה שיש בו תמיכה בארגון עויין.
- ג. הדרישות הנ"ל אושרו ע"י היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' זמיר ולפי החלטתו נדרשים המבקשים לחתום.
- ד. החברים אשר ראו שהנושא עלול לפגוע בירושלים בקשו לא להחילו עליהם.

ה. סוכם:

- (1) אין העבין נוגע לירושלים והועדה לא תתערב בפעילות ביו"ש.
- (2) אם יש מקרים קונקרטיים לגבי ירושלמים שאנו חפצים ביקרם, תופנה הבקשה לועדה וזו חפנה אותה לסמכות ביו"ש.

9. בישופ קראקין קז'אקיאן

יועץ שר הפנים והממונה על המחוז דווחו לועדה בקשר לסכסוך בקרב הכנסיה הארמנית.

10. בית האגודים המקצועיים
(תוספת לזימון 9/82 פ. 12')

א. נציג איו"ש ספר על קיום כנסים בבית הנ"ל, דבר שהפך את ירושלים למקום נוח למפגשים פוליטיים. מה יש לעשות כדי לסגור את בית האגודים? ספר על הטרדות בעבר, ע"י הצבת רכב צנאי וחשדתי ורשום מספרי רכב המבקרים, זה הרחיע.

ב. היו"ר ונציג שב"כ, הסבירו שמכחינה חוקית נבדק הנושא ואין מה לעשות.

ג. נמשיך בפעילות של הטרדות והפרעות למנוע את הכינוסים, על אף שמשתמשים כיום בהטעיות ובתייכוח, קובעים כפרסומים מקום מפגש ומקיימים פגישות בבית פרטי, דבר שעד כה לא ניתן למנוע. בשעת הצורך נפעיל גם ג'יפים.

11. "המחכמה" כי"ס "אלחנכזיה"
(זימון 9/82 פ. 13')

א. היו"ר הסביר שהמופתי ושיח'ים אחרים התלוננו על קיום תפילות במחכמה בהשתתפות הרב גורן, דבר זה עלול לגרום למהומות ולהפרת הסדר, שהמשטרה אחראית למניעתם. מבקש מנציג האלוף למנוע כל התרפה במצב.

ב. נציג צה"ל (הרמ"ט) הסביר שארון ספר התורה הנמצא במחכמה, הינו ציוד המנופק לכל יחידה צבאית באשר היא שת, ולכן תארוך נמצא שם. האלוף ער לעובדה ולוקח על אחריותו מתן רשיונות חד פעמיים, באירועים מיוחדים (תשעה באב, כיפור) לרב גורן, לרב אריאל + 9 מלווים עם רשימה שמית ולפי רשיון זה האחראי מטעם מג"כ מאפשר כניסתם ועריכת התפילה. המקום לא הפך כיכ"ס קבוע, בקשתם להפכו לקבוע נדחתה ע"י האלוף.

דוד חן, נציג
רכז הועדה

נספחים: א - רשימת ראשי הכנסיות

ב - בג"צ 322/81 (נציג משרד המשפטים ראה לנחוצו להביאו לידיעתה)

ט מ ר

- 7 -

נספח א' לסיכום 9/82

מפקדת אזור
יהודה ושומרון
ז: ג "ח
מב- 4 0377-
3 מאי 81

נספח ירדן/מפקד (2)

לשכת המפקד

ע' ראש אג"מ מב"ה לממשל

משרד הפנים/המחנה על מחוז ז-ס

מב"כ

ק. קישור לאו"מ/סא"ל חנוך סילה

י.ע.ע.

הנדון: הפעלת הבנדיקס בגשר אלנבי - נוהל בדיקת רכב אר"מים
עפ"י מסמך אג"מ מב"ה:מב-503(א) 106 מ-24 אפר' 81

1. ככלל יבדקו במתקן ה"בנדיקס" לשיקוף מכוניות כל כלי הרכב של אר"מים ובעלי תפקידים שונים העוברים דרך גשר אלנבי.
2. לא יבדקו כלי הרכב של בעלי התפקידים הבאים:-
 - א. המטריארך היוני-אורחודוכסי-דואודורוס אקרובליס
 - ב. המטריארך היוני-קתולי - ג'זמה בלסריס
 - ג. המטריארך הארמני - יגישת דרדריאן
 - ד. הקוסטוס המרצוסקני - אגינציו מנצ'ני
 - ה. נציג הותיקן בירושלים - וזיליאט קארן
 - ו. ראש משקיפי האו"מ - גנרל ארסקין
 - ז. הרכב הדיפלומטי האמריקאי.
3. כמידה שהיו מבקרים מיוחדים של מעבר רכב, כגון מעבר רכב מפקד יוניס"ל, יבדק כל מעבר לגופו עפ"י המלצת הגורם המקומי על בעל הרכב.
4. לסימולך.

(-) שמואל שגב, רמ"ן
ע. כצין אג"מ לגשרים
בשם כצין אג"מ

ט מ ר

- 8 -

בספח ב' לסיכום 9/82

מזכ"ל /	אג"מ /	מב"ח /
ענף	ממשל	צבאי
מב-503 (א)		106
ניסן	תשמ"א	
24	אפריל	81

משרד הפנים/המחוז/מר רפי לוי
 מפק"א איו"ש/רל"ש
קמ"ס קישור לאו"מ/ירושלים/סא"ל חנן שילה
 ראש אג"מ/מכ"ח
 ע' ראש אג"מ/מכ"ח לממשל
 משרד החוץ - מר פנחס גובן
 מפק"ר-רע"ן הדין הבינלאומי
 שב"כ
 אג"מ/מכ"ח/רע"ן פנים ואוה"ד
 מפק"ר/ממ"ן כללי - סנ"ץ סאיג
 מפק"א איו"ש/ע.ק. אג"מ לגשרים

הנדון: הפעלת בנדיקס בגשרי הירדן - נוהל בדיקת רכב
אוי"מ - סיכום דיון

1. בתאריך 16 אפריל 81 התקיים דיון כנרן בראשותו של ע. ר. אג"מ/מכ"ח לממשל אל"מ פלדמן.
2. בדיון נכחו:-
 - א. משרד הפנים/המחוז ירושלים - מר רפי לוי
 - ב. משרד החוץ - מר פנחס גובן
 - ג. מפק"ר/ממ"ן כללי - סנ"ץ א. סאיג
 - ד. שב"כ
 - ה. קמ"ס קישור לאו"מ/ירושלים - סא"ל חנן שילה
 - ו. רע"ן פנים ואוה"ד - סא"ל יוסף רוטמן
 - ז. רע"ן מצ"ב - סא"ל דנה משה
 - ח. ענף מצ"ב - סרן גד מנור
 - ט. ענף מצ"ב - סגן עדו אורן
 - י. מפק"ר/ענף הדין הבינלאומי - סגן דפנה שרגא
 - יא. מפק"א איו"ש העבירה את עמדתה שלמונית לע.ר. אג"מ/מכ"ח לממשל

9/...

3. כיום עובדים בגשרי הירדן כלי רכב של בעלי התפקידים הבאים:-

א. אנשי דת נוצריים:

- (1) הפטריארך היוני האורתודוכסי
- (2) הפטריארך הארמני
- (3) הפטריארך היוני הקאטולי
- (4) סגן הפטריארך הארמני
- (5) סגן הפטריארך היוני האורתודוכסי
- (6) הפטריארך הלטיני
- (7) הקוסטוס הפרנציסקני - שומר המקומות הקדושים מטעם הכנסייה הקאטולית.
- (8) נציג הואתיקן בירושלים
- (9) הפטריארך הקופטי
- (10) ארכיבישוף יוני אורתודוכסי
- (11) ראש הכנסייה הלותרנית
- (12) הבישוף האנגליקני
- (13) ראש הכנסייה הרוסית הלכנה
- (14) סגן הפטריארך הקאטולי
- (15) איש דת נוסף - תפקידו לא מצויין ברשימה

ב. שני כלי רכב דיפלומטיים של השגרירות האמריקאית המעבירים דואר דיפלומטי מעמאן ובחזרה.

ג. ראש הצל"א במזרח התיכון

ג. אנשי או"מ

(1) בעלי חסינות דיפלומטית

- א) מפקד משקיפי האו"מ
- ב) סגן מפקד המשקיפים
- ג) קצין המנהל
- ד) דובר האו"מ
- ה) היועץ הפוליטי

(2 2) רכב פרטי של אנשי האו"מ

(3) רכב משימתי כגון רכב המוביל דואר.

המלצות המשטרה בדיון

4. איו"ש - בעד פטור מכר קת שיקוף בבנדיקס לשלושת הפטריארכים (יוני, ארמני וקאתולי), למפקד משקיפי האו"ם ומפקדי יוניפי"ל בלבד, כל השאר יעברו בדיקה בבנדיקס.
5. הממונה על מחוז ירושלים (מיצג גם את עמדתו של ר"ע ירושלים) - היחסים בין מדינת ישראל לבין הכנסיות המיוצגות בירושלים הינם רגישים ביותר. קיים שיתוף פעולה הדוק עם הכנסיות ובעיקר עם הכנסייה הארמנית והכנסייה היוונית אורתודוקסית לראשי הכנסיות יש מעמד המקביל למעמד של דיפלומטים והם נהנים מזכויות של דיפלומטים כגון פטור מסכס. בדיקת ריכבם כמכשיר הבנדיקס פירושה הרעה בתנאיהם והם יפרשו זאת בהפרת יחסי האמון ההדדיים, דעה זו כבר הובעה על ידם בשיחות הפרסיות והדבר עלול לפגוע פגיעה חמורה בוקצת היחסים העדינה שנוצרה בין מדינת ישראל לביןם מאז 1967. למרות האמור מוכני להתפשר ומחוז 15 אנשי הדת לאפשר מעבר לשבעה בלבד מחוז 15 ללא בדיקה בבנדיקס:-
- א. שלושת הפטריארכים
 - ב. סגן הפטריארך הארמני וסגן הפטריארך היווני אורתודוקסי
 - ג. נציג הוטיקן בירושלים שהינו נציג דיפלומטי לכל דבר
 - ד. הקוסטוס הפרנציסקני (שומר המקומות הקדושים).
- לגבי אלו - ניתן להדרר אותם כדבר כללי זהירות מפני הסלקת אמל"ח ברכבם בנת שהייתם בירדן. כמו כן ניתן להחתימם על טופס בו יצהירו כי אינם עוברים על חוקי הבטחון של המדינה.
6. משרד החוץ - לגבי אנשי הדת חומך משרד החוץ בעמדת משרד הפנים שהינת "המינימום שבמינימום". לגבי רכב השגרירות האמריקאית משרד החוץ בעד מעבר ללא בדיקה.
7. משטרת ישראל - המדיניות הינה להפחית ככל האפשר מעבר כלי רכב בגשרים וזאת גם מתוך התיבס הפלילי - תניעת הברחות וכו'. יחד עם זאת המשטרה לא תתערב במקרה זה בשיקולים המדיניים השונים.

8. שב"כ - מבחינה בטחונית טהורה שב"כ מעוניין שכל רכב יעבור בדיקת שיקוף בבנדיקס, אולם עקב הנסיבות שהוזכרו ע"י הממונה על מחוז ירושלים מוכנים להתפשר ולאפשר מעבר מספר אנשים ללא בדיקה, זאת בתנאי שינקטו פעולות של תדריך ותשאול אצל אנשים אלה - יש לתדרך את האנשים כי על הרכב לחנות במקום סגור ושמור מאחר שהטכנה העיקרית הינה של הטלפת אמל"ח ע"י אחרים.

9. קמ"ט קישור לאו"מ - רכב פרטי של אנשי האו"מ ורכב משימתי של האו"מ (כגון רכב דואר) יעברו בדיקת שיקוף, חמשת בעלי התפקידים שהינם בעלי חסינות דיפלומטית הביעו באופן בלתי רשמי את הסכמתם שרכבם יעבור בדיקת שיקוף וקיים סיכוי להגיע עמם להסדר.

10. מפצ"ר/ענף דבל"א - לשינוי שיטת הבדיקה אין חשמעות משפטית משום שהחוק והאמנות הבינלאומיות אינם מגדירים את צורת הבדיקה, לגבי בעלי חסינות דיפלומטית - החסינות אינה ניתנת רק לאנשים אלא גם לחפציהם וציודם כולל כלי רכב ומשום כך מבחינה משפטית לא ניתן לחייב בעלי חסינות דיפלומטית לבדוק את רכבם במכשיר הבנדיקס.

סיכום ע' ר' אג"מ/מכ"ת לממשל

11. במכשיר הבנדיקס לא יבדקו כלי הרכב של בעלי התפקידים הבאים:-

- א. שלושת הפטריארכים
- ב. נציג הוטיקן בירושלים
- ג. הקוסטוס הפרנציסקני
- ד. ראש משקיפי האו"מ
- ה. הרכב הדיפלומטי האמריקאי.

12. לגבי שני סגני הפטריארכים היווני-אורתודוכסי והארמני - הממונה על המחוז יערוך עמם בדיקה נוספת וינסה לשכנעם לאפשר את בדיקת רכבם. במידה ולא יצליח לשכנעם מרצון נכניסם לרשימת הפטורים מבדיקה. (הערה:- לגבי סעיפים 11, 12 ישנה הסכמה של מפקד איו"ש).

13. הממונה על מחוז ירושלים יפיץ בין בעלי התפקידים הנ"ל דף תדריך ובו פירוט והסבר דרישותינו הבטחוניות (תדריך בנדרון יועבר ע"י שב"כ והאיזור).

14. קמ"ט קישור לאו"מ יגיע להסכם עם בעלי החסינות הדיפלומטית לגבי בדיקת רכבם ע"י שיקוף, במידה שלא תושג הסכמה יבדק העניין שנית.

15. במידה שיהיו מקרים מיוחדים של מעבר רכב כגון מעבר רכב מפקד יוניפי"ל יבדק כל מעבר לגופו עפ"י המלצת הגורם המקשר עם בעל הרכב.

כה' באיור תשמ"א

29 במאי 1981

מעברים

אל: רס"ן שמואל שגב
ע. קצין אג"מ לגשרים
מפקדת אזור יהודה ושומרון
בית אל

הנדון: הפעלת הבנדיקט בגשר אלנבי - נוהל בדיקת רכב אר"מים

1. הריני לאשר קבלת החוזר מס' מב-4-3077 מיום 3.9.81
2. לאחר בדיקה לגבי שני סגני הפטריארכיה, תיוכנו-תאורתודוגסי והארמני-הארכיבישוף קוסטנטין והארכיבישוף שהא עג'מין - ראה סעיף 12 מדיון שתתקיים אצל ע' ראש אג"מ/מב"ח לממשל ביום 16.4.81, הריני מבקש לכלול אותם ברשימת האנשים שכלי רכבם לא יבדק.

ב ב ר כ ה,

(-). ר. לוי,
הממונה על מחוז -
ירושלים

העתק: אלוף משנה משה פלדמן, מטכ"ל/אג"מ/מב"ח
ענף ממשל צבאי - תל אביב

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק.

בג"צ 322/81

חמ' 672/81

כתבי: כבוד השופט מ. אלון
כבוד השופט מ. כוסק
כבוד השופטת ש. בתניהו

העותר: ד"ר נג'וא מחול

נגד

המשיב: הממונה על מחוז ירושלים

בקשה למתן צו על תנאי.

תאריך הישיבה: יג' אדר תשמ"ב (8.3.82)

בשם העותר: עו"ד קרצמר, עו"ד רות גניזון

בשם המשיב: עו"ד יאראק

פסק - דין

השופט אלון:

1. בפנינו עתירה למתן צו על תנאי המכוון אל המשיב והדורש ממנו לבוא וליתן פעם מדוע לא יתן לעותרת רשיון להוציא לאור עתון בשפה הערבית בשם "מג'לת אל הקדם".
 2. העותרת היא אזרחית ישראלית ומשמשה כמרצה בבריאות הציבור בפקולטה לרפואה באוני' העברית בירושלים. לפי האמור בעתירה, תחומי התעניינותה העיקריים של העותרת הם מודרניזציה בחקלאות, בריאות הציבור וחזונה, סוציולוגיה של המדע, מעמדה של האשה בחברה וכלכלת פוליטית. רעיון הגתה העותרת, עוד כאשר שהתה לרגל לימודיה בחוץ לארץ, והוא להוציא לאור עתון בארץ בשפה הערבית, שיופיע אחת לשבוע, שיעסוק בניתוח מדעי של נושאי המדיניות, חברה, כלכלה וטפרות. ועוד נאמר בעתירה, יחודו של העתון הוא באופיו הבלתי חלוי, בניתוח מדעי של הנושאים שידונו בו ובנישום הרעיון של "מדע לעם". העותרת מייחסת גם חשיבות לעובדה שאשה ערבית, שרכשה מואר אקדמי שלישי, תשמע כעורכת עתון כנ"ל.
- ביום 24.4.80 הגישה העותרת בקשה לממונה על מחוז ירושלים, הוא המשיב, לקבלת רשיון להוצאת עתון כמחוייב על פי פקודת העתונות. לאחר עיכובים מספר במתן התשובה, ניתנה לעותרת ע"י המשיב תשובה שלילית ביום 8.1.81 ובה נאמר: "לאחר ששקלתי בקשתך להוציא לאור שבועון בשם "מג'לת אל הקדם" החלטתי לטוב לבקשה האמורה בתוקף סמכותי לפי תקנה (2)94 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945". ביום 24.2.81 פנתה האגודה לזכויות האזרח, בשם העותרת, למשיב - "לבקשה להחזיר הוצאתו לאור של השבועון ולחלופין, לתת נימוקים לסירובכם".

ביום 6.3.81 השיב המשיב לאגודה הנ"ל לאמור: "הריני מתכבד לאשר קבלת מכתבך מיום 24.2.81 תקנה (2)94 לתקנות ההגנה (שעת חרום) 1945 מדברת בעד עצמה. צר לי לכן כי אין באפשרותי לפרט הנימוקים לסרוב". על פי בקשה נוספת של האגודה ניאות המשיב לקבל משלוח מטעמה: כפגישה עם משלחת זו חזר ונתבקש המשיב לנמק את החלטתו, אך הוא הודיע כי טעמי בסחון מונעים ממנו לגלות להם את נימוקיו.

3. ואלה הנימוקים בנם תומכת העותרת את עתירתה.

א. המשיב לא הודיע לעותרת את הטעם על שום מה נמנע הוא לנמק את סירובו, ובכך פעל בניגוד לסעיף 4 לחוק סדרי המינהל (החלטות והנמקות) תשי"ט-1958.

ב. ההוראה שבתקנה (2)94 הנ"ל איננה "הולמה מושגי יסוד של מדינה דמוקרטית סדבר חופש הדיבור וחופש הביטוי" (בג"צ 2/79, פד"י לד' (1) 505 בעמ' 513), השימוש בה צריך לעמוד במבחן הסבירות ואין להיזקק לה אלא אם יש "ודאות קרובה" כי הוצאת העתון תפגע בשלום הציבור, וחנאים אלה לא נתקיימו במקרה שבפנינו.

ג. המשיב לא שקל כל השיקולים הרלבנטיים, ובסירובו יש משום הפליה בין העותרת למבקשי עתונים אחרים שקיבלו רשיונות. כן נטען בעתירה כי אם נימוק הסירוב למחן הרשיון הוא משום שהעותרת שיחשה כחברה בוערה להכנת כנס כנס שנאסר על ידי שר הבטחון, הרי נימוק זה לוקה בחוסר סבירות.

ליום הדיון בעתירה הוזמן היועץ המשפטי לממשלה, ובשמו מען בפנינו מר יאראק לדחות העתירה למחן צו על תנאי.

4. וזו לשון תקנה (2)94, במדה הנוגעת לענייננו: - "הממונה על המחוז, רשאי ככל אשר יזשר בעיניו ומבלי לתת כל טעם לדבר, להעניק או לסרב מלחעניק כל תעודת היחר כזאת...". הוראה זו פוסרת איפוא במפורש את הממונה על המחוז מחובת להודיע למבקש מה הם נימוקי סירובו (וראה בג"צ 2/79 הנ"ל עמ' 509). סעיף 3 לחוק תיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות) פוסר מהחייב ההנמקה, בין היחר, כאשר יש "בדין המעניק לו את הסמכות הוראה שהוא רשאי להשתמש בה לפי שיקול דתעו או ללא מחן נימוקים" (סעיף קטן 1), או כאשר יש בגילוי הנימוקים, לדעו עובר הציבור, משום גילוי ידיעה סודית כמשמעותה לפי כל דין (סעיף קטן 5). כאשר כתב איפוא המשיב, בחשובתו לעותרת ולאגודה שמעלה בשמה, כי סירובו לבקשתה ולאי גילוי נימוקיו הוא על פי האמור בתקנה (2)94 ממילא הודיע בכך את הטעם שעל פיו נמנע מלהודיע נימוקי סירובו, שהרי בנוסח תקנה זו מצוי הטעם המפורט בסעיף קטן 1 הנ"ל שבסעיף 3 לחוק תיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות). זאת ועוד, בעתירה נאמר על ידי העותרת כי הממונה הודיע למשלחת האגודה כי טעמי בסחון מונעים ממנו לגלות את נימוקי החלטתו, וכפי שראינו טעמים אלה מנויים הם בסעיפים קטנים (2) ו-(5) שבסעיף 3 האמור. לשם כך המציא מר יאראק, במצורף להודעתו, תעודה בדבר ראיות הסויות בחתימת שר הבטחון, על פי סעיף 44 לפקודת הראיות (נוסח חדש, תשל"א-1971, בה מביע השר את דעתו "כי מסירת הראיות אשר בידי הממונה על המחוז בכל הקשור לבקשתה של העותרת להוצאת עתון וגילוי נימוקיו המפורטים לדחית בקשתה של העותרת עלולים לפגוע בבטחון המדינה").

5.

הלכה פטוקה היא, ואין לגביה חילוקי דעות, כי ההוראה שבתקנה 94(2) הנ"ל מצמצמת עד מאוד את סמכות הביקורת של בית משפט זה על סירוב הממונה על המחוז להימנע רשיון להוצאת עתון (בג"צ 39/64, אל ארדא נ. הממונה על מחוז הצפון, פד"י יח(2) 340, עמ' 343, בג"צ 2/79 הנ"ל, עמ' 512) "באין גילוי הנימוקים אין לעותר כמה להיאחז... נוכח ניסוח גורף כזה של ההוראה שבדין בחסמה למעשה גם כל דרך להוכיח טענה של העותר שהרשות המינהלית החליטה על פי נימוקים שאינם לענין או שהחלטה נחקלה שלא בתום לב" (בג"צ 2/79 הנ"ל עמ' 513, מדברי הנשיא לנדוי). וטענה סתמית של חוסר סבירות, של אפליה, של אי פגיעה בשלום הציבור - שאינה מבוססת על עובדות, וממאת חוסר ידיעה גם אינה יכולה להיות מבוססת על עובדות - אין בה כדי לפתוח פתח בפני העותר לקבלת נימוקים מאת המשיב כדי שיוכל לתמוך בהם את טענותיו. "אינני רואה יסוד לטענה, שכאילו על ידי כלילת טענת זדון והפליה בעתירה נפתח הפתח בפנינו לדרוש תשובה מנומקת מהממונה. אילו עשינו זאת היינו עושים פלסטר את הוראת החוק המעניקה כח לממונה שלא לתת נימוקים להחלטתו. זהו פרגוד אטום שאיננו יכולים להציץ מאחוריו..." (בג"צ 39/64 הנ"ל, מדברי השופט ברנזון).

במה דברים אלה אמורים? כל עוד משתמש הממונה בזכותו שעל פי דין שלא לגלות נימוקי סירובו. אך משגילה הממונה את נימוקיו, נפתחה הדרך לבחינתם של הנימוקים על ידי בית המשפט. על מידת פתיחות זו נחלקו הדעות בבג"צ 2/79 הנ"ל. לדעת הנשיא יצחק כהן מאחר שהמחוקק הביע את דעתו שהוא סומך על שיקול דעתה של הרשות המוסמכת ונותן בה אמון. עד כדי כך שפטר אותה מחובת הנמקה, מחובתו של בית המשפט לצמצם את תחומי הביקורת - גם כאשר הממונה גילה את נימוקיו - כדי שלא תסוכל כוונת המחוקק, ואין לדרוש ממנו לגלות את התשתית העובדתית לביסוס הנימוקים שגילה. לעומת זאת, לדעת הרוב - הנשיא לנדוי והשופט בן פורת משגילה הממונה את נימוקיו ופתח את השער הנעול בפני ביקורתו של בית משפט זה חייב הוא בגילוי הראיות שהביאו לביסוסם של נימוקיו כדי לאפשר העברתם תחת שבט הביקורת של בית המשפט.

6.

במקרה שבפנינו השיב הממונה לעותרת, וכן חזר וטעם בפנינו בהודעת הפרקליטות כי פועל הוא "על יסוד טעמי בטחון מובהקים בלבד הנוגעים לעותרת ולעתון המצוגנים בתקנה 94 הנ"ל, ואשר לגבי פרטיהם וביסוסם הראייתי הוצאת תעודת חסיון כדיון". מששתמש הממונה בזכותו שעל פי הדין לפי תקנה 94(2) הנ"ל שלא לגלות נימוקי סירובו, שוב אין בטענות האמורות של העותרת כדי להעביר החלטתו של הממונה תחת שבט בקורתנו. "בתקנה 94... נוהח ההוראה שהרשות אינה חייבת לתת נימוקים, ברור ששיקול הדעת שלה הוא למעשה מוחלט... עלינו... לפעול על פי החוק כמו שהוא ולא כפי שהעותר רוצה שיהיה. העותרת אינה טוענת חריגה מסמכות, ובהעדר כל אפשרות חוקית לבדוק את כשרות שיקוליו של הממונה כשהוא רואה לנכון שלא לגלותם, לא נוכל להתערב. משום כך איננה רואה כל תועלת בהוצאת צו על תנאי" (מדברי השופט ברנזון, בג"צ 39/64 הנ"ל, עמ' 345, וראה בג"צ 2/79 הנ"ל, עמ' 512).

7.

קשירותה של הוראה מוחלטת זו שבתקנה 94 הנ"ל, שענינה בזכויות יסוד של חופש הדיבור וחופש הביטוי, לא זכתה לאהדה יתרה בבית משפט זה ואין רוח שופטיו נוחה הימנה (ראה 241/60, מנצור נ. רשם החברות, פד"י 1151 בעמ' 1168, בג"צ 2/79 הנ"ל, עמ' 513). מר יאראק הודיע לנו כי על כן אין הממונה נוהג - על אף שרצאי הוא לכך מצד הדין - להשתמש בסמכותו שלא לנמק סירובו למתן רשיון אלא במקרים מועטים מאוד. והמקרה דנן הוא אחד ממקרים אלה. אך גם במקרה שלפנינו אין הממונה מבקש לאטום את הפרגוד ללא אפשרות להציץ מאחוריו, אלא מוכן הוא לפתוח בו פתח של ממש לעיון ושיקול הנימוקים והראיות ששימשו יסוד להחלטת הסירות של הממונה.

כאמור, לא התבקש הממונה בטענה סתמית שאין הוא מגלה את נימוקי סירו בו - כפי שמוטמך הוא לעשות לפי הסמכות המסורה בידו על פי תקנה 94 הנ"ל - אלא הוסיף ואמר כי פועל הוא מסעמי בחזון מוכתקים ולשם כך צירף תעודת חסיון על פי סעיף 44 לפקודת הראיות. אומר מר יאראק כי בכך מבקש הממונה ראשית לכל לאפשר לשופט בית המשפט העליון לעיין ולבדוק הראיות והנתונים שבידי הממונה ולהתרשם מחוכנם ומאמיתותם, ובנוסף לכך מוטר הוא בידי שופט בית משפט זה את מתן ההחלטה אם מוצדק הוא שלא לגלות ראיות ונתונים אלה - הכל לפי האסור בסעיפים 44 ו-46 לפקודת הראיות. ואכן בה כוח העוחרים אף הגיש עתירה לגילוי ראיה על פי סעיף 44 הנ"ל, ובעתירה לקיום הדיון בבקשה זו לפי האמור בסעיף 46 לפקודת הראיות. נוסף ובעיר שאם אכן יאמץ לעצמו הממונה דרך זו של הגשת תעודת חסיון לשם קבלת עול הכרעתו של בית משפט זה לענין גילוי הראיות על פי האמור בסעיפים 44 ו-46 לפקודת הראיות - שהוכנסו לדיני הראיות שבמערכת משפטנו מאז שנת תשכ"ח 1968 - חרי בכך ביטל עוקצה הקשה שבסמכות מוחלטת והבלעדית של הממונה על פי תקנה 94 הנ"ל, הפרגוד מוסס ומורס, יתן להציץ, ואף לעיין מאחוריו. בדרך זו עוברת החלטת הממונה, למעשה ולהלכה, בקורת של בית משפט זה, אם כי שלא בדרך המקובלת של דיון בין בעלי הדין בנימוקים וכחומר ראיות שבפניהם. ובכך ימצא האיזון - שהוא בבחינת חכמה שלא יגונה - בין צרכי בטחון המדינה מחד ושמירה על זכויות יסוד והליכי דיון נאותים מאידך.

8. את הדיון בעתירה לגילוי ראיה קיימנו בפני חרוב של שלושה, בסעיף 44 לפקודת הראיות הנ"ל מדובר אמנם על דיון בעתירה בעל דין המבקש גילוי ראיה המתקיים בפני שופט של בית משפט העליון, אך הדעה נותנת שאם דיון זה יכול ויתקיים בפני שופט אחד של בית משפט זה, קל וחומר שיכול ויתקיים בפני שלוש משופטיו, היושבים כמותב חלוא כאחד, ואכן בעלי הדין ביקשו שנשב כחרוב של שלושה בדיון בעתירה לגילוי ראיה כאמור. וגם לולא בקשתם נזהגים היינו כך, מאחר שהעתירה נשמעה בפני חרוב של שלושה, והדיון בגילוי הראיה הוא חלק נכבד משיקולינו לקראת ההחלטה בגורלה של עיקר העתירה, ומן הראוי ומן הנכון כי גם ההחלטה בענין העתירה לגילוי הראיה מתקבל בישיבת החרוב כולו.

9. כאמור, לפי החלטתנו חובא המידע שלגביו הוצא תעודת חסיון לידיעתנו, ולשם כך ביקשנו לקבל הסברים ממר יאראק, כנציגו של היועץ המשפטי לממשלה, ומהאגשים הממונים על כך, בהעדר היותם ובא כוחם (סעיף 46 לפקודת הראיות, תקנה 6 לתקנות סדרי הדין (עתירה לגילוי ראיה), תשכ"ט - 1969). עובר לעיוננו במידע האמור ובמקורותיו שמענו מפי באי כוח בעלי הדין טענותיהם לענין השיקולים שבדיון בדבר גילוי הראיה שבענינה ניתנה תעודת חסיון. שני בעלי הדין חמכו את יתירותיהם בנימוקים שבהחלטות שניתנו בבית משפט זה מפי השופט ביסקי (כ"ש 52/82, 154/82, כג"צ 554/81 טרס פורס) והשופט ברק (המ' 645/81, כג"צ 111/81 טרס פורס). לפי האמור בסעיף 44 קנה המידה שעל פיו יחליט בית המשפט בענין גילוי ראיה הוא "אם מצא... כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שלא לגלותה". ולשם כך ישקול בית המשפט הצורך בדבר הגנה על בטחון המדינה ושלוה הציבור לעומת עשיית צדק שבהליכים משפטיים נאותים וגלויים ושמירה על זכויות יסוד של האזרח.

טען בפנינו ד"ר קרצ'מר, כי מתוך האמור בב"ש 52/82 והמרצה 465/81 הנ"ל עולה כי מקום יש לחיטוי ראיות אך ורק כאשר רובו של החומר ותמיד גלוי וידוע לבעל הדין שכנגד והחיטוי אינו אלא למקצתן של הראיות. ומאחר שבענין שבפנינו טוען הממונה לחיטויו של כל חומר המדע שבידו, הרי בכגון דא יש להעדיף, מטעמים של עשיית צדק, גילויין של הראיות. טענה זו אינה מקובלת עלינו. האיזון בין צרכי הבטחון הציבורי וגילוי מידע לצרכי הניהול המשפטי מאידך מושג על ידי שיקולים וגורמים שונים, שבחלקם נידונו בשתי החלטות האמורות, ואחד מבין שיקולים אלה יכול ויהיה שיעור החלק החסוי של הראיות בתוך כלל חומר הראיות הגלוי וידוע לבעל הדין שכנגד. אך אין זה תנאי בעל יעבור, ואף לא גורם מכריע, שכמות הראיות החסויות תהא יחסית קטנה ומועטה בכלל הראיות הגלויות שבענין. דבר זה לא נקבע בהחלטות האמורות. ואינו עומד במבחן ההגיון והמציאות. הכלל הוא שהאיזון האמור יוכרע על פי נסיבותיו המיוחדות של כל ענין וענין ויש וצרכי בטחון המדינה וטיבו של הענין מחייב להעדיף חיטויו של כל המידע ומקורותיו על פני עשיית צדק שבגילוי המידע לצרכי הניהול המשפטי. ודבר זה נכון הוא במיוחד בסוגיית שבפנינו. הרי בתקנה 94(2) גילה המחוקק את דעתו שמצד שורה הדין רשאי הממונה שלא לגלות דבר וחצי דבר משיקוליו וגימקויו בסרבו מתן רשיון להוצאת העתון. הממונה, בענין שבפנינו, קיבל על עצמו לנהוג בסוגיית חיטוי גילויי נימוקיו לפי הוראת סעיף 44 לפקודת הראיות. כיצד ניתן להעלות על הדעת שאין הממונה רשאי על אף שביט המשפט ימצא כי צרכי בטחון מחייבים זאת, שלא לגלות את המידע שברשותו, כאשר מצד הדין אף אין הוא זקוק לבקורתו של בית המשפט כל עיקר.

10. כאמור, ממצאי מר יאראק לעיוננו את המידע שעל פיו החליט הממונה לסרב את מתן הרשיון לעיתון, כן שמענו הסברים מפורטים על מידע זה ומקורותיו מפי הגורמים המוסמכים לכך. לאחר העיון והשיקול באנו למסקנה כי במקרה שבפנינו מחייבים צרכי בטחון המדינה כי המידע ומקורותיו ישארו חסויים, ובנידון דידן יש להעדיף צרכים אלה על הצורך של עשיית צדק על ידי גילוי הראיות שבידי הממונה. נחה דעתנו, לאחר העיון והשיקול, שאין החלטת הסירוב של הממונה על המחוז כחינתה גזירה שאין עמה טעם, ושכל כוחה הוא בכך שאסור להרהר אחריה, הרהרנו בה ואחריה, לאור המידע שהובא לידיעתנו ולעיוננו, ומצאנו כי טעם רב יש בסירובה של הממונה לבקשתה של העיתון.

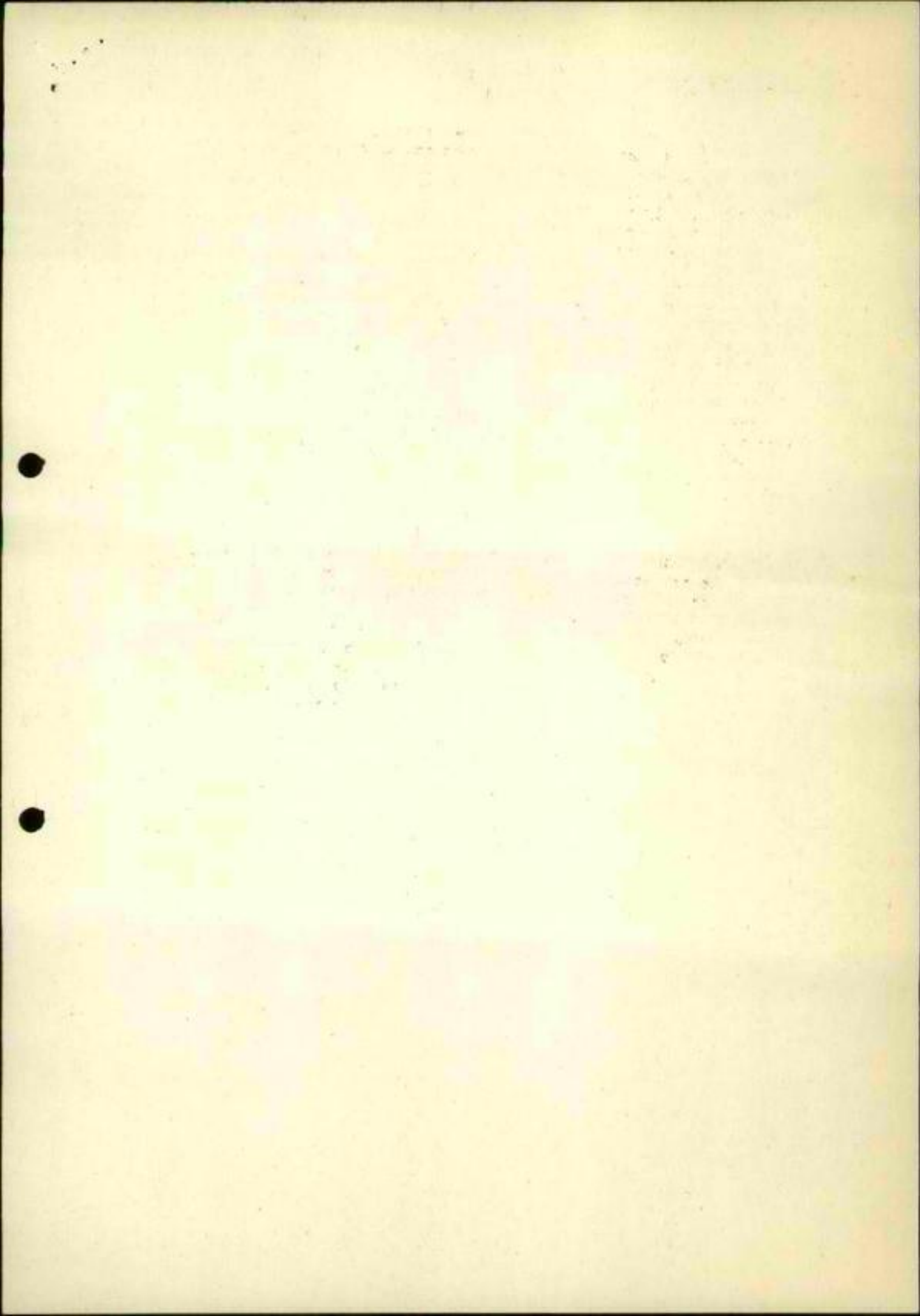
אשר על כל אלה אנו דוחים את העתירה למתן צו על תנאי.

השופט בייסקי:- אני מסכים

השופט נתניהו:- אני מסכימה

החלט כאמור בפסק דינו של השופט אלון.

ניתן היום ג' בחשוון תשמ"ג (20.10.82)

ס ו ד י

מטה המבחן והדירומי
הועדה לבטחון ירושלים
ירושלים, ו' בכסלו תשמ"ג
22.11.82
02 - 244141/74 טל'
45 - 1/ולי
עותק
עותק. 8. מחוך 25 עותקים
מסמך זה מכיל 1. עמודים

אל: חבר הועדה

מי שאל ביני

זימון פגישת הועדה 10/82

1. פגישת הועדה תתקיים ביום ב' 20 בחודש דצמבר 1982, שעה 1600 במטה המבחן והדירומי דרך יריחו, ירושלים.

2. סדר היום

א. גילויי דעת בענין לבנון
(סיכום 9/82 פ. 3)

הנושא יועלה ע"י נציג רוח"מ

ב. עורך "אל קודס" אבו זולוף
(סיכום 9/82 פ. 4)

הנושא יועלה ע"י נציג העיריה.

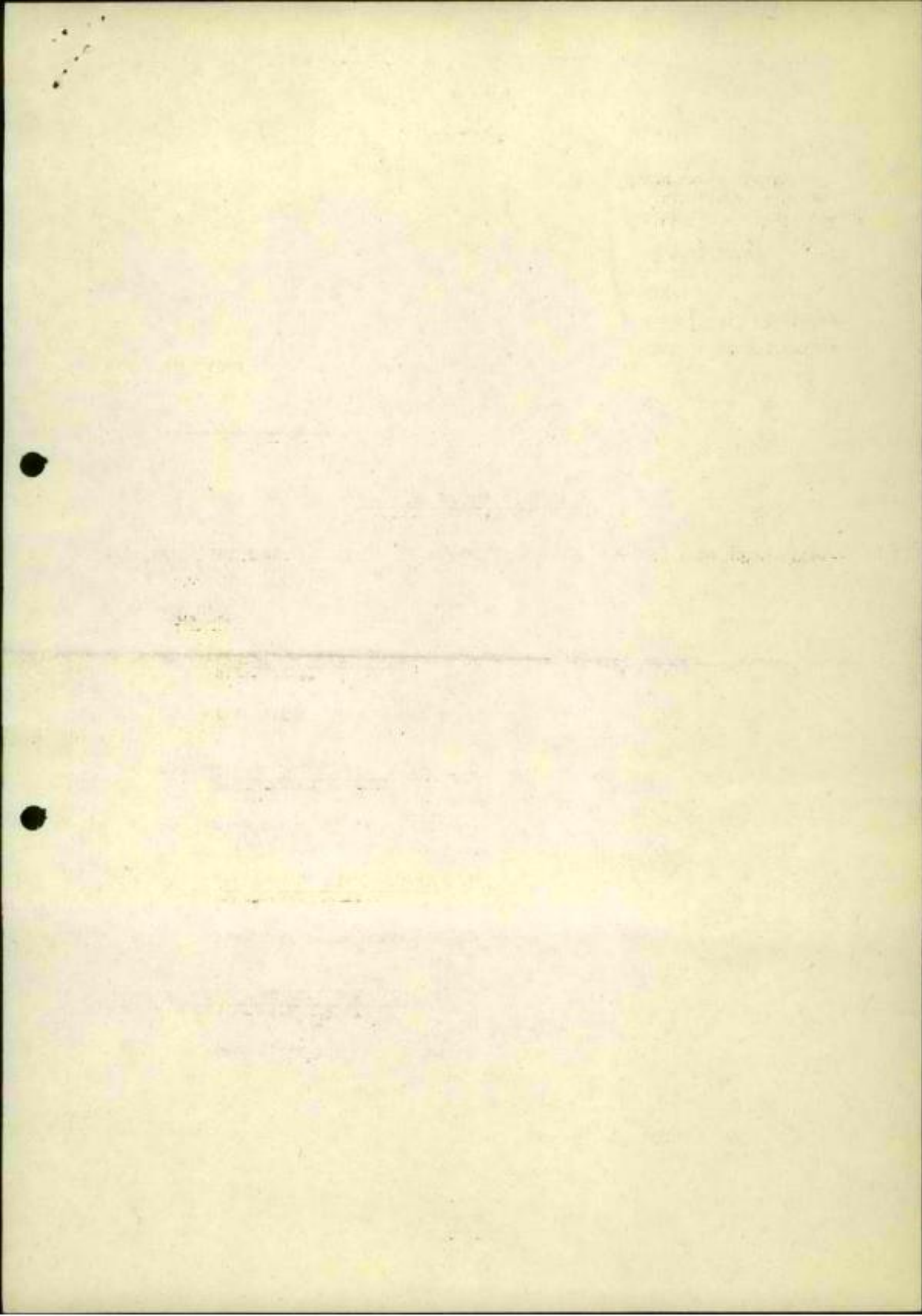
ג. "צוות חשיבה" בנושא הועדה
(סיכום 9/82 פ. 5)

הנושא הוצע בזמנו ע"י נציג משרד הפנים.

ד. שיחות עם נכבדים ערביים
(סיכום 9/82 פ. 6)

יועלה לדיון ע"י יועץ שר הפנים

דוד חו, נצי"מ
רכז הועדה

18

המינהל האזרחי

לאזור יהודה ושומרון

ענף רווחה

סימוכין

תאריך

דמות

א.נ.

הגדרון:

אברהם זכאי פור

אברהם זכאי קטן שם חתן

אברהם זכאי קטן (אחיו)

אברהם זכאי קטן

י.צ. 6.3

1785

התאריך	מל:
4.3.83	כס"ן בלומה
ועד משי	מאות:
	קמ"ט ע"ב
	חברות:

חברה ומחלקה של האשה ב"ס

למטה צוה פנחון כפי שהובן "ל"
 לא נאמר ונראה לפי אל אלוהים
 333

פברכה

א"ל / 11.83

א"ל / 7.83

המנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון
 الإدارة المدنية لمنطقة يهودا والسامرة

משרד רווחה לאזור יהודה ושומרון
 وزارة الرفاه الاجتماعي لمنطقة يهودا والسامرة
 בית אל ת.ד. 21 טל' 953311/2/3
 בית איל מ. ב. 21 טל' 2-2-953311

סימובין
 الإشارة
 תאריך
 التاريخ

מצב ומעמד האישות היהודה ושומרון

מאז זנת 67 חלה התקדמות ניכרת במעמד ומצב האישות באיו"ש הן מבחינה חברתית, חינוכית, השכלתית, מקצועית ובריאותית, קיימת פתיחות יתר בקרב השלטון הישראלי לא להתערב בהתפתחות המסחרית והאישית ולא היו סייגים והגבלות מיוחדות כפי שזה במחלקה הממשלית לגבי הושבים ממוצא פלסטיני, היתה אצלם הרגשה של קיפוח וניכור.

בכפרים אוכלוסייה מסורתית, שמרנית בהם יולטים ראשי חמולות או מועצות כפריות ומסטר פטריארכאלי משפחתי, ראש המשפחה המורכבת הוא האישיות הדומיננטית וכיורה הסמכות הבלעדית בתחום התפקוד.

האישות בכפר מהווה כח עזר לבעל בשרה ובגידול הילדים, הראיה ככללית על האיש בעיני הגברים כחפץ וכנחמה ומנסיון להצדיק את תפיסתם (בפסוקים) כהקוראן, עשר איכרות מלכים וסורים מדקדים תפיסה זו.

האישות שמקומה בשרה ובבית רק לעתים רחוקות היתה לה הזדמנות לכך בעיר גדולה ולעמוד על השוני הצרכים היו פעמים והתחשקות במעט, כיום לאחר זנת 67 ע"י עריכת ביטורים בישראל ובעריה החולף וגדל מספרם של בני ונשים העובדות בישראל במפעלים היוצרים סגעי יום יומי עם האוכלוסייה הישראלית. הביקור בכפרים הערביים הישראלית ורעיות ההתקדמות בכל תחומי החיים כולל התקדמות האישות, כל זה בנוסף להתפתחות הטכנולוגית והחינוך שחל בכפרים עם הכנסת החשמל המים, וכרוב התחום שבזירים אלקטרוניים, טלוויזיה, רדיו, הנורים ומקררים וכו'.

שיפורים אלה ואחרים סייעו ותרמו את האישות לנסות להתחרות מהכפלים של שמרנות יתירה, לייצור מצבה ומצב המשתנה שכל המחשבות ולבטחם יותר סובייקטיות.

להלן מספר דוגמאות לגבי חינוכי שחל במעמד האישות בכפר וגם בעיר:

1. הל חינוכי מבחינת תפקוד האם, כאשר בעבר מלכד עבודתה לצד בעלה בשרה עם סי בחינוך וטיפול בילדיה אולם בעיקר עם הבנות כאשר חינוך הבנים חל על האב, האם היתה כאישה על חבן על ההנהגות חריגה ואם בואו של האב תספר לו על מעללי הבן.
 האב שהוא הסמכות כמעט בבית הבלעדית, יכול לכפות הנהגות מסוימות על כל המשפחה ולאישות לא היתה כל אפשרות ויכולת להתערב, כיום יש לאישה השפעה ויכולת על הבעל, יכולת להתערב, להתווכח ולעסוק על דעתה על עיצור יש להתנהג כלפי הילדים.

2. המסטר הפטריארכאלי, השכסוי והחמולתי עדיין קיים בכפרים אולם בחינים האחרונים חלה תפנית חשובה כאשר קודם לכן כל בני המשפחה גרים תחת קורת גג אחת כולל הילדים הנשואים וכל ההכנסות של בני המשפחה הופקדו בידי האב אשר הוא הייתה לו השליטה האחרונה על דרכי הוצאות הכספים וכו'.

המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון
الإدارة المدنية لمنطقة يهودا والسامرة

משרד רווחה לאזור יהודה ושומרון
وزارة الرفاه الاجتماعي لمنطقة يهودا والسامرة
בית א"ל ת.ד. 21 טל' 953311/2/3
בית א"ל ח.ב. 21. טלפון 2-2 - 953311

סימוכין
الإشارة
תאריך
تاريخ

- 2 -

כיום הבנים מתחנכים עוזבים את בית האב וגרים בנפרד, הבן אחראי על עצמו ו-
הבנותיו הן קורט לו ולילדיו וללא מעורבות יתר של האב, רבך מאפשר לבני
הזוג להכניס את עתידם לגזר ראות עיניהם.

3. הנוהג יהיה קיים כפי הצויין בסעיף הקודם כאשר המסמחה המורחבת גרה יחדיו,
נוצרו מתחים בעיקר בין הנשים והחמות.

בספרים כהנלכים עשרות שנים, מכלים ובדיחות על היתוסים המורכבים בין האיש
והחמה ועל ההולכות הנלילות על כל בני המסמחה ועל הפקודה, אחד המכלים
הידועים הוא האשה המאוכזבת להיות נצרכת רק לא להיות חמה בג אחר עם
החמה והבת שלה, "החמות היה והבת עקרב כסוסים", עם ההרחקות הזוג מהחורים
מחיו המתחים.

האם היתה נותנת עצמה לבן העוסד להתחתן עליו להתנהג בחוסרה עם אשתו סיר
עם נשואיו כדי שחלף האשה מי הוא הגבר בבית, האם היתה נותנת את עצותיה
לילדיה הנשואים ולנשותיהן, כי היא רואה בהם צדיק ילדים חזקנים לעצמה
למרות מסונס בחיים והחבלה, כאשר האם חסרת החבלה.

4. הנוהג הקיים לחתן את הבנות בגיל צעיר ולפני סיכום את לימודיהם נבע
מסיבות דוגמת העיקר ביניהן, להחפזר מרבה מתוך חבה זה שזה כבר ורצוי
להסתדר במנו, גם כהחשד שכל מי נשואיה ובעיקר אם היא לא יפה תואר בבית
כרוקה וקנה דין קופצים להאמה אלא קשיים וגמים.

נשואיה עם צעיר או סבוה או צעיר עם חסון אמריקאי שהוא ערבי במוצאו
ישחרר אותו מדאגה של פרנסה כחשש להתדרדרות מוסרית או ליכול קורבן,
הבת נחשבת סחורה, האב מעלה את המחיר כדי להשיג יותר כסף וגם כדי לשחרר
אותה מסבל של הסור ועוני.

נוהג זה של נשואי הבת בגיל צעיר נהיה פחות מקובל בימינו.

5. הנוהג הקיים לנישואי הבת נעדים ע"י היכרות של הורי החתן והורי הכלה מכלי
לשאול את דעת הבת או האחים מחליטים לחתן את בניהם בהון המסמחה אפילו
שהיה הילדים למטה מגיל הבגרות מכלי שלילדים היתה זכות הבעת דעה והתחייב
זו מאלצה את הילדים (שהם בני דורים לעיתים), להתחתן גם כהם לא מאושרים
שהיווג הזה.

הפיסה עולמית של החורים המפורסם הוא חלק מכלל המסמחה ורק המסמחה קרוי המבוגר
במאמץ להחליט בדבר כל כך רציני כמו נשואים.

המחויבות של קשרי הדם, גם כאשר הבן רצה בבת דודתו ולו זכות ראשונות על
גבר אחר גם כשהוא מבוגר, מוגבל ולא בעל אמצעים.

כיום חלה הפניה במהלך המסמחה כאשר מתוצאה נישואי בין קרובי מסמחה נולדו
ילדים סגורים, מוגבלים וכו' וכן היו מקרים של גרושים בגלל חוסר התאמה
עקב נשואים נכספו.

6. היה קיים נוהג בעיקר אצל משפחות עניות, של נישואי קרובים (בן דוד בת דודה) כדי לשמור על קשרי הדם מצד אחד ובעיקר כדי לחסוך הוצאות של "הסוהר" "הדרונית".
כיום עיסקות כנ"ל מוחקות לאור הוצאות הכליליות הנובעות מכך וביחוד כאשר נוג אחד מסוהר ומתגרש, המעורבות של שתי המשפחות עלולות להזיק ביהמים לזוג השני/נאלץ להתגרש כתוצאה מכך.
7. בחתונה ועד לחתונה היה מגוון של חגיגות, דבר שהצריך הוצאות כספיות ומעמיד את ההורים בהתחייבויות, כיום ימי השמחה העטטטטט בגלל מעורבותו של הזוג המתחתן.
8. הדעה הרווחת גם כיום שלגבר שלו יותר בנים, לו הסטטוס והכבוד הראויים לו, יותר ילדים יותר הכנסות יותר כח-אדם לעבודה ולפרנסה, הנרמזת זו קיימת גם לאם הבנים והמשלים של "אלף בנים מדובעים ולא בת אחת" וכי "העודת הבת זה בטבעה" מעידים על נקודות ראות הגברים על האישה, כיום יש השתדרות סטיויטת מהקצב זה.
9. קיים נוהג חדש להתחן עם יותר טאיטה אחת כאשר האמצעים עומדים לרשותו גם מהסיבה שדורל בני המשפחה זה סטטוס במוצה, כיום הנוהג הזה הולך ונעלם.
10. קיים הנוהג לאתן החילה את הבת הבכורה בסמכותה, היו מקרים כאשר הבת הבכורה לא היתה יפה בטיוחו ואין קופצית⁴⁰ נאלצו מזר השתים ואחיות להסתין עד לנישואיה, כיום יש פחדות יותר והבנים והבנות מההתנים ללא הסיכסלות העיויניו לעי"ל.
11. הנוהג הקיים של אירוח רק בין גברים ללא היתוף הנשים הולך ונעלם כמעט, כיום יש שהיחות ברבר שיתוף הנשים ספגוים ומעורבותן בויכוחים, נוצרו אפטריות של טמגאי נשים ביניהן לבין גברים ובאגודות צדקה ובמרפאות ללא התנגדות ומעורבות בעליהן, בערים יש אירוח הדדי קבוע ומסודר בין גברים נשים במיתחן.
12. כיום יש מודעות לנושא הניויני והרפואי - צווינג⁴¹ לעי"ל את היסועות מנישואי קרובי המשפחה, כיום רוב האכחות יולדות בתי חולים ולא בבית, קיימת מודעות ביקורים תנושים אצל רופאים ובמרפאות במקום רופאי אלילים ושימוש בעשבים ומולות ומעשי להטים.
13. האישה נהנית בעיקר המאמינה בטוחות ובחסן בהיות סוררות, בקצירת המאורעות בהסברית סטונים כולל סוגי איסורים והיתרים, פניה לרופאי אלילים, כיום חל שיפור ניכר במהפכה ובאמונה של האישה הן בכפר והן בעיר אם כי עדיין לא כל הנשים היתחרו סאטנות מפלות.
14. למשפחה זית בן או בת ספגרים או סוגבלים היו משתדלים להרחיקם מעיוני המכנים ללא טיפול כל שהוא הוך התייחסות גובלת בעיוינות ובהחפלה, כיום יש יותר בהיחות, הילדים מופנים למסדות לטיפול וטיקום.
הטוויים צוויניו לעי"ל הם תוצאה של יותר מודעות וההתקפות מבחינה חברתית והשכלית כאשר המטיואות תחת שלטון ישראלי הרס את ההרומה הסגולית בדינוי זה הן עי"ל עידוד והן עי"ל מעורבות, חיקוי וכו'.
מערכת החינוך גדלה בצורה משמעותית ככל החומים סאז 67 הורחבה רשת בתי"ס בעיקר בשלב החובה בספרים וגם בערים הגדולות נפתחו בתי"ס רבים בספרים וזאת מפאת התנגדות חלק מהספרים שכנותיהם חלמדה מחוץ לכפר וגם בגלל בעיות תחבורה לאחרות, כן נפתחו כתות לחינוך מעורב (בנים ובנות) בכפרים בלבד תופעה שאינה קיימת בערים.
החינוך קתיכוני גדל בצורה ניכרת בשנים האחרונות ובעיקר החינוך התיכוני לבנות, והקיף תלמידים שכאו מהפריפריה של הערים הגדולות, למעלה מ-95% מהתלמידים שחל עליהם חוק חינוך חובה ספקרים בצורה מסודרת בבתי"ס.

להלן טבלת התפלגות תלמידים במספרים בנתיים"ס מסלתיים לפי שלבים יסודי, מכין וחיכון לשנים 67-80:

השלב	יסודי	מכין	חיכון	סה"כ	סה"כ כיום ובנות
67-68	32057	4864	2727	39648	106311
79-80	56396	16327	11632	84355	198131

ביתוח בתובים אלה מראה בבירור הגידול המשמעותי במספר הלומדים במכין ובחיכון לעומת שנת 67.

קיימים שני מוסדות למורוה, בית מדרש מסלתי למורוה ברמאללה שמסך הלומדים הוא שנתיים, ובימ"ד למורוה באלטירה המופעל ע"י סט"ח (אונר"א), עד שנת 67 לא במצא באזור אף מוסד בעל רמה אוניברסיטאית, כיום קיימת פעילות חינוכית ענפה באזור פועלים ארבעה מוסדות אוניברסיטאיים הפועלים בצורה עצמאית והם כוללים יותר מ- 5000 סטודנטים. במוסדות אלה לומדות סטודנטיות ומלמדות מורות אשר חלקן גרות בחורי מגורים בקמפוסים.

הפעילות של ארגוני הנשים הינה בעיקר בתחום קידום האיסה מבחינת חברתית ותרבותית מקצועית מסעודית תוך כסיון לשלב את האיסה בשטחי החיים השונים. קיימות אגודות המבנהלות ע"י נשים וכן ע"י נשים וגברים גם יחד, הנשים לקחו על עצמן לארגן במסגרת האגודות והמועצות פעילויות מגוונות, אגודות קמו לסיוע למוכי גורל לסיניהם, אגודות לקידום האיסה והמשפחה. פעילות בנושא ביעור הבערות, חכנון הילודה כו"ל יעוץ לאם בעת ההריון ולאחר הלי חיבור האיסה הנוגרת וטיפול בערת קשה הגורל, הקמת מרכזי לימוד לסנוגרות כן ע"י בצורים שונים של סיפור בריאות הציבור.

אגודות רבות הקימו מרפאות לכל האוכלוסים או לשכבת מסוימת (לרוב לאם וליילד) וכן חתנו עזרה ראשונה, בנק הדם, כמו אגודות סה"כ האיום ואגודות ההאחרות נשים בתחנות הרבות לטיפול באם וכילד בתנות הרצאות בערכים ביקורתי בית כדי ללמד את האמהות לספל בכונה בחיבור וביהור משק בית כולל חכנון המשפחה (מהן גלולות למניעת הריון) כמו כן מועברים קורסים לעזרה ראשונה, מפעל ה-בה, חלוקת בגדים (או מכירתם במחיר סמלי) וחמיכות כספיות למשפחות בזקקות. בין יתר הפעילויות בערכו מסיבות ובזארים וחגיגות בחגים ובאירועים מיוחדים, הוקמו עזרות גני ילדים, פעוטונים ובתי"ס ביניהם בתי"ס ליתומים ובתי זקנים, מפעלי חסוקה בתפירה וסריגה, הקמת, משק בית, פקירות, ספרות וכו'.

מעורבותן של הנשים ביו"ס, הן כקבוצה והן כפרט, לא מבוטלת מעורבות זו מתבטאת הן ע"י המיכה ומחאה לגבי התפתחויות מדיניות מסוימות והן ע"י שיחות, החלטות מברקים, מחאות ובטילה חלק בהפגנות (תלמידות בנתיים"ס היכוניות ובאוניברסיטאות)

ביתן לסכם את מעמד האיסה:

1. המעמד המשפטי של האיסה:

א. זכאית האיסה להיות טופפה עם הגבר בעבודה במוסדות דומים, כיום אנו רואים הרבה נשים עובדות במסדרים מסלתיים כמו במסדר הבריאות, הרווחה, משפטים חיבור וכו'.

ב. לאיסה זכות להיבחר בבחירות המקומיות וזאת מאז שנת 76 ובפעם הראשונה.

2. חיבור:

א. חוק חיבור חובה לנשים ולננוה עד גיל 14 שכן וכ- 95-90% מהבנות בגיל זה לומדות בנ"ס.

ב. מספר רב של בחורות לומדות באוניברסיטאות.

ג. תחום לימודיהן הוא במקצועות העיוניים הומאניים.

3. עבודה:

א. אלפי נשים עובדות כיום באיו"ש ובישראל.

ב. תופעת חדשה והיא יציאת האיסה לעבודה בתחום המסחר.

ג. האיסה בהיות לעזר לבעל בפרנסה המשפחה.

- ה. במסגרת אגודות צדקה החלה האגודה ללמוד מקצועות שונים בשנת 82 למדו כ-2020 נשים תפירה וסריגה באמצעות מפעלי התעסוקה של האגודות כ-60 נשים למדו ספרות וקוסמטיקה 100 נשים מכונת כתיבה ומזכירות.
- ו. בשנת 82 הותאפו יותר מ-25000 נשים בקורסים ובהשתלמויות באגודות צדקה בחוגים לביעור בערות, בעזרה ראשונה בחוגי הזונה והגיינה.
- ז. מאות נשים עובדות במפעלי תפירה באיו"ש, מפעלים אלה תופרים את הבגדים כאשר הבדים מסופקים להם ע"י ספקים ישראלים.

הפעילות החברתית:

הנשים משתתפות במתן שרותים חברתיים וזאת ע"י חברותן באגודות צדקה בתחומים שונים וביחוד אגודות ההתאחדות הנשים הערביות אשר מטרתן העלאה הרמה של האגודה מבחינה חברתית, כריאותית, כיום יש 124 אגודות צדקה אשר בהן לוקחות הנשים חלק פעיל ע"י חברותן הן בהנהלה והן כחברות באגודה, יותר מ-8000 נשים חברות באגודות צדקה.

משרד הסעד באיו"ש:

אין ספק שמשרד הסעד ביהודה ושומרון הורס את תרומתו הרבה בעידוד האגודה לעבוד במשרות רשמיות כגון מנהלות סגרים ממלתיים, עובדות סוציאליות, רכזות לאגודות צדקה, בעבודות מזכירות, משרד הסעד גותן הרבה ויעוץ וסיוע כספי ומוראלי לביסוס הפעילויות של נשים במסגרת אגודות הצדקה וסיוע לנשים חוץ שיקומן במקצועות המתאימים.

ס מ ר

יח' באדר התשס"ג
3 במרץ 1983

אל: שר ד. פלג, השגרירות, לונדון

שאת: נציג משה"ח בטטחים

הנדון: "Law in the Service of Man"
מברק נר 317 ט-2-13

דוד היקר,

להלן תשובה למברקך:

שני עורכי דין ביו"ש, רג"א שחאדה וג'ונתן כותוב, עומדים מאחורי השם
שם מבחינה פורמלית וארגונית, אלא מדובר בעיקר בשני עורכי הדין הנ"ל.
שניהם עתידים, כרגיל ארגוניסטאות בלונדון. רג"א שחאדה הוא בנו של עוז
שחאדה המפורסם ביו"ש. שני עורכי דין אלה קשורים ב- International Commission of Jurists

שחאדה וכותוב כותבים מידי פעם לבטאונים בחו"ל. מפורסמת החוברת שלהם
אודות החוק ביו"ש אותו כתבו בעקבות הקמת המדינה האזרחי ביו"ש.

הם בקורמים כלפי עולותינו והמינהל ביו"ש וכמובן גורמים נזק, מה גם
שקבלים בוטפנקא של "הועדה הבין"ל של עורכי הדין" הנ"ל.

ב ב ר כ ה ,

ט. ארצואלי

העתק: שר ד. גולדטן, טשפט
אירופה 2

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

ש פ ר

תאריך: דא' באדר התשמ"ג
24 בפברואר 1983

מספר:

אל: סא"ל יואל זינגר, רע"ן חדין הבינ"ל, מפצ"ר, שטכ"ל, משהב"ט, ת"א

מאת: פציג טטה"ח בשטחים

הנדון: הכתבה הרצ"ב שהניוזוויק

... ר' גא ברצ"ב הכתבה ב"ניוזוויק" מה-14.2.83 שעיקרה בירושלים, מאסרים, מעצרים וכיו"ב.

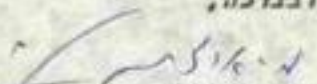
בכוונתנו להביא לכך שתיכתב תשובה ל"ניוזוויק".

לצורך זה מאד נודה אם תוכלו לסייע בנדון, כולל סתירת הטענות המופיעים שם (אם ניתן), הפרכת הטענות וכו', וכמו-כן התייחסות למקרה של חסן אבו ליכדה הניזכר בפיסקה האחרונה.

מכוון שכדי להשיב תשובה ל"ניוזוויק" נכנס גם גורם הזמן - נעריך מאד אם תוכלו להמציאנו תשובתכם מהר ככל האפשר (וכן אל גא תשלחו קודם אלא קודמנו טלפנית כאשר היא מוכנה בידכם).

בתודה מראש

ובברכה,

פ. ארציאלי

העתק: רט"ן רון קרומר, רל"ש מטאט הפעולות באיו"ש בבאזח"ע,
משרד הבטחון, בקריה, ת"א

Page 1

1

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

answer in repression. That fact has become starkly apparent in Israel, whose high moral principles and historical experience make it a particularly unlikely candidate for the role. Since Israel occupied the West Bank and the Gaza Strip in 1967, it has faced the difficulty of imposing control on 1.2 million Arabs. After expelling as many Palestinians as it could into Jordan and Lebanon, it threw tens of thousands more into jail, allowing hundreds of "administrative detainees" to languish for as long as eight years without due process.

Since Menachem Begin came to power, the Israelis have evolved a more subtle security system in the occupied territories called *tirtur*, military slang for "all-pervasive harassment." Beyond constant police patrols, the most common manifestations of *tirtur* are the wholesale roundups that take place whenever West Bank Arabs stage nationalist demonstrations. Israeli border police have been witnessed forcing Arabs to sing the Israeli national anthem, slap each other's faces and crawl and bark like dogs. The police also arrest thousands of Arabs each year on "security" charges, which can range from blatant terrorism to simply reading blacklisted books. Under current regulations, the police have only 18 days to obtain confessions before the detainees must go before a judge. Israeli authorities

flatly deny any use of force during interrogations; but Arab prisoners claim that they have been denied food for days and slapped around. Whatever their methods, the Israelis generally get their confessions: Israel currently admits to having 1,810 "security" prisoners in jail, along with 600 additional suspects awaiting trial.

The latest wrinkle in the *tirtur* system is a rising number of "town arrests." Under this device, more than 100 Arabs have been confined to their homes with no trials and no charges. The case of Hasan Abu Libdeh, 28, a mathematics professor at Bir Zeit University, is typical. Abu Libdeh once admitted to being a PLO member, but when Israeli police put him under town arrest last September, they cited only unspecified "security reasons." Since then he has remained stranded in his parents' home in Jenin. Now he is thinking of leaving the West Bank to study for a doctorate in the United States. He thinks the authorities might let him go—if he promises to stay away for at least four years.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ח באדר תשמ"ג
21 בפברואר 1983
מספר:

א ל: מר מרדכי ארציאל, נציג המשרד לשטחים
מאת: רם אבירם, הסברה, תכנים

הנדון: ידיעה ב- 14.2.83 newweek

רצי"ב ידיעה שהופיע ב- newweek ועפ"י המלצת
מנהלת ארבי"ל 3 וסמנכ"ל להסברה בכוונתנו להשיב על
הטענות המופיעות בה.
לצורך כך דרושים לנו הנתונים הבאים:

1. מספר המגורשים מיו"ש לירדן ולבנון מאז 67.
2. מספר האסירים ביו"ש.
3. מספר העצורים מנהליים (אם היה עציר שישב 8 שנים).
4. כמה מעצרי- בית יש כיום (האם 100?).
5. האם חסן אבו ליבדה (בן 28 מרצה למחמטיקה באוני'
ביר זית) נמצא במעצר בית?
לעזרתך נודה.

ב ב ר כ ה,

רם אבירם

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

לשכת המעקב
חגית

תאריך: כ"ח בשבט תשס"ג
11/2/83

מספר:

אל: מר מ. יגר, ס/מנכ"ל הסברה

מאת: מנהלת ארנ"ל 3

הבדור: NEWSWEEK מיום 14/2/83

. מצ"ב הקטע על ישראל.

לדעתנו יש להגיב על הקטע בכל צורה שתראה לכם.

במידה ותזדקקו לפרטים באשר למספרי העצורים בהיה
מרכיבים לספקם.

בברכה,
ד"ר א. א. ארנ"ל - פ' נח
א.מ. למברט-פינקלד

העתק: מר מ. אליצור, ס/מנכ"ל

מדינת ישראל

ש'אלת חכמה.

1958

תאריך: _____
מספר: _____

1755

אל: מר ס. יגר, ס/מכ"ל הסברה

מאת: מבהלת ארבי"ל 3

14/2/83 מיום NEWSWEEK הנדון:

..מצ"ב הקסע על ישראל.

לדעתנו יש להגיב על הקטע בכל צורה שתראה לכם.

במידה ותזדקקו לפרטים נאשר למספרי העצורים בהיה מוכנים לספקם.

בברכה,
א.מ. למברג-פינקלר

העתק: מר מ. אליצור, ס/ס מכ"ל

18

ש י מ ר

דא' באדר התשס"ג
24 בפברואר 1983

אל: סא"ל יואל זינגר, רע"ן הדין פבינ"ל,
מפצ"ר המטכ"ל

מאת: נציב משה"ח בשטחים

הנדון: טענות ה-AUC בדבר פגיעה
באזרחים אמריקנים

... ר' נא פרצ"ב, שקיבלנו מהועד היהודי האמריקני
והטופע ע"י הלובי הערבי.

כיוון שהועד היהודי אמריקני רוצה להשיב לטענות
אלה, נודה אם תוכלו להמציאנו תשובה שתאימה.

ב ב ר כ ה ,

ט. ארציאלי

המנהל הכללי
המנהל הכללי

U.S. AIR

FM 1000 0000Z
TO 000000 0000

ALL 0000 0000 0000, 0000 0000 0000,
0000 0000 0000

0000 0000 0000 0000

0000 0000 0000 0000
0000 0000 0000

... 00 00 0000, 0000 0000 0000 0000
0000 0000 0000 0000.

0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
0000 0000 0000 0000 0000 0000.

0000 0000

0000 0000

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ט' באדר תשמ"ג
22 בפברואר 1983

מספר:

אל: מנהל שטחים

מאח: ס/מנהל מצפ"א

הנדון: פגיעה באזרחים אמריקנים ממוצא ערבי בעת בקורים בישראל בתחומי
הקו הירוק ובשטחים

מהועד היהודי אמריקני הביאו לידיעתנו את הנייר המצ"ב המופץ מטעם הלובי
הערבי בארה"ב. כידוע, הלובי נוקט לאחרונה במסע תעמולה נרחב להפגשת שם
ישראל במישורים רחבים ובנושאים רבים ושונים החל מהצורך בהגבלת או הפסקת
הסיוע לישראל וכלה בארועים בלכנון.

ה-AJC היה רוצה להשיב לטעוניה המועלים בנייר המצ"ב והיינו מודים לו ניתן
היה להשיג מהגורמים המוסמכים בארץ נתונים לגבי המקרים המוזכרים.

ב ב ר כ ה,

לאה סידס

העתק: מר ח. בראון, מ/מנכ"ל
הציר, וושינגטון

OUTSIDE

area

area

area

area

area

area

area

area

area

area

area

AMERICAN-ARAB ANTI-DISCRIMINATION COMMITTEE

ADC Issue No. 11

HARASSMENT OF ARAB-AMERICANS

VISITING ISRAEL &
THE OCCUPIED TERRITORIES

HARASSMENT OF ARAB-AMERICANS VISITING ISRAEL & THE OCCUPIED TERRITORIES

On August 23, 1951 the United States and Israel signed the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation. The treaty includes the following provisions: (with ADC italics)

Nations of either Party, within the territories of the other Party, shall be permitted: (a) *to travel therein freely*, and to reside at places of their choice; (b) *to enjoy liberty of conscience*; (c) *to hold both private and public religious services*; (d) *to bury their dead according to their religious customs* in suitable and convenient places; (e) to gather and transmit material for dissemination to the public abroad; and (f) to communicate with other persons inside and outside each territory by mail, telegraph and other means open to general public use. (Article II, Section 2)

Nationals of either Party within the territories of the other Party *shall be free from unlawful molestations of every kind, and shall receive the most constant protection and security*, in no case less than that required by international law. (Article III, Section 1)

If, within the territories of either Party, a national of the other Party is accused of crime and taken into custody, the nearest diplomatic or consular representatives of his country shall on the demand of such national be immediately notified. Such national shall: (a) *receive reasonable and humane treatment*; (b) *be formally and immediately informed of the accusations against him*; (c) *be brought to trial as promptly as is consistent with the proper preparation of his defense*; (d) enjoy all means reasonably necessary to his defense, including the services of competent counsel. (Article III, Section 2).

ADC is deeply concerned both that Israel has repeatedly broken this treaty and that the State Department is negligent in enforcing it. In case after case, Americans of Arab origin visiting Israel and the occupied territories have been subjected to systematic harassment that violates the 31-year-old treaty.

Family reunion visits for Americans with West Bank-Gaza relatives are common. Some villages—such as El Bireh and Ramallah—have a high percentage of residents and former residents who are now American citizens, who came to and thrived in America after the Israeli seizure in 1967. Some visit relatives from the half-million Arabs in Israel's pre-1967 borders. Others simply wish to visit Jerusalem, "the Holy Land" as any other inquisitive or religious American tourist.

But for many Arab-Americans, or spouses of

Arab-Americans, a visit to Israel and the occupied territories is often a harrowing experience. In the many interviews ADC conducted to present this report, a pattern emerges. Examples of harassment abound. Arab-Americans may encounter:

- segregation from passengers into an isolated van on arrival in Tel Aviv airport; the American with Arab last name (or Arab-American spouse) joins Israeli Arabs;

- strip searches for both men and women; luggage cases completely taken apart and dumped;
- interrogation and customs checks that last at least three hours;

- surveillance by Israeli military authorities at the home of relatives and/or friends in Israel or the territories;

- arbitrary (and high) customs fees for any goods brought in as gifts;

- no special treatment at the many roadblock checkpoints in the territories, and at times worse treatment; and

- extra-long security checks when leaving Israel via Tel Aviv or the Allenby Bridge.

In addition, Arab-Americans who are known by Israel to be political activists, are not exempted from the possibility of arbitrary arrest. Such was the case with Sami Esmail—born and raised in the U.S.—who spent 10 months in 1978 in an Israeli prison, and Isa Hanna—an American who, in 1980, spent four weeks in an Israeli jail with no charges or trial.

From the cases recounted here, there is reason to conclude that Israel has been violating the Treaty of Friendship on a regular basis—at least with regard to Arab-Americans. Arab-Americans interviewed report numerous instances of violations including collective punishment, unwarranted and degrading harassment and strip searches, illegal confiscation of land owned by Arab-Americans, and threats of violence. ADC is deeply concerned that Arab-Americans are not receiving full protection that is their due as American citizens, especially in light of Israel's treaty obligations.

With all this in mind, ADC issues this paper:

1. To protest the continued silence of the United States in the face of Israeli violation of the Treaty of Friendship, Navigation and Commerce.
2. To protest U.S. failure to protect the rights of U.S. citizens in Israel and the occupied territories.
3. To demonstrate U.S. callous disregard for the rights of Arab-Americans *vis-a-vis* Israel.

TESTIMONIES BY ARAB-AMERICANS

Here are a few exemplary experiences of Arab-Americans and their spouses traveling to Israel and the occupied territories. The names have been changed to protect them and their relatives.

DR. HANNA HABIB,
International Business Consultant,
Orlando, Florida
Visiting Acre

In talking to you I must ask that you do not use my name because we have relatives in Acre, and we would be jeopardizing them.

Upon arrival, we were segregated: my wife, my daughter and myself. We were taken by armored car rather than the regular bus to the passport center in Tel Aviv. We were literally taken by the hand by soldiers to the investigation place. When my wife went to the bathroom, she was told to leave the door open.

Our suitcases were literally dumped on the table, even the skin of the cases were searched. When there was nothing, they let us go—it took at least two hours.

While visiting our family near Acre—from which I left in 1948 into Lebanon with a gun at my back—some Israeli authorities would come to the house and keep surveillance. Our village was not part of the partition given to the Jews; there was not a single Jew within 25 miles of it. And now, I am watched there, even as a visitor, as an American. You must talk to my wife. I cannot say anymore.

MRS. LEILA HABIB,
Wife of Dr. Hanna Habib,
Orlando, Florida

I'm American-born. I'm half Lebanese. Hanna and I made our first trip to Israel in the mid-seventies. The plane landed several miles from the airport building. As we were getting off the plane, I told my 17-year-old daughter to run ahead and save us a seat on the bus. The soldiers stopped her and demanded to know her name. She answered "Habib." "Are you Jewish?" they asked. When she said "No" they made her stand aside. Before long everyone with an Arab name was in this separate line, even non-Arab girls married to Arab boys. Each of us was then taken and checked individually, like we were criminals. It was very humiliating—they even searched our bodies. They made us carry our luggage to a special security check. I told them "If you're going to take our luggage, take it yourself." They dumped everything out. They checked our undergarments, and asked if I had a gun in my purse.

On a third trip in 1978, we were visiting relatives in his village and soldiers came to quiz Hanna's mother in her home about us. It was

very embarrassing; you're just not happy there, as much as you want to see everyone, and love them.

Hanna's mother came running over crying that the soldiers were demanding to know why her son was here. It upset her so. It's pathetic to do this to an old woman. It's a horrible situation that must be corrected if we're ever going to build trust for peace over there.

Hanna said to me "I was born and raised here, how do you think I feel?"

What I don't understand is this: how could they tell we were Habibs immediately when we got off the plane? Who told them? How could they possibly know a blond girl of European origin is married to an American-Arab?

I told Hanna, "The next time I'm here, I'm wearing a Star of David."

When we were leaving they searched our bags thoroughly and even quizzed me about my mother-in-law's homemade olive oil soap, something that is a Palestinian specialty. They said, "Do you need this? Don't they have soap in America?"

Even as we returned we were segregated—round red stickers were placed on the boarding cards of anyone of Arab origin. Even though we had seats issued they were disregarded on the plane and we were pushed like cattle to a separate section. This is going back to America!

I have a brother who is a judge here but I don't know if he could understand. Our boys stopped to visit our Senators in Orlando about the situation in Israel. But we Arab-Americans are really considered a minority here. There are a lot of powerful Jews in Florida.

Because of the last harassment of his family home near Acre, I'm not sure we can make the trip any more. We may be under surveillance by Jewish-Americans here, and we can't go back. It's really tragic. It's no problem for me—my family is all here. But I'm worried about Hanna's family.

ANWAR AL-CHOUFY,
Former Small Businessman In
Virginia Now Retired And Living
In The West Bank

You get to the airport in Tel Aviv and you do not line up with the other Americans. They ask you who you are coming to see; they want to know what clan you belong to. I was strip-searched; it doesn't matter whether you are eight or nine or 50 or 70. They don't do that to the other Americans. If you are Anwar, or Hassan, or Mohammad, you go through this. It takes no less than five hours for the whole process at the airport.

They charge you enormous customs fees for gifts to your family, so that I had to leave them. This happened with four cartons of cigarettes that they wanted to charge me \$50 for, and \$200 for four sweaters. They opened up a carton of cigarettes and took them out one by one, and squashed each one at a time in front of me. They said they were looking for "explosives." In the cigarettes! But my feeling is that all they are doing is to make you disgusted so you never come again.

For five to six hours you stand there on your feet in the airport waiting.

Then in my home in the West Bank, I saw settlers break all the windows on our street—which has mostly American citizens, by the way. The military governor promised to replace them but never did. If I show them my passport which says I am American, the Israelis said, "No. You are an Arab." Once in customs I did this and a guard threw my passport on the ground.

Once there was a demonstration and stones were thrown in the street. The Israeli soldiers rounded up the townspeople. We protested that we were U.S. citizens. "That's what we're looking for," they said. "Come with us." All night we were forced—because we were U.S. citizens—to pick up stones in the streets of El Bireh. They were trying to make an example of us. This is collective punishment.

You have a visa for no more than two months. If you want to renew it, you must leave to Cyprus and come back. Those who own houses and rent to others have their houses blown up in they suspect the renter of being a commando, or if he throws stones.

We've gone to the U.S. consulate in Jerusalem before to complain and ask for protection. One time we got into a fight. The consul told me to go complain to my Congressman! I don't think it mattered to them that we are U.S. citizens. What is the consulate for? Why don't they do anything for us? They tell us about consular services, but we don't see them.

One time a friend of mine came to his daughter's graduation from Jordan and at the Allenby Bridge he was made to fly all the way to Cyprus and back to Lod. I have a brother-in-law who is an American. The Israelis arrested his son here; he refused to pay the 10,000 shekel fine and they put him in jail, too. Why? To discourage families from keeping young people here, I guess.

Even Americans now must go through the Village Leagues on the West Bank for every need. Everyone is forced to use them—there is no choice.

Now for land and property. Palestinian Americans are subjected to 7% sales and inheritance tax on all transfers. Of course I want to keep my

land. But since 1967 I have lost 13 dunums for "maneuvers" to the Israeli military; 20 dunums for the settlement of Beit El, and I am not allowed to touch it; 16 dunums are a "closed off area." That's 49 dunums, worth \$30,000 at least, and my mother gets exactly \$10 a year from Israel. When I go to the U.S. embassy they ask: why don't I offer to sell it. Then I asked them to come to El Bireh and meet all the U.S. citizens, but the embassy people said, "We're scared to go to the West Bank." I asked why. They said Israel doesn't recognize the East Jerusalem consulate. It is impossible for us to understand that they are afraid of Israel.

We made 50 trips to the consulate and supplied them with all they required. Sixty percent of the land of El Bireh is owned by U.S. citizens, and yet we are blocked from going on that land. We were told 5,000 dunums were taken off a high hill in our town, Jebel Taweel. They said they wanted to make a "military post" but now Beit El, the settlement, is there—the place of Menachem Milson's office! Fifteen houses are built on it though the courts in Israel ruled no housing was to be built.

They can blow up our houses. They ask us to clean up streets saying "we are looking for U.S. citizens to do this." We light candles for Poland in the U.S. Are Polish and Palestinian two different species? We don't want candles, all we want is justice.

GEORGE HAJJAH,
Owner Of Small Business In
California, Visiting El-Bireh

Whenever somebody comes back from Israel we ask, "How are things at the airport?" You can be sure, if a bomb has gone off in Jerusalem it is worse. I think it is worse today than usual. When you arrive in Tel Aviv with the looks and the last name of an Arab, you are not treated as the goodlooking blonds. You are treated as the rest of the Arabs under occupation in the West Bank.

You know, in the terminal where they strip off all your clothes, it's not a beating you take. It's harassment. They talk to you in a way that makes you feel low. And they go through everything—I mean *everything*.

It's 30 miles from Tel Aviv to El Bireh and that means three to four checkpoints. That means they stop you and you go through the same thing. You tell them, "I've done all this already" but it doesn't matter. You speak in English thinking they will like it. They shout, "Why don't you speak Arabic?" I have on two or three occasions seen people beaten at the checkpoints.

On three occasions—the most recent in 1981—two men and women had been followed, their

cars and cabs were stopped and they were beaten. Money was stolen. We got the conclusion—when they see how much cash you have in the strip-search, they follow or tip someone. I have a good source that says the muggers were army, but in civilian clothes.

Prosecute them? Are you kidding me? JDL members roam around the West Bank smashing windows, and this guy shoots up the Muslim holy places in Jerusalem, and the mayors have their legs blown off. Prosecuted? Teddy Kolleck says: "No evidence . . ." They put me in jail without any evidence at all, but for these terrorists, "no evidence" keeps them out of jail. If a Palestinian says, "To hell with the occupation" he's thrown in jail. How the hell can I prosecute?

There's a "Tall Mountain" in El Bireh (Jebel Taweel). We wanted to make it a resort town like this Lake Arrowhead we have here in L.A. But since 1967, the Israelis have allowed no one to build on that mountain. Israel has been building on it for six to seven months now, though at least half of it still belongs to El Bireh residents. There used to be a Jordanian Army hospital there; now it's an Israeli "military training camp."

Three weeks ago I heard they had shut off all the telephone service in El Bireh, and the residents had to go to the military commander to turn it on. Women did a sit-in. The settlers came by our places with German shepherds.

BUTROS MELHEM,
Restaurateur, Washington, D.C.,
Visiting Hebron

In 1976, I went from Dallas to London to Israel. Every non-Jew got searched in London. In Tel Aviv, they separated the Arabs and Arab-Americans from Europeans and other Americans.

We were sitting on the plane next to some nice British teachers, talking and laughing, and I told them, "When we go out, we'll have to go to separate places, even though I'm an American citizen." They didn't believe it, but it happened. We had to go in a small van and soldiers with machine guns surrounding you. They take you to a small aluminum shed outside the terminal and search everything in our luggage, piece by piece. Two or three girls searching 50 to 100 passengers. They even put a metal detector on a handkerchief! If you say a word, it will take you an extra three or four hours. Arabs are always the last to leave the terminal.

In 1980, when Israelis tore the Koran in the Abraham mosque in Hebron, we had an 18 day curfew. I went to collect food, some bread, from Bethlehem in a truck. The Israelis stopped me. They wouldn't let me take bread into Hebron!

I am convinced the Israelis single out American activists—I myself am with the United Holy Land Fund.

On the way into the country the first question always asked is "Who packed your suitcase?" If I tell them anyone but myself I won't be leaving for many more hours.

Sometimes the American passport helps me when I move from town to town on the West Bank, but not much. One morning I rented a car with a Jerusalem tag going from Ramallah to Hebron. On the way back there was a blockade and they searched the car piece by piece. "I'm not from the outside—I'm traveling within this country!" I said. A soldier asked me, "What state are you from in the States?" I asked, "What state are you from? Where were you born?" He got angry and aimed his gun at me. He said, "I'm from Israel." The other soldier hit the gun upward from his hand. It looked like he was going to shoot me.

I've been here in the U.S. since 1956. I have five children, one of them debated an Israeli boy in a Montgomery County school here recently on the Palestinian question. He won the debate, and later our car was covered with mustard and ketchup, and so were the walls of our house. Of course, this is not nearly as bad as what is happening to our students in the West Bank, where they are being shot and killed for throwing stones.

Being an American over there is not respected, believe me. They don't give a damn, especially when you're of Arab background.

I've a piece of land in my name in Hebron. I started to build a house. They did not permit me to build, even though I gave them my American passport, the deed, everything. An American Jew can buy all the land he wants in the West Bank, but not an American Arab. And I own that damn land!

I went to Amman once. My cousin drove me around the city. Afterward, he wanted to go four times to the West Bank. Each time they refused, saying "Mr. Melhem was his relative."

And the American consulate in East Jerusalem? Look what happened to Alexandra Johnson. She lost her job there for the cables over Israeli torture. There's no help from the American consulate. They're supposed to protect the land of American citizens. Look what happened in Santo Domingo in 1965. The U.S. took over the whole country because American factories were expropriated.

I know that the day I left Hebron for the U.S., the Israeli soldiers came asking for me. I left at 3 a.m. to go to Tel Aviv. At 8 a.m. the soldiers came.

SAID ABDULLAH,
Senior Foreign Service Diplomat,
U.S. States Department, Washington, D.C.
Visiting El Bireh

You know, the harassment goes in cycles. I suppose I go through the West Bank at least twice a year. I have one advantage; as a member of the senior foreign service of the U.S. I travel on a diplomatic passport. Even still, I am always singled out on the plane. They monitor the manifest of incoming flights. They identify you by coloring codes on arrival at Tel Aviv airport.

When I am alone, I am okay and am not singled out at the ramp. But if I'm with family, a buzzer buzzes when she sees my passport and security comes and accompanies me. There are 12 booths at Tel Aviv airport and one exit point. The "guardian angel" accompanies you to a little room, for security check (suitcases have already been opened once in London). Once—after a week on the beach in Cyprus, I had to go through a strip-search.

But in 1979, they really got under my skin. My father—who was in business in Virginia here for many years—was retired on the West Bank, though a U.S. citizen. He came for a visit here in Annandale in 1979, and here he passed away. I got emergency visitation travel from the State Department to bury my father's body in the West Bank. A funeral director here in D.C. made sure we had an "international casket"—the right thickness of metal, a hermetic seal, etc. The Israeli consul witnessed the casket sealing and gave it the seal of Israel so they wouldn't get worried about PLO explosives. But then I was told you can't go through Tel Aviv—because he's not Jewish. I had to go through Amman, Jordan. I quickly dispatched one of my brothers, who shuttled between the Ministry of Health in Ramle and the Military Governor in Ramallah to prepare the papers. After one week from the date of his death, we finally got the permit in Amman and I took off with the body. The mukhtar of our hometown, El Bireh, met me in Amman. All of my family flew to Tel Aviv, except me. Now, the Jordanians waved me through to the Allenby Bridge with no trouble. But we had been forewarned that the Israelis will not allow the casket to cross the bridge because it was metal and they need to use their metal detectors. Therefore, some relatives met me at the bridge with a wooden coffin.

I got to the bridge at 11:30 a.m. The funeral in El Bireh was to be in the afternoon. Both hearses—one from Amman, and one from the West Bank—were backed up on the bridge. The body had to be transferred from the metal casket to the wooden coffin. And—the Israelis wouldn't let the sons do it! The Israeli porters manhandled

my father's body. The health officer was a civilian Israeli, and he had a crowd of punks with M-16s nearby.

Finally when we moved forward over the bridge, a soldier stopped me. "Where are you going?" He pulled me out of the hearse. I stood in no-man's land while my dead father left. I had to be searched.

There are two bus lines that go over the Allenby Bridge into the West Bank—an air-conditioned luxurious bus and a beat-up bus. The Israelis only allow a certain number (maybe 20) each day. I wanted to catch the first bus which came through, which was one of the luxurious tourist ones, so I could make the funeral. An Israeli soldier said, "You can't do that. You have to take another bus."

So they searched me. I wind up going to the "native" side which is, it seems to me, purposely dirty and filthy. I couldn't go—even with a diplomatic passport—to the American tourist passport check at the bridge. They took my pants off and emptied my suitcases—electric razor, glass bottles, all dumped—lucky nothing was broken. They took each piece, shook it, put it aside. One of the porters grabbed my nail clipper from the shaving kit and started to trim his nails. Everything cracked in me. I jumped on him.

By this time it was 2 p.m. I had spent three extra hours in security check. The bottom line is this: the harassment is so subtle that if you take my story at any one point it sounds routine. Yes, we buried my father. Finally.

I always pay a courtesy call to my colleagues at the East Jerusalem consulate. This time I really complained bitterly. Don Cruise, who has sent some cables for me at times, said, "I hear so many stories of this." Cruise had just gone through the Alexandra Johnson cables. He asked me if I'd talk to a reporter, such as Dial Torgensen of the *L.A. Times*, which I did. He took notes; I showed him all the papers. That was April 19, 1979. And it took me a long time to live the whole experience down.

You know, at least 25% of Ramallah and El Bireh are now American citizens. Ibrahim Tawil's (deposed mayor of El Bireh) father ran a grocery store in Youngstown, Ohio and other relatives work in the steel mills there. Karim Khalaf (deposed mayor of Ramallah)—his people are in California. The booby-trapped cart that blew off his foot was a 1980 Cadillac, a gift from his California relatives.

Some American citizens in the West Bank who've retired there get U.S. pension checks. They have gone at times to the Israeli Supreme Court on land claims. We did this over a parcel of land the Israelis took for Beit El. They have to pay rent now—my mother gets \$700 check a

year, and she keeps the receipts. We emphasize that the Israelis are *renting* the land—it's not theirs. But in many cases people have been forced to sell huge parcels for next to nothing. The Israelis also expropriate land without a question—for instance, *Waqf* (Islamic holy lands) they consider public lands and they take it. The East side of the road from Jerusalem to Ramallah which is about 6 km. long has been almost completely expropriated by Israel and incorporated into the Jerusalem expanded municipality—huge sections. We ourselves have about 10 acres on that road, and 5½ are now being used by Beit El. The land has been in our family for hundreds of years, but now it may be lost forever.

Arab-American Anti-Discrimination Committee
1731 Connecticut Ave., N.W., Suite 400
Washington, D.C. 20009

18

שטר

ז' באדר התשס"ג
20 במרואר 1983

אל; סא"ל יואל זינגר, רע"ן חדין פבינ"ל, מעצ"ר, מטכ"ל
שאת; נציג טעה"ח בשטחים

חגדודן; פנייה מאזרחית ארצ"ב, ילידת רטאללה

... ר' נא ברצ"ב מברקו של חקונג"ל בגיו-יורק, נפתלי
לביא, אליו צירף את פנייתו של אזרחית טארצ"ב,
ילידת רטאללה.

נעריך תשובתכם כדי שנוכל להנחות את חקונג"ל
בהתאם.

ב ב ר כ ח ,

ט. ארציאלי

העתק: רט"ן רוזן קרומר, רל"ט השעולות באיו"ש ובאזח"ע
אל"ט א. בקנסטיין, טגן טתאט השעולות

סופס - מוסד - מסד

16.2.83

דף 1 מחוך 2 דפים

סינוג בטחוני: סמור

דחיפות: מייד

לשימוש סת' הקשר:

תאריך תז"ח: 16/500

מס' כסד: 5/3

מסד - מסד - מסד

מסד"א

מסד"ב

קונס"ל ניו-יורק

רצ"ב פניה אורחית ארה"ב זלידה רמאללה המחייבת תשובה מדויקת
וזהירה, תוך הנחה שהיא עלולה לשמש מקרים נבדלים.
נא להכניס לנו תשובה זו, לשהי הסאלות העיקריות שכפניה.

לביא

האם תוכלו לראות את המסמך הזה?
אם כן, אנא חזרו אליי.

16.2.33

לביא

אשרור כחל החלוקה:

חתימה:

February 14, 1983

Mr. Naphtali Lau-Lavie
Israeli Consulate
800-2nd Avenue
New York, New York 10017

2/2 513

Dear Mr. Lau-Lavie:

I have some questions to ask you which I hope you will be able to answer.

I am originally from the West Bank, from Ramallah and my parents are still living there. I have become an American Citizen in 1981. I have an Israeli permit which I recently renewed till January '84 which I am supposed to exchange for my Israeli Identity card at the Allenby Bridge.

My first set of questions are regarding my Israeli identity card:

1. a) Now that I am an American Citizen, can I still claim my Israeli Identity card? b) If so, how can I do that at the bridge since I will not have a Jordanian passport to cross over with but an American passport? c) If I do obtain my identity card at the bridge, can I then just keep it and leave the country as an American citizen? d) If not, then how will I leave the country and what will that involve in terms of time, money and renewals?

My second set of questions are regarding inheritance:

1) If I could not keep my Israeli Identity card or even decided to give it up because of the hassle, where does that put me in regards to inheritance in case my parents die. ~~as an American citizen~~ In other words, can I claim inheritance? 2) If my father leaves a will, is that acknowledged in the West Bank? Will it be acknowledged even if his inheritors are his daughters who are American Citizens and who are living in the United States? 3) What happens if there is no will? Can we as his daughters who are American Citizens living in the United States still claim inheritance? (My father has no son but has a grandson)

We have already lost a house in Jerusalem in 1948 which was not compensated for and I do not want this to happen again so I will appreciate you clarifying the rules and regulations regarding the above questions of inheritance and identity card.

Thank you for your attention to this matter.

Sincerely,

Lamees Mansur

Lamees Mansur

Address: YMCA, #405
909 Washington Blvd.
Stamford, CT 06901

19

שטוב

ל' בשבט תשס"ג
12 בפברואר 2003

אלו סא"ל יואל זינגר, רע"ן מדינת חב"ל, טע"ר,
טכ"ל, הקריה, ת"א

מאת: נציב טח"ח בשטחים

הנדון: דו"ח טח"ד על זכויות האדם

... ר' נא בר"ב הקטעים בדו"ח טח"ד המתייחסים לישראל
ולשטחים,

אני מבקש המליצה/המלצה לשידוק ולפיקוח ^{לפי} נאדמו לגבי
איו"ש ואזה"ע (חלל עקב' 163 21/22 ועד 23/23 163),
על שנה שמגדירותנו בנשיגוען תוכל להבין בדחיות
הסוגיה לענינה הטוענות בדו"ח.
אז נעריך שיכולתם מחרף.

ס כ כ ה

הקטן: טח"ח המעוררת באיו"ש ואזה"ע
ס. ארציאלי

ר"א איו"ש, ביה"ח
סגן ר"א אזה"ע

ע"כ ליד טח"ח המעוררת באיו"ש ואזה"ע
ע"כ, המענהל האזרחי באיו"ש, ביה"ח
דו"ח, המענהל האזרחי באיו"ש, ביה"ח

1990-1991
1991-1992

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-11-2010 BY 60322 UCBAW

2003年12月10日

《说文解字》：“𠂔，古文𠂔。”

... ..

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-14-2001 BY 60322 UCBAW/STP

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

4500

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

[illegible]

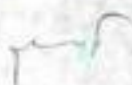
041 050 210

8478-21 2024 431 75 16078 0007

1. * 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 8

© 1995 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

יציא

אכן נוסח קהיר, תלש, נד: חווים 2231, מ: המשרד
 נח: ב: 10, ש: 300183, וח: 1730

שמוך/בהזכ

נוס בהזכ

קהיר מיידי

סבכ לע קהיר ועדה משותפת

הריסת הבתים ברפ"ח: לשלנו ח-2127

1. למדן התקשר פניה עם מנחה בשגארה'ב ומסר שצורקו כ-300
 כבשלים
 מאות בתים, (לא כ-100 במאה) כפי שנמסר מקודם. עמד על כך
 שמדובר

למעשה בסבצע להעברת תושבים (RELOCATION) ושהצורך בסבצע
 הזה נובע מהנוקשות בעמדה המצרית בעת תיחוח הגבול ברפ"ח (ראה
 להלן
 טעיף 6 ואילכו)

2. בכל אכל המפונים קבלו מגדשים בתשתית מוכנה, בתל אכ
 סולמאן, ס"י
 המגדשים כחצי סכיון שקל

3. לפליטים שבקרב המפונים הוענקו הכוואות למעוזים עמי לסייע
 להם
 לבנות את מגוריהם החדשים.

4. לתושבי המקום שהיו בעלי בתים ורכוש, ניתנו פיצויים על
 הבתים
 ו/או הרכוש המצוי ברצועת החייץ נראה להלן טעיף 8 ולעיתים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רכוש

החליפי נשמת הקלואי , בארזות) וכל זה לפי הערכת שמאי מדובר בסכומי

יצויים רציניים- עד שניים וחצי מיליון שקל למטפחה
5. בהרבה מקרים מדוייק יותר לדבר על פירוק הבתים ו

DISMANTLING

ז. היות והידידים בהם פירקו את כל מה שניתן כפרק מהמבנים
והעבירו

הומרי הבנייה ואף מערכות שלמות מתוך המבנים למגרשים בתל אבי
סוגמאן
לשם שימוש חוזר

6. בעיית התושבים המתגוררים סמוך לגבול ברפיח הועלתה כבר
במושב

של הועדה העליונה בינואר 1962, כאשר החר שרון עמד על הצורך
בג"ש

הומיטארים בכל הנוגע לשאלה זו לאור התכנון האוכלוסייה
נפלטמים

ומצרים תושבי סיני) והיותה מפוצלת בשני הצדדים של הגבול
לפיכך

הצענו מספר פתרונות, ביניהם האפשרות שקול החלוקה
האסניסטרמיים

של העיר לא ילך בד בבד עם הקו המדיני. במושב זה של הועדה
העליונה

הוקמה גם תת ועדה בראשות שני הידידים של הועדה המשותפת
שנתבקשו

להציע יתרונות מעשיים. במגמה להמעים כל סכס אפסרי לאנשי
המקום

7. אולם בפגישות של תת הועדה בפברואר זכך בסיווד במקום שערכו
במרץ

השרים שרון ועלי, דחו המצרים כל פתרון הומיטארי שהצענו
ועמדו

על ציון הגבול מתוך השטח הבנוי של העיר כלא כל התחשבות
בתושבים

ובתיהם

8. בתוצאה מכך התעוררו עם השכמת הפנוי המופי של סיני, בעיות
בטחוניות

ונסיונות הסתננות והבהרות אמיתיות, במיוחד דרך הבתים שישבו
בשני

צדדי הגבול בעיות אלה נידונו בפגישה בין אלוף פיקוד הדרום

משרד החוץ-מחלקת הקשר

וקול
צפון סיני סקרייה ב-9/6/82 בדפיה. הוסכם על קביעת רצועה
ברוחב של
50 (חמישים) מטר בצידו כתייץ. נדרש שגורם להתרבות המבנים
המיועדים
להורדה)- כאשר ישראל קבלה על עצמה את המיפול בחלקם של הבתים
בצד
שכנו ובהעברת דייריהם בפלסטיות ופיצויים, ואילו מצרים
הסכימה לפשוט בהתאם לסיכום כלפי החלק של הבתים בצד שלהם. על
דייריהם
המצרים, תושבי סיני

9. העבודה נעשתה בתיאום עם המצרים ובשפ" עמם. מרבית הבתים
ברצועה
התייץ פורקו עד עמק יזרעל, ומאז הורדו הבתים שישבו על שני
צדדי
הגבול, תוך כאסור העברת הדיירים ופיצויים
מצרים

הפ. שהח. סמחה. מנכ. ממנכ. מצפא. דיבונן. רוכינסטיין. מצרים.
אליצור. ארבל. שטחים

18

שמו

ט' בשבט תשמ"ג
23 בינואר 1983

אל: סא"ל יואל זינגר, רע"ן הדיון הבצ"ל, מפצ"ר, מטכ"ל
מאת: נציג משה"ח בשטחים

הנדון: הידר אבו-אבארה - חושב בית ג'אלה

... ר' נא ברצ"ב מברק מהקונצ"ל בניו-יורק בדבר פניית
שני אנשי דת נוצרים לגבי מעצרו של הנ"ל.

התוכל להודיענו התשובה ע"מ שנעביר לקונסול הכללי
בניו-יורק.

ב ב ר כ ה ,

מ. ארציאלי

העמק: רס"ן רון קרומר, רל"ש מתאם הפעולות
סא"ל ט. איליה (ל"ג 216) *ל"ג 216*
סא"ל יצחק אקסל, יועמי"ש, המינהל האזרחי, בית אל
אלי"ם יגאל סימון, יע"ע ליד מתאם הפעולות
סא"ל שלום הררי, יע"ע, המינהל האזרחי, בית אל

סופר ספר אג

מחלקת העד - יור - יורק

דד סגור יס

סיווג בסדר: סודי

דהיפוח: סידר

לשונות יה' העד:

חאריך תו"ח: 215

מס' סדר: 586

אד: מס"א

דד:

מא: קונב"ל - יור יורק

שני אנשי דת נוצריים מירידי ישראל בנו אלינו בבקשה לסכל בענינו של חושב
כית ג' אלה בשם חידור אבו - אנארה.

הנ"ל הוא סטודנט באוניברסיטה של ביה להם ולדנרי הקונים בעצור בכלא רפאללה
כתשוד בהסתייכות לכנוסיה שהסליכה בקבוקי הולוטוב על וכת ישראל.

לרבריהם נתון האיש בפעצור בחנאים הסורים במיוחד, ללא בטפט, ובכ"ש הסכר.

לביא

31 סא 215

W

ההיפוח:

איסור מנהל העד:

חאריך תו"ח: 21.1

18

שמו

ז' בשבט תשמ"ג
21 בינואר 1983

אלו: גב' יעל ורד, השגרירה לאונסק"ו

נא: נציג ששה"ח בשטחים

הנדון: הריסת בתים בתברון -
שכתב מנכ"ל אונסק"ו

למברק נר 360 ט-20 ינואר.

לצערי, למרות פניותי, עדיין לא קיבלתי תשובה
בנדון.

אעשה כל מאמץ להשיג התשובה בהקדם.

ב ב ר כ ה ,
מ. ארציאלי

העתק: ס/מנכ"ל סע אליצור, ראש אגף ארב"ל
גב' אן טרי למברט, מנהלת ארב"ל

NOTE

1. 2000 1000
15 1000 1000

NOT 20 100 100, 1000 100 1000

NOTE: 1000 1000 1000

NOTE: 1000 1000 1000 -
NOTE: 1000 1000 1000

NOTE: 1000 1000 1000

NOTE: 1000 1000 1000, 1000 1000 1000
NOTE:

NOTE: 1000 1000 1000 1000 1000

1. 1000 1000

1. 1000 1000

NOTE: 1000 1000 1000, 1000 1000 1000
1000 1000 1000, 1000 1000 1000

Handwritten signature inside an oval.

ה' בשבט תשס"ג
19 בינואר 1983

שטור

Am3

אל: רס"ן רון קרומר, רל"ט מתאם הסקולות באיו"ש ובאזח"ע,
משרד הבטחון, תל-אביב

טאת: מציג טשא"ח בשטחים

הנדון: הריסת בתים בחברון - מכתב מנכ"ל אונסק"ו

... בהמשך לשיחתנו הטלפונית בנדון, הנני מעביר שוב
העתק מכתבי מ-11 דצמבר 1982 בנדון זהמפורט.

טכרון העבר זמן רב מאז פנייתו של מנכ"ל אונסק"ו -
אודה אם תהישו תשובתכם לבקשה הכלולה במכתבנו
תרכ"ב.

בתודה מראש,

ובברכה,

מרדכי ארציאלי

1000

1000 1000 1000
1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

טו' בטבת תשמ"ג
31 בדצמבר 1982

אל: רע"ן רוזן קרוסר, רל"ש מתאם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע,
משרד הבטחון, הקריה, תל-אביב

טאת: נציג משה"ח בשטחים

הנדון: הריסת בתים בחברון

מנכ"ל אונסק"ו פנה בטכתב לגב' יעל ורד, סגירתנו ליד אונסק"ו ובמ
... בקשה לפעולה לטניעה "הריסת בתים בחברון". לנוחיותכם רצ"ב שוב
העתק הטכתב ותרגומו לעברית.

מאד נודה אם תעבירו אלינו הטידע על המבנים שבהם מדובר - אם וכמה
בתים נהרסו, לפי היו שיוכים, הסיבות, הרקע, המצב העדכני וכו' -
כדי שנוכל לנסח תשובה מתאימה.

בברכה,

ד. א. ארציאלי
ס. ארציאלי

י. מ. רמז, א. א. א. , יא/ו האניה ראיה בא"ש,
ד"ר א.

2793

נכנס

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלתי

אל: המצדד, נר: 201, מ: פריס
דח: מ, פג: ב, תא: 131282, רח: 1800
נר: מכת מנכ"ל אונסקו

בלטס/מיד

אל ארבל 3, מצפ

מאת ורד אונסקו פריס

להלן מכתב ממנכ"ל אונסקו מה-9/12/82. הערות נפרד:

PAR TELEGRAMME LE MAIRE DE LA VILLE D'HEBRON M'A INFORME DE LA DESTRUCTION DE MAISONS ARABES SITUÉES DANS LE CENTRE DE LA VILLE ET CONSIDÉRÉES COMME DES MONUMENTS. A CET EGARD, JE VOUS RAPPELLE LES DISPOSITIONS DE L'ARTICLE 53 DE LA 4E CONVENTION DE GENEVE QUI INTERDISENT "A LA PUISSANCE OCCUPANTE DE DETRUIRE LES BIENS MOBILIERS, APPARTENANT INDIVIDUELLEMENT OU COLLECTIVEMENT A DES PERSONNES PRIVEES, A L'ETAT OU A DES COLLECTIVITES PUBLIQUES, SAUF DANS LES CAS OU CES DESTRUCTIONS SERAIENT RENDUES ABSOLUMENT NECESSAIRES PAR LES OPERATIONS MILITAIRES".

PAR AILLEURS, EN RAISON DE LA MISSION CONFIEE A L'UNESCO EN FAVEUR DE LA PRESERVATION DES BIENS CULTURELS, ET NOTAMMENT DES QUARTIERS HISTORIQUES DES VILLES, JE VOUS Prie DE BIEN VOULOIR INTERVENIR AUPRES LES AUTORITES DE VOTRE PAYS (POUR) QUE LES TRAVAUX DE DEROLITION NE SOIENT PAS POURSUIVIS, ET DE NE FAIRE PARVENIR LES COMMENTAIRES QU'APPELLE DE LA PART DE VOTRE GOUVERNEMENT LA COMMUNICATION CI-DESSUS MENTIONNEE.

עד כאן
171

ראש עיריית חברון הביא לידיעתי במברק, הריסת בתים ערביים
המסוקמים במרכז העיר ונחשבים מבוטסמים. בקשר לכך, אני
מזכיר לך הנאמר בסעיף 53 של אמנת ג'נבה הרביעית האוסרת
"על המעצמה הכובשת, להרוס בכסי דביידי (?) השייכים באופן
אישי או קולקטיבי לאנשים פרטיים, למדינה או לארגונים צבוריים,
פרט לאותם מקרים בהם הריסה זו הפכה הכרח אבסולוטי כתוצאה
מפעולות צבאיות".

בוסף על כך, מתוקף המשימה שהוטלה על אונסק"ו, למען שימורם
של בכסי תרבות ובכללם, שכונות היסטוריות בערים, אנקשך לפעול
אצל השלטונות בארצך על מנת שעבודות ההריסה לא תימשכנה
ולהודיעני תגובת סמליתך להודעה הנ"ל.

18

(להאכתבות פנימית במשרדי המסעלה)

מזכר

תאריך
26/11	אל: מ' טאה זיט, מתים
דיוק מס'	מאת: מ' זולר
	הנדון:

קנין נזח זח קנין זח זח.

מ

מזה

מאת: מ' זולר

30/11/82

משכ"ל - אג"מ - מב"ח
 ענף משטח צבאי
 סל: 2031
 מב 5140 (א) 0743
 כסל' חש"ג
 82 נוב' 23

א/מ/ג

מ. מ. א. 1310

הפוצח צלב אדום

הדרון: פגישת סגן קמחאם - ראש משלחת הצל"א - 21 נוב' 82

1. ב - 21 נוב' 82 התקיימה פגישה בין ראש משלחת הצל"א, מר דומיניק דופור, לבין סגן קמחאם הפעילות באיו"ש ואזח"ע, אל"מ אריה בקינשטיין.
2. להלן הנושאים שהועלו בפגישה:
 - א. פעילות הצל"א בלבנון: פעילות הצל"א בלבנון כולה שבה להיות מבוהלת מביירות כבעבר. למשלחת הצל"א בתל אביב יש נגיעה ישירה כיום רק לנושא מחבת אנצאר. מבצע הסיוע והמסיבי ללבנון עומד להסתיים בסוף שנה זו, אולם בינתיים ממשיכים להגיע משלוחי סיוע דרך בטל ג' וניה. הצל"א עדיין מחלק מצרכי סעד לפלסטינים בדרום לבנון, בעיקר באיזור צור, וזאת כתיאום עם אנבר"א. במקביל חזרה למסלולה הרגיל גם פעילות הצל"א באיו"ש ואזח"ע.
 - ב. הריסות בתים: מר דופור ציין כי ב - 1982 הסתמנה מגמה של עליה במספר הריסות בתים ואסימות. הוא ציין כי בנוסף לנימוק הפורמלי של הפרת אמנת ג' בנה הדבר מקומם אותו באופן אישי שכן אין זה בסל שאנשים ייענשו על פשע שביצעו קרוביהם.
 - ג. מתח בין יהודים לערבים בחברון: לאחרונה הרסו תושבי קריית ארבע שני בתים ברובע היהודי בחברון ללא אישור צה"ל והדבר מעיד על מגמתם להרחיק את אחיזתם ברובע היהודי ואף מחוצה לו. למענת מר דופור ערביי חברון חוששים כי התהליך יביא להשתלטות על מרכז העיר כולו כולל השוק ולהערכתו קיימת סכנה חמורה של התנגשויות אלימות מאחר ששני הצדדים אוחזים בעמדות קיצוניות. (מכתב נפרד ובו פירוט דבריו של מר דופור הועבר ללשכת המתאם ולעוזר שהב"ט להתיישבות).
 - ד. שינוי שיטת הביקורים בבתי הסוהר: הצל"א החליט להפסיק את הביקורים ותלת חדשים המקיפים בבתי הסוהר ולעבור לשיטה גמישה יותר של ביקורים אד - הוק במתכונת מצומצמת יותר על פי הצרכים שיתעוררו. שירות בתי הסוהר כבר הניע הסכמה לצעד זה, אך הנושא ייבדק גם על ידנו.
 - ה. תקלות על דיווח עצירים בחקירה: ראשי המשלחת הצל"א מסר כי לאחרונה יש תקלות רבות בדיווח הצל"א על מעצרים באיו"ש - סעויות בדיווח, דיווחים לא מדויקים ואי דיווח.
 - ו. אגודות הכפרים: היועץ המשפטי של הצל"א עורך כעת סקר מקיף במסגרתו הוא בודק את כל ההיבטים החוקיים - מוסריים הנובעים מקיומן של האגודות. במסגרת הסקר נפגש היועץ עם אישי ציבור באיו"ש ועם מנהיגי האגודות וכן ייפגש גם עם גורמים ישראלים. מר דופור ציין כי ידוע לצל"א שהאגודות מוכרות בכסף סופסי רשיונות כגון רשיונות אח"ש, ביקור, בניה וכו' וכי רשיונות שהוגשו באמצעות האגודות הינם בעלי סיכוי טוב בהרבה מרשיונות שהוגשו ישירות לממשל. הוא ציין כי בדמאללה למשל גובה האגודה כ - 1000 שקל עבור טופס רשיון ביקור וזאת בנוסף לתעריף האגודה הרשמי. אנו ציינו כי גם בעבר בדרשו תושבי הכפרים והשכונות לקבל את הטפסים באמצעות הסו"ח תאר ואלו עתה רק השתנתה הכתובת. הצל"א יעביר אלינו דו"ח מפורט בתום הסקר.
 - ז. בקשה לפגישה עם נציג שב"כ: מר דופור העלה באופן רשמי בקשה להפגש עם נציג של שירות הבטחון ע"מ לשוחח באופן ישיר בנושאים המסרידים את הצל"א (חקירות וכו') וזאת למרות שברור לו כי כאשר הוא מעלה נושאים מסוג זה בפנינו הם מובאים לידיעת שב"כ. לשאלתנו האם במדינות אחרות נוהגים הצל"א להפגש עם אנשי שירות הבטחון השיב כי בלבנון למשל "המשרד השני" הוא המקיים את הקשר עם הצל"א בנושאים בטחוניים וכך גם בעראק. יועמ"ש שב"כ מתבקש להתייחס לבקשה זו.

לידיעתכם.

מ. מ. א. 1310
 ק. קשר ללצ"א

ארבי"ל 3, מצפ"א.

דו"ח זכויות האדם

1. בפגשתי היום עם לויצקי סגן ראש אגף זכויות האדם במחמ"ד ועם ארבעה מעוזריו. טענתי טיעונים נגד דו"ח אשתקד תוך סימח הדגש על חוסר הפרופורציה בין הדיווח על ישראל לבין הדיווח על שאר המדינות, הצב שנבע מחופש הגישה וחופש המידע מצד ישראל. לויצקי מסר כי הדו"ח על ישראל שרט התקבל אך יתבסס עקרונית על הדו"ח של אשתקד.

2. סיפר כי הדו"ח על השטחים יוכן ע"י הקונסוליה בירושלים אך הקונסוליה מעבירה זאת לסגרירות בת"א והסגרירות היא המעבירה החומר למחמ"ד.

3. סיפר כי הם מחלבים איך לספל בנושא צה"ל בלבנון. הם ערים לכך כי אין סדור בממשל צבאי ישראלי אך מאידך לא יוכלו להתעלם מהמציאות. נעל כן אין ספק שתהיה התייחסות. (נימק זאת בין היתר בכך שהם מעונינים להתייחס לפעולות הרוסים באסגניסטן וגם שם כידוע אין ממשל רוסי צבאי). עם זאת הם עושים מאמצים לצמצם את הנושא ועל כן לא יתחילו בפעולות המלחמיות של צה"ל תוך כדי הלימה.

4. לגבי תוכן הדו"ח מתכוונים לשים יתר דגש על האופי "המשטר האמיתי" של מדינות ופחות חשופה לב לחוקות אשר לדבריהם הינן אות מתה בחלק גדול מהמדינות.

5. כן ישימו דגש על הפרות זכויות האדם של אירגונים לא ממשלתיים בתוך שטח המדינה כגון: מעשה זרועה של טרוריסטים, באוחו הקטר הם מתכוונים להתייחס

לעידוד מעשה פרור ע"י חדינה מחוץ לשטח גבולותיה.

6. ישימו דגש על חופש ועצמאות מערכת המשפט במדינות שם יש מצב כזה כן

יתנו יתר התייחסות למידת ההשתתפות הפוליטית של האוכלוסיה.

7. הצעתי שאם תהיה התייחסות לצה"ל בלבנון יש מקום למסירת מידע על

הפעולות ההומניטריות של צה"ל שם, וכן על פעילות אש"ף שקדמה לפעולת צה"ל

הגיבו שאם נספק מידע כזה יעשו נסיון לשלבו בדו"ח.

8. באשר לטענותי על חוסר פרופורציה ביקשו שנביא דוגמאות, אם ישנן בהן

"השטחים" קיבלו טיפול לא פרופורציונלי בנושא מסוים בהשוואה למדינה

ערבית.

9. ביקשו לקבל הערותינו המפורטות לגבי דו"ח אשתקד.

10. הצעתי שבמידת האפשר שגרירות ארה"ב בח"א תבדוק ויוזמתם עובדות

עם משרד החוץ בירושלים, טרם יעבירו הדו"ח למחש"ד על מנת שהעירותינו תכתנה

לא רק בדיעבד.

11. כללית אמרו שהדו"ח על ישראל כאשתקד אך עלינו לצפות להמשך

הביקורת על הנעשה בשטחים.

12. אודה על התייחסותכם בהקדם האפשרי לבקשותיהם כלע"ל.

ט ב ל

50.

המקום הזה לא היה אמור להיות כזה, אלא היה אמור להיות כזה...

18

25/11
מאמר
25/11
25/11
25/11

א' בכסלו תשמ"ב
17/11/82

אל: סא"ל יואל זינגר, רפ"ן הדיו הבינ"ל, פצ"ד
מר א. רובינשטיין, היועץ המשפטי

מאת: מנהלת ארב"ל 3

הברון: פביית הצל"א בקשר להריסת ואסימת בתים

1. ...רצ"ב פביית הצל"א למתאם הפעולות בשטחים ברשא הריסת ואסימת בתים
ביש"ע. לדעתנו יש להשיב למכתב זה בכתב.
2. זו פעם ראשונה שהצל"א משתמש בביטויים כגון "בלתי חוקי, ברוטאלי ולא
מכובד" ואין לעבור על כך בשתיקה.
3. אבו מציצים שבמכתב התשובה תוכללנה הנקודות הבאות:
א. והבמקה המשפטית עליה מבוססת הריסת /אסימת הבתים.
ב. תגובה ללשון והזריפה שנוקט דופור במכתב
ג. ניתן לציין במכתב שעפ"י אמנות ג' בנה הרצאות להורג הן חוקיות אבל
לדעתנו הן הרבה יותר ברוטליות ובלתי מכובדות מאשר הריסת בתים.

ב ב ר כ ה ,
iue8/ק
א.מ. למברט-פינקלד

העתיק: מד ס. אליצור, ס/מכ"ל
מד ס. בינו, מנהל מחי"ט

Handwritten notes and a signature in the top left corner.

Handwritten initials or a small mark in the top right corner.

FOR THE YEAR 1957, THE TOTAL AMOUNT OF
THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

THE TOTAL AMOUNT OF THE FUNDING WAS \$100,000.

INTERNATIONAL COMMITTEE OF THE RED CROSS

DELEGATION TEL AVIV, BEIT ASIA, 4 WEIZMANN STREET

TEL. 250204/5/6/7

Tel Aviv, November 3rd, 1982
DUF/ms B 20 (2147)

Dear Sir,

In October 1982, the Israel Defence Forces destroyed or sealed more houses in the Occupied Territories.

. 6 October 1982 :

Destruction of the house of Mr Hatem Mahmoud El Mobayed, in Mozeini Quarter, Gaza City. Eleven persons affected. A member of the family is in detention since the 6th of August, 1982.

. 7 October 1982 :

Destruction of the house of Mrs Mariam Abdellah El Gherbawi, in the Beach Camp, near Gaza City. Five persons affected. Two members of the family are in detention since July 1982.

./...

Mr. Rahavia Vardi
Coordinator of Operations
in West-Bank and Gaza Strip
Ministry of Defence

Tel Aviv

c.c. : - Mrs Anne-Marie Lambert, MPA
- Col. Arie Bekinstein, IDF

. 18 October 1982 :

Destruction of one room of the house of Mr Sudki Kassem Mohammad Abu Hanani, in Arraneh Village, District of Jenin. Nine persons affected. A member of the family is in detention since the 6th of September, 1982.

. 18 October 1982 :

Sealing, with cement blocks, of the house of Abdel Latif Mohammad Suleiman Khalil Omar, in Al Masqoufeh Village, near Tulkarem. Thirteen persons affected. A member of the family is in detention since the 6th of September, 1982.

. 18 October 1982 :

Destruction of the house of Mr Jamil Hamdan Mohammad Ikbarieh, in Shuwaikah Village, Tulkarem District. Nine persons affected. A member of the family is in detention since the 6th of September, 1982.

. 25 October 1982 :

Destruction of the house of Mr Mohammad Saleh Hassan El Ajouri, in Jabaliya Camp, near Gaza. Two persons affected. A member of the family, allegedly in Egypt, is wanted by the Security Forces.

. 25 October 1982 :

Destruction of the house of Mr Yasin Hasan Yasin Abu Habel, in Jabaliya Camp, near Gaza. Fourteen persons affected. Two members of the family are in detention since the 26th of August, 1982.

. 25 October 1982 :

Destruction of the house of Mr Ahmed Ibrahim Mohamed El Bora'i, near Jabaliya Camp, Gaza Strip. Five persons affected. Two members of the family are in detention since the 8th and 13th of July, 1982.

./...

In addition, two houses were partially dismantled on the 12th of October by their own occupants, after members of IDF had told them that the buildings would soon be destroyed. Later on, it appeared that such destructions had been considered at the local level of the IDF, but had not yet been approved at the level of the Ministry of Defence. The inhabitants of the houses have not been informed so far that the houses they dismantled, in anticipation of a destruction which may never come, could be rebuilt :

- . The house of Mr Moussa Mohammad El Nabahin, in El Bureij Camp, Gaza Strip. Seven persons affected. Three members of the family are in detention since the 22nd of September, 1982.
- . Two rooms of the house of Mr Abdel Aziz Jaber Mesleh, in El Bureij Camp, Gaza Strip. One member of the family is in detention since the 22nd of September, 1982.

The strong objections of the ICRC to such illegal, brutal and dishonourable methods of collective punishment are well known to the Israeli Authorities, who disregard them completely for 15 years.

Sincerely yours.

Dominique Dufour
Head of the ICRC Delegation

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: א' בכסלו תשמ"ב

17/11/82

מספר:

אל: מר ט. אליצור, ס/מבכ"ל
מר ט. בינור, מנהל מזתי"ם

מאת: ארב"ל 3

הברון: הריסת בתים ברובע היהודי בחברון

...רצ"ב חשובת עוזר מתאם הפעולות בשטחים לשאלות
הצל"א בנושא זה שהופנו אליו דרכנו. הפברבו המידע
לידיעת הצל"א.

ב ב ר כ ה ,

רובי לבנו

טל' 531111

הקריה, רוממה ירושלים 91999

טל' 235111 (02)

ירושלים, 91950

מדף 1046

מדינת ישראל

משרד הבטחון

לשכת מתאם הפעולה ביהודה.
שומרון וחבל צוה

תאריך חשון תשמ"ג

82 נובמבר 9

מס' 9 גמ-8(10) - 2073

✓ מ מלח המחלקה לזכויות האדם ואו נקו/הגב' א.מ. למברט - פי מקלר

הנדון: הריסת בתים ברובע היהודי בחברון
מכתב מיום 7 נובמבר 1982

ג, ב,

1. בבתי ש הורסו ביום ה-2 ל נובמבר 1982 בחצר בית הכנסת אברהם אבינו בחברון לא התגורר איש. יודגש ב נוסף על כך כי בתים אלה, שהיו הרוסים, בחלקם הגדול היו גם בסכנת התמוטטות.
2. הבתים ש הורסו הם בבעלות יהודית ובחסות הממונה על הרכוש הנוש ביו"ש. בתים אלה ננטשו ע"י תושביהם היהודים במאורעות תרפ"ט.
3. מאחר ולהריסה לא ניתן אישור סופי של השלטונות פתח תיק משטרה כ נגד המבצעים, זאת ללא כל קשר לבעלות.

ב ב ר כ ה ,

אפרים מנור, סא"ל
עוזר מנצח הפעולות
לכוחות הבטחון

סמל דני, שטחים

עגירות ישראל - וושינגטון

אלו

המסרד

ט ר ט ס

דף.....מתוך.....דפים

סוג בטחוני, סוג.....

דחיפות.....

תאריך וז"ח 1645 16 נוב 82

מס' מברק.....

מס' מברק

מצפ"א מרכז

פנו אלי מאיפ"ק ובקשו עזרתינו כדי לספק חשובה לחבר קונגרס.
איש הקונגרס בקש לקבל מידע על שלושה פלסטינאים שעומדים לבא לכאן להשתתף באותו טימפוזיון
בו יופיעו גם קואסמה ומלחם.

חשמה הם:

א.	Mary (?) Khass	עובדת אונרי"א.
ב.	Faiz Abu Rachme	
ג.	Shauki Harb	מרמאללה.

מעונינים לקבל רקע אישי ופרטים (אם יש כאלו) על קשריהם הפוליטיים של הנ"ל.
המידע דרוש עד סוף השבוע.

מ.ו.
מרוס.

המסרד מרכז וואש

אל: המשרד, נר: 41, מ: אוטובה
דח: מ, סג: ב, תא: 091182, יח: סג: ש
נד: סמ"נר

סיד' / שמו

אל: גנבה (הועבר), ארבל ו.
סמ"נר אומי על הפרת יכויות אדם בשמחים.
בקשנו מהקנדים שימנעו מהשתתפות, ידונו ויודיעונו.

שך ==

תפ: ממנכל, אליצוד, ארבלו, דינון, שמחים, מצפא

המשרד החוץ-מחלקת הקשר
בלמ"ס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5348

**

NS

שמו

6

אכ: אוסבה, גנבה, נר: חוות 603, מ: המשרד
דח: מ, טג: ש, תא: 081182, זח: 1700
נד: סמינר אומי

מיירי / שמו

טווג.

דע: 10: פר.

סמינר אומי על הפרת זכויות אדם בשטחים.
למברק גנבה נר 29.

אנו מחייבים המלצת השגריר בגנבה לבקש מהקנדים שכל להשתתף
בסמינר. השתתפותם בסמינר שובמברק הנל. ליועצכם החלמה הוטרה
לזכויות אדם על קיום הסמינר מפרוואר השנה, נודה הצביעה
קנדה, היא מסי' 1982/1/A.

ארבל 1.

תפ: שהח, סשהח, מנכ, ממנכ, מצפא, אליצור, ארבלו, מרוו,
בנחודין, אירב, אירא, דיבון, שטחים, ד/מרכו, ממד

כ"א ב' שון תשס"ב
7/11/02

אלו סר אפרים מנור, מנהל לשכת מתאם המעורבות במסגרים

מאגז מנהלת המילואים לזכויות האדם ואנוכס"ר

הערות: הריסת בתים ברובע היהודי במגדו

1. בשיתוף עם סר דודור נ-2 בדסמבר, התאייס דודור להריסת שני הבתים ברובע היהודי של מדרן בסוף אוקטובר. לדבריו, באיך ספני הבתים התגוררו מספיקה בת 13 בסמרת ואילור הבית השני שייך לאדם הבטא בעסאן.
2. סר דודור הביע דאגה בשל שמועות אודות כוונה להרוס בתים במסגרים ברובע היהודי בתם סמגורדים פלסטיים.
3. ציינתי שהנוסא לא מוכר לי ולא ידוע לי על כוונות כאלה אך סאמר ומדובר ברובע היהודי יש להבין שאלו הם שתיים דבתים שהיו בעלות יהודים ומסמסר ע"י מושבים ערבים אדרי בסימת הרובע.
4. סר דודור אמר שככוונתו לאיך בריקת העבין להעלות את הנוסא אל סמאס הפעילות במסגרים.

ב' ד' כ' ה'
ד"ר א. מ. - ס' מ' מ'
א.ס. למכרס-פיוקל

העמקו סר מ. אליצור, ס' מכ"ל
סר מ. בינור, מנהל מזה"ס

בג"צ 78/101

18

ת' בחשון התשס"ג
25 באוקטובר 1982

א ל: מר מ. אליצור, ממכ"ל
גב' א.מ. למברט, מנהלת אר"ל 5

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: ועדה זכויות האדם בג'נבה

- א. הגיענו מן הכציבות בג'נבה עמודי U.A. Chronicle הנוגעים לדו"ח ירון ואיראן בועדה ביולי האחרון.
- ב. כדו"ח תירגמי שמתי לב לכך שהעמדה המשפטית המוצהרת של ירון היא כי "הגדה המצרית נשארה חלק אינטגרלי מירדן" - ניסוח המראש את מדיניות חוסיין ובמיוחד עתה, כראי שבמס"ד תיכרס התפתחות עמדת ירון בהקשר לכן בעבר.
- ג. טעניין במיוחד הדו"ח האיראני; הסוכלנות והסכלנות שחלק גדול מן הכציבים מבליט למעכת של איראן, שבגללו איחור בהגשת הדו"ח, הגישה דו"ח חלקי וכו'; אומרת ורשמי במיוחד בשתייה להתייחסות אליהם במורומים דומים. בדמיה לו שיש מקום לביצוע תסכרוני של רבוייה אלה, תוך העבטה על הסכודר הלאול ועל האימה ואימה שנוהגים בנו, כאשר המסטר האיראני הוא של קצבים ושוחטים, ועל שלבו, אפילו בממשל הצבאי, אין צורך להטות דגל.
- ד. בעניין אחרון זה יש מקום לדעתי להנחיה מנאיהם גם לשימוש לכציבים במקומות שוכנים וגם בהסברה כלפי אחרים.

בברכה,

א. רובינשטיין

העמק: ממכ"ל

ממכ"ל

מנהל לשכה חת"ח

מנהל מו"תים ותנציג ביו"ש ועדה

מס"ד - ערב 2

ר' מס"ד

July 24, 1954

Mr. J. Edgar Hoover
Washington, D.C.

Dear Mr. Hoover:

I am writing you today

in regard to the matter of

the recent visit of the Soviet Ambassador to the United States.

I am sure that you are aware of the fact that the Soviet Ambassador's visit to the United States is a significant event in the history of the Cold War.

It is my belief that the Soviet Ambassador's visit to the United States is a significant event in the history of the Cold War. It is my belief that the Soviet Ambassador's visit to the United States is a significant event in the history of the Cold War.

I am sure that you are aware of the fact that the Soviet Ambassador's visit to the United States is a significant event in the history of the Cold War.

Sincerely,

W. A. Rorer

W. A. Rorer
1000
1000
1000
1000
1000

משרד החוץ-מחלקת הקשר שמו

מל: 111, נד: 398, מ: המשרד
דח: ד, סג: ט, תא: 121082, וח: 1530
נד: פגישת עם תואה

רגיל/שמו

כל

נפגשנו עם האיש החדש בשג אדה'י'ב, אטד, העוסק בהכנת דו"ח
וכוויות האדם. אנו מתרשמים שגישתו הבטיחית בירוקרטיה וחסרת
הבנה, לסבך הבעיות בנושא. בשאלותיו הוא מנחה עניין חריג בגודלן,
דבר שלא נתקלנו בו בעבר, ומתמקד בעוה ובישדאל בתחומי הקו
הירוק. אינו שואל כלל שאלות לגבי יו"ש ומכאן אנו מסיקים
שהמפול בגדה יושאר בלעדית בידי הקונסוליה בירושלים על כל
ההשלכות שיש לצפות מכך.
נדמה לנו שדצוי היה להזהיר עם היל מצב הדברים.
מצפ"א-ארב"ל 3

תפ: שהח, טשהח, מנכל, ממנכל, דהם, סדהם, מצפא, אכיצוד, ארבלכ,
ריבון, שטחים, ד/מרב, ממת, דם

Sept. 1943

2

10/11/43

10/11/43

10/11/43

10/11/43

10/11/43

זבית - המשפט צבאי במחלקה

נמצא האלף אבן עזרה האלף כח אוילס

אם נקבע מוצא הדיון.

החלש עצור עד תום ההליכים לגיון

~~המשפט~~. חבלת בארגון החצית העלמית

2. צוויק בקדוק תבונה עם אחרים

עצור מוטאולס באיזור בית גאלה

3. חצור שלושה בקדוקי תבונה

4. נסיון לצוויק בקדוקי תבונה

5. הסרת ~~המשפט~~ מהפסגות, הנפה

צבא פליסין והצבא שלושה צמיים

הפיר הסג הצור.

6. החצקת כבוצים האסורים בפרסום

בהחצקת כחמי ע"ן.

7. חפצו כראש חליו שפאלה

בתחילתו.

How Shallow Is Network News? Three Examples

By Edith Etkin

You might find it interesting to reflect on the network treatment of three different economic subjects. In each case, the print media have provided thorough and intelligible coverage, while the networks have given us shallow, political cartoons.

The first case is the economic collapse of that "miserable state," New York City. The local New York press worked valiantly to learn the causes of New York's bankruptcy and unearthed a shocking story: a gigantic fraud had been carried on for decades, under the cloak of social generosity, by vote-seeking demagogues. They sought to provide public services without regard to cost—an expression of the liberal belief that it is somehow mean-minded, if not sadistic, to be asked to pay one's bills. They had spent fortunes in nonexistent money; had juggled the books; had driven the productive classes into flight; had evaded the city's tax base; and even at crisis point kept perpetuating their misdeeds. The New York Times editorially denounced New York's Mayor Cooney, Ken Auletta, in New York magazine, drew up a list of major New York politicians who should be in jail; Theodore White, also in New York magazine, described the city as so thoroughly in heck to the extent that the city's demagogues that it had become ungovernable. The liberal New York press did its job brilliantly; it un-

covered the dark side of welfare-state politics.

The networks, whose headquarters are in New York City, were entirely aware of these extraordinary exposures. But they did not communicate them to the Nation, apparently on the grounds that this was a "local" story. All the country really heard from them was that New York was in fiscal difficulties—a mere babble. Then, suddenly, New York became a national story. When? Only when President Ford, for the very reasons cited by the New York Press but not by the networks, refused to finance that corrupt situation and insisted on a self-overhaul by New York. On the networks this turned into a liberal vs. conservative political cartoon, pitting the free-market advocates against the compassionate, liberal city. On the network air the press expose of welfare-state corruption turned, miraculously, into welfare-state propaganda.

A second and related case of network imbalance pertains to the coverage of socialism vs. capitalism. Superficially this may not seem to be a "news" theme at all. But recently it is, since it emerges constantly in the coverage of the many socialist nations in the world, and in the coverage of capitalist America itself. The documentation in the print media has made it clear to all save true believers that socialism, on the whole, —

TV GUIDE A-3

News Watch/Continued

is a political and economic catastrophe—socialist states usually failing to provide their citizens with either wealth or liberty. Striking illustrations: The New York Times (April 3) and Time (April 5) reported on Sweden's police-state tactics against economically successful professionals, businessmen and artists; and New York Times editorial writer Harry Schwartz, writing in the Alternative (April), exposed the catastrophic failures of Britain's socialized medicine. What, by contrast, do we learn from the networks? We are inundated with news items stressing the flaws of U.S. capitalism. America's profit-oriented industry has been steadily portrayed as a monstrous threat to human life, to the planet and the very cosmos. To hear the networks tell it, it is a miracle that most of us are not already stark in our graves, due to the alleged lethal depredations of American capitalism. On the other hand, we can listen for months on end without hearing a word report the disasters wrought by socialism. The closest thing to an expose of socialist failure that I have ever seen on the networks occurred, only by indirection, on CBS's 60 Minutes. Some months ago Mike Wallace did a little documentary on Norway, an alleged exception to the rule of socialist failure, described as "The Little Country That Works." But where are the explicit exposes of the socialist countries that don't work? In the print media. Not on the networks.

Finally, case No. 3: America's recent economic crisis. Again, if one was reading the print press, one knew months ago that the Ford-Greenspan-Simon policies, generally favoring the free market, have worked. Inflation has been cut sharply. And for months the print media have been reporting the signs of an emerging "boom" economy. But until quite recently this has not been the portrait of the U.S. economy to come over the network air, where one has dominantly heard caterwauling about

an unending catastrophe, requiring a spate of welfare-state and semi-socialist "solutions"—i.e., such "innovative" proposals as a centralized five-year economic plan. The coverage has been so slanted against the Ford policies that conservative economic specialists have protested media bias. On PBS last December, Louis Rukeyser, host of Wall Street Week, blasted the one-sided reporting on tax issues, denouncing it as "singletalk." In a CBS commentary on Feb. 17, economist and Newsweek columnist Milton Friedman condemned network economic reporting as "stoddy" and slanted in favor of prior controls. And in February, Fortune (a monthly magazine actually prepared in January) published a major editorial asking how it was possible that the Ford Administration had pulled the U.S. out of a serious recession while the U.S. public, according to the polls, still did not know it. Two of Fortune's answers, the atmosphere was denuded in Keynesian "bad mouthing" by the liberal community; and the main economic developments had gotten lost, somehow, in the details covered by "Wall Street Chronicle." Fortune's symbol for network news, where bad economic news always dramatically dominated the good.

These are my three examples. Put them together and what do you have? The same kind of shallow network "cartooning" described by Howard K. Smith in 1969, which he then summed up as "anti-American." Today, however, the cartoon is rather "anti-American capitalism." Are network newsmen more leftist or just plain more anxious to push a Democratic victory in 1976 than their print-media counterparts? Not very likely. I conclude, therefore, that the acute condensation process that culminates in a 22-minute news roundup has a particularly violent effect. It's a hypothesis. Consider. I mean, to test it out, I'll report next week on a news show that runs for a solid hour. (2)

A-4 TV GUIDE

(18)

~~SECRET~~

EMBAJADA DE VENEZUELA

DRC 10-134

La Embajada de Venezuela saluda muy atentamente al Ministerio de Relaciones Exteriores, División Consular, en la ocasión de solicitar tenga a bien informar a esta Embajada sobre el Pasaporte Venezolano No 4059835, perteneciente a la ciudadana venezolana Magaly de Jesús Contreras de Abdelaziz.

Dicho pasaporte le fue retenido por la policía militar israelí en la población de Der Diwan, Territorios Administrados, durante el mes de febrero de 1981. Debido a que este es el único documento que la señora Contreras de Abdelaziz posee, esta Misión Diplomática agradecerá si el mencionado pasaporte es devuelto o bien obtener una explicación al respecto.

La Embajada de Venezuela se vale de esta oportunidad para reiterarle a ese honorable Ministerio las muestras de consideración y aprecio.

Tel Aviv, 17 de agosto de 1982.

RECEIVED BY THE DIRECTOR

prices of agents etc

מזכר

(להתכתבות מניסית במשרדו הממשלה)

תאריך	מאיר בדר, סגן מנהל אגף 1	מל:
תקן בעי	סילמן עזרא הסניף/מנהל	מחש:
הערות:	נלקח ע"י הולדים וסגלים מקומיים ביום/למטה	

מאיר יאן. 1967/35 - 1.12.1981

בזכר - יס 281 מקומיים הולדים מפ"א
 (כולל 39 ילדים 1-59 שנים)
 בן - 1509 מקומיים בולגרים מפ"א (1.3.81-4)
 (כולל 245 ילדים 1-120 שנים)

ול"ש - יס 88 הולדים מפ"א
 1-318 מקומיים בולגרים

(חמה-אין פירוש לוי שנים)
 (במלחמה) (האלד)
 (במלחמה) (האלד) בולגרים הולדים ע"י קצ' בולגרים

בבית ה
 סילמן עזרא

אל: המשרד, נר: 90, ח: לונדון
 רח: ר, סג: כ, מא: 101281, וח: 1420
 נר: דוח אמנסטי

בלמס/דגיל

אל ארבל 3

דט ג'נבה (הועבר)
 מאמ אילוא , לונדון

דו' יח אמנסטי 1981.

הדו' יח מכסה המקופה 1.5.80-30.4.81. בפרק יישראל והעצמים
 הכבושים י' 5 עמודים. במבוא הגדירים מיוסוקם בנושאי אסירי
 מצפון, הגבלות ואמצעים אדמינסטריביים, סודיות חלק מהעצמים
 הצבאיים, העור ערובות אפקטיביות להגנת עצירים מפני יחס
 בלתי- הולם ושימוש מופרז בבה לריכוז הפרעות הסדר הציבורי.
 בהמשך מזכירים המלצות משלחת אמנסטי (נ 80). מציינים
 שבתקופת הדו' יח מפכו ב-25 אסירים במחנות שמתוכם אימצו 7
 אסירי מצפון ובודקים פרשת ה-18 האחרים. סבורים שהתקנות
 והצווים בפי מאמפרטים והופעלים טי'י ביה'יד הצבאיים הובילו
 במספר מקרים לעונשי מאסר על הכנת דעות פוליטיות שלא היתה
 בהן הטפה לאלימות פרשת אחמד אבו-ע'יש מחלחול, תיקון במקנה
 למניעת טרור, יולי 80'. מזכירים נדי אלגאזי וסרובו לשרת
 בשטחים. קובעים שלחיות צו 815 מחקיים העקרון של מעצר ללא
 ההאשמה או משפט. מציינים שמפכו ב-10 עצירים אדמינסטריביים
 ובהגבלות חנועה של יותר מ-30 ערבים מישראל ומהשטחים (נ 3
 עורכי עתונים אמורה ירושלים ו-2 עו'יד אנבהים נאסר וואליד
 פתאוח). מזכירים בדאנה מעצר 60 ערבים ישראליים בדאשית 81
 והצנוורה הצבאית הקפדנית סביבו, פציעת 9 סטודנטים בנוב. 80
 בקטר לביר-ו'יה. כ'י'ב אוסדים על מאסר שנתיים שנגזר על סמל
 משטרה בשל הכאת חושב חבורון במהלך ניסיון להוציא ממנו הודאה
 ועל מסקנות הועדה שמינה שר הפנים וחקירת המשטרה נגד אנשי בלא
 נפחא בעקבות מות שני שובתי הרעב, חוך התייחסות לתשובת
 היועץ המשפטי שדחה מסקנות והמלצות המשלחת ולמסמך מ'מ היועץ
 חודה אמנסטי שאין הגבלה על החופש לבחור עו'יד למשפט צבאי
 בלחיים סבורות בשטחים. מצטטים 7 שורות ממסמך גבאי ובהם

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

הנימוקים לדחיית ההצעה להקים ועדת חקירה . בסיום הציונים
החלטה ועדת הביקורת של הכנסת וועדות הפנים וחוק ומשפט לבדוק
נוהלי מטעז וחקירה וכן החיקון לחוק ביחס לזכויות תשודים
כמטעז שנחקל ב-1.4.81. הפרק במלואו - בדיפ.

בירן . =

תפ: שהח, סשהח, מנכל, מחנכל, אליצור, ארבלו, ארבלל, דיבון ,
שטחים, דלמרכו, מחח, רובינשטיין, משפט

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
707 LEWIS TOWER
828 SOUTH 10TH STREET
PHILADELPHIA, PA. 19106
TEL. 548-8888

קונסוליה כללית של ישראל
פילדלפיה, פנסילבניה

יא' כסלו תשמ"ב
7 דצמבר 1981

אל: נציג המשרד בשטחים
מאת: הקונכ"ל פילדלפיה

הנדון: אסירים באשקלון

1. לוטה לעיוןך מאמר שפורסם בארצות הברית.
2. התוכל לברר מה עלה בגורל הנושא והאסירים, מאחר שיש התענינות בנושא.

בברכה,

פנחס גונן

הערה: הסברה
מצפ"א

MASSACHUSETTS
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
JANUARY 1964

COMMONWEALTH OF MASSACHUSETTS
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
JANUARY 1964

MASSACHUSETTS
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
JANUARY 1964

MASSACHUSETTS
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
JANUARY 1964

MASSACHUSETTS
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
JANUARY 1964

Will Former PLO Terrorists Lead the Way to Peace?

Muriel Zager and Victor Zager

EXCEPT FOR PRESIDENT ANWAR SADAT OF EGYPT, almost no one in the Arab world has initiated serious negotiations for peace. But now, a movement has surfaced in one of the most unlikely places — an Israeli high-security prison in Ashkelon.

The organization, consisting of former Palestine Liberation Organization (PLO) terrorists currently serving jail sentences, is headed by Faruk Abu-Hasan and is called the National Palestine Movement for Peace.

After the Sadat visit to Jerusalem in November 1977, a number of inmates at the prison came to the conclusion that terrorism would not solve the Palestinian problem. They formed a committee and wrote a letter to the Egyptian president in support of his peace effort.

When Sadat received their letter, he informed the Egyptian Parliament that he had a message of support from Palestinian detainees in an Israeli jail. When members of the PLO in Lebanon learned about this new movement, they ordered terrorists serving time in the Ashkelon jail to investigate its activities. According to Hasan, "They used many methods — all I can tell you — bad methods against us."

To protect them from the "harsh treatment" of the prisoners who were still sympathetic to the PLO cause, the director of the prison separated the peace group from the other prisoners.

Since the Middle East conflict began, Arabs supporting peace with Israel have been the targets of threats, physical violence and even assassinations.

King Abdullah, the modern architect of the Kingdom of Jordan — grandfather of King Hussein, the present monarch of Jordan — and the only Arab head of State to accept the 1947 United Nations partition plan for a Jewish and Palestinian State, was murdered by a Palestinian extremist in el-Aqsa, the silver-domed mosque in Jerusalem's Old City, because of his "soft attitude" toward Israel.

Hashem Hazandar, Chief Imam (head of the Moslem religious community) of Gaza, was the first to express his support for the Sadat peace mission together with Muhammad Abu-Warda, leader of a Gaza delegation. They went to Egypt early in 1978 to meet with Sadat to cooperate in the peace initiative.

On their return to Gaza, they called on the inhabitants of Gaza to support the peace program and an autonomy plan — a plan which the Arab world outside of Egypt has violently opposed. Both Chief Imam Hazandar and Abu-Warda were murdered in Gaza by PLO terrorists for championing Sadat's proposals and for preaching peace with Israel.

Recently, a PLO representative in Brussels was shot and killed near his home in the Belgian capital because of his "moderate" stand on Israel. Naim Khader was struck five times in the head and heart and was dead on arrival at a nearby hospital.

While PLO spokesmen in Damascus and Beirut immediately blamed Israel for the killing, it is believed the assassination was carried out by the Abu Nidal Group (Black June), a small splinter terrorist faction which split off from el-Fatah, the largest and most powerful faction of the PLO.

This group was apparently responsible for the killings of PLO representatives around the world, including Said Hamami in Great Britain, Ali Yasini in Kuwait, and Azad-Din Kalak in Paris. They were all murdered in 1978 for their "moderate" and "compromising" attitude toward Israel.

Faruk Abu-Hasan is the spokesman and leader of the five-member Central Committee of the former PLO terrorists now in prison. He was a member of the militant Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) which is headed by George Habash. It was the first group to undertake terrorist activities abroad, including the hijacking of the Air France jet to Entebbe.

Hasan is serving a life sentence for two murders. He was arrested in 1973 and convicted of murdering Yohana Nimri, a Christian priest who the PFLP alleged collaborated with Israeli authorities. The priest was shot to death in the parish house of the compound of his parish church in Gaza.

About the same time, Hasan gunned down Dib el-Harbiti, the elected leader of a committee in a Gaza refugee camp. The camp was annexed into the municipal boundaries of Gaza in order to provide the community with sanitation, water, utilities and other public services.

The annexation was opposed by the PFLP terrorist organization because it believed the link would change the status of the camp and that the inhabitants would lose their designation as refugees. The solution: assassination.

Today, Hasan and his group, which he claims has forty members in the Ashkelon jail, that is, about ten percent of the total inmate population, have resigned from their terrorist organizations.

"We finished our membership in the Popular Front. We finished our membership in Fatah and in all Palestinian organizations in Lebanon and Syria . . . and we consider ourselves a new movement," said Hasan.

On April 10, 1981, they wrote a letter of support to Sadat signed secretly by 123 former terrorists. The letter was reprinted in the May 1, 1981 edition of the Cairo magazine *October*, whose editor was a confidant of President Anwar Sadat. The letter received prominent coverage and occupied a whole page in the magazine. For security reasons, however, the actual names of most members of the organization are secret. They fear reprisals will be taken against them if their identities are revealed.

During a recent visit to a prison in Hebron to interview a jailed terrorist, we asked the director if any of the inmates have expressed support for the Camp David peace process. He re-

plied, "no," but he believed that many prisoners inwardly do support the peace initiative. They are afraid of expressing their views because they know they would be endangering themselves. The Ashkelon jail "is the only place where they (the former Palestinian terrorists) can express their opinions freely. Outside they would be murdered," said a high-ranking Israeli Defense Force (IDF) officer.

The aims and purposes of the National Palestine Movement for Peace, as detailed by Hasan, are as follows:

1. We support the President, Anwar Sadat, in all of his peace endeavors.
2. The movement is against war.
3. The movement believes that by negotiations between the Palestinians and the Israeli people, they can solve their problems and they can sit together and can speak and do anything.
4. About the autonomy in Gaza and West Bank we support the autonomy which President Anwar Sadat asked in Camp David.

5. About the Palestinian state in Gaza Strip and West Bank, we support this thing and we say the State can live with Israel in normalization and . . . together in the future and it will be a good thing for the two countries.

If former terrorists can disassociate themselves from their terrorist organizations to support the Camp David peace process, then it is perhaps not too far-fetched to hope that countries like Saudi Arabia and Jordan can be weaned over to the Camp David process.

In the past the Arab world has tried, without success, a variety of methods to deal with Israel: war, terrorism, international boycotts, oil. All have failed.

Will former terrorists serving prison terms for attacks on Israeli civilians lead the way to peace? ☐

MURIEL KAGAN ZAGER and VICTOR ZAGER of Bristol, Tennessee, are accredited correspondents in Israel, where they live two months of the year. This article was based on taped interviews with PLO members that were conducted by journalistic colleagues of the authors.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

6190

**

י' צ"ח

**

**

**

אלי: ווט, נר: 53, ט: המשרד
רח: ר, ג: ש, תא: 021281, רח: 1630
נד: עצור

שמו/רגיל

בהמשך לשלנו 795.

המשך המשפט שהחל אתמול נדחה ליואר. בינתיים ממשיך כליפה
לשבת בבוא דמלה. הודענו על כך לגבי קרום משגי' ארה"ב.
ארבי' ל 3

10/ע"א/א

תפ: אליצור, ארבל, רובינשטיין, משפט. דיבון, שטחים, מצפא,
פצר, שהח, טשהח, מנכל, ממנכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5289

חצ"י

שמו

אל: נוש, נר: 280, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 301181, וח: 1300
נד: אורח לבנוני

שמו/רגיל

פנתה אלינו קתלין קרום מסג'ארהב בנקשה לברר מקרהו של יוסף
אברהם בליפא- אורח לבנוני שלדבריה בנאה נחטף ב- 6 לאוגוסט
81 ע"י צהל.
היא מסרה שהנל קרובו של יורי הפרלמנט הלבנוני ולדבריה פיליף
חביב אמור להתעניין במקרה בבקורו בישראל. בירורינו בצהל העלו
שהאיש עצור בכלא רמלה וממתין למשפט על עבירות בטחוניות.
תאריך המשפט טרם ידוע.
נציג הצליח בקר אצל האיש ורשאי לבקר בכל עת שיחפוץ. הודענו
היום כל הפרטים הנל לגבי קרום.

לידיעתכם.

ארבל ז

*/58/10

תפ: שהח, ס/שהח, מנכל, ממנכל, אליצוד, ארבל, דובי נשטיין,
משפט, פצר, מצפא, דיבון, שטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5431

יוצי

שמו

**
**
**
**
**

אלי: ווש, נר: 795, ט: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 301181, רח: 1600
נר: עצור

גיל / שמו

בהמשך לשלנו 780 מהיום.

עמך נודע לנו:

א. השם המלא והנכון הוא חסן אברהם גואד כליפה.
ב. המשפט יתקיים מחר ויהיה פתוח לקהל.

ג. שמו היה ידוע לשלטונות מתוך עדות של 5 מחבלים שנתפסו בליל
ה-17.1 בסירת גומי בחוף אכויב אשר בה נמצאו גם כלי
נשק, דימוני יד ופצצות R.P.C.

ד. חמשת המחבלים שענו במשפטם כי מטרתם היתה לחטוף בישראל אדם
ולהעבירו ליבנון. ארבעה מתוכם נשפטו לעונשים של 25 שנה ואחד
ל-20 שנה בלבד בשל גילו הצעיר.

ה. בחקירתם מסרו החמישה כי אומנו עי כליפה בהפעלת סירות
אחיה וכי בליל המבצע כליפה ליווה אותם בסירה אחרת ואף תיקן
באותה סירה לאחר שהתקלקל בלב ים.

ו. כליפה מואשם בשותפות לפעולת חבלה וכאמור משפטו יתקיים
מחר.
נודיעכם גור הדין.

ארבל 3-

פ: שהח, ס/שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, אליצור, ארבל, רוני נשטיין,
משפט, דיבון, שטחים, מצפא, פצר

כ"ב כחשוון תשמ"ב
26 בנובמבר 1981

אלו: סא"ל שמואל שגב, קצין קישור למסדרות בינלאומיות, מפקדת איו"ש, בית-אל
מאת: שלמה בינו - משרד החוץ

הנדון: מחסר עבר אל-חמיר מספא אבו-דאמוס
לשיחתי הסלמונית עם יפה דרסקובסקי-סר
מיום 26 בנובמבר 1981.

1. מצ"ב העתקי ההתכנות בנדון.
2. נמסר לנו ע"י נציגות השגרירות הנוצרית בירושלים כי מספר הנקשה לאיחוד
מסמכות שהוגשה ע"י כנ"י הזוג הוא 13511 (אח"ש) והאריכי הנקשות הם:
8/2/1981 ו- 9/4/1981.
זאת מסגנו ללשכתכם בהחילה אוקטובר ש.ז.
3. מאחר ותאריך הרשיון שבידכם מג בסוף ספטמבר (או בסוף אוקטובר) - הם חוששים
להשלומי קנסות עבור הזמן שהם שותים באיחוד ללא רשיון - אנ מעולחכם
הרחושה לאשר להם רשיון לישיבת קבע, בחקדם האפשרי.
4. עלי לציין כי הטיפול בנקשה זו החל ע"ד בחקומתו של קודמי, פר פנחס גונן,
אשר הבטיח לאנשי השגרירות הנוצרית בירושלים ביחד עם מנהל המחלקה
לכנסיות במסדרנו, כי בקשתם תאושר. אומיך רק את העובדה כי משרד החוץ
מקונין באיחוד בקשה זו, על בסיס הרמניסרי וכאקט של רצון טוב עם
השגרירות הנוצרית, שעמם יש לנו קשרים חיוניים.
5. אנא לטיפולכם הדחוף ולחשובתכם החיוניתם לסיים פרשה מסובכת זו.

בברכה,

העתקו סר ניסים יעיש, מנהל כנסיות.

שלמה בינו

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861.

2. The second part of the document is a report from the Secretary of the Treasury, dated January 1, 1861.

3. The third part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 1, 1861.

4. The fourth part of the document is a report from the Secretary of the Navy, dated January 1, 1861.

5. The fifth part of the document is a report from the Secretary of the War, dated January 1, 1861.

6. The sixth part of the document is a report from the Secretary of the State, dated January 1, 1861.

7. The seventh part of the document is a report from the Secretary of the Army, dated January 1, 1861.

17/9/81 כנסיות

התאחדות
המזרחית

והתאחדות המזרחית

אלו הם כל המסמכים

ההקשר, וכן כל

המסמכים?

קצרה, המסמכים

המסמכים

25

צ.ה.ל.

מפקדת איזור
יהודה ושומרון

ק. קשור

למוסדות בינלאומיים

טל. 02-953215

מלגה

סימבול: טמ-540 (ה)

תאריך: 10 ספט' 80

אלו המוסדות הנ"ל - נמסר להם

אין שום דבר

הנדון: מכתב שיש לו חשיבות מוסכרת

אלא באשר בקשר עם ציגור התלמידים

דברים נכתבו על פניהם בזה, להקדים, לדיון מליץ מוסד
הקשר נראה, ועל מנת שיהיה ראויים גם שלום לכל הנהל

סוף שמואל שגל

המורה

ובה

בה דיון מוסדות

עזביה נכות סוף

מלגה

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: ל" באב תשמ"א

30 באוגוסט 1981

מספר:

א ל: ☒ פר פנחס גונן, נציג המשרד בשטחים

מאת: מנהל מח' כנסיות

הנדון: מוחמד עכיד אל חאמיד מוסטפה אבו דאמס -

פניית "הסגרירות הנוצריות בירושלים"

מצ"ב פניית הסגרירות הנוצריות בירושלים בנדון.

אודה לך מאד באם תוכל לסייע.

ב כ ר כ ה ,

דוד אפרתי

STATE OF NEW YORK

IN SENATE

JANUARY 1901

REPORT OF THE

COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

FOR THE

YEAR ENDING DECEMBER 31, 1900

ALBANY: J. B. LEECH, 1901.

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1900

ALBANY: J. B. LEECH, 1901.

ALBANY: J. B. LEECH, 1901.

ALBANY: J. B. LEECH, 1901.

ALBANY: J. B. LEECH, 1901.

למטה סיני

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

✓ מלך ספרד שלמה לבד

לפקדון איגוד יהודה ושלטון
מלך ספרד שלמה לבד
למטה סיני

With the compliments

of the

Ministry of Foreign Affairs

סדין

INTERNATIONAL
CHRISTIAN EMBASSY,
JERUSALEM

P.O. BOX 1192
JERUSALEM, ISRAEL

28 August, 1981

השגרירות
הנוצרית הבינלאומית
בירושלים

ח.ד. 1192
ירושלים, ישראל

Mr. David Efrati
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem
ISRAEL

Dear David:

Herewith I send you as promised some information about the family in question.

Thank you so much for the attention you are willing to give to this.

It was good to be with you yesterday.

Yours,

Jan Willem

Jan Willem van der Hoeven

JWvdH/emf

Application for Family Reunion

Name of Applicant - Mohammed Abid el Hamid Mustafa Abu Damous

Lives in El Azariya (Bethany)

In 1967 was living in El Azariya where he was born and had lived all his life. When war came he and his wife left their very small shop and fled to Amman. Thus was absent when census was taken and therefore has no identity card.

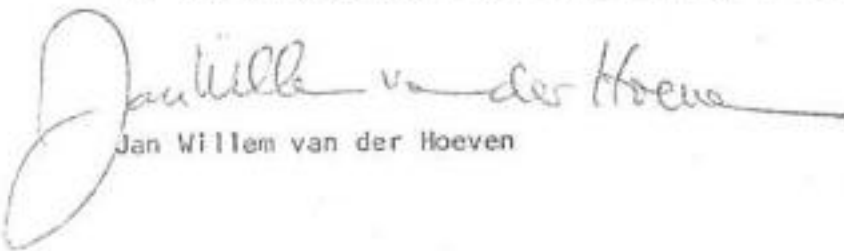
Both people are over seventy years of age, and the constant need to go to Amman to renew their permits is a strain both physically and financially.

They now have a small shop in the village and are seeking permission to be granted family reunion.

Mrs. Joan McWhirter has already been four times to the Military Headquarters in Bethlehem to the man in charge of Family Reunions.

They have less than a month before their permits expire again. Please try to help this elderly couple.

For The International Christian Embassy Jerusalem,

Jan Willem van der Hoeven

משרד החוץ

ירושלים,

סוג

תאריך 15.9.44

אל: מזכ"ל ממשלה
מאת: ש. א. ג.

חננו:

לכבוד מלך

אדוני מלך
מלכות ב' יורק בקל
למלך וללך א' - 30.8
אולי מלך מלך מלך
מלך מלך מלך

בברכה.

221

816208

953215

מחלקת הכלכלה

מחלקת הכלכלה

636620

Ma t werte

528577

531274

531275

699299

668377

MRS Mcwater

693993

654338

265

70K

7167K

INTERNATIONAL
CHRISTIAN EMBASSY,
JERUSALEM

P.O. BOX 1192
JERUSALEM, ISRAEL

השגרירות
הנוצרית הבינלאומית
בירושלים

ת.ד. 1192
ירושלים, ישראל

30-9-81.

שלכם אהבה!

Dear Mr Ephrati,

Thank you so much for so kindly helping me in the case of Abu Samou. I appreciate it greatly, as I have been trying for over a year to get him permission to rejoin his family in El Azariak.

I am enclosing his doctor's report, which shows that the poor old man is no longer well enough to travel to & fro to Amman.

With warmest good wishes & renewed thanks.

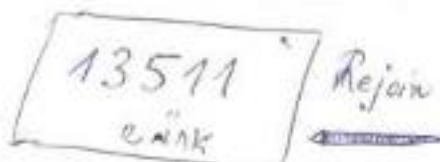
Sincerely,

Joan McWhirter

REHOV RASHBA 22

TEL. (02) 636620 .70

22 ר"ש"ר 01

8/2/81

9/4/81

ADNAN ARAFEH

M. D.

JERUSALEM

TEL. 271808

الدكتور
عبدنان عثمان عرفه
طبيب وجراح
تلفون ٢٧١٨٠٨

Name

Address

عبد الحبور ، دقة الحطبة
التي في بناء على طوله .

ADNAN ARAFEH
M.D.
JERUSALEM

الدكتور عبدنان عرفه
طبيب وجراح
تلفون ٢٧١٨٠٨

19/9/81

المراجعة : يومياً من الساعة ٣ - ٦ بعد الظهر ما عدا الجمعة
العنوان : مدخل العيزرية / ابو ديس / الشارع العام

ADNAN ARAFEH

M. D.

JERUSALEM

TEL. 271808

الدكتور
عبدنان عثمان عرفه
طبيب وجراح
تلفون ٢٧١٨٠٨

Name

Address 19/9/81

السيد محمد عبد الحميد صفت ابو ديس .

لقد تمت بابتعت عبد الحميد المذكور
ابن ١٧ / ٩ / ١٩٨١ ولدي
بكتبة تبين انه صاحب بار تشارع لصفه
بمدريه الشبيبة ، وقد عملت له صدفه
تجارية للصهر او ذهبت انه هناك
تضمنه في القلب . بما لديه للعلم
المستمر و الراحة المنزلية . دانه
لا يستطيع القيام بالاعمال ، بولساره
كما انه لا يستطيع مني ساهه لغيره

المراجعة : يومياً من الساعة ٣ - ٦ بعد الظهر ما عدا الجمعة
العنوان : مدخل العيزرية / ابو ديس / الشارع العام

סיכור ביה - 29.11.81
הכנסה לסדר-היום

י. בנין

התלונות של המשלה, אינו סלקציה? מה הוא יודע? ב-21 בדצמבר 1969 הוא נתמנה
שר לקליטת העליה. ב-1 נסמך 1970 הוא נתמנה לשר התקשורת והדואר, והוא המציא
אח-הגנה יתקשורת במוקם "דואר". מזה יפה. ב-10 במרץ 1974 נתמנה שר ההסברה.
אנש רואים, ידידי שרס מומחה להרבה דברים. אין ספק בכך. ובכל משרד בוודאי
הבטיח. אבל מה הוא ידע של העניינים האלה? אני רוצה לגלות לכם, היום מותר.

המשלה לא הייתה מחליטה על פיצוץ בחים. לעומים הוועדה לענייני בטחון,
ל עמים מוסדות הבטחון, לפי היתר שניתן להם מראש. אם פגשו ביהודים, גם אמרתי זה
בני רוצה להודות שהוא חמור ורדיקלי. אבל, חברי הכנסת, כדי להגן על בני עמנו
פלוש נשפר - יותר מרי וס יהודי נשפר - לעמים אין ברירה אלא לנקוט גם באמצעי זה.
ולגוס משלה לא הייתה ברירה, בתקופה שעליה דיברתי, מ-1967 עד 1976 הוא כלל לא
ידי על עניינים אלה. הוא לא החליט, הוא לא שאל, הוא לא עשה סלקציה. אחר כך הוא
נחלה שר הבטחון ושירת בתפקיד זה מ-1974 עד 1977. עתה קרה בשלוש השנים הללו בקשר
עם פיצוץ בחים? קרה כך:

ב-1975 פוצצו 6 בחים ביהודה ושומרון וחבל עזה; ב-1975 פוצצו 77 בחים;
ב-1976 פוצצו 24 בחים. יחד, בשלוש שנות כהונתו של ידידי וידידי חבר-הכנסת פרס
בוצעו 162 בחים.

פולחן אלוני (המערך):

זה נושא - - -

דעת המשלה מי בנין:

11 הסלקציה, ואז הוא היה שר בטחון. פירוש הדבר - או שהוא הורה לפוצץ
בחים, או שהוא הסכים לפיצוץ בחים או שהוא החליט על פיצוץ בחים.

מטען פרס (המערך):

אני מטיל ספק במספרים אלה.

ישיבה כ"ה - 25.11.81
הצעות לסדר-היום

מי בגין

ראש הממשלה מי בגין:

בשלוש שנים 162 בתים פוצצו, כאשר תחת ממשלות הליכוד, השתיים, לרבות
המאורעות האחרונים - 41 בתים. ואילו ב-1977, ואז הרבנו ממשלה, פוצץ בית אחד,
ב-1978 - שני בתים, ב-1979 ששה בתים. אדרבה תשורה שלוש שנים אלו - -

שמעון פרס (המערך):

אני מטיל ספק בחספרים אלה.

רפאל סויסה (המערך):

- - -

ראש הממשלה מי בגין:

אדוני היושב ראש, גם ראש הממשלה הוא חבר הכנסת.

היו"ר מי סבירור:

חברי הכנסת, אני מבקש לא להפריע לראש הממשלה. אין זה נהוג בשום מקום בעולם
שמפריעים לראש הממשלה.

אהרן הראל (המערך):

אם הוא מדבר בסגנון כזה - - -

רוני מילוא (הליכוד):

- - -

JEWISH LIFE IN JUDEA AND SAMARIA

Israel's policy regarding Judea and Samaria is a function of two considerations: one is the clear right of Jews to live in any part of the Land of Israel, and the other is related to Israel's security requirements.

A. BASIC FACTS AND FIGURES

There are today 78 Jewish villages in Judea and Samaria, 31 in the Golan Heights and 4 in the Gaza district. Their combined population is about 24,000.

Jewish activity in the Israel-administered areas since 1967 has not hindered Arab life and development there, as is evident from the following figures:

- (a) The Arab population of these areas is 1,160,000. The Jews living there comprise barely two percent of the total. By contrast, Arabs constitute 16 percent of Israel's population.
- (b) Since 1967, the number of Arabs in Judea-Samaria and Gaza has increased by 200,000 - nearly ten times the number of Israeli civilians who have settled there during the same period.
- (c) Since 1967, Israel has allowed some 45,000 Arabs to return to these areas as permanent residents, under the Family Reunification Scheme.
- (d) Since 1967, agricultural income in Judea-Samaria - by far the largest of the areas involved - has more than doubled: from \$32.5 million to \$73.3 million; exports to Jordan have increased sixfold, from \$15.5 m. to \$91.7 m; exports to Israel - twelvefold, from \$13.4 m. to \$160.6 m; and personal consumption - nearly fivefold, from \$101.1 m. to \$488.9 m.

B. THE HISTORICAL PERSPECTIVE

Judea-Samaria constitutes the heartland of the Land of Israel, known also as the Holy Land, or Palestine. This is where the Jewish people founded and developed its national and religious culture, during a period extending over thousands of years. It is the land in which Jews have continued to reside, in varying numbers, down through the ages, and that has been the constant focus of the prayers, hopes and yearnings for national redemption of Jews everywhere.

18
כז' חשוון התשס"ב
24 בנובמבר 1981

אל : ספקדה נמח ביה לחם
ספקדה איו"ש ק.ק. למסדרות

הנדון: אנטון האופיק היחי
לסכנתה סט"ס 427 - 1034
ס-25.8.81 על לשכת מרשם האוכלוסין, אליכס

נודה על הגזנתכם על הסכתב הנ"ל.

ב ב ר כ ה ,
אתיאל מן

✓
העקז מר שלמה בינו, הנציג בטסחים
מר טוביה גוב ארי, מנהל לשכת מרשם האוכלוסין, ס. ס. הפנים

44, 1957-1958
1. 1957-1958, 1958-1959, 1959-1960, 1960-1961
20 1957-1958